

Uradni list

Evropske unije

L 90

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 65

18. marec 2022

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/439 z dne 20. oktobra 2021 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev metodologije ocenjevanja, ki jo morajo pristojni organi upoštevati pri ocenjevanju skladnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij z zahtevami po uporabi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/440 z dne 16. marca 2022 o spremembi Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 o določitvi posebnih ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge ⁽¹⁾ .....** 67
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/441 z dne 17. marca 2022 o spremembi prilog V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 glede vnosov za Združeno kraljestvo in Združene države Amerike na seznamih tretjih držav, iz katerih je dovoljen vstop pošiljk perutnine, zarodnega materiala perutnine ter svežega mesa perutnine in pernate divjadi v Unijo ⁽¹⁾ .....** 105

SKLEPI

- ★ **Sklep Sveta (EU) 2022/442 z dne 21. februarja 2022 o pooblastilu za začetek pogajanj z Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn za sklenitev sporazumov med Evropsko unijo in navedenimi državami o dodatnih pravilih v zvezi z Instrumentom za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja .....** 116
- ★ **Sklep Sveta (EU) 2022/443 z dne 3. marca 2022 o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Skupnem odboru EGP glede spremembe Priloge IV (Energetika) k Sporazumu EGP (direktiva o energetske učinkovitosti stavb) ⁽¹⁾ .....** 118

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ Sklep Komisije (EU) 2022/444 z dne 28. junija 2021 o shemi državne pomoči SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN), ki jo je Francija izvedla v korist upravljavcev infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina (notificirano pod dokumentarno številko C(2021) 4494) ⁽¹⁾ 122
- ★ Sklep Komisije (EU) 2022/445 z dne 15. marca 2022 o spremembi Priloge k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Kneževino Andoro 163
- ★ Sklep Komisije (EU) 2022/446 z dne 15. marca 2022 o spremembi Priloge k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Republiko San Marino 180
- ★ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2022/447 z dne 8. marca 2022 o spremembi Sklepa 2011/15/EU o odprtju računov za obdelavo plačil v povezavi s posojili družbe EFSF državam članicam, katerih valuta je euro (ECB/2022/10) 197

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/439

z dne 20. oktobra 2021

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev metodologije ocenjevanja, ki jo morajo pristojni organi upoštevati pri ocenjevanju skladnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij z zahtevami po uporabi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 144(2), tretji pododstavek, člena 173(3), tretji pododstavek, in člena 180(3), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zahteva iz Uredbe (EU) št. 575/2013, da pristojni organi ocenijo skladnost institucije z zahtevami po uporabi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (IRB), se nanaša na vse zahteve po uporabi pristopa IRB, ne glede na njihovo stopnjo pomembnosti, in na stalno skladnost z zahtevami. Zato se navedena zahteva ne nanaša le na ocenjevanje prvotne vloge institucije za dovoljenje za uporabo bonitetnih sistemov za namene izračuna kapitalskih zahtev, ampak tudi na: ocenjevanje morebitnih dodatnih vlog institucije za dovoljenje za uporabo bonitetnih sistemov, ki se izvajajo v skladu z odobrenim načrtom institucije za postopno uvajanje pristopa IRB; ocenjevanje vloge za dovoljenje za pomembne spremembe notranjih pristopov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo v skladu s členom 143(3) navedene uredbe in Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 529/2014 ⁽²⁾; spremembe pristopa IRB, za katere je potrebno uradno obvestilo v skladu s členom 143(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirano uredbo (EU) št. 529/2014; redno pregledovanje pristopa IRB, za katerega je institucija dobila dovoljenje za uporabo v skladu s členom 101(1) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 529/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen in naprednega pristopa za merjenje (UL L 148, 20.5.2014, str. 36).

⁽³⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

ocenjevanje vlog za dovoljenje za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov v skladu s členom 149 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pristojni organi bi morali za vse te posebne vidike ocenjevanja skladnosti z zahtevami po uporabi pristopa IRB uporabiti enaka merila. Pravila, ki določajo navedeno metodologijo ocenjevanja, bi se zato morala uporabljati za vse navedene primere, da se zagotovi usklajenost metodologij ocenjevanja pristojnih organov in prepreči tveganje regulativne arbitraže.

- (2) Metodologija ocenjevanja bi morala vključevati metode, ki jih morajo pristojni organi uporabljati kot neobvezne ali obvezne, in določati merila, ki jih morajo pristojni organi preveriti.
- (3) Da bi se zagotovilo dosledno ocenjevanje skladnosti z zahtevami, ki jih je treba izpolniti za uporabo pristopa IRB po vsej Uniji, morajo pristojni organi za to ocenjevanje uporabljati enake metode. Zato je treba določiti sklop metod, ki jih morajo uporabljati vsi pristojni organi. Zaradi narave ocenjevanja modelov ter raznolikosti in posebnosti modelov pa bi morali pristojni organi pri uporabi teh metod v zvezi s posebnimi modeli, ki se pregledujejo, uporabiti tudi svojo nadzorno diskrecijsko pravico. Pri metodologiji ocenjevanja v tej uredbi bi bilo treba določiti minimalna merila za pristojne organe za preverjanje skladnosti z zahtevami po uporabi pristopa IRB in določiti obveznost pristojnih organov, da preverijo vsa druga relevantna merila, potrebna za ta namen. Poleg tega je v nekaterih primerih, ko je pristojni organ nedavno opravil ocenjevanja za podobne bonitetne sisteme v isti kategoriji izpostavljenosti, primerno dovoliti uporabo rezultatov takih ocenjevanj, namesto da bi jih moral pristojni organ ponoviti, če pristojni organ po uporabi svoje diskrecijske pravice ugotovi, da se ti niso bistveno spremenili. S tem bi se morali preprečiti kompleksnost, nepotrebna bremena in podvajanje dela.
- (4) Kadar morajo pristojni organi oceniti skladnost institucije z zahtevami po uporabi pristopa IRB za namene, ki niso prvotna vloga za dovoljenje, bi morali pristojni organi uporabiti le tista pravila, ki so pomembna za obseg ocene za te druge namene, in bi morali kot izhodišče v vsakem primeru uporabiti ugotovitve iz prejšnjih ocenjevanj.
- (5) Kadar se ocenjevanje nanaša na vloge za dovoljenja iz člena 20(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013, se v zvezi s postopkom skupnega odločanja uporabljajo izvedbeni tehnični standardi iz odstavka 8 navedenega člena.
- (6) Pristojni organi morajo preveriti skladnost institucij s posebnimi regulativnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB ter ovrednotiti splošno kakovost rešitev, sistemov in pristopov, ki jih izvaja institucija, pa tudi zahtevati nenehne izboljšave in prilagoditve na spremenjene okoliščine, da se doseže stalna skladnost z navedenimi zahtevami. Za tako ocenjevanje se v veliki meri zahteva, da pristojni organi izvajajo svojo diskrecijsko pravico. Pravila za metodologijo ocenjevanja bi morala po eni strani pristojnim organom omogočati, da izvajajo svojo diskrecijsko pravico, tako da poleg pregledov, ki so določeni v tej uredbi, po potrebi opravijo dodatne preglede, po drugi strani pa bi morala zagotoviti harmonizacijo in primerljivost nadzorniških praks v različnih jurisdikcijah. Iz istih razlogov bi morali imeti pristojni organi na voljo potrebno prožnost pri uporabi najprimernejše neobvezne metode ali katere koli druge metode, potrebne za preverjanje posameznih zahtev, med drugim ob upoštevanju pomembnosti vrst izpostavljenosti, ki jih zajema posamezni bonitetni sistem, kompleksnosti modelov, posebnosti položaja, posebne rešitve, ki jo izvaja institucija, kakovosti dokazov, ki jih zagotovi institucija, in virov, ki so na voljo samim pristojnim organom. Poleg tega bi morali imeti pristojni organi iz istih razlogov možnost, da izvedejo dodatne teste in preverjanja, ki so potrebni v primeru dvoma glede izpolnjevanja zahtev pristopa IRB v skladu z načelom sorazmernosti, ob upoštevanju narave, velikosti in kompleksnosti poslovanja ter strukture institucije.

- (7) Da bi se zagotovili doslednost in celovitost ocene celotnega pristopa IRB, bi morali pristojni organi v primeru naknadnih zahtevkov za dovoljenje na podlagi odobrenega načrta institucije za postopno uvajanje svojo oceno utemeljiti vsaj na pravilih o testu uporabnosti in izkušenj, razvrstitvi v bonitetne razrede ali skupine, bonitetnih sistemih in količinski opredelitvi tveganj, saj se ti vidiki ocenjevanja nanašajo na vsak posamezni bonitetni sistem pristopa IRB.
- (8) Da bi se ocenila ustreznost uporabe pristopa IRB, bi bilo treba vse bonitetne sisteme in z njimi povezane postopke preveriti, kadar institucija naloge, dejavnosti ali funkcije v zvezi s sestavo, uvedbo in validacijo bonitetnih sistemov prenese na tretjo osebo ali pridobi bonitetni sistem ali skupne podatke od zunanjega ponudnika. Preveriti je treba zlasti, ali se v instituciji izvajajo ustrezne kontrole in ali je na voljo popolna dokumentacija. Ker je poleg tega upravljalni organ institucije na koncu odgovoren za delegirane procese in delovanje bonitetnih sistemov, pridobljenih od zunanjega ponudnika, bi bilo treba preveriti, ali bi morala imeti institucija zadostno interno znanje o prenesenih postopkih in kupljenih bonitetnih sistemih. Zato bi morali pristojni organi vse naloge, dejavnosti in funkcije, ki so bile prenesene, ter bonitetne sisteme, pridobljene od zunanjih ponudnikov, oceniti na podoben način kot v primeru, ko je pristop IRB v celoti razvit z notranjimi procesi institucije.
- (9) Da institucije ne bi imele možnosti le delno dokončati postopnega uvajanja pristopa IRB za daljše časovno obdobje, bi morali pristojni organi preveriti primernost roka za izvedbo t. i. načrta uvedbe, upoštevanje tega roka in potrebo po spremembah načrta uvedbe. Preveriti bi bilo treba, ali imajo vse izpostavljenosti, ki jih zajema načrt uvedbe, določen in razumen najdaljši rok za uvedbo pristopa IRB.
- (10) Oceniti je treba trdnost funkcije validacije in s tem neodvisnost od enote za nadzor kreditnega tveganja, popolnost, pogostost ter ustreznost metod in postopkov ter zanesljivost procesa poročanja, da se preveri, ali se izvaja objektivna ocena bonitetnih sistemov in ali obstaja omejena spodbuda za prikrivanje pomanjkljivosti in slabosti modela. Pristojni organi bi morali pri preverjanju, ali je vzpostavljena ustrezna raven neodvisnosti funkcije validacije, upoštevati velikost in kompleksnost položaja.
- (11) Ker so bonitetni sistemi v središču pristopa IRB in lahko njihova kakovost znatno vpliva na raven kapitalskih zahtev, bi bilo treba redno pregledovati delovanje bonitetnih sistemov. Glede na to, da je treba ocene parametrov tveganja pregledati vsaj enkrat letno ter da bi morali pristojni organi in funkcija notranje revizije redno ocenjevati bonitetne sisteme, ter glede na to, da je za izvedbo te naloge potreben prispevek funkcije validacije, je primerno preveriti, ali se validacija delovanja bonitetnih sistemov, ki zajemajo pomembne portfelje, in testiranje za nazaj vseh drugih bonitetnih sistemov izvajata vsaj enkrat letno.
- (12) Notranje revizije morajo učinkovito zajeti vsa področja pristopa IRB. Kljub temu bi bilo treba preveriti, ali se viri za notranjo revizijo uporabljajo učinkovito, s poudarkom na najbolj tveganih področjih. Določena mera prožnosti je pomembna zlasti v primeru institucij, ki uporabljajo veliko bonitetnih sistemov. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali se izvajajo letni pregledi, da se določijo področja, na katerih so med letom potrebni temeljitejši pregledi.
- (13) Da bi se zagotovila minimalna raven harmonizacije v zvezi s področjem uporabe bonitetnih sistemov (t. i. test uporabnosti), bi morali pristojni organi preveriti, ali so bonitetni sistemi vključeni v relevantne procese institucije v okviru širših procesov upravljanja tveganj, procesov odobravanja kreditov in odločanja, razporejanja notranjega kapitala ter funkcij korporativnega upravljanja. To so osnovna področja, na katerih je za notranje procese potrebna uporaba parametrov tveganja, zato bi bilo treba v primeru razlik med parametri tveganja, ki se uporabljajo na teh področjih, in parametri, ki se uporabljajo za namene izračuna kapitalskih zahtev, preveriti, ali so utemeljene.

- (14) V zvezi z zahtevami za test izkušenj bi morali pristojni organi pri ocenjevanju, ali so bili bonitetni sistemi, ki jih je institucija uporabljala pred uporabo pristopa IRB, „na splošno skladni“ z zahtevami pristopa IRB, zlasti preveriti, ali se je bonitetni sistem vsaj tri leta pred uporabo pristopa IRB uporabljal v notranjih postopkih merjenja in upravljanja tveganj institucije ter ali je bil predmet spremljanja, notranje validacije in notranje revizije. Take specifikacije metodologije ocenjevanja so potrebne, da se zagotovi minimalna raven harmonizacije. Pristojni organi bi morali preveriti, ali se bonitetni sistemi izvajajo vsaj na najosnovnejših področjih uporabe, da bi zagotovili, da jih institucija učinkovito uporablja ter da so zaposleni in vodstvo navajeni na te parametre ter dobro razumejo njihov pomen in slabosti. Nazadnje, spremljanje, validacija in notranja revizija v obdobju izkušenj bi morali pokazati, da so bonitetni sistemi skladni z osnovnimi zahtevami pristopa IRB in da so se v tem obdobju postopno izboljševali.
- (15) Neodvisnost procesa razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine se zahteva za izpostavljenosti do podjetij, ker je v procesu običajno potrebna človeška presoja. V primeru izpostavljenosti na drobno je postopek razvrščanja običajno popolnoma samodejen ter temelji na objektivnih informacijah o dolžniku in njegovih izpostavljenostih. Pravilnost postopka razvrščanja se zagotovi z ustreznim izvajanjem bonitetnega sistema v informacijskih sistemih in postopkih institucije. Če pa so dovoljene razveljavitve, je treba v bonitetnem procesu uporabiti človeško presojo. Zato in glede na to, da se osebe, odgovorne za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, običajno nagibajo k dodelitvi boljših bonitetnih ocen, da bi se povečala prodaja in obseg kreditov, kjer se uporabljajo razveljavitve, tudi v primeru izpostavljenosti na drobno, bi bilo treba preveriti, ali je dodelitev odobril posameznik ali odbor, ki je neodvisen od oseb, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti.
- (16) Če so bonitetne ocene starejše od 12 mesecev ali če pregled razvrstitve ni bil opravljen pravočasno v skladu s politiko institucije, bi morali pristojni organi preveriti, ali so bile izvedene konservativne prilagoditve v smislu izračuna sredstev, ki jim je dodeljena utež tveganja. Razlogov za to je več. Če je bonitetna ocena zastarela ali temelji na zastarelih informacijah, ocena tveganja morda ne bo točna. Zlasti če se je položaj dolžnika v zadnjih 12 mesecih poslabšal, se to ne odraža v bonitetni oceni, tveganje pa je podcenjeno. Poleg tega bi bilo treba v skladu s splošnim pravilom, ki se nanaša na oceno parametrov tveganja, kadar ocena parametrov tveganja temelji na nezadostnih podatkih ali predpostavkah, sprejeti večjo mero konservativnosti. Enako pravilo bi se moralo uporabljati za postopek razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, tj. kadar se pri procesu razvrščanja upoštevajo nezadostne informacije, bi bilo treba pri izračunu uteži tveganja sprejeti dodatno mero konservativnosti. Metoda uporabe dodatne mere konservativnosti pri izračunu uteži tveganja ne bi smela biti določena, saj lahko institucija neposredno prilagodi bonitetno oceno, oceno parametra tveganja ali utež tveganja. Prilagoditev mora biti sorazmerna z dolžino obdobja, v katerem so bonitetna ocena ali informacije, na katerih temelji bonitetna ocena, zastarele.
- (17) Institucije morajo dokumentirati posebne opredelitve neplačila in izgube, ki se uporabljajo za notranje namene in zagotavljajo skladnost z opredelitvami iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri ocenjevanju te skladnosti bi morali pristojni organi preveriti, ali imajo institucije jasne politike, ki določajo, kdaj je dolžnik ali izpostavljenost razvrščena kot neplačana. Te politike morajo biti skladne s splošnimi načeli glede identificiranja neplačila. EBA je sprejel smernice o uporabi opredelitve neplačila na podlagi člena 178 Uredbe (EU) št. 575/2013. Te politike bi morale biti vključene tudi v postopke in sisteme institucij za upravljanje tveganj, saj Uredba (EU) št. 575/2013 zlasti določa, da morajo imeti notranje bonitetne ocene, tj. vključno z razvrstitvijo v bonitetni razred neplačila, ključno vlogo pri upravljanju tveganj in drugih notranjih postopkih institucije, ki bi jih morali prav tako preverjati pristojni organi.
- (18) Informacije o izpolnjevanju obveznosti dolžnika ter o neplačanih izpostavljenostih in izpostavljenostih, ki niso neplačane, so podlaga za notranje procese institucije, količinsko opredelitev parametrov tveganja ter izračun kapitalskih zahtev. Zato morata biti trdna in učinkovita ne le identificiranje neplačnikov, ampak tudi proces prerazvrstitve neplačnikov v status plačnikov. Pristojni organi bi morali preveriti, ali preudaren proces prerazvrstitve zagotavlja, da dolžniki niso prerazvrščeni v status plačnikov, če institucija pričakuje, da bo izpostavljenost verjetno v kratkem znova neplačana.

- (19) Da bi se pristojnim organom zagotovil dosleden in točen pregled bonitetnih sistemov, ki jih uporablja institucija, ter izboljšave bonitetnih sistemov skozi čas, morajo pristojni organi oceniti popolnost registra trenutnih in preteklih različic bonitetnih sistemov, ki jih je institucija uporabljala (v nadaljnjem besedilu: register bonitetnih sistemov). Ob upoštevanju dejstva, da se zahteve testa izkušenj nanašajo na pretekla tri leta od obravnave vloge za odobritev notranjega modela ter da morajo pristojni organi redno in vsaj vsaka tri leta izvajati celovit pregled notranjega modela, je primerno, da pristojni organi preverijo, ali tak register bonitetnih sistemov zajema vsaj različice notranjih modelov, ki jih je institucija uporabljala v predhodnih treh letih.
- (20) Človeška presoja se uporablja v različnih fazah razvoja in uporabe bonitetnih sistemov. Z razumno uporabo človeške presoje se lahko povečata kakovost modela in točnost njegovih napovedi. Ker pa se s človeško presojo ocene subjektivno spremenijo zaradi predhodnih izkušenj, bi bilo treba uporabo človeške presoje nadzirati. Pristojni organi bi zato morali preveriti, ali je uporaba človeške presoje utemeljena z njenim pozitivnim prispevkom k točnosti napovedi. Tako bi lahko veliko število razveljavitev rezultatov modela pomenilo, da nekatere pomembne informacije niso vključene v bonitetni sistem. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali institucije redno analizirajo število razveljavitev in njihovo utemeljitev ter ali so vse odkrite slabosti modela ustrezno obravnavane v pregledu modela.
- (21) V vseh primerih bi morali pristojni organi oceniti, ali je institucija pri svojih ocenah parametrov tveganja upoštevala zadostno mero konservativnosti. Pri tej meri konservativnosti bi bilo treba upoštevati vse ugotovljene pomanjkljivosti v podatkih ali metodah, uporabljenih pri količinski opredelitvi tveganja, in povečano negotovost, ki bi lahko bila na primer posledica sprememb posojilne politike ali politike poplačil. Če institucija preneha izpolnjevati zahteve za pristop IRB, bi morali pristojni organi preveriti, ali izpolnjuje zahtevo, da se bonitetni sistemi pravočasno popravijo. Mera konservativnosti se ne bi smela uporabljati kot alternativa popravljanju modelov in zagotavljanju njihove popolne skladnosti z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (22) V zvezi s količinsko opredelitvijo tveganja je zaželeno, da so ocene PD sčasoma razmeroma stabilne, s čimer se prepreči čezmerna cikličnost kapitalskih zahtev. Pristojni organi bi morali preveriti, ali ocene PD temeljijo na dolgoročnem povprečju letnih stopenj neplačil. Ker bi moral kapital institucijam pomagati, da preživijo v stresnem obdobju, bi bilo treba pri ocenah tveganja upoštevati morebitno poslabšanje gospodarskih razmer tudi v času blaginje. Nazadnje bi morali pristojni organi v vseh primerih povečane negotovosti, ki izhaja iz nezadostnih podatkov, preveriti, ali je bila sprejeta dodatna mera konservativnosti. Če dolžina razpoložljivih časovnih nizov ne zajema pričakovane spremembe stopenj neplačil, bi bilo treba sprejeti primerne metode za upoštevanje manjkajočih podatkov.
- (23) Ocena LGD temelji na povprečnih dejanskih LGD, tehtanih s številom neplačil. Če je vrednost izpostavljenosti pomemben dejavnik tveganja, bi jo bilo treba upoštevati med drugimi možnimi dejavniki tveganja za ločevanje LGD ali njeno razlikovanje na podlagi tveganja za zagotovitev, da se parameter izračuna za homogene skupine ali bonitetne razrede izpostavljenosti. Pristojni organi bi morali preveriti, ali se ta pristop ustrezno uporablja, saj zagotavlja skladnost z izračunom parametra PD in smiselno uporabo formule za utež tveganja. V Uredbi (EU) št. 575/2013 se metoda za ocenjevanje LGD za posamezne izpostavljenosti za namene zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti razlikuje od povprečja ocen LGD, izračunanih na ravni portfelja. Za razliko od posameznega ocenjevanja LGD je spodnja meja LGD za izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami, ki se uporablja na ravni celotnega portfelja, opredeljena kot z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD. Da bi se zagotovile ustrezne ravni parametrov tveganja za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, bi morali pristojni organi preveriti, ali se spodnje meje LGD pravilno uporabljajo.
- (24) Neplačane izpostavljenosti, ki so po vrnitvi v status plačanih v kratkem časovnem obdobju prerazvrščene kot neplačane, bi se morale obravnavati kot neplačane od prvega trenutka, ko je prišlo do neplačila, saj je začasna prerazvrstitev v status plačanih najverjetneje posledica nepopolnih informacij o dejanskem položaju dolžnika. Zato obravnava več neplačil kot enega samega neplačila bolje predstavlja dejansko izkušnjo neplačila. Pristojni organi bi posledično morali preveriti, ali se pri oceni parametrov tveganja več neplačil istega dolžnika v kratkem časovnem

obdobju obravnava kot eno samo neplačilo. Če isti dolжник več neplačil obravnava kot ločena neplačila, bi lahko prišlo do znatnih napak v ocenah parametrov tveganja, saj bi višje stopnje neplačil povzročile višje ocene PD. Po drugi strani pa bi bila LGD podcenjena, saj bi se prva neplačila dolžnika obravnavala kot primeri okrevanja brez izgube, povezane z njimi, čeprav je institucija utrpela škodo. Poleg tega bi morala biti obravnava več neplačil zaradi povezave med ocenami PD in LGD ter za zagotovitev realne ocene pričakovane izgube dosledna za namene ocenjevanja PD in LGD.

- (25) Obseg informacij, ki so na voljo instituciji v zvezi z neplačanimi izpostavljenostmi, se bistveno razlikuje od obsega informacij v zvezi z donosnimi izpostavljenostmi. Zlasti sta na voljo dva dodatna dejavnika tveganja za neplačane izpostavljenosti, tj. trajanje neplačila in dejanska poplačila. Zato ocena LGD, izvedena pred neplačilom, ni ustrezna, saj bi morale ocene tveganja upoštevati vse pomembne dejavnike tveganj. Poleg tega je za neplačane izpostavljenosti že znano, kakšne so bile gospodarske razmere v trenutku neplačila. Prav tako bi morala LGD za neplačane izpostavljenosti odražati vsoto pričakovanih izgub v trenutnih gospodarskih razmerah in morebitne nepričakovane izgube, do katerih bi lahko prišlo v obdobju izterjave. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali se LGD za neplačane izpostavljenosti oceni bodisi neposredno bodisi kot vsota najboljše ocene pričakovane izgube (EL_{BE}) in pribitka, ki zajema nepričakovano izgubo, do katere bi lahko prišlo v obdobju izterjave. Ne glede na uporabljeni pristop bi bilo treba pri ocenjevanju LGD za neplačane izpostavljenosti upoštevati informacije o trajanju neplačila in dejanskih poplačilih do trenutka ocenjevanja ter morebitno negativno spremembo gospodarskih razmer med pričakovanim trajanjem procesa poplačila.
- (26) V primeru institucij, ki uporabljajo lastne ocene LGD, bi morale biti notranje zahteve za upravljanje zavarovanja s premoženjem na splošno skladne z zahtevami iz dela 3, naslov II, poglavje 4, oddelek 3, Uredbe (EU) št. 575/2013. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na zahteve glede vrednotenja zavarovanja s premoženjem in pravne varnosti, saj je treba zagotoviti redno in zanesljivo vrednotenje zavarovanja s premoženjem, vrednotenje pa mora odražati realno tržno vrednost v trenutnih tržnih razmerah. Pogostost in naravo prevrednotenja bi bilo treba prilagoditi vrsti zavarovanja s premoženjem, saj lahko zastarela ali netočna ocena privede do podcenjevanja tveganja v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi. Ključno je tudi zagotoviti, da je zavarovanje s premoženjem pravno učinkovito in izvršljivo v vseh relevantnih jurisdikcijah. V nasprotnem primeru bi bilo treba izpostavljenost obravnavati kot nezavarovano; če se tako zavarovanje s premoženjem upošteva pri količinski opredelitvi tveganja, lahko privede do podcenjevanja tveganja.
- (27) Pristojni organi bi morali preveriti, ali se za namene naprednega pristopa IRB, tj. kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, dajalci jamstva štejejo za primerne, kadar so ocenjeni z uporabo bonitetnega sistema, odobrenega v okviru pristopa IRB; primerni so lahko tudi drugi dajalci jamstva, če so razvrščeni kot institucija, enota centralne ravni države ali centralna banka ali podjetje, ki ima bonitetno oceno ECAI, in če jamstvo izpolnjuje zahteve iz dela 3, naslov II, poglavje 4, oddelek 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se uporabljajo tudi za standardizirani pristop.
- (28) Pri ocenjevanju procesa razvrščanja izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti bi bilo treba določiti posebne zahteve za preverjanje, ki ga pristojni organi izvajajo v zvezi z razvrščanjem izpostavljenosti med izpostavljenosti na drobno zaradi njihove ugodnejše obravnave v smislu izračuna zneskov izpostavljenosti, ki jim je dodeljena utež tveganja. Nekatere kategorije izpostavljenosti so opredeljene na podlagi značilnosti izpostavljenosti, druge pa na podlagi vrste dolžnika; posledično lahko obstajajo izpostavljenosti, ki izpolnjujejo merila več kot ene kategorije izpostavljenosti. Pristojni organi bi zato morali preveriti, ali institucija uporablja pravilno zaporedje razvrstitve, da se zagotovi dosledna in nedvoumna razvrstitev izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti.

- (29) Pristojni organi bi morali preveriti, ali se rezultati stresnih testov upoštevajo v postopkih upravljanja tveganj in kapitala, saj se z vključitvijo rezultatov stresnih testov v procese odločanja zagotovi, da se scenariji in njihov vpliv na kapitalske zahteve smiselno oblikujejo in izvajajo ter da se pri upravljanju institucije upoštevajo v prihodnost usmerjeni vidiki kapitalskih zahtev.
- (30) Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev, bi morale za namene izračuna kapitalskih zahtev izračunati dejansko zapadlost izpostavljenosti v okviru pristopa IRB. V primeru obnavljajočih se izpostavljenosti je institucija izpostavljena tveganju za obdobje, daljše od datuma odplačila tekočega črpanja, glede na to, da lahko kreditjemalec ponovno črpa dodatne zneske. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali izračun dejanske zapadlosti obnavljajočih se izpostavljenosti temelji na datumu zapadlosti kredita.
- (31) Izračun razlike med zneski pričakovanih izgub na eni strani ter popravki zaradi kreditnega tveganja, dodatnimi prilagoditvami vrednosti in drugimi zmanjšanimi kapitala na drugi strani (v nadaljnjem besedilu: primanjkljaj po pristopu IRB) bi bilo treba izvesti na skupni ravni ločeno za portfelj neplačanih izpostavljenosti in portfelj izpostavljenosti, ki niso neplačane. Ločevanje med neplačanimi izpostavljenostmi in izpostavljenostmi, ki niso neplačane, je potrebno za zagotovitev, da se negativni zneski, ki izhajajo iz izračuna, opravljenega za neplačani portfelj, ne uporabijo za izravnavo pozitivnih zneskov, ki izhajajo iz izračuna, opravljenega za portfelj izpostavljenosti, ki niso neplačane. Poleg tega je skupni izračun v skladu s splošnim konceptom kapitala, v skladu s katerim bi moral biti kapital v celoti na voljo za kritje nepričakovanih izgub v primeru insolventnosti institucije. Ker so bili zneski popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti in drugih zmanjšanj kapitala, vključenih v izračun primanjkljaja po pristopu IRB, že odbiti od kapitala za kritje pričakovanih izgub (EL), je njihov presežek v skupnih pričakovanih izgubah v celoti na voljo za kritje izgub, ugotovljenih pri vseh neplačanih izpostavljenostih. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali so prilagoditve kapitala na podlagi primanjkljaja po pristopu IRB pravilno izračunane in uporabljene.
- (32) Nezanosljivi, netočni, nepopolni ali zastareli podatki lahko povzročijo napake v oceni tveganja in pri izračunu kapitalskih zahtev. Poleg tega lahko taki podatki, kadar se uporabljajo v postopkih institucije za upravljanje tveganj, privedejo tudi do slabih kreditnih in upravljavskih odločitev. Da bi se zagotovili zanesljivost in visoka kakovost podatkov, bi morali biti infrastruktura in postopki v zvezi z zbiranjem in shranjevanjem podatkov dobro dokumentirani ter vsebovati popoln opis značilnosti in virov podatkov, da se zagotovi njihova pravilna uporaba v notranjih procesih in postopkih za izračun kapitalskih zahtev. Zato bi morali pristojni organi preveriti kakovost in dokumentacijo podatkov, uporabljenih v procesu ocenjevanja parametrov tveganja, pri razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter pri izračunu kapitalskih zahtev.
- (33) Kakovost podatkov, točnost ocene tveganja in pravilnost izračuna kapitalskih zahtev so močno odvisne od zanesljivosti informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za namene pristopa IRB. Poleg tega je mogoče kontinuiteto in doslednost postopkov upravljanja tveganj in izračuna kapitalskih zahtev zagotoviti le, če so informacijski sistemi, ki se uporabljajo v navedene namene, varni, zaščiteni in zanesljivi, informacijska infrastruktura pa je dovolj trdna. Zato morajo pristojni organi preveriti tudi zanesljivost informacijskih sistemov institucije in trdnost informacijske infrastrukture.
- (34) Pristojni organi bi morali preveriti, ali se za razvoj in validacijo notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov čim bolj uporabljajo opazovanja donosov na izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki se ne prekrivajo. Opazovanja, ki se ne prekrivajo, zagotavljajo višjo kakovost napovedi, saj se vsem opazovanjem dodeli enaka utež in opazovanja niso tesno medsebojno povezana.
- (35) Za uporabo pristopa IRB je potrebna odobritev pristojnih organov, vse pomembne spremembe tega pristopa pa je treba odobriti. Zato bi morali pristojni organi preveriti, ali notranji proces upravljanja in zlasti notranji proces odobritve takih sprememb zagotavljata, da se izvajajo samo spremembe, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Delegirano uredbo (EU) št. 529/2014, ter da je v tem okviru razvrstitev sprememb skladna, da se prepreči vsakršna regulativna arbitraža.

- (36) Določbe te uredbe so tesno povezane, saj vse obravnavajo vidike metodologije ocenjevanja, ki jo morajo pristojni organi uporabiti pri ocenjevanju skladnosti institucije s pristopom IRB. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati hkrati, ter za omogočanje celovitega pregleda nad določbami in enotnega dostopa do njih za osebe, ki jih morajo uporabljati, je zaželeno, da se vsi regulativni tehnični standardi v zvezi z metodologijo ocenjevanja pristopa IRB, ki se zahtevajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključijo v eno uredbo.
- (37) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (38) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE O METODOLOGIJI OCENJEVANJA

Člen 1

Ocenjevanje skladnosti z zahtevami po uporabi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen

1. Pristojni organi uporabljajo to uredbo za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevami po uporabi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB), kot sledi:
- (a) za namene ocenjevanja prvotnih vlog za dovoljenje za uporabo pristopa IRB, kot je določeno v členu 144 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi uporabljajo vse določbe te uredbe;
  - (b) za namene ocenjevanja vlog za dovoljenje za razširitev pristopa IRB v skladu z odobrenim načrtom postopnega uvajanja, kot je določeno v členu 148 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi uporabijo poglavja 4, 5, 7 in 8 ter vse druge dele te uredbe, ki so pomembni za navedeno zahtevo;
  - (c) za namene ocenjevanja vlog za predhodno dovoljenje za izvedbo sprememb, kot je navedeno v členu 143(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi uporabijo vse dele te uredbe, ki so pomembni za navedene spremembe;
  - (d) za namene ocenjevanja sprememb bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, o katerih je bilo izdano uradno obvestilo v skladu s členom 143(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi uporabijo vse dele te uredbe, ki so pomembni za navedene spremembe;
  - (e) za namene izvajanja rednega pregleda uporabe pristopa IRB v skladu s členom 101 Direktive 2013/36/EU pristojni organi uporabijo vse dele te uredbe, ki so pomembni za ta pregled;
  - (f) za namene ocenjevanja vlog za dovoljenje za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov v skladu s členom 149 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi uporabljajo člene 6 do 8 te uredbe.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Pristojni organi poleg meril iz določb odstavka 1 te uredbe preverijo vsa druga relevantna merila za oceno skladnosti z zahtevami po uporabi pristopa IRB.

Člen 2

Metode, ki jih morajo uporabiti pristojni organi

1. Za namene ocenjevanja prvotnih vlog za dovoljenje za uporabo pristopa IRB pristojni organi uporabijo vse obvezne metode iz te uredbe. Uporabijo lahko tudi druge metode iz te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

2. Za namene ocenjevanja vlog za dovoljenje za razširitev pristopa IRB v skladu z načrtom postopnega uvajanja pristojni organi uporabijo vse obvezne metode iz poglavij 4, 5, 7 in 8. Uporabijo lahko tudi druge metode iz te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

3. Za namene ocenjevanja vlog za predhodno dovoljenje za izvedbo sprememb pristopa IRB pristojni organi pregledajo dokumente, ki jih morajo v skladu s členom 8 Delegirane uredbe (EU) št. 529/2014 institucije predložiti v zvezi s spremembo. Uporabijo lahko tudi vse metode iz te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

4. Za namene ocenjevanja sprememb bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, o katerih je bilo izdano uradno obvestilo, pristojni organi pregledajo dokumente, ki jih morajo institucije predložiti v zvezi s spremembo v skladu s členom 8 Delegirane uredbe (EU) št. 529/2014, ter lahko uporabijo vse metode iz te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

5. Za namene izvajanja rednih pregledov uporabe pristopa IRB lahko pristojni organi uporabijo vse metode iz te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

6. Za namene ocenjevanja vlog za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov lahko pristojni organi uporabijo vse metode iz poglavja 2 te uredbe v skladu z odstavkom 7 in vse druge metode v skladu z odstavkom 8.

7. Če je v Uredbi določena neobvezna uporaba metod, lahko pristojni organi uporabijo vse navedene metode, ki so primerne in ustrezne glede na naravo, velikost in stopnjo kompleksnosti poslovne in organizacijske strukture institucije, pri čemer se upoštevata:

- (a) pomembnost vrst izpostavljenosti, ki jih zajemajo bonitetni sistemi;
- (b) kompleksnost bonitetnih modelov in parametrov tveganja ter njihovega izvajanja.

8. Pristojni organi lahko poleg metod iz te uredbe uporabijo tudi druge metode, ki so primerne in ustrezne glede na naravo, velikost in stopnjo kompleksnosti poslovne in organizacijske strukture institucije, če je to potrebno za oceno skladnosti z zahtevami za uporabo pristopa IRB.

9. Pri uporabi metod iz te uredbe lahko pristojni organi upoštevajo rezultate nedavnih ocen, ki so jih izvedli sami ali drugi pristojni organi, če navedene ocene izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

- (a) ocenjevanje je v celoti ali delno temeljilo na obveznih metodah;
- (b) predmet ocenjevanja je vključeval enak ali podoben bonitetni sistem v isti kategoriji izpostavljenosti.

Člen 3

Kakovost dokumentacije

1. Da bi pristojni organi preverili skladnost institucije z zahtevo glede dokumentacije iz člena 144(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali je dokumentacija bonitetnih sistemov, kot so opredeljeni v členu 142(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: bonitetni sistemi):

- (a) dovolj natančna in točna, da jo je mogoče učinkovito uporabiti;
- (b) odobrena na primerni vodstveni ravni institucije;
- (c) za vsak dokument vsebuje vsaj zapis o vrsti dokumenta, avtorju, pregledovalcu, odobritelju, lastniku, datumih priprave in odobritve, številki različice in zgodovini sprememb dokumenta;
- (d) tretjim osebam omogoča, da preučijo in potrdijo delovanje bonitetnih sistemov ter zlasti preučijo in potrdijo, da je:
  - (i) dokumentacija o sestavi bonitetnega sistema dovolj natančna, da lahko tretje osebe razumejo razloge za vse vidike bonitetnega sistema, vključno s predpostavkami, matematičnimi formulami in, kadar je vključena človeška presoja, odločitvami ter postopki za razvoj bonitetnega sistema;
  - (ii) dokumentacija bonitetnega sistema dovolj natančna, da lahko tretje osebe razumejo delovanje, omejitve ter ključne predpostavke vsakega bonitetnega modela in vsakega parametra tveganja ter replicirajo razvoj modela;
  - (iii) dokumentacija bonitetnega procesa dovolj natančna, da lahko tretje osebe razumejo metodo razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in njihovo dejansko razvrstitev v bonitetne razrede ali skupine ter replicirajo razvrstitev.

2. Za namene odstavka 1 pristojni organ preveri, ali ima institucija vzpostavljene politike, v katerih so opisani posebni standardi za dokumentacijo, ki zagotavljajo, da:

- (a) je notranja dokumentacija dovolj natančna in točna;
- (b) so določene osebe ali enote odgovorne za zagotovitev, da je dokumentacija popolna, dosledna, točna, posodobljena, odobrena kot primerna in varna;
- (c) institucija ustrezno dokumentira svoje politike, postopke in metodologije v zvezi z uporabo pristopa IRB.

Člen 4

Sodelovanje tretjih oseb

1. Za ocenjevanje skladnosti z zahtevo glede trdnosti in celovitosti bonitetnih sistemov iz člena 144(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je institucija naloge, dejavnosti ali funkcije v zvezi s sestavo, uvedbo in validacijo svojih bonitetnih sistemov prenesla na tretjo osebo ali je od tretje osebe kupila bonitetni sistem ali skupne podatke, pristojni organ preveri, ali navedeni prenos ali nakup ne ovira uporabe te uredbe ter:

- (a) ali višje vodstvo institucije, kot je opredeljeno v členu 3(1), točka 9, Direktive 2013/36/EU (v nadaljnjem besedilu: višje vodstvo), in upravljalni organ institucije ali odbor, ki ga imenuje navedeni upravljalni organ, dejavno sodelujeta pri nadzoru in odločanju v zvezi z nalogami, dejavnostmi ali funkcijami, prenesenimi na tretjo osebo, ali v zvezi z bonitetnimi sistemi, pridobljenimi od tretjih oseb;
- (b) ali ima osebje institucije zadostno znanje o nalogah, dejavnostih ali funkcijah, prenesenih na tretje osebe, ter o strukturi podatkov in bonitetnih sistemov, pridobljenih od tretjih oseb, ter jih razume;

- (c) ali je zagotovljena neprekinjenost funkcij ali procesov, oddanih v zunanje izvajanje, vključno s primernim načrtovanjem ravnanja v nepredvidljivih razmerah;
- (d) ali sodelovanje tretje osebe ne omejuje ali ovira notranje revizije ali druge kontrole nalog, dejavnosti in funkcij, prenesenih na tretje osebe;
- (e) ali ima pristojni organ popoln dostop do vseh relevantnih informacij.

2. Kadar tretja oseba sodeluje pri nalogah razvoja bonitetnega sistema in ocenjevanja tveganja za institucijo, pristojni organ preveri:

- (a) ali so točke (a) do (e) odstavka 1 izpolnjene;
- (b) ali navedena tretja oseba ne izvaja dejavnosti validacije v zvezi z navedenimi bonitetnimi sistemi in ocenami tveganja;
- (c) ali tretja oseba instituciji zagotavlja informacije, ki so potrebne za navedene dejavnosti validacije, ki jih je treba izvajati.

3. Kadar institucija za namene razvoja bonitetnega sistema in ocene parametrov tveganja uporablja skupne podatke institucij, tretja oseba pa razvije bonitetni sistem, lahko tretja oseba pomaga instituciji pri dejavnostih validacije z opravljanjem tistih nalog validacije, za katere je potreben dostop do skupnih podatkov.

4. Za namene uporabe odstavkov 1, 2 in 3 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:

- (a) pregledajo sporazume s tretjimi osebami in druge relevantne dokumente, v katerih so določene naloge tretje osebe;
- (b) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja institucije ali tretje osebe, na katero je bila naloga, dejavnost ali funkcija prenesena, ali izvedejo razgovore z njo;
- (c) pridobijo pisne izjave višjega vodstva ali upravljalnega organa institucije ali tretje osebe, na katero je bila naloga, dejavnost ali funkcija prenesena, ali odbora institucije, ki ga imenuje upravljalni organ, ali izvedejo razgovore z njim;
- (d) po potrebi pregledajo druge relevantne dokumente institucije ali tretje osebe.

Člen 5

Začasna neskladnost z zahtevami pristopa IRB

Za namene uporabe člena 146(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organ:

- (a) pregleda, ali načrt institucije za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti zadostuje za odpravo neskladnosti in ali je časovni okvir razumen, ob upoštevanju vsega naslednjega:
  - (i) pomembnosti neskladnosti;
  - (ii) obsega ukrepov, potrebnih za ponovno vzpostavitev skladnosti;
  - (iii) virov, ki so instituciji na voljo;
- (b) redno spremlja napredek, dosežen pri izvajanju načrta institucije za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti;
- (c) preveri skladnost institucije z relevantnimi zahtevami po izvedbi načrta, tako da uporabi metodologije ocenjevanja iz te uredbe.

POGLAVJE 2

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA NAČRTE POSTOPNEGA UVAJANJA IN STALNA IZVZETJA STANDARDIZIRANEGA PRISTOPA

Člen 6

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije s pogoji za izvajanje pristopa IRB iz člena 148 Uredbe (EU) št. 575/2013 in pogoji za stalna izvzetja iz člena 150 navedene uredbe pristojni organi preverijo oboje od naslednjega:
  - (a) ali sta začetno kritje institucije in načrt postopnega uvajanja pristopa IRB ustrezna v skladu s členom 7;
  - (b) ali so razredi izpostavljenosti, vrste izpostavljenosti ali poslovne enote, v katerih se uporablja standardizirani pristop, primerne za stalno izvzetje iz pristopa IRB.

2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo načrt institucije za postopno uvajanje pristopa IRB;
  - (b) pregledajo relevantne notranje politike in postopke institucije, vključno z metodami izračuna za delež izpostavljenosti, ki bo krit s postopnim uvajanjem pristopa IRB in stalnim izvzetjem iz pristopa IRB;
  - (c) pregledajo vloge in odgovornosti enot in upravljalnih organov, ki sodelujejo pri razvrščanju posameznih izpostavljenosti k pristopu IRB ali standardiziranemu pristopu;
  - (d) pregledajo relevantne zapisnike sestankov notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (e) pregledajo relevantne ugotovitve funkcije notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (f) pregledajo relevantna poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanju za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med revizijami;
  - (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.

3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi:
  - (a) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se uporabljajo v procesu razvrščanja posameznih izpostavljenosti k pristopu IRB ali standardiziranemu pristopu;
  - (b) izvedejo testiranje vzorcev in pregledajo dokumente v zvezi z značilnostmi dolžnikov ter v zvezi z odobritvijo in ohranjanjem izpostavljenosti, vključenih v vzorec;
  - (c) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 7

Postopno uvajanje pristopa IRB

1. Pristojni organi pri ocenjevanju začetnega kritja in načrta institucije za postopno uvajanje pristopa IRB v skladu s členom 148 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo:
  - (a) ali načrt postopnega uvajanja vključuje vsaj:
    - (i) specifikacijo obsega uporabe posameznega bonitetnega sistema in vrst izpostavljenosti, ki se ocenjujejo s posameznim bonitetnim modelom;

- (ii) načrtovane datume uporabe pristopa IRB za vsako vrsto izpostavljenosti;
  - (iii) informacije o skupnih vrednostih izpostavljenosti v času ocenjevanja in zneskih izpostavljenosti, ki jim je dodeljena utež tveganja, izračunanih v skladu s pristopom, ki je bil ob ocenjevanju uporabljen za vsako vrsto izpostavljenosti;
- (b) ali načrt postopnega uvajanja zajema vse izpostavljenosti institucije in, kadar je ustrezno, nadrejenih oseb ter vse izpostavljenosti podrejenih družb institucije, razen če se izpostavljenosti ocenijo v skladu s členom 8;
  - (c) ali se izvajanje načrtuje v skladu s členom 148(1), drugi in tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (d) ali institucija, kadar ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za vse kategorije izpostavljenosti, za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov uporablja pristop IRB, razen v primerih iz člena 148(5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (e) ali so zaporedje in časovna obdobja izvajanja pristopa IRB določeni na podlagi dejanskih zmogljivosti institucije, ob upoštevanju razpoložljivosti podatkov, bonitetnih sistemov in obdobji izkušenj, kot je navedeno v členu 145 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter se ne uporabljajo selektivno za doseganje manjših kapitalskih zahtev;
  - (f) ali zaporedje izvajanja pristopa IRB zagotavlja prednost izvajanju kreditnih izpostavljenosti, povezanih z osnovno dejavnostjo institucije;
  - (g) ali je končni rok za izvajanje pristopa IRB določen za vsako vrsto izpostavljenosti in poslovnih enot ter je razumen glede na naravo in obseg dejavnosti institucije.

2. Pristojni organi določijo, ali je rok iz odstavka 1, točka (g), razumen na podlagi vsega naslednjega:

- (a) kompleksnosti delovanja institucije, vključno z delovanjem nadrejenih oseb in podrejenih družb;
- (b) števila poslovnih enot in poslovnih področij v instituciji ter, kadar je primerno, njenih nadrejenih oseb in podrejenih družb institucije;
- (c) števila in kompleksnosti bonitetnih sistemov, ki jih izvajajo vsi subjekti, zajeti v načrtu postopnega uvajanja;
- (d) načrtov izvajanja bonitetnih sistemov v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah, kjer obstajajo znatne pravne ali druge ovire pri odobritvi modelov IRB;
- (e) razpoložljivosti točnih, primernih in popolnih časovnih nizov;
- (f) operativne sposobnosti institucije za razvoj in izvajanje bonitetnih sistemov;
- (g) predhodnih izkušenj institucije pri upravljanju posebnih vrst izpostavljenosti.

3. Pri ocenjevanju skladnosti institucije z načrtom za postopno uvajanje pristopa IRB, za katerega so pristojni organi izdali dovoljenje v skladu s členom 148 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko pristojni organi spremembe zaporedja in časovnega obdobja štejejo za primerne le, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) obstajajo pomembne spremembe v poslovnem okolju in zlasti spremembe na področju strategije, združitve in prevzemov;
- (b) obstajajo pomembne spremembe relevantnih regulativnih zahtev;
- (c) pristojni organ, notranja revizija ali funkcija validacije je ugotovila pomembne slabosti bonitetnih sistemov;
- (d) elementi iz odstavka 2 so se znatno spremenili ali pa kateri koli element iz odstavka 2 ni bil ustrezno upoštevan v načrtu za postopno uvajanje pristopa IRB, ki je bil odobren.

Člen 8

Pogoji za stalna izvzetja

1. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali institucija izpolnjuje pogoje za stalno izvzetje standardiziranega pristopa v zvezi z izpostavljenostmi iz člena 150(1), točki (a) in (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali institucija ocenjuje in upošteva razpoložljivost zunanjih podatkov za reprezentativne nasprotne stranke;
- (b) ali so stroški institucije za razvoj bonitetnega sistema za nasprotne stranke v zadevni kategoriji izpostavljenosti ocenjeni ob upoštevanju velikosti institucije ter narave in obsega njenih dejavnosti;
- (c) ali je operativna sposobnost institucije za razvoj in izvajanje bonitetnega sistema ocenjena ob upoštevanju narave in obsega dejavnosti institucije.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali institucija izpolnjuje pogoje za stalno izvzetje standardiziranega pristopa v zvezi z izpostavljenostmi iz člena 150(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali je institucija preverila in upoštevala vsaj eno od naslednjega:

- (a) ali izpostavljenosti, vključno s številom portfeljev in poslovnih področij, ki se upravljajo ločeno, niso dovolj homogene, da bi omogočile razvoj trdnega in zanesljivega bonitetnega sistema;
- (b) ali je znesek izpostavljenosti, ki mu je dodeljena utež tveganja in je izračunan v skladu s standardiziranim pristopom, znatno višji od pričakovanega zneska izpostavljenosti, ki mu je dodeljena utež tveganja in je izračunan v skladu s pristopom IRB;
- (c) ali se izpostavljenosti nanašajo na poslovno enoto ali poslovno področje institucije, ki naj bi se ukinito;
- (d) ali izpostavljenosti vključujejo portfelje, ki so predmet sorazmerne konsolidacije podrejenih družb v delni lasti v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali institucija izpolnjuje pogoje za stalno izvzetje standardiziranega pristopa, preverijo, ali institucija redno spremlja skladnost z zahtevami iz člena 150 Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE 3

METODOLOGIJA OCENJEVANJA FUNKCIJE VALIDACIJE NOTRANJNH OCEN TER NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN NADZORA INSTITUCIJE

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 9

Splošno

1. Za ocenjevanje, ali je institucija skladna z zahtevami glede notranjega upravljanja, vključno z zahtevami glede višjega vodstva in upravljalnega organa, notranjega poročanja, nadzora kreditnega tveganja ter notranje revizije, nadzora in validacije, pristojni organi preverijo vse naslednje:

- (a) trdnost ureditev, mehanizmov in procesov validacije bonitetnih sistemov institucije ter primernost zaposlenih, odgovornih za izvajanje validacije (v nadaljnjem besedilu: funkcija validacije), iz člena 144(1), točki (c) in (f), člena 174, točka (d), člena 185 ter člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z:
    - (i) neodvisnostjo funkcije validacije v skladu s členom 10;
    - (ii) popolnostjo in pogostostjo uporabe procesa validacije v skladu s členom 11;
    - (iii) ustreznostjo metod in postopkov funkcije validacije v skladu s členom 12;
    - (iv) zanesljivostjo procesa poročanja in procesa za obravnavo sklepov, ugotovitev in priporočil validacije v skladu s členom 13;
  - (b) notranje upravljanje in nadzor institucije, vključno z enoto za nadzor kreditnega tveganja in notranjo revizijo institucije, kot je navedeno v členih 189, 190 in 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, v zvezi z:
    - (i) vlogo višjega vodstva in upravljalnega organa v skladu s členom 14;
    - (ii) vodstvenimi poročili v skladu s členom 15;
    - (iii) enoto za nadzor kreditnega tveganja v skladu s členom 16;
    - (iv) notranjo revizijo v skladu s členom 17.
2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
- (a) pregledajo relevantne notranje politike in postopke institucije;
  - (b) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (c) pregledajo relevantna poročila v zvezi z bonitetnimi sistemi ter sklepe in odločitve, sprejete na podlagi navedenih poročil;
  - (d) pregledajo relevantna poročila o dejavnostih funkcij nadzora kreditnega tveganja, notranje revizije, nadzora in validacije, ki jih pripravi osebje, odgovorno za posamezno navedeno funkcijo, ali katera koli druga kontrolna funkcija institucije, ter sklepe, ugotovitve in priporočila navedenih funkcij;
  - (e) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za oceno funkcije validacije pristojni organi poleg metod iz odstavka 2 uporabijo tudi vse naslednje metode:
- (a) pregledajo vloge in odgovornosti vsega osebja, ki sodeluje pri funkciji validacije;
  - (b) pregledajo ustreznost in primernost letnega validacijskega delovnega načrta;
  - (c) pregledajo validacijske priročnike, ki jih uporablja funkcija validacije;
  - (d) pregledajo proces kategorizacije ugotovitev in relevantnih priporočil glede na njihovo pomembnost;
  - (e) pregledajo doslednost sklepov, ugotovitev in priporočil funkcije validacije;
  - (f) pregledajo vlogo funkcije validacije v notranjem postopku odobritve bonitetnega sistema in vse s tem povezane spremembe;
  - (g) pregledajo akcijski načrt vseh relevantnih priporočil, tudi njegovo spremljanje, kot je bil odobren na primerni vodstveni ravni.

4. Za oceno enote za nadzor kreditnega tveganja iz člena 144(1), točka (c), in člena 190 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi poleg zahtev iz odstavka 2 uporabijo tudi obe naslednji metodi:

- (a) pregledajo vloge in odgovornosti vsega relevantnega osebja in višjega vodstva enote za nadzor kreditnega tveganja;
- (b) pregledajo relevantna poročila, ki jih enota za nadzor kreditnega tveganja in višje vodstvo predložita upravljalnemu organu ali imenovanemu odboru navedenega organa.

5. Za oceno notranje revizije ali druge primerljive neodvisne revizijske enote, kot je navedeno v členu 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi poleg zahtev iz odstavka 2 uporabijo tudi vse naslednje metode:

- (a) pregledajo relevantne vloge in odgovornosti vsega relevantnega osebja, ki sodeluje pri notranji reviziji;
- (b) pregledajo ustreznost in primernost letnega delovnega načrta notranje revizije;
- (c) pregledajo relevantne revizijske priročnike in delovne programe ter ugotovitve in priporočila, vključena v relevantna revizijska poročila;
- (d) pregledajo akcijski načrt vseh relevantnih priporočil, tudi njegovo spremljanje, kot je bil odobren na primerni vodstveni ravni.

6. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi poleg metod iz odstavka 2 pregledajo tudi druge relevantne dokumente institucije.

ODDELEK 2

Metodologija za ocenjevanje funkcije validacije

Člen 10

Neodvisnost funkcije validacije

1. Pristojni organi pri ocenjevanju neodvisnosti funkcije validacije za namene člena 144(1), točka (f), člena 174(d), člena 185 in člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo, ali enota, odgovorna za funkcijo validacije, ali, kadar ni ločene enote, namenjene samo funkciji validacije, osebje, ki izvaja funkcijo validacije, izpolnjuje vse naslednje:

- (a) funkcija validacije je neodvisna od zaposlenih in vodstvenih funkcij, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti in za oblikovanje ali razvoj modelov;
- (b) osebje, ki izvaja funkcijo validacije, se razlikuje od osebja, odgovornega za sestavo in razvoj bonitetnega sistema, in osebja, odgovornega za funkcijo nadzora kreditnega tveganja;
- (c) poroča neposredno višjemu vodstvu.

2. Kadar je enota, odgovorna za funkcijo validacije, organizacijsko ločena od enote za nadzor kreditnega tveganja in vsaka enota poroča različnim članom višjega vodstva, pristojni organi za namene odstavka 1 preverijo oboje od naslednjega:

- (a) ali ima funkcija validacije ustrezne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z izkušenim in kvalificiranim osebjem;
- (b) ali prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za funkcijo validacije, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo bodisi na nadzor kreditnega tveganja bodisi na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti.

3. Kadar je enota, odgovorna za funkcijo validacije, organizacijsko ločena od enote za nadzor kreditnega tveganja in obe enoti poročata istemu članu višjega vodstva, pristojni organi za namene odstavka 1 preverijo vse naslednje:

- (a) ali ima funkcija validacije ustrezne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z izkušenim in kvalificiranim osebjem;
- (b) ali prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za funkcijo validacije, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo bodisi na nadzor kreditnega tveganja bodisi na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti;
- (c) ali je vzpostavljen proces odločanja, s katerim se zagotovi, da višje vodstvo institucije ustrezno upošteva sklepe, ugotovitve in priporočila funkcije validacije;
- (d) ali se izvaja neprimeren vpliv na sklepe, ugotovitve in priporočila funkcije validacije;
- (e) ali se pravočasno sprejmejo in izvedejo vsi potrebni popravni ukrepi za obravnavanje sklepov, ugotovitev in priporočil funkcije validacije;
- (f) ali se z notranjo revizijo redno ocenjuje izpolnjevanje pogojev iz točk (a) do (e).

4. Kadar ni ločene enote, odgovorne za funkcijo validacije, pristojni organi za namene odstavka 1 preverijo vse naslednje:

- (a) ali ima funkcija validacije ustrezne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z izkušenim in kvalificiranim osebjem;
- (b) ali prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za funkcijo validacije, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo bodisi na nadzor kreditnega tveganja bodisi na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti;
- (c) ali je vzpostavljen proces odločanja, s katerim se zagotovi, da višje vodstvo institucije ustrezno upošteva sklepe, ugotovitve in priporočila funkcije validacije;
- (d) ali se izvaja neprimeren vpliv na sklepe, ugotovitve in priporočila funkcije validacije;
- (e) ali se pravočasno sprejmejo in izvedejo vsi potrebni popravni ukrepi za obravnavanje sklepov, ugotovitev in priporočil funkcije validacije;
- (f) ali se z notranjo revizijo redno ocenjuje izpolnjevanje pogojev iz točk (a) do (e);
- (g) ali je osebje, ki izvaja funkcijo validacije, dejansko ločeno od osebja, ki izvaja druge naloge;
- (h) ali institucija ni globalna ali druga sistemsko pomembna institucija v smislu člena 131 Direktive 2013/36/EU.

5. Pristojni organi pri ocenjevanju neodvisnosti funkcije validacije ocenijo tudi, ali je izbira institucije glede na organizacijo funkcije validacije iz odstavkov 2, 3 in 4 ustrežna, pri čemer upoštevajo naravo, velikost in obseg institucije ter kompleksnost tveganj, povezanih z njenim poslovnim modelom.

Člen 11

Popolnost in pogostost procesa validacije

1. Pristojni organi pri ocenjevanju popolnosti funkcije validacije za namene zahtev iz člena 144(1), točka (f), člena 174, točka (d), člena 185 in člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo:

- (a) ali je institucija opredelila in dokumentirala celoten proces validacije za vse bonitetne sisteme;
- (b) ali institucija izvaja proces validacije iz točke (a) dovolj pogosto.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju popolnosti procesa validacije iz odstavka 1(a) preverijo, ali funkcija validacije:
  - (a) kritično pregleda vse vidike specifikacije notranjih bonitetnih ocen in parametrov tveganja, vključno s postopki za zbiranje podatkov in čiščenje podatkov, izbirami metodologije in strukture modela ter procesom za izbiro spremenljivk;
  - (b) preveri ustreznost izvajanja notranjih bonitetnih ocen in parametrov tveganja v informacijskih sistemih ter ali so opredelitve bonitetnih razredov in skupin uporabljene dosledno v vseh oddelkih in na vseh geografskih območjih institucije;
  - (c) preveri delovanje bonitetnih sistemov, pri čemer upošteva vsaj razlikovanje tveganja ter količinsko opredelitev in stabilnost notranjih bonitetnih ocen in parametrov tveganja ter specifikacije modela;
  - (d) preveri vse spremembe v zvezi z notranjimi ocenami in parametri tveganja ter njihovo pomembnost v skladu z Delegirano uredbo (EU) št. 529/2014 ter ali dosledno spremlja svoje sklepe, ugotovitve in priporočila.

3. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali je pogostost procesa validacije iz odstavka 1(b) ustrezna, preverijo, ali se proces validacije redno izvaja za vse bonitetne sisteme institucije na podlagi letnega delovnega načrta in:
  - (a) ali se za vse bonitetne sisteme vsaj enkrat letno izvajajo procesi, ki se zahtevajo v členu 185(b) in členu 188(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: testiranje za nazaj);
  - (b) ali se za bonitetne ocene, ki zajemajo pomembne vrste izpostavljenosti, vsaj enkrat letno izvaja preverjanje delovanja bonitetnih sistemov, kot je navedeno v odstavku 2(c).

4. Če institucija zaprosi za dovoljenje za uporabo notranjih bonitetnih ocen in parametrov tveganja bonitetnega sistema ali za kakršne koli pomembne spremembe notranjih bonitetnih ocen in parametrov tveganja bonitetnega sistema, pristojni organi preverijo, ali institucija izvede validacijo iz odstavka 2(a), (b) in (c), preden se bonitetni sistem uporabi za izračun kapitalskih zahtev ter za namene notranjega upravljanja tveganj.

Člen 12

Ustreznost metod in postopkov funkcije validacije

Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti metod in postopkov validacije za namene zahtev iz člena 144(1), točka (f), člena 174, točka (d), člena 185 in člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo, ali te metode in postopki omogočajo dosledno in smiselno ocenjevanje delovanja notranjih bonitetnih sistemov in sistemov ocenjevanja tveganja ter:

- (a) ali so metode in postopki validacije primerni za ocenjevanje točnosti in doslednosti bonitetnega sistema;
- (b) ali so metode in postopki validacije primerni glede na naravo, stopnjo kompleksnosti in obseg uporabe bonitetnih sistemov institucije ter razpoložljivost podatkov;
- (c) ali metode in postopki validacije jasno določajo cilje, standarde in omejitve validacije, vsebujejo opis vseh testov za validacijo, podatkovnih nizov in procesov čiščenja podatkov ter določajo vire podatkov in referenčna časovna obdobja ter fiksne cilje in dovoljena odstopanja za opredeljeno metriko tako za začetno kot tudi redno validacijo;
- (d) ali se uporabljene metode validacije ter zlasti opravljeni testi, referenčni podatkovni niz, uporabljen za validacijo, in zadevno čiščenje podatkov dosledno uporabljajo skozi čas;
- (e) ali metode validacije vključujejo testiranje za nazaj ter primerjalno analizo, kot je določeno v členu 185(c) in členu 188(d) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) ali metode validacije upoštevajo način upoštevanja ekonomskih ciklov in s tem povezane sistematične spremenljivosti pri donosih iz lastniških instrumentov v notranjih bonitetnih ocenah in parametrih tveganja, zlasti v zvezi z ocenjevanjem PD.

Člen 13

Zanesljivost procesa poročanja ter procesa za obravnavanje sklepov, ugotovitev in priporočil validacije

Pristojni organi pri ocenjevanju zanesljivosti procesa poročanja ter procesa obravnavanja sklepov, ugotovitev in priporočil validacije za namene zahtev iz člena 144(1), točka (f), člena 174, točka (d), člena 185 in člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo:

- (a) ali so v poročilih o validaciji opredeljeni in opisani uporabljene metode validacije, opravljeni testi, uporabljen referenčni podatkovni niz in zadevni procesi čiščenja podatkov ter ali vključujejo rezultate navedenih testov, sklepe validacije, ugotovitve in ustrezna priporočila;
- (b) ali se sklepi, ugotovitve in priporočila iz poročil o validaciji neposredno sporočijo višjemu vodstvu in upravljalnemu organu institucije ali njegovemu imenovanemu odboru;
- (c) ali se sklepi, ugotovitve in priporočila iz poročil o validaciji odražajo v spremembah in izboljšavah pri oblikovanju notranjih bonitetnih ocen in ocen tveganja, tudi v primerih, opisanih v prvem stavku člena 185(e) in členu 188(e) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) ali proces odločanja institucije poteka na primerni vodstveni ravni.

ODDELEK 3

Metodologija za ocenjevanje notranjega upravljanja in nadzora

Člen 14

Vloga višjega vodstva in upravljalnega organa

Pri ocenjevanju korporativnega upravljanja institucije iz člena 189 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali so proces odločanja institucije, njena hierarhija, linije poročanja in ravni odgovornosti jasno določeni v notranji dokumentaciji institucije ter se dosledno odražajo v zapisnikih njenih notranjih organov;
- (b) ali upravljalni organ ali njegov imenovani odbor in višje vodstvo odobrita vsaj naslednje pomembne vidike bonitetnih sistemov:
  - (i) vse relevantne politike v zvezi s sestavo in izvajanjem bonitetnih sistemov ter uporabo pristopa IRB, vključno s politikami, ki se nanašajo na vse pomembne vidike bonitetnega razvrščanja ter procese ocenjevanja in validacije parametrov tveganja;
  - (ii) vse relevantne politike upravljanja tveganj, vključno s politikami, ki se nanašajo na informacijsko infrastrukturo in načrtovanje ravnanja v nepredvidljivih razmerah;
  - (iii) parametre tveganja vseh bonitetnih sistemov, ki se uporabljajo v postopkih notranjega upravljanja tveganj in pri izračunu kapitalskih zahtev;
- (c) ali upravljalni organ ali njegov imenovani odbor z uradno odločitvijo določi primerno organizacijsko strukturo za zanesljivo izvajanje bonitetnih sistemov;
- (d) ali upravljalni organ ali njegov imenovani odbor z uradno odločitvijo potrdi specifikacijo sprejemljive ravni tveganja, pri čemer upošteva shemo notranjega bonitetnega sistema institucije;
- (e) ali ima višje vodstvo dobro znanje o vseh bonitetnih sistemih institucije, njihovi sestavi in delovanju, o zahtevah za pristop IRB in pristopu institucije k izpolnjevanju navedenih zahtev;

- (f) ali višje vodstvo obvešča upravljalni organ ali njegov imenovani odbor o vsaki pomembni spremembi vzpostavljenih politik ali odstopanju od njih, ki pomembno vpliva na delovanje bonitetnih sistemov institucije;
- (g) ali lahko višje vodstvo redno zagotavlja dobro delovanje bonitetnih sistemov;
- (h) ali višje vodstvo sprejme relevantne ukrepe, kadar so slabosti bonitetnih sistemov ugotovljene z nadzorom kreditnega tveganja, validacijo, notranjo revizijo ali katero koli drugo kontrolno funkcijo.

Člen 15

Vodstvena poročila

Pri ocenjevanju ustreznosti vodstvenih poročil iz člena 189 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali vodstvena poročila vključujejo informacije o vsem naslednjem:
  - (i) profilu tveganosti dolžnikov ali izpostavljenosti po bonitetnih razredih;
  - (ii) prehodih med bonitetnimi razredi;
  - (iii) oceni relevantnih parametrov tveganja za bonitetni razred;
  - (iv) primerjavi dejanskih stopenj neplačil in, kadar se uporabljajo lastne ocene, dejanskih LGD in dejanskih konverzijskih faktorjev s pričakovanji;
  - (v) predpostavkah in rezultatih stresnih testov;
  - (vi) delovanju bonitetnega procesa, področjih, na katerih so potrebne izboljšave, in statusu prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti;
  - (vii) poročilih o validaciji;
- (b) ali sta oblika in pogostost vodstvenih poročil ustrezni glede na pomembnost in vrsto informacij ter raven prejemnika v hierarhiji, pri čemer se upošteva organizacijska struktura institucije;
- (c) ali vodstvena poročila omogočajo višjemu vodstvu spremljanje kreditnega tveganja v celotnem portfelju izpostavljenosti, ki jih zajema pristop IRB;
- (d) ali so vodstvena poročila sorazmerna z naravo, velikostjo in stopnjo kompleksnosti poslovne in organizacijske strukture institucije.

Člen 16

Enota za nadzor kreditnega tveganja

1. Pri ocenjevanju notranjega upravljanja in nadzora institucije v zvezi z enoto za nadzor kreditnega tveganja iz člena 190 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:
  - (a) ali so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja ločene ter neodvisne od zaposlenih in vodstvenih funkcij, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti;
  - (b) ali so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja delujoče in ustrezne za svoje naloge.
2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(a) pristojni organi preverijo:
  - (a) ali so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja prepoznavne organizacijske strukture v instituciji;
  - (b) ali so vodja enote za nadzor kreditnega tveganja ali vodje takih enot del višjega vodstva;

- (c) ali je funkcija upravljanja kreditnega tveganja organizirana ob upoštevanju načel iz člena 76(5) Direktive 2013/36/EU;
  - (d) ali osebje in višje vodstvo, odgovorno za enoto ali enote za nadzor kreditnega tveganja, nista odgovorna za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti;
  - (e) ali višji vodstveni delavci enote ali enot za nadzor kreditnega tveganja in enot, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, poročajo različnim članom upravljalnega organa institucije ali njenega imenovanega odbora;
  - (f) ali prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za enoto ali enote za nadzor kreditnega tveganja, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(b) pristojni organi preverijo:
- (a) ali so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja sorazmerne z naravo, velikostjo in stopnjo kompleksnosti poslovne in organizacijske strukture institucije ter zlasti kompleksnostjo bonitetnih sistemov in njihovega izvajanja;
  - (b) ali imajo enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja ustrezne vire ter izkušene in kvalificirane zaposlene za izvajanje vseh relevantnih dejavnosti;
  - (c) ali so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja odgovorne za sestavo ali izbiro, izvajanje in nadzor ter delovanje bonitetnih sistemov, kot je določeno v členu 190(1), drugi stavek, Uredbe (EU) št. 575/2013, in ali področja odgovornosti navedene enote ali enot vključujejo področja, navedena v členu 190(2) navedene uredbe;
  - (d) ali enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja višje vodstvo redno obveščajo o delovanju bonitetnih sistemov, področjih, na katerih so potrebne izboljšave, in statusu prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti.

Člen 17

Notranja revizija

1. Pri ocenjevanju notranjega upravljanja in nadzora institucije v zvezi s službo notranje revizije ali drugo podobno neodvisno revizijsko enoto, kot je navedeno v členu 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:
- (a) ali služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota vsaj enkrat letno pregleda:
    - (i) vse bonitetne sisteme institucije;
    - (ii) dejavnosti funkcije nadzora kreditnega tveganja;
    - (iii) dejavnosti procesa odobritve posla;
    - (iv) dejavnosti funkcije nadzora notranje funkcije validacije;
  - (b) ali se s pregledom iz točke (a) olajša specifikacija področij, na katerih je potreben podroben pregled skladnosti z vsemi zahtevami, ki se uporabljajo za pristop IRB, iz členov 142 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, v letnem delovnem načrtu;
  - (c) ali je služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota delujoča in ustrezna za svoje naloge.
2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(c) pristojni organi preverijo:
- (a) ali služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota višjemu vodstvu in upravljalnemu organu institucije zagotovi zadostne informacije o skladnosti bonitetnih sistemov z vsemi veljavnimi zahtevami za pristop IRB;
  - (b) ali je služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota sorazmerna z naravo, velikostjo in stopnjo kompleksnosti poslovne in organizacijske strukture institucije ter zlasti kompleksnostjo bonitetnih sistemov in njihovega izvajanja;

- (c) ali ima služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota ustrezne vire ter izkušene in kvalificirane zaposlene za izvajanje vseh relevantnih dejavnosti;
- (d) ali služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota ni vključena v kateri koli vidik delovanja bonitetnih sistemov, ki jih pregleduje v skladu z odstavkom 1(a);
- (e) ali je služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota neodvisna od zaposlenih in vodstva, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, ter poroča neposredno višjemu vodstvu;
- (f) ali prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za funkcijo notranje revizije, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti.

POGLAVJE 4

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA TEST UPORABNOSTI IN TEST IZKUŠENJ

Člen 18

Splošno

1. Za ocenjevanje, ali je institucija skladna z zahtevami glede uporabe bonitetnih sistemov za namene člena 144(1), točka (b), člena 145, člena 171(1), točka (c), člena 172(1), točka (a), člena 172(1), točka (c), člena 172(2) in člena 175(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:
  - (a) ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, ki se uporabljajo pri izračunu kapitala, ključno vlogo pri upravljanju tveganj, odobritvi kreditov in procesu odločanja v skladu s členom 19;
  - (b) ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, ki se uporabljajo pri izračunu kapitala, ključno vlogo pri procesu razporejanja notranjega kapitala v skladu s členom 20;
  - (c) ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, ki se uporabljajo pri izračunu kapitala, ključno vlogo pri funkcijah korporativnega upravljanja v skladu s členom 21;
  - (d) ali so podatki in ocene, ki jih institucija uporablja za izračun kapitala, ter podatki in ocene, ki se uporabljajo za notranje namene, skladni in ali so v primeru neskladij v celoti dokumentirani in razumni;
  - (e) ali so bonitetni sistemi na splošno skladni z zahtevami iz členov 169 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013 in jih je institucija uporabljala vsaj tri leta pred uporabo pristopa IRB, kot je določeno v členu 145 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 22.
2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo relevantne notranje politike in postopke institucije;
  - (b) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov, ki sodelujejo pri upravljanju obvladovanja kreditnega tveganja;
  - (c) pregledajo dodelitev pristojnosti za sprejemanje odločitev o kreditih ter priročnike za upravljanje kreditov in sheme komercialnih kanalov;
  - (d) pregledajo analizo odobritev kreditov, ki jo je opravila institucija, in podatke o zavrnjenih vlogah za kredit, vključno z vsem naslednjim:
    - (i) odločitvami o kreditih, ki odstopajo od kreditne politike institucije (v nadaljnjem besedilu: izjeme);
    - (ii) primeri, v katerih je posledica človeške presoje odstopanje od vhodnih podatkov ali rezultatov bonitetnih sistemov (v nadaljnjem besedilu: razveljavitve), in utemeljitvami razveljavitve;

- (iii) neocenjenimi izpostavljenostmi in razlogi za manjkajoče bonitetne ocene;
  - (iv) ročnimi odločitvami in razmejitvenimi točkami;
  - (e) pregledajo politike institucije za prestrukturiranje kreditov;
  - (f) pregledajo dokumentirano redno poročanje o kreditnem tveganju;
  - (g) pregledajo dokumentacijo o izračunu notranjega kapitala institucije in razporejanju notranjega kapitala k vrstam tveganja, podrejenim družbam in portfeljem;
  - (h) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (i) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (j) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) pregledajo dokumentacijo sistemov zgodnjega opozarjanja;
  - (b) pregledajo metodologijo popravkov zaradi kreditnega tveganja in dokumentirane analize njene skladnosti z izračunom kapitalskih zahtev;
  - (c) pregledajo dokumentirane analize tveganju prilagojenega dobička institucije;
  - (d) pregledajo politike določanja cen institucije;
  - (e) pregledajo postopke za izterjavo in poplačilo dolgov;
  - (f) pregledajo priložnice za načrtovanje in poročila o vključitvi stroškov tveganja v proračun;
  - (g) pregledajo politiko prejemkov in zapisnike odbora za prejemke;
  - (h) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 19

Test uporabnosti pri upravljanju tveganj, odločanju in procesu odobritve kreditov

1. Pri ocenjevanju, ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, uporabljene pri izračunu kapitalskih zahtev, ključno vlogo pri upravljanju tveganj in procesu odločanja institucije ter pri njenem procesu odobritve kreditov v skladu s členom 144(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z razvrščanjem v bonitetne razrede ali skupine v skladu s členom 171(1), točka (c), in členom 171(2) navedene uredbe, v zvezi z razvrščanjem izpostavljenosti v skladu s členom 172(1), točke (a), (b) in (c), navedene uredbe ter v zvezi z dokumentacijo bonitetnega sistema v skladu s členom 175(3) navedene uredbe, pristojni organi preverijo:
- (a) ali je število neocenjenih izpostavljenosti in zastarelih ocen nepomembno;
  - (b) ali imajo navedene notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub pomembno vlogo, zlasti pri:
    - (i) odločanju o odobritvi, zavrnitvi, prestrukturiranju in obnovitvi kreditnega posla;
    - (ii) oblikovanju kreditnih politik z vplivanjem na zgornje meje izpostavljenosti, tehnike zmanjševanja in potrebne kreditne izboljšave ali na kateri koli drug vidik globalnega profila kreditnega tveganja institucije;
    - (iii) izvajanju procesa spremljanja dolžnikov in izpostavljenosti.

2. Kadar institucije uporabljajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub na katerem koli od naslednjih področij, pristojni organi ocenijo, kako ta uporaba prispeva k navedenim ocenam in ocenam, ki imajo ključno vlogo pri upravljanju tveganj in procesih odločanja institucije ter pri njeni odobritvi kreditov, kot je navedeno v odstavku 1:

- (a) oblikovanje cen za posamezni kreditni posel ali dolžnika;
- (b) sistem zgodnjega opozarjanja, uporabljen za upravljanje kreditnega tveganja;
- (c) oblikovanje ter izvajanje politik in postopkov za izterjavo in poplačilo;
- (d) izračun popravkov zaradi kreditnega tveganja, kadar je to v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;
- (e) dodelitev ali prenos pristojnosti za proces odobritve kreditov s strani upravnega odbora na notranje odbore, višje vodstvo in osebje.

Člen 20

Test uporabnosti pri razporejanju notranjega kapitala

1. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, uporabljene pri izračunu kapitalskih zahtev, ključno vlogo pri razporejanju notranjega kapitala institucije, kot je navedeno v členu 144(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, ocenijo, ali imajo te bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub pomembno vlogo pri:

- (a) ocenjevanju zneska notranjega kapitala, za katerega institucija meni, da je ustrezen za kritje narave in ravni tveganja, ki mu je ali bi mu lahko bila izpostavljena, kot je navedeno v členu 73 Direktive 2013/36/EU;
- (b) razporejanju notranjega kapitala med vrstami tveganja, podrejenimi družbami in portfelji.

2. Če institucije pri izračunu stroškov tveganja za institucijo za proračunske namene upoštevajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub, pristojni organi ocenijo, kako upoštevanje navedenih elementov prispeva k tem bonitetnim ocenam ter ocenam neplačil in izgub, ki imajo ključno vlogo pri razporejanju notranjega kapitala institucije.

Člen 21

Test uporabnosti pri funkcijah korporativnega upravljanja

1. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali imajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub bonitetnih sistemov, uporabljene pri izračunu kapitalskih zahtev, ključno vlogo pri funkcijah korporativnega upravljanja institucije, kot je navedeno v členu 144(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, ocenijo, ali imajo te bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub pomembno vlogo pri:

- (a) vodstvenih poročilih;
- (b) spremljanju kreditnega tveganja na ravni portfelja.

2. Če institucije upoštevajo notranje bonitetne ocene ter ocene neplačil in izgub na katerem koli od naslednjih področij, pristojni organi ocenijo, kako upoštevanje navedenih elementov prispeva k tem bonitetnim ocenam ter ocenam neplačil in izgub, ki imajo ključno vlogo pri funkcijah korporativnega upravljanja iz odstavka 1:

- (a) načrtovanje notranjih revizij;
- (b) oblikovanje politik prejemkov.

Člen 22

Test izkušenj

1. Pri ocenjevanju, ali je institucija bonitetne sisteme, ki so na splošno skladni z zahtevami iz členov 169 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabljala vsaj tri leta pred uporabo pristopa IRB za namene izračuna kapitalskih zahtev, kot je navedeno v členu 145 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali so se navedeni bonitetni sistemi uporabljali v procesih upravljanja tveganj in odločanja ter odobritve kreditov institucije iz člena 19(1)(b);
- (b) ali je na voljo ustrezna dokumentacija o učinkovitem delovanju bonitetnih sistemov za navedena tri leta, zlasti v zvezi z zadevnimi poročili o spremljanju, validaciji in reviziji.

2. Za namene ocenjevanja vloge za dovoljenje za razširitev pristopa IRB v skladu z načrtom postopnega uvajanja se odstavek 1 uporablja tudi, kadar se razširitev nanaša na izpostavljenosti, ki se znatno razlikujejo od obsega obstoječega kritja, tako da ni mogoče razumno domnevati, da obstoječe izkušnje zadostujejo za izpolnitev zahtev iz člena 145(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z dodatnimi izpostavljenostmi, kot je določeno v členu 145(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE 5

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA RAZVRŠČANJE IZPOSTAVLJENOSTI V BONITETNE RAZREDE ALI SKUPINE

Člen 23

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevami glede razvrstitve dolžnikov ali izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine iz členov 169, 171, 172 in 173 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo oboje od naslednjega:

- (a) ustreznost opredelitev, procesov in meril, ki jih institucija uporablja za razvrščanje ali pregledovanje razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, vključno z obravnavo razveljavitev, v skladu s členom 24;
- (b) celovitost postopka razvrščanja iz člena 173 Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z neodvisnostjo postopka razvrščanja, ter preglede razvrščanja v skladu s členom 25.

2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:

- (a) pregledajo relevantne notranje politike in postopke institucije;
- (b) pregledajo vloge in odgovornosti enot, odgovornih za odobravanje in obnavljanje izpostavljenosti, ter enot, odgovornih za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine;
- (c) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
- (d) pregledajo notranja poročila institucije glede izvajanja postopka razvrščanja;
- (e) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
- (f) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti pri procesu razvrščanja ali pregleda in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med revizijami;

- (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi;
  - (h) pregledajo merila, ki jih uporabljajo zaposleni, ki so odgovorni za človeško presojo pri razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) pregledajo funkcionalno dokumentacijo relevantnih informacijskih sistemov;
  - (b) izvedejo testiranje vzorcev in pregledajo dokumente v zvezi z značilnostmi dolžnika ter v zvezi z odobritvijo in ohranjanjem izpostavljenosti;
  - (c) izvedejo svoje teste v zvezi s podatki institucije ali zahtevajo, da institucija izvede posebne teste;
  - (d) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 24

Opredelitve, procesi in merila razvrščanja

1. Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti opredelitev, procesov in meril, ki jih institucija uporablja za razvrščanje ali pregled razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v skladu s členi 169, 171, 172 in 173 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:
- (a) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi, ki zagotavljajo dosledno razvrščanje dolžnikov ali izpostavljenosti v primeren bonitetni sistem;
  - (b) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za zagotovitev, da se vsaka izpostavljenost institucije razvrsti v bonitetni razred ali skupino v skladu z bonitetnim sistemom;
  - (c) ali so za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za zagotovitev, da se vse izpostavljenosti do istega dolžnika razvrstijo v isti bonitetni razred dolžnika, vključno z izpostavljenostmi na različnih poslovnih področjih, v oddelkih, na geografskih lokacijah, v pravnih subjektih v skupini in informacijskih sistemih, ter za zagotovitev pravilne uporabe izvzetja iz obveznosti iz člena 170(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, da imajo institucije bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja neplačila dolžnika za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, ter izvzetja iz obveznosti iz člena 172(1)(e) navedene uredbe, da se posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika razvrstijo v isti bonitetni razred dolžnika;
  - (d) ali so opredelitve in merila, ki se uporabljajo za razvrščanje, dovolj podrobna za zagotovitev, da vsi odgovorni zaposleni na vseh poslovnih področjih, v oddelkih, na geografskih lokacijah in v pravnih subjektih v skupini enotno razumejo bonitetne razrede ali skupine ter razvrščajo vanje, ne glede na to, kateri informacijski sistem se uporablja;
  - (e) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za pridobitev vseh relevantnih informacij o dolžnikih in izpostavljenostih;
  - (f) ali so upoštewane vse relevantne, trenutno razpoložljive in najnovejše informacije;
  - (g) ali so v primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD, upoštewane tako finančne kot tudi nefinančne informacije;
  - (h) ali je institucija, če informacije, potrebne za razvrstitev izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, manjkajo ali niso posodobljene, določila dovoljena odstopanja za opredeljene metrike in sprejela pravila, da bi to dejstvo ustrezno in konservativno upoštevala;
  - (i) ali se računovodski izkazi, starejši od 24 mesecev, štejejo za zastarele in se obravnavajo konservativno;
  - (j) ali je razvrstitev v bonitetne razrede ali skupine del postopka odobritve kredita v skladu s členom 19;

(k) ali so merila za razvrstitev v bonitetne razrede ali skupine skladna s kreditnimi standardi in politikami institucije za ravnanje s problematičnimi dolžniki in izpostavljenostmi.

2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi ocenijo primere, v katerih se za razveljavitev vhodnih podatkov ali rezultatov bonitetnega sistema uporabi človeška presoja v skladu s členom 172(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Preverijo:

- (a) ali obstajajo dokumentirane politike, ki določajo razloge za razveljavitve in njihov največji obseg ter navajajo, v katerih fazah postopka razvrščanja so razveljavitve dovoljene;
- (b) ali so razveljavitve zadostno utemeljene s sklicevanjem na razloge, določene v politikah iz točke (a), in ali je ta utemeljitev dokumentirana;
- (c) ali institucija redno izvaja analizo gibanja izpostavljenosti, katerih bonitetna ocena je bila razveljavljena, vključno z analizo razveljavitev, ki jo opravi vsak član osebja, ki uporablja razveljavitve, in ali so rezultati te analize upoštevani v procesu odločanja na primerni ravni upravljanja;
- (d) ali institucija zbira popolne informacije o razveljavitvah, vključno z informacijami pred razveljavitvami in po njih, redno spremlja število in utemeljitve razveljavitev ter analizira učinek razveljavitev na gibanje modela;
- (e) da število in utemeljitve razveljavitev ne kažejo znatnih slabosti bonitetnega modela.

3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi preverijo, ali opredelitve, procesi in merila ocenjevanja izpolnjujejo vse naslednje:

- (a) določene so skupine povezanih strank, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. 575/2013;
- (b) informacije o bonitetnih ocenah in neplačilih drugih relevantnih subjektov v skupini povezanih strank se pri bonitetni razvrstitvi dolžnika upoštevajo tako, da bonitetne ocene posameznega relevantnega subjekta v skupini odražajo različne razmere vsakega relevantnega subjekta in njegove odnose z drugimi relevantnimi subjekti v skupini;
- (c) primeri, v katerih so dolžniki razvrščeni v boljši razred kot njihovi nadrejeni subjekti, so dokumentirani in utemeljeni.

Člen 25

Celovitost postopka razvrščanja

1. Pri ocenjevanju neodvisnosti postopka razvrščanja v skladu s členom 173 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) da osebje in vodstvo, odgovorno za končno odobritev razvrstitve ali pregleda razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ni vključeno v odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti ali pristojno zanj;
- (b) ali višje vodstvo enot, odgovornih za končno odobritev razvrstitve ali pregleda razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, in višje vodstvo enot, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, poročata različnim članom upravljalnega organa ali relevantnemu imenovanemu odboru institucije;
- (c) da prejemki osebja in vodstva, odgovornih za končno odobritev razvrstitve ali pregleda razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo na odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti;
- (d) ali se za razveljavitve v razredu izpostavljenosti na drobno uporabljajo enake prakse, kot so navedene v točkah (a), (b) in (c).

2. Pri ocenjevanju ustreznosti in pogostosti postopka razvrščanja iz člena 173 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali ustrezne in podrobne politike določajo pogostost pregledov in merila za potrebo po pogostejših pregledih ob upoštevanju večjega tveganja dolžnikov ali problematičnih izpostavljenosti ter ali se te politike skozi čas dosledno uporabljajo;

- (b) ali se pregled razvrstitve opravi v največ 12 mesecih po odobritvi razvrstitve in ali se morebitne prilagoditve, za katere se med pregledom ugotovi, da so potrebne, izvedejo v istem roku;
- (c) ali se pregled razvrstitve opravi, ko so na voljo nove pomembne informacije o dolžniku ali izpostavljenosti, in ali se morebitne prilagoditve, za katere se med pregledom ugotovi, da so potrebne, izvedejo brez odlašanja;
- (d) ali je institucija opredelila merila in procese za ocenjevanje pomembnosti novih informacij in posledične potrebe po prerazvrstitvi ter ali se ta merila in procesi uporabljajo dosledno;
- (e) ali se pri pregledu razvrstitve uporabljajo najnovejše razpoložljive informacije;
- (f) ali so, kadar iz praktičnih razlogov razvrstitev ni bila pregledana, kot je določeno v točkah (a) do (e), vzpostavljene ustrezne politike za opredelitev, spremljanje in izboljšanje stanja ter ali so sprejeti ukrepi za zagotovitev ponovne vzpostavitve skladnosti s točkami (a) do (e);
- (g) ali je višje vodstvo redno obveščeno o pregledih razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in o morebitnih zamudah pri pregledih razvrstitve iz točke (f);
- (h) ali obstajajo ustrezne politike za učinkovito pridobivanje in redno posodabljanje relevantnih informacij ter ali se to primerno odraža v pogojih pogodb z dolžniki.

3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 2 pristojni organi ocenijo vrednost in število izpostavljenosti, ki niso bile pregledane v skladu z odstavkom 2, točke (a) do (e), in preverijo, ali se navedene izpostavljenosti pri izračunu zneskov izpostavljenosti, ki jim je dodeljena utež tveganja, obravnavajo konservativno. Ocenjevanje in preverjanje se izvedeta ločeno za vsak bonitetni sistem in vsak parameter tveganja.

POGLAVJE 6

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA IDENTIFICIRANJE NEPLAČIL

Člen 26

Splošno

1. Za ocenjevanje, ali institucija opredeli vse primere, ki se štejejo za neplačila v skladu s členom 178(1) do (5) Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/171 ^(⁶), pristojni organi preverijo vse naslednje:
  - (a) podrobno specifikacijo in praktično uporabo sprožilcev za opredelitev neplačila dolžnika v skladu s členom 27;
  - (b) trdnost in učinkovitost procesa, ki ga institucija uporabi za opredelitev dolžnika v skladu s členom 28;
  - (c) sprožilce in proces, ki jih institucija uporabi za prerazvrstitev neplačnika v status plačnika v skladu s členom 29.
2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo notranja merila, politike in postopke institucije, da ugotovijo, ali je prišlo do neplačila (v nadaljnjem besedilu: opredelitev neplačila), in obravnavajo neplačane izpostavljenosti;
  - (b) pregledajo vloge in odgovornosti enot in upravljalnih organov, ki sodelujejo pri identificiranju neplačila dolžnika ter upravljanju neplačanih izpostavljenosti;

⁽⁶⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/171 z dne 19. oktobra 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za prag pomembnosti za kreditne obveznosti v zamudi (UL L 32, 6.2.2018, str. 1).

- (c) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (d) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (e) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (f) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi;
  - (g) pregledajo merila, ki jih uporabljajo zaposleni, odgovorni za ročno dodelitev statusa neplačila dolžniku ali izpostavljenosti, in merila za vrnitev v status plačila.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se uporabljajo v procesu identificiranja neplačila dolžnika;
  - (b) izvedejo testiranje vzorcev in pregledajo dokumente v zvezi z značilnostmi dolžnika ter v zvezi z odobritvijo in ohranjanjem izpostavljenosti;
  - (c) izvedejo svoje teste v zvezi s podatki institucije ali zahtevajo, da institucija izvede posebne teste;
  - (d) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 27

Sprožilci za identificiranje neplačila dolžnika

1. Pri ocenjevanju podrobne specifikacije in praktične uporabe sprožilcev za opredelitev neplačila dolžnika, ki jih uporablja institucija, ter njihove skladnosti s členom 178(1) do (5) Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirano uredbo (EU) 2018/171, pristojni organi preverijo:
- (a) ali je vzpostavljena ustrezna politika glede štetja dni zamude, vključno z ozdravljenimi izpostavljenostmi, odobritvijo podaljšanj, spremembami ali odlogi, obnovitvami in pobotom obstoječih računov;
  - (b) ali opredelitev neplačila, ki jo uporablja institucija, vključuje vsaj vse sprožilce neplačila iz člena 178(1) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (c) ali je področje uporabe posamezne opredelitve neplačila, kadar institucija uporablja več kot eno opredelitev neplačila v svojih pravnih subjektih, jasno opredeljeno in ali so razlike med opredelitvami utemeljene.
2. Za namene preverjanja iz odstavka 1 pristojni organi ocenijo, ali se opredelitev neplačila izvaja v praksi in je dovolj podrobna, da jo lahko vsi člani osebja dosledno uporabljajo za vse vrste izpostavljenosti, ter ali so vsi naslednji potencialni kazalniki verjetnosti neplačila dovolj natančno opredeljeni:
- (a) status nedonosnosti;
  - (b) dogodki, ki pomenijo posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, ki so posledica zaznanega znatnega zmanjšanja kreditne kakovosti;
  - (c) prodaja kreditnih obveznosti, ki pomenijo pomembno ekonomsko izgubo, povezano s kreditom;
  - (d) dogodki, ki pomenijo nujno prestrukturiranje;
  - (e) dogodki, ki pomenijo podobno zaščito kot stečaj;
  - (f) drugi kazalniki verjetnosti neplačila.
3. Pristojni organi preverijo, ali politike in postopki zagotavljajo, da dolžniki niso razvrščeni kot neplačniki, kadar se uporablja kateri od sprožilcev neplačila.

Člen 28

Trdnost in učinkovitost postopka ugotavljanja neplačila dolžnika

1. Pri ocenjevanju trdnosti in učinkovitosti postopka ugotavljanja neplačila dolžnika v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za zagotovitev pravočasnega ugotavljanja vseh neplačil, zlasti ali sta zbiranje in posodabljanje relevantnih informacij učinkovita in dovolj pogosta;
- (b) ali se, kadar identificiranje neplačila dolžnika temelji na samodejnih postopkih, izvedejo testi, s katerimi se preveri, ali informacijski sistem pravilno prepozna neplačila;
- (c) ali so za namene identificiranja neplačila dolžnika na podlagi človeške presoje merila za ocenjevanje dolžnikov in sprožilcev neplačila v notranji dokumentaciji dovolj podrobno določena, da se zagotovi doslednost pri identificiranju neplačila s strani vseh članov osebja, ki sodelujejo pri takem identificiranju;
- (d) ali so, kadar institucija uporablja opredelitev neplačila na ravni dolžnika, vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za zagotovitev, da se po ugotovitvi neplačila za dolžnika vse izpostavljenosti do tega dolžnika registrirajo kot neplačane v vseh relevantnih sistemih, na poslovnih področjih in geografskih lokacijah v instituciji in njenih podrejenih družbah ter po potrebi v njeni nadrejeni osebi in njenih podrejenih družbah;
- (e) ali zamuda, kadar se dodelitev statusa neplačila vsem izpostavljenostim do dolžnika iz točke (d) odloži zaradi neplačila ene ali več izpostavljenosti dolžnika, ne povzroči napak ali nedoslednosti pri upravljanju tveganj, poročanju o tveganjih, izračunu kapitalskih zahtev ali uporabi podatkov za količinsko opredelitev tveganja.

2. Za namene preverjanja iz odstavka 1 pristojni organi ocenijo uporabo praga pomembnosti, opredeljenega v skladu s členom 178(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, pri opredelitvi neplačila in skladnost navedenega praga pomembnosti s pragom pomembnosti kreditne obveznosti v zamudi, ki ga določijo pristojni organi v skladu z Delegirano uredbo (EU) 2018/171, ter preverijo:

- (a) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi za zagotovitev, da se status neplačila dodeli v skladu s členom 178(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013 na podlagi ocene iz člena 178(2), točka (d), navedene uredbe in v skladu s pragom pomembnosti, ki se nanaša na kreditno obveznost v zamudi, kot so jo pristojni organi opredelili v skladu z Delegirano uredbo (EU) 2018/171;
- (b) ali je postopek štetja dni zamude skladen s pogodbenimi ali pravnimi obveznostmi dolžnika, ustrezno odraža delna plačila in se dosledno uporablja.

3. V primeru izpostavljenosti na drobno pristojni organi poleg preverjanja iz odstavka 1 in ocenjevanja iz odstavka 2 preverijo:

- (a) ali ima institucija jasno politiko v zvezi z uporabo opredelitve neplačila za izpostavljenosti na drobno na ravni dolžnika ali na ravni posameznega kreditnega posla;
- (b) ali je politika iz točke (a) usklajena z upravljanjem tveganj institucije in se dosledno uporablja;
- (c) kadar institucija uporablja opredelitev neplačila na ravni posameznega kreditnega posla:
  - (i) ali so vzpostavljeni ustrezni postopki in mehanizmi, s katerimi se zagotovi, da je kreditni posel, ko se ugotovi, da je neplačan, označen kot neplačan v vseh relevantnih sistemih v instituciji;
  - (ii) kadar obstaja časovna zamuda v zvezi z dodelitvijo statusa neplačila kreditnega posla v vseh ustreznih sistemih iz točke (i), ali ta časovna zamuda ne povzroči napak ali nedoslednosti pri upravljanju tveganj, poročanju o tveganjih, izračunu kapitalskih zahtev ali uporabi podatkov pri količinski opredelitvi tveganja.

Člen 29

Prerazvrstitev v status plačila

1. Pri ocenjevanju trdnosti sprožilcev in postopka prerazvrstitve neplačnika v status plačnika v skladu s členom 178(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:
  - (a) ali se sprožilci za prerazvrstitev določijo za vsak sprožilec neplačila ter ali sta identificiranje in obravnavanje kreditnih obveznosti, ki so predmet nujnega prestrukturiranja, jasno določena;
  - (b) ali je prerazvrstitev mogoča šele, ko se prenehajo uporabljati vsi sprožilci neplačila in so izpolnjeni vsi relevantni pogoji za prerazvrstitev;
  - (c) ali so sprožilci in postopek prerazvrstitve določeni preudarno, zlasti tako, da zagotavljajo, da se prerazvrstitev v status plačila ne izvede, če institucija pričakuje, da kreditna obveznost ne bo v celoti plačana, ne da bi institucija uporabila ukrepe, kot je unovčenje zavarovanja.
2. Za namene ocenjevanja iz odstavka 1 pristojni organi preverijo, ali politike in postopki institucije ne omogočajo prerazvrstitve neplačnika v status plačnika zgolj zaradi sprememb pogojev kreditnih obveznosti, razen če institucija ugotovi, da te spremembe omogočajo, da se za dolžnika ne šteje več, da verjetno ne bo plačal.
3. Pristojni organi preverijo analizo, na kateri so temeljila merila institucije za prerazvrstitev. Preverijo, ali analiza upošteva prejšnjo evidenco neplačil institucije in delež neplačnikov, ki so bili po prerazvrstitvi v status plačnika v kratkem času ponovno razvrščeni v status neplačnika.

POGLAVJE 7

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA SESTAVO, OPERATIVNE PODROBNOSTI IN DOKUMENTACIJO BONITETNIH SISTEMOV

ODDELEK 1

Splošno

Člen 30

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevami glede sestave, upravljanja in dokumentiranja bonitetnih sistemov, kot je navedeno v členu 144(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo vse naslednje:
  - (a) ustreznost dokumentacije o načelu, sestavi in operativnih podrobnostih bonitetnih sistemov, kot je določeno v členu 175 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členoma 31 in 32;
  - (b) ustreznost strukture bonitetnih sistemov, kot je navedeno v členu 170 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členi 33 do 36;
  - (c) uporabo posebnih zahtev za statistične modele ali druge mehanske metode s strani institucije, kot je navedeno v členu 174 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členi 37 do 40.
2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo relevantne notranje politike institucije;

- (b) pregledajo tehnično dokumentacijo institucije o metodologiji in procesu razvoja bonitetnih sistemov;
  - (c) pregledajo priročnike, metodologije in procese razvoja, na katerih temeljijo bonitetni sistemi;
  - (d) pregledajo zapisnike notranjih organov institucije, odgovornih za odobritev bonitetnih sistemov, vključno z upravljalnim organom ali njegovimi imenovanimi odbori;
  - (e) pregledajo poročila o delovanju bonitetnih sistemov in priporočila enote za nadzor kreditnega tveganja, funkcije validacije, funkcije notranje revizije ali katere koli druge kontrolne funkcije institucije;
  - (f) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med spremljanjem, validacijo in relevantnimi revizijami;
  - (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo vse naslednje dodatne metode:
- (a) zahtevajo in analizirajo podatke, uporabljene pri razvoju bonitetnih sistemov;
  - (b) izvedejo lastne ocene ali ponovijo ocene institucije, opravljene med razvojem in spremljanjem bonitetnih sistemov, pri čemer uporabijo relevantne podatke, ki jih zagotovi institucija;
  - (c) od institucije zahtevajo dodatno dokumentacijo ali zahtevajo, naj predloži analizo v zvezi z izbiro metodologije za sestavo bonitetnega sistema in zagotovi informacije o pridobljenih rezultatih;
  - (d) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se nanašajo na področje uporabe ocene sestave bonitetnih sistemov, operativne podrobnosti in dokumentacijo;
  - (e) izvedejo svoje teste v zvezi s podatki institucije ali od institucije zahtevajo, naj izvede teste, ki jih predlaga pristojni organ;
  - (f) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

ODDELEK 2

Metodologija za ocenjevanje dokumentacije o načelu, sestavi in operativnih podrobnostih bonitetnih sistemov

Člen 31

Popolnost dokumentacije bonitetnih sistemov

1. Pristojni organi pri ocenjevanju popolnosti dokumentacije o sestavi, operativnih podrobnostih in načelu, uporabljenem za bonitetne sisteme, kot je navedeno v členu 144(1), točka (e), in členu 175 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali je dokumentacija popolna in vključuje naslednje:
- (a) ustreznost bonitetnega sistema in modelov, uporabljenih v bonitetnem sistemu, ob upoštevanju značilnosti portfelja;
  - (b) opis podatkovnih virov in praks čiščenja podatkov;
  - (c) opredelitev neplačila in izgube;
  - (d) metodološke izbire;
  - (e) tehnične specifikacije modelov;
  - (f) slabosti in omejitve modelov ter njihove morebitne olajševalne dejavnike;
  - (g) rezultate testov izvajanja modelov v informacijskih sistemih, zlasti informacije o tem, ali je bilo izvajanje uspešno in brez napak;
  - (h) samooceno skladnosti z regulativnimi zahtevami za pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen iz členov 169 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(a) pristojni organi preverijo:
  - (a) ali je v dokumentaciji jasno opisan namen bonitetnega sistema in modelov;
  - (b) ali dokumentacija vključuje opis obsega uporabe bonitetnega sistema in obsega uporabe modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu, tj. specifikacijo vrste izpostavljenosti, ki jih zajema posamezni model v bonitetnem sistemu, tako kakovostno kot tudi količinsko, vrsto rezultatov posameznega modela in uporabo rezultatov;
  - (c) ali dokumentacija vključuje pojasnilo o tem, kako se informacije, pridobljene z bonitetnim sistemom, in rezultati modelov upoštevajo v postopkih upravljanja tveganj, odločanja in odobritve kreditov, kot je navedeno v členu 19.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(b) pristojni organi preverijo, ali dokumentacija vključuje:
  - (a) podrobne informacije o vseh podatkih, uporabljenih za razvoj modela, vključno z natančno opredelitvijo vsebine modela, njegovega vira, oblike in kodiranja ter po potrebi izključitev podatkov iz modela;
  - (b) morebitne postopke čiščenja podatkov, vključno s postopki za izključitev podatkov, odkrivanje in obdelavo osamelcev ter prilagoditev podatkov, pa tudi izrecno utemeljitev njihove uporabe in vrednotenja njihovega učinka.
4. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(c) pristojni organi preverijo, ali sta opredelitvi neplačila in izgube, uporabljeni pri razvoju modela, ustrezno dokumentirani, zlasti kadar se za namene specifikacije modela uporabljajo druge opredelitve neplačila kot tiste, ki jih institucija uporablja v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013.
5. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(d) pristojni organi preverijo, ali dokumentacija vključuje:
  - (a) podrobnosti o obliki, teoriji, predpostavkah in logiki, na kateri temelji model;
  - (b) podrobne opise metodologij modelov in njihovih načel, statističnih tehnik in približkov ter po potrebi načel in podrobnosti o metodah segmentacije, rezultatov statističnih procesov ter diagnostike in meritev napovedne moči modelov;
  - (c) vlogo strokovnjakov z relevantnih poslovnih področij pri razvoju bonitetnega sistema in modelov, vključno s podrobnim opisom postopka posvetovanja s strokovnjaki z ustreznih poslovnih področij pri oblikovanju bonitetnega sistema in modelov ter rezultati in načelom, ki jih zagotovijo navedeni strokovnjaki z ustreznih poslovnih področij;
  - (d) obrazložitev, kako se statistični model in človeška presoja kombinirata za izpeljavo končnega rezultata modela;
  - (e) obrazložitev, kako institucija upošteva nezadovoljivo kakovost podatkov, pomanjkanje homogenih skupin izpostavljenosti, spremembe poslovnih procesov, gospodarsko ali pravno okolje in druge dejavnike, povezane s kakovostjo podatkov, ki lahko vplivajo na delovanje bonitetnega sistema ali modela;
  - (f) opis analiz, opravljenih za namene statističnih modelov ali drugih mehanskih metod, kot je ustrezno:
    - (i) univariantna analiza obravnavanih spremenljivk in zadevnih meril za izbor spremenljivk;
    - (ii) multivariantna analiza izbranih spremenljivk in zadevnih meril za izbor spremenljivk;
    - (iii) postopek za oblikovanje končnega modela, vključno s:
      - končnim izborom spremenljivk,
      - prilagoditvijo spremenljivk, ki so posledica multivariantne analize, na podlagi človeške presoje,

- preoblikovanji spremenljivk,
- dodelitvijo uteži spremenljivkam,
- metodo sestave sestavnih delov modela, zlasti kadar se združi prispevek kakovostnih in količinskih sestavnih delov.

6. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(e) pristojni organi preverijo, ali dokumentacija vključuje:
- (a) tehnične specifikacije končne strukture modela, vključno s specifikacijami končnega modela, vhodne podatke, vključno z vrsto in obliko izbranih spremenljivk, uteži, ki se uporabljajo za spremenljivke, in rezultate, vključno z vrsto in obliko izhodnih podatkov;
  - (b) sklice na računalniške kode in orodja, ki se uporabljajo v zvezi z informacijskimi jeziki in programi ter tretji osebi omogočajo reproduciranje končnih rezultatov.

Za namene točke (b) je lahko v primeru prodajnih modelov tretja oseba prodajalec.

7. Za namene preverjanja iz odstavka 1(f) pristojni organi preverijo, ali dokumentacija vključuje opis slabosti in omejitev modela, oceno, ali so izpolnjene ključne predpostavke modela, in predvidevanje primerov, v katerih lahko model deluje pod pričakovanji ali postane neprimeren, ter oceno pomembnosti slabosti modela in njihovih morebitnih olajševalnih dejavnikov.

8. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(g) pristojni organi preverijo:
- (a) ali je v dokumentaciji določen postopek, ki ga je treba upoštevati pri uvedbi novega ali spremenjenega modela v proizvodno okolje;
  - (b) ali dokumentacija zajema rezultate testov uvedbe bonitetnih modelov v informacijske sisteme, vključno s potrditvijo, da je bonitetni model, uveden v proizvodni sistem, enak modelu, ki je opisan v dokumentaciji, in da deluje, kot je predvideno.

9. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1(h) pristojni organi preverijo, ali se samoocena institucije glede skladnosti z regulativnimi zahtevami za pristop IRB izvede ločeno za vsak bonitetni sistem in ali jo pregleda služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota.

Člen 32

Register bonitetnih sistemov

1. Pri ocenjevanju dokumentacijskega sistema ter postopkov za zbiranje in shranjevanje informacij o bonitetnih sistemih, kot je navedeno v členu 144(1), točka (e), in členu 175 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo, ali je institucija uvedla in vsaj zadnja tri leta vzdržuje register vseh trenutnih in preteklih različic bonitetnih sistemov (v nadaljnjem besedilu: register bonitetnih sistemov).

2. Za namene odstavka 1 pristojni organi preverijo, ali postopki za vzdrževanje registra bonitetnih sistemov vključujejo evidentiranje naslednjih informacij v zvezi z vsako različico:

- (a) obseg uporabe bonitetnega sistema, pri čemer se določi, katere vrste izpostavljenosti je treba oceniti z vsakim bonitetnim modelom;
- (b) vodstvo, odgovorno za odobritev in datum notranje odobritve, datum uradnega obvestila pristojnim organom, datum odobritve s strani pristojnih organov, kadar je to ustrezno, in datum uvedbe različice;

- (c) kratek opis vseh sprememb glede na prejšnjo različico, ki se je upoštevala v registru, vključno z opisom vidikov bonitetnega sistema, ki so bili spremenjeni, in sklicem na dokumentacijo modela;
- (d) kategorija spremembe, dodeljena v skladu z Delegirano uredbo (EU) št. 529/2014, in sklic na merila za razvrstitev v kategorijo sprememb.

ODDELEK 3

Metodologija za ocenjevanje strukture bonitetnih sistemov

Člen 33

Dejavniki tveganja in bonitetna merila

1. Pristojni organi pri ocenjevanju dejavnikov tveganja in bonitetnih meril, ki se v bonitetnem sistemu uporabljajo za namene člena 170(1), točke (a), (c) in (e), člena 170(3), točka (a), in člena 170(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo vse naslednje:
  - (a) postopek izbire relevantnih dejavnikov tveganja in bonitetnih meril, vključno z opredelitvijo možnih dejavnikov tveganja, merili za izbiro dejavnikov tveganja in odločitvami, sprejetimi v zvezi z relevantnimi dejavniki tveganja;
  - (b) skladnost izbranih dejavnikov tveganja in bonitetnih meril ter njihovega prispevka k oceni tveganja s pričakovani poslovnih uporabnikov bonitetnega sistema;
  - (c) skladnost dejavnikov tveganja in bonitetnih meril, izbranih na podlagi statističnih metod, s statističnimi dokazi o razlikovanju tveganja v zvezi s posameznim bonitetnim razredom ali skupino.
2. Če so potencialni dejavniki tveganja in bonitetna merila, ki jih je treba analizirati v skladu z odstavkom 1(a), na voljo za vrsto izpostavljenosti, vključujejo naslednje:
  - (a) značilnosti tveganja dolžnika, vključno z:
    - (i) za izpostavljenosti do podjetij in institucij: računovodskimi izkazi, informacijami v zvezi s kakovostjo, panožnim tveganjem, tveganjem države, podporo nadrejenega subjekta;
    - (ii) za izpostavljenosti na drobno: računovodskimi izkazi ali informacijami o osebnem dohodku, informacijami v zvezi s kakovostjo, vedenjskimi informacijami, družbeno-demografskimi informacijami;
  - (b) značilnostmi tveganja izpostavljenosti, vključno z vrsto produkta, vrsto zavarovanja s premoženjem, nadrejenostjo, razmerjem med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin;
  - (c) informacijami o nerednosti plačil; notranjimi informacijami ali informacijami, izpeljanimi iz zunanjih virov, kot je ocenjevanje kreditne sposobnosti.

Člen 34

Razvrščanje dolžnikov in izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine

1. Pri ocenjevanju razvrščanja dolžnikov in izpostavljenosti znotraj bonitetnih razredov ali skupin posameznega bonitetnega sistema za namene člena 170(1), točke (b), (d) in (f), člena 170(2) ter člena 170(3)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:
  - (a) ali je število bonitetnih razredov in skupin ustrezno, da se zagotovita smiselno razlikovanje tveganja ter količinska opredelitev značilnosti izgube na ravni bonitetnega razreda ali skupine ter:
    - (i) ali ima bonitetna lestvica dolžnika pri izpostavljenostih do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev vsaj število bonitetnih razredov iz člena 170(1), točka (b), oziroma člena 170(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
    - (ii) ali za odkupljene denarne terjatve, razvrščene kot izpostavljenosti na drobno, združevanje v skupine odraža prodajalčevo poslovno prakso in heterogenost njegovih strank;

- (b) ali koncentracija števila izpostavljenosti ali dolžnikov v nobenem bonitetnem razredu ali skupini ni prevelika, razen če tako razvrstitev podpirajo prepričljivi empirični dokazi o homogenosti tveganja navedenih izpostavljenosti ali dolžnikov;
  - (c) ali imajo bonitetne ocene in bonitetni razredi ali skupine za izpostavljenosti na drobno zadostno število izpostavljenosti ali dolžnikov v enem bonitetnem razredu ali skupini, razen če je taka razvrstitev podprta s prepričljivimi empirični dokazi, da je združevanje navedenih izpostavljenosti ali dolžnikov v skupine ustrezno ali da se uporabljajo neposredne ocene parametrov tveganja za posamezne dolžnike ali izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 169(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (d) ali bonitetne ocene in bonitetni razredi ali skupine za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank, kadar so na voljo zadostni podatki, nimajo premalo izpostavljenosti ali dolžnikov v enem bonitetnem razredu ali skupini, razen če je razvrstitev izpostavljenosti ali dolžnikov podprta s prepričljivimi empirični dokazi, da je združevanje navedenih izpostavljenosti ali dolžnikov v skupine ustrezno ali da se uporabljajo neposredne ocene parametrov tveganja za posamezne dolžnike ali izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 169(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Poleg preverjanja iz odstavka 1 pristojni organi po potrebi ocenijo merila, ki jih institucija uporablja pri določanju:
- (a) največjega in najmanjšega skupnega števila bonitetnih razredov ali skupin;
  - (b) deleža izpostavljenosti in dolžnikov, razvrščenih v posamezni bonitetni razred ali skupino.
3. Za namene odstavkov 1 in 2 pristojni organi upoštevajo trenutne in pretekle ugotovljene razvrstitve števila izpostavljenosti in dolžnikov ter vrednosti izpostavljenosti, vključno s prehodi izpostavljenosti in dolžnikov med različnimi bonitetnimi razredi ali skupinami.

Člen 35

Razlikovanje tveganja

1. Pristojni organi pri ocenjevanju razlikovanja tveganja posameznega bonitetnega sistema za namene člena 170(3), točki (b) in (c), Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti na drobno preverijo vse naslednje:
- (a) ali so orodja, ki se uporabljajo za ocenjevanje razlikovanja tveganja, zanesljiva in ustrezna glede na razpoložljive podatke ter ali je ustrezno razlikovanje tveganja dokazano z evidencami časovnih nizov dejanskih stopenj neplačil ali stopenj izgube za bonitetne razrede ali skupine v različnih gospodarskih razmerah;
  - (b) ali institucija opredeli pričakovano delovanje bonitetnega sistema v zvezi z razlikovanjem tveganja z jasno določenimi cilji in dovoljenimi odstopanji za opredeljene metrike in orodja ter ukrepi za odpravo odstopanj od teh ciljev ali dovoljenih odstopanj; za začetni razvoj in redno delovanje se lahko določijo ločeni cilji in dovoljena odstopanja;
  - (c) ali cilji in dovoljena odstopanja za opredeljene metrike ter orodja in mehanizme, ki se uporabljajo za doseganje navedenih ciljev in dovoljenih odstopanj, zagotavljajo zadostno razlikovanje tveganja.
2. Pristojni organi uporabijo odstavek 1 tudi za oceno razlikovanja tveganja za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno, v skladu s členom 170(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je na voljo dovolj podatkov, da je to mogoče.

Člen 36

Homogenost

1. Pristojni organi pri ocenjevanju homogenosti dolžnikov ali izpostavljenosti, razvrščenih v isti bonitetni razred ali skupino, za namene člena 170(1) in člena 170(3), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013 ocenijo podobnost značilnosti izgub dolžnikov in izpostavljenosti, vključenih v posamezni bonitetni razred ali skupino, ob upoštevanju vseh naslednjih dejavnikov:

- (a) notranjih bonitetnih ocen;
- (b) ocen PD;
- (c) kadar je ustrezno, lastnih ocen LGD;
- (d) kadar je ustrezno, lastnih ocen konverzijskih faktorjev;
- (e) kadar je ustrezno, lastnih skupnih izgub.

Za izpostavljenosti na drobno pristojni organi ocenijo navedene dejavnike za vsak bonitetni sistem. Za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno, jih pristojni organi ocenijo samo za tiste bonitetne sisteme, za katere je na voljo zadostna količina podatkov.

2. Za namene ocene iz odstavka 1 pristojni organi ocenijo razpon vrednosti ter porazdelitve značilnosti izgub dolžnikov in izpostavljenosti, ki so vključene v posamezni bonitetni razred ali skupino.

ODDELEK 4

Metodologija za ocenjevanje posebnih zahtev za statistične modele ali druge mehanske metode

Člen 37

Podatkovne zahteve

1. Pri ocenjevanju procesa za vrednotenje vhodnih podatkov v model v skladu s členom 174(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) zanesljivost in kakovost notranjih in zunanjih podatkovnih virov ter obseg podatkov, pridobljenih iz navedenih virov, pa tudi časovno obdobje, ki ga viri zajemajo;
- (b) postopek združevanja podatkov, kadar se v model vnašajo podatki iz več podatkovnih virov;
- (c) načelo in obseg izvzetij podatkov, razčlenjenih glede na razlog za izključitev, z uporabo statističnih podatkov o deležu skupnih podatkov, ki jih posamezna izključitev zajema, kadar so bili nekateri podatki izključeni iz vzorca za razvoj modela;
- (d) postopke za ravnanje z napačnimi in manjkajočimi podatki ter obdelavo osamelcev in kategoričnih podatkov ter ali v primeru spremembe vrste kategorizacije to ne vodi do nižje kakovosti podatkov ali strukturnih prekinitev v podatkih;
- (e) postopke za preoblikovanje podatkov, vključno s standardizacijo in drugimi funkcionalnimi preoblikovanji, ter primernost navedenih preoblikovanj ob upoštevanju tveganja pretiranega prilagajanja modela.

2. Pri ocenjevanju reprezentativnosti podatkov, uporabljenih za izgradnjo modela, kot je navedeno v členu 174(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) primerljivost značilnosti tveganja dolžnikov ali izpostavljenosti, ki se odražajo v podatkih, uporabljenih za izgradnjo modela, z značilnostmi tveganja izpostavljenosti, ki jih zajema določen bonitetni model;
- (b) primerljivost trenutnih standardov za izdajo komercialnih zapisov in izterjavo s standardi, ki so bili uporabljeni v času, na katerega se nanaša referenčni podatkovni niz, uporabljen za modeliranje;
- (c) skladnost opredelitve neplačila v daljšem časovnem obdobju v podatkih, ki se uporabljajo za modeliranje in preverjanje:
  - (i) ali so bile opravljene ustrezne prilagoditve za doseganje skladnosti s trenutno opredelitvijo neplačila, če se je opredelitev neplačila v obdobju opazovanja spremenila;
  - (ii) ali institucija, če posluje v več jurisdikcijah z različnimi opredelitvami neplačila, sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev reprezentativnosti podatkov;
  - (iii) ali opredelitev neplačila, ki se uporablja za namene specifikacije modela, ne vpliva negativno na strukturo in delovanje bonitetnega modela, kadar se ta opredelitev razlikuje od opredelitve neplačila iz člena 178 Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (d) kadar se pri razvoju modela uporabljajo zunanji podatki ali podatki, zbrani od več institucij, relevantnost in ustreznost takih podatkov za izpostavljenosti, produkte in profil tveganja institucije.

Člen 38

Oblika modela

Pri ocenjevanju oblike bonitetnega modela za namene člena 174(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ustreznost modela glede na njegovo posebno uporabo;
- (b) analizo institucije glede drugih predpostavk ali pristopov, ki so drugačni od tistih, ki so bili izbrani v modelu;
- (c) metodologijo institucije za razvoj modela;
- (d) ali relevantno osebje institucije v celoti razume zmogljivosti in omejitve modela, zlasti ali je v dokumentaciji institucije v zvezi z modelom:
  - (i) opisano, katere omejitve modela so povezane z vhodnimi podatki za model, negotovimi predpostavkami in sestavnim delom modela, ki se nanaša na obdelavo, ter ali se rezultat modela pridobi ročno ali v informacijskem sistemu;
  - (ii) opredeljeno, v katerih razmerah lahko model deluje pod pričakovanji ali postane neustrezen, in navedena ocena pomembnosti slabosti modela in njegovih morebitnih olajševalnih dejavnikov.

Člen 39

Človeška presoja

Pri ocenjevanju, ali je statistični model ali druga mehanska metoda dopolnjena s človeško presojo v skladu s členom 174(e) Uredbe (EU) št. 575/2013 in ali se pri razvoju bonitetnega modela in v procesu razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine sorazmerno in ustrezno uporablja človeška presoja, pristojni organi preverijo:

- (a) ali je način uporabe človeške presoje upravičen in v celoti dokumentiran ter ali je ocenjen vpliv človeške presoje na bonitetni sistem, po možnosti tudi z izračunom mejnega prispevka človeške presoje k delovanju bonitetnega sistema;
- (b) ali se upoštevajo vse relevantne informacije, ki niso vključene v model, in ali se uporablja ustrezna raven konservativnosti;
- (c) kadar je v postopku razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v bonitetnem sistemu potrebna uporaba človeške presoje v obliki subjektivnih vhodnih podatkov ali kadar kreditna politika omogoča razveljavitve vhodnih podatkov ali rezultatov modela, ali velja vse naslednje:
  - (i) v priročniku za uporabnike modela so jasno opredeljeni vhodni podatki in primeri, v katerih je mogoče vhodne podatke prilagoditi s človeško presojo;
  - (ii) primerov, v katerih so bili vhodni podatki dejansko prilagojeni, je malo;
  - (iii) v priročniku za uporabnike modela so jasno opredeljeni primeri, v katerih se lahko vhodni podatki ali rezultati modelov razveljavijo, in postopki za razveljavitve vhodnih podatkov ali rezultatov modela;
  - (iv) enota za nadzor kreditnega tveganja ali funkcija validacije redno hranita in analizirata vse podatke v zvezi z uporabo človeške presoje in primeri, v katerih so bili vhodni podatki ali rezultati bonitetnih modelov razveljavljeni, da se ugotovi njen vpliv na bonitetni model;
- (d) ali se uporaba človeške presoje primerno upravlja in je sorazmerna z vrsto izpostavljenosti za posamezni bonitetni sistem.

Člen 40

Delovanje modela

Pristojni organi pri ocenjevanju napovedne moči modela, ki je potrebna v skladu s členom 174(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali notranji standardi institucije:

- (a) zagotavljajo opis predpostavk in teorije, na katerih temeljijo metrike, ki jih je institucija izbrala za ocenjevanje delovanja modela;
- (b) določajo uporabo metrik, navajajo, ali je uporaba posamezne metrike obvezna ali diskrecijska in kdaj jo je treba uporabiti, ter zagotavljajo, da se merila dosledno uporabljajo;
- (c) določajo pogoje za ustreznost ter sprejemljive prage in sprejeta dovoljena odstopanja za metrike ter ali in kako se v procesu ocenjevanja upoštevajo statistične napake v zvezi z vrednostmi navedenih metrik in, kadar se izračuna več kot ena metrika, metode združevanja več rezultatov testov v eno samo oceno;
- (d) določajo postopek za zagotovitev, da se primeri poslabšanja delovanja modela, ki privedejo do prekoračitve pragov iz točke (c), sporočijo primernim članom višjega vodstva, ki so odgovorni zanj, in da člani vodstva, odgovorni za sprejetje končne odločitve v zvezi z izvajanjem potrebnih sprememb modela, zagotovijo jasne smernice o tem, kako se upoštevajo rezultati metrike.

POGLAVJE 8

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA KOLIČINSKO OPREDELITEV TVEGANJA

ODDELEK 1

Splošno

Člen 41

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevami glede količinske opredelitve parametrov tveganja za namene člena 144(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) skladnost institucije s splošnimi zahtevami za ocenjevanje iz člena 179 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členi 42, 43 in 44;
- (b) skladnost institucije z zahtevami v zvezi z oceno PD iz člena 180 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členoma 45 in 46;
- (c) skladnost institucije z zahtevami v zvezi z lastnimi ocenami LGD iz člena 181 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členi 47 do 52;
- (d) skladnost institucije z zahtevami v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev iz člena 182 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členi 53 do 56;
- (e) skladnost institucije z zahtevami za presojo učinkov jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov iz člena 183 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členom 57;
- (f) skladnost institucije z zahtevami za odkupljene denarne terjatve iz člena 184 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členom 58.

2. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:

- (a) pregledajo relevantne notranje politike institucije;

- (b) pregledajo tehnično dokumentacijo institucije o relevantni metodologiji in postopku ocenjevanja;
  - (c) pregledajo in presodijo relevantne ocene priročnikov, metodologij in postopkov v zvezi s parametri tveganja;
  - (d) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, odbora za model ali drugih odborov;
  - (e) pregledajo poročila o delovanju parametrov tveganja in priporočila enote za nadzor kreditnega tveganja, funkcije validacije, funkcije notranje revizije ali katere koli druge kontrolne funkcije institucije;
  - (f) ocenijo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami, validacijami in spremljanjem;
  - (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) zahtevajo predložitev dodatne dokumentacije ali analize, ki utemeljuje metodološke izbire institucije in dosežene rezultate;
  - (b) opravijo lastne ocene parametrov tveganja ali ponovijo ocene parametrov tveganja institucije, pri čemer uporabijo relevantne podatke, ki jih zagotovi institucija;
  - (c) zahtevajo in analizirajo podatke, uporabljene v postopku ocenjevanja;
  - (d) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki so pomembni za področje uporabe ocene;
  - (e) izvedejo svoje teste v zvezi s podatki institucije ali od institucije zahtevajo, naj izvede teste, ki jih predlagajo pristojni organi;
  - (f) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

ODDELEK 2

Metodologija za ocenjevanje splošnih zahtev za količinsko opredelitev parametrov tveganja

Člen 42

Podatkovne zahteve

1. Pristojni organi pri ocenjevanju skladnosti podatkov, uporabljenih za količinsko opredelitev parametrov tveganja, s splošnimi zahtevami za ocenjevanje iz člena 179 Uredbe (EU) št. 575/2013, in kakovosti teh podatkov preverijo:
- (a) popolnost kvantitativnih in kvalitativnih podatkov ter drugih informacij v zvezi z metodami, uporabljenimi za količinsko opredelitev parametrov tveganja, da se zagotovi uporaba vseh relevantnih preteklih izkušenj in empiričnih dokazov;
  - (b) razpoložljivost kvantitativnih podatkov, ki zagotavljajo razčlenitev izkušenj z izgubo po dejavnikih, ki usmerjajo zadevne parametre tveganja, kot je navedeno v členu 179(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (c) reprezentativnost podatkov, uporabljenih za ocenjevanje parametrov tveganja za nekatere vrste izpostavljenosti;
  - (d) ustreznost števila izpostavljenosti v vzorcu in dolžino obdobja predhodnega opazovanja iz členov 45, 47 in 53, ki se uporablja za količinsko opredelitev za zagotovitev, da so ocene institucije točne in trdne;
  - (e) utemeljitev in dokumentiranje vseh čiščenj podatkov, vključno z morebitnimi izključitvami opazovanj iz ocene in potrditvijo, da te izključitve ne vplivajo na količinsko opredelitev tveganja; za ocene PD zlasti utemeljitev in dokumentiranje vpliva čiščenja podatkov na dolgoročno povprečno stopnjo neplačil;

- (f) skladnost podatkovnih nizov, ki se uporabljajo za oceno parametrov tveganja, zlasti v zvezi z opredelitvijo neplačila, obravnavo neplačil, vključno z več neplačili, kot je navedeno v členu 46(1), točka (b), in členu 49, ter sestavo vzorca.
2. Pristojni organi za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1, točka (c), ocenijo reprezentativnost podatkov, uporabljenih za ocenjevanje parametrov tveganja za nekatere vrste izpostavljenosti, tako da ocenijo:
- (a) strukturo izpostavljenosti, ki jih zajema posamezni bonitetni model, in različne značilnosti tveganja dolžnikov ali izpostavljenosti ter ali je trenutni portfelj do zahtevane stopnje primerljiv s portfelji, ki sestavljajo referenčni podatkovni niz;
  - (b) primerljivost trenutnih standardov za izdajo komercialnih zapisov in izterjavo s standardi, ki se uporabljajo v času referenčnega podatkovnega niza;
  - (c) skladnost opredelitve neplačila v obdobju opazovanja:
    - (i) kadar se opredelitev neplačila v obdobju opazovanja spremeni, opis izvedenih prilagoditev, da se doseže zahtevana raven skladnosti s trenutno opredelitvijo neplačila;
    - (ii) kadar se opredelitve neplačila med jurisdikcijami, v katerih institucija posluje, razlikujejo, ustreznost ukrepov in konservativnost, ki jih sprejme institucija;
  - (d) kadar se pri količinski opredelitvi parametrov tveganja uporabljajo zunanji podatki in podatki, zbrani od več institucij, relevantnost in primernost takih podatkov za izpostavljenosti, produkte in profil tveganja institucije ter opredelitev neplačila;
  - (e) kadar zunanji ali skupni podatki niso skladni z notranjo opredelitvijo neplačila institucije, opis prilagoditev zunanjih ali skupnih podatkov, ki jih izvede institucija, da se doseže zahtevana raven skladnosti z notranjo opredelitvijo neplačila.
3. Pristojni organi pri ocenjevanju kakovosti podatkov, ki so zbrani od več institucij in se uporabljajo za količinsko opredelitev parametrov tveganja, poleg preverjanja skladnosti z zahtevami iz člena 179(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabijo metodologijo ocenjevanja iz odstavkov 1 in 2.

Člen 43

Pregled ocen

Pri ocenjevanju pregleda ocen parametrov tveganja, ki ga opravi institucija, kot je navedeno v členu 179(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali postopek in letni načrt pregleda ocen zagotavljata pravočasen pregled vseh ocen;
- (b) ali so bila opredeljena merila za identificiranje primerov, v katerih je potreben pogostejši pregled;
- (c) ali metodologije in podatki, ki se uporabljajo za ocenjevanje parametrov tveganja, odražajo spremembe v postopku izdaje komercialnih zapisov in sestavi portfeljev;
- (d) ali metodologije in podatki, ki se uporabljajo za ocenjevanje LGD, odražajo spremembe v procesu izterjave, vrste izterjav in trajanje procesa izterjave;
- (e) ali metodologije in podatki, uporabljeni za oceno konverzijskih faktorjev, odražajo spremembe v procesu spremljanja neizkoriščenih zneskov;
- (f) ali podatkovni niz, uporabljen za oceno parametrov tveganja, vključuje relevantne podatke iz zadnjega obdobja opazovanja in se posodablja vsaj enkrat letno;
- (g) ali se tehnični napredek in druge relevantne informacije odražajo v ocenah parametrov tveganja.

Člen 44

Mera konservativnosti

1. Pristojni organi ocenijo, ali je v naslednjih primerih primerna mera konservativnosti vključena v vrednosti parametrov tveganja, uporabljenih pri izračunu kapitalskih zahtev, kot je navedeno v členu 179(1), točka (f), Uredbe (EU) št. 575/2013:

- (a) metode in podatki ne zagotavljajo zadostne gotovosti ocen parametrov tveganja, tudi v primeru velikih napak pri ocenjevanju;
- (b) enota za nadzor kreditnega tveganja, funkcija validacije ali funkcija notranje revizije ali katera koli druga funkcija institucije je ugotovila relevantne pomanjkljivosti metod, informacij in podatkov;
- (c) relevantne spremembe standardov politike izdaje komercialnih zapisov ali izterjave ali spremembe nagnjenosti institucije k tveganju.

2. Pristojni organi ocenijo, ali institucije ne uporabljajo mere konservativnosti kot nadomestilo za morebitne popravne ukrepe, ki jih institucija uporablja v skladu s členom 146 Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 3

Metodologija za ocenjevanje zahtev v zvezi z oceno PD

Člen 45

Dolžina obdobja predhodnega opazovanja

Pristojni organi pri ocenjevanju dolžine obdobja predhodnega opazovanja iz člena 180(1), točka (h), in člena 180(2), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013 ob upoštevanju pogojev iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/72 v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo pogoje za dovoljenja za opustitev pri podatkih ⁽⁶⁾, ter izračunu enoletnih stopenj neplačil na podlagi notranjih izkušenj z neplačili iz člena 180(1), točka (e), preverijo:

- (a) ali dolžina obdobja predhodnega opazovanja zajema vsaj minimalno dolžino v skladu z zahtevami iz člena 180(1), točka (h), in člena 180(2), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013 ter po potrebi Delegirane uredbe (EU) 2017/72;
- (b) ali se, kadar je razpoložljivo obdobje predhodnega opazovanja daljše od najkrajšega obdobja, zahtevanega v členu 180(1), točka (h), ali členu 180(2), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013 za podatkovni vir, in so iz njega pridobljeni podatki relevantni, uporabijo informacije za to daljše obdobje, da se oceni dolgoročno povprečje enoletnih stopenj neplačil;
- (c) ali je za izpostavljenosti na drobno, pri katerih institucija ne pripisuje enakega pomena vsem uporabljenim preteklim podatkom, to upravičeno z boljšo napovedjo stopenj neplačil in ali je utež nič ali zelo majhna utež, ki se uporabi za specifično obdobje, ustrezno utemeljena ali vodi do bolj konservativnih ocen;
- (d) ali obstaja skladnost med standardi za izdajo komercialnih zapisov in vzpostavljenimi bonitetnimi sistemi ter ali so bili v času ustvarjanja notranjih podatkov o neplačilih uporabljeni primerljivi standardi za izdajo komercialnih zapisov oziroma ali so bile spremembe standardov za izdajo komercialnih zapisov in bonitetnih sistemov obravnavane z uporabo mere konservativnosti iz člena 44(1), točka (c);

⁽⁶⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/72 z dne 23. septembra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo pogoje za dovoljenja za opustitev pri podatkih (UL L 10, 14.1.2017, str. 1).

- (e) ali sta za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank identificiranje dolžnikov z visoko stopnjo finančnih vzvodov in dolžnikov, katerih sredstva so večinoma sredstva, s katerimi se trguje, kot je navedeno v členu 180(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013, ter identificiranje obdobja stresnih nestanovitnosti za te dolžnike iz navedene določbe ustrezna.

Člen 46

Metoda ocenjevanja PD

1. Pristojni organi pri ocenjevanju metode ocenjevanja PD iz člena 180 Uredbe (EU) št. 575/2013 preverijo, ali se enoletna stopnja neplačil za vsak bonitetni razred ali skupino izračuna na način, ki je skladen z značilnostmi enoletne stopnje neplačil, opredeljene v členu 4(1), točka 78, Uredbe (EU) št. 575/2013, in preverijo:

- (a) ali imenovalec enoletne stopnje neplačil vključuje dolžnike ali izpostavljenosti, ki na začetku enoletnega obdobja niso neplačane in so razvrščene v ta bonitetni razred ali skupino;
- (b) ali števec enoletne stopnje neplačil vključuje tiste dolžnike ali izpostavljenosti iz točke (a), ki so v navedenem enoletnem obdobju v neplačilu; ali se več neplačil za istega dolžnika ali izpostavljenosti, ugotovljenih v enoletnem obdobju v zvezi s stopnjo neplačil, šteje za eno samo neplačilo iz člena 49(b), ki je nastalo na datum prvega od navedenih večkratnih neplačil.

2. Pristojni organi preverijo, ali metoda ocenjevanja PD po bonitetnem razredu ali skupini dolžnika temelji na dolgoročnem povprečju enoletnih stopenj neplačil.

Zato preverijo, ali je obdobje, ki ga institucija uporablja za ocenjevanje dolgoročnega povprečja enoletnih stopenj neplačil, reprezentativno za verjetni razpon spremenljivosti stopenj neplačil za navedeno vrsto izpostavljenosti.

3. Kadar opazovani podatki, uporabljeni za oceno PD, niso reprezentativni za verjetni razpon spremenljivosti stopenj neplačil za določeno vrsto izpostavljenosti, pristojni organi preverijo, ali sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) institucija uporablja primerno alternativno metodo za ocenjevanje povprečja enoletnih stopenj neplačil v obdobju, ki je reprezentativno za verjetni razpon spremenljivosti stopenj neplačil za to vrsto izpostavljenosti;
- (b) kadar se po uporabi primerne metode iz točke (a) ugotovi, da je ocena povprečij stopenj neplačil nezanesljiva ali ima druge omejitve, se uporabi ustrezna mera konservativnosti.

4. Za namene preverjanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi preverijo, ali je vse naslednje primerno za vrsto izpostavljenosti:

- (a) funkcionalna in strukturna oblika metode ocenjevanja;
- (b) predpostavke, na katerih temelji metoda ocenjevanja;
- (c) cikličnost metode ocenjevanja;
- (d) dolžina obdobja predhodnega opazovanja, uporabljena v skladu s členom 45;
- (e) mera konservativnosti, uporabljena v skladu s členom 44;
- (f) človeška presoja;
- (g) po potrebi izbira dejavnikov tveganja.

5. Za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank, kadar imajo dolžniki visoko stopnjo finančnih vzvodov ali so sredstva dolžnika večinoma sredstva, s katerimi se trguje, kot je navedeno v členu 180(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo, ali PD odraža delovanje zadevnih sredstev v obdobjih stresne nestanovitnosti, kot je navedeno v navedeni določbi.

6. Za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank, kadar institucija uporablja bonitetno lestvico ECAI, pristojni organi preverijo analizo institucije glede skladnosti z zahtevami, določenimi v členu 180(1), točka (f), Uredbe (EU) št. 575/2013, ter ali analiza obravnava vprašanje, ali so vrste izpostavljenosti, ki jih oceni ECAI, reprezentativne za vrste izpostavljenosti institucije in časovna obdobja za bonitetno oceno ECAI.

7. Za izpostavljenosti na drobno, kadar institucija izdeluje ocene PD ali LGD iz ocene skupne izgube in ustrezne ocene PD ali LGD, kot je navedeno v členu 180(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo analizo institucije glede skladnosti z vsemi relevantnimi merili za ocenjevanje PD in LGD iz členov 178 do 184 Uredbe (EU) št. 575/2013.

8. Za izpostavljenosti na drobno pristojni organi preverijo, ali institucija redno analizira in upošteva pričakovane spremembe PD v življenjskem ciklu kreditnih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: učinki sezonskosti), kot je navedeno v členu 180(2), točka (f), Uredbe (EU) št. 575/2013.

9. Pri ocenjevanju statističnih modelov za oceno PD pristojni organi poleg metod iz odstavkov 1 do 8 uporabijo metodologijo za ocenjevanje posebnih zahtev za statistične modele ali druge mehanske metode iz členov 37 do 40.

ODDELEK 4

Metodologija za ocenjevanje zahtev v zvezi z lastnimi ocenami LGD

Člen 47

Dolžina obdobja predhodnega opazovanja

Pri ocenjevanju dolžine obdobja, ki se uporablja za oceno LGD za namene člena 181(1), točka (j), in člena 181(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter Delegirane uredbe (EU) 2017/72 (v nadaljnjem besedilu: obdobje predhodnega opazovanja), pristojni organi preverijo:

- (a) ali dolžina obdobja predhodnega opazovanja zajema vsaj minimalno dolžino v skladu z zahtevami iz člena 181(1), točka (j), in člena 181(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter po potrebi Delegirane uredbe (EU) 2017/72;
- (b) ali se, kadar je razpoložljivo obdobje predhodnega opazovanja daljše od najkrajšega obdobja iz člena 181(1), točka (j), in člena 181(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 za podatkovni vir in so iz njega pridobljeni podatki relevantni za oceno LGD, uporabijo informacije iz navedenega daljšega obdobja;
- (c) ali je za izpostavljenosti na drobno, pri katerih institucija ne pripisuje enakega pomena vsem uporabljenim preteklim podatkom, to upravičeno z boljšo napovedjo stopenj izgub in ali je utež nič ali zelo majhna utež, ki se uporabi za specifično obdobje, ustrezno utemeljena ali vodi do bolj konservativnih ocen.

Člen 48

Metoda ocenjevanja LGD

Pri ocenjevanju metode lastnega ocenjevanja LGD, kot je navedeno v členu 181 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali institucija oceni LGD po homogenih bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti;
- (b) ali se povprečna dejanska LGD glede na bonitetni razred ali skupino izpostavljenosti izračuna s številom z neplačili tehtanega povprečja;

- (c) ali se uporabijo vsa ugotovljena neplačila v okviru podatkovnih virov, zlasti ali se nepopolni procesi izterjave konservativno upoštevajo za namene ocenjevanja LGD, ter ali je po tem obdobju in po potrebi v njem pomembna izbira obdobja delovanja in metodologij za ocenjevanje dodatnih stroškov ter izterjav;
- (d) ali ocene LGD zavarovanih izpostavljenosti ne temeljijo samo na ocenjeni tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem ter ali upoštevajo dejanske prihodke iz preteklih unovčitev in morebitno nezmožnost institucije, da pridobi nadzor nad zavarovanjem s premoženjem in ga unovči;
- (e) ali ocene LGD zavarovanih izpostavljenosti upoštevajo morebitno znižanje vrednosti zavarovanja s premoženjem od trenutka ocenjevanja LGD do morebitne izterjave;
- (f) ali se stopnja odvisnosti med tveganjem dolžnika in tveganjem zavarovanja s premoženjem ter stroški unovčenja zavarovanja s premoženjem upoštevajo konservativno;
- (g) ali se k meritvi izpostavljenosti in izgube institucije prištejejo morebitne neplačane zamudne opravnine, ki so bile priznane v izkazu poslovnega izida institucije pred neplačilom;
- (h) ali se primerno upošteva možnost prihodnjih črpanj po neplačilu;
- (i) ali so vsi naslednji vidiki primerni za vrsto izpostavljenosti, za katero se uporabljajo:
  - (i) funkcionalna in strukturna oblika metode ocenjevanja;
  - (ii) predpostavke glede metode ocenjevanja;
  - (iii) metoda ocenjevanja za učinek recesije;
  - (iv) dolžina uporabljenega podatkovnega niza;
  - (v) mera konservativnosti;
  - (vi) uporaba človeške presoje;
  - (vii) po potrebi izbira dejavnikov tveganja.

Člen 49

Obravnavanje več izpostavljenosti

Za obravnavanje dolžnikov, ki so v omejenem časovnem obdobju večkrat neplačniki in predmet izterjav, kot jih opredeli institucija (v nadaljnjem besedilu: več neplačil), pristojni organi ocenijo ustreznost metod, ki jih uporablja institucija, in preverijo:

- (a) ali so določeni izrecni pogoji, preden se šteje, da se je izpostavljenost vrnila v status plačane izpostavljenosti;
- (b) ali se več neplačil, ugotovljenih v časovnem obdobju, ki ga določi institucija, šteje za eno samo neplačilo za namene ocenjevanja LGD, pri čemer se kot relevantni datum neplačila uporabi datum prvega ugotovljenega neplačila in upošteva proces izterjave od tega datuma do konca procesa izterjave po zadnjem ugotovljenem neplačilu v tem obdobju;
- (c) ali se dolžina obdobja, v katerem se več neplačil šteje za eno samo neplačilo, določi ob upoštevanju notranjih politik institucije in analize izkušenj z neplačili;
- (d) ali se neplačila, ki se uporabljajo za namene ocenjevanja PD in konverzijskih faktorjev, obravnavajo v skladu z neplačili, uporabljenimi za ocenjevanje LGD.

Člen 50

Uporaba ocen LGD, primernih za gospodarsko recesijo

Pristojni organi pri ocenjevanju, ali je izpolnjena zahteva za uporabo ocen LGD, ki so primerne za gospodarsko recesijo, kot je določeno v členu 181(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali institucija uporablja ocene LGD, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja;
- (b) ali institucija za utemeljitev svojih izbir zagotovi dolgoročna povprečja in ocene LGD, primerne za gospodarsko recesijo;
- (c) ali institucija uporablja strog in dobro dokumentiran proces za opredelitev gospodarske recesije in ocenjevanje njenih učinkov na stopnje poplačljivosti ter izdelavo ocen LGD, primernih za gospodarsko recesijo;
- (d) ali institucija v ocene LGD vključi morebitne negativne odvisnosti, ki so bile ugotovljene med izbranimi ekonomskimi kazalniki na eni strani in stopnjami poplačljivosti na drugi strani.

Člen 51

Ocenjevanje LGD, najboljših ocen pričakovane izgube in nepričakovanih izgub za neplačane izpostavljenosti

1. Pri ocenjevanju zahtev za ocene LGD za neplačane izpostavljenosti in najboljšo oceno pričakovane izgube (EL_{BE}), kot je navedeno v členu 181(1), točka (h), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo, ali institucija uporablja enega od naslednjih pristopov, in ocenijo pristop, ki ga uporablja institucija:

- (a) neposredno ocenjevanje LGD za neplačane izpostavljenosti in neposredno ocenjevanje najboljše ocene pričakovane izgube;
- (b) neposredno ocenjevanje najboljše ocene pričakovane izgube in ocenjevanje LGD za neplačane izpostavljenosti kot vsota najboljših ocen pričakovane izgube in pribitka, ki zajema nepričakovano izgubo, povezano z neplačanimi izpostavljenostmi, ki se lahko pojavijo v obdobju izterjave.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju pristopa institucije v skladu z odstavkom 1 preverijo:

- (a) ali metode ocenjevanja LGD za neplačane izpostavljenosti, bodisi kot neposredna ocena bodisi kot dodatek k najboljši oceni pričakovane izgube, upoštevajo morebitne dodatne nepričakovane izgube v obdobju izterjave in zlasti morebitne neugodne spremembe gospodarskih razmer med pričakovanim trajanjem procesa izterjave;
- (b) ali metode ocenjevanja LGD za neplačane izpostavljenosti, bodisi kot neposredna ocena bodisi kot dodatek k najboljši oceni pričakovane izgube, in metode ocenjevanja najboljše ocene pričakovane izgube upoštevajo informacije o času neplačila in doslej realiziranih izterjavah;
- (c) ali so metode ocenjevanja, kadar institucija uporablja neposredno oceno LGD za neplačane izpostavljenosti, skladne z zahtevami iz členov 47, 48 in 49;
- (d) ali je ocena LGD za neplačane izpostavljenosti višja od najboljše ocene pričakovane izgube oziroma, če je LGD za neplačane izpostavljenosti enaka najboljši oceni pričakovane izgube, ali institucija za posamezne izpostavljenosti take primere omeji in jih ustrezno utemelji;
- (e) ali metode ocenjevanja najboljše ocene pričakovane izgube upoštevajo vse trenutno razpoložljive in relevantne informacije ter zlasti trenutne gospodarske razmere;
- (f) ali se, kadar posebni popravki zaradi kreditnega tveganja presegajo ocene najboljše ocene pričakovane izgube, razlike med njimi analizirajo in ustrezno utemeljijo;
- (g) ali so metode ocenjevanja LGD za neplačane izpostavljenosti, bodisi kot neposredna ocena bodisi kot dodatek k najboljši oceni pričakovane izgube, in metode ocenjevanja najboljše ocene pričakovane izgube jasno dokumentirane.

Člen 52

Zahteve za upravljanje zavarovanja s premoženjem, pravno gotovost in upravljanje tveganj

Pristojni organi pri ocenjevanju, ali je institucija vzpostavila notranje zahteve za upravljanje zavarovanja s premoženjem, pravno gotovost in upravljanje tveganj, ki so na splošno skladne z zahtevami iz poglavja 4, oddelek 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je navedeno v členu 181(1), točka (f), navedene uredbe, preverijo, ali so vsaj politike in postopki institucije v zvezi z notranjimi zahtevami za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in pravno gotovost v celoti skladni z zahtevami iz dela 3, naslov II, poglavje 4, oddelek 3, Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 5

Metodologija za ocenjevanje zahtev v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev

Člen 53

Dolžina obdobja predhodnega opazovanja

Pri ocenjevanju dolžine obdobja, ki se uporablja za oceno konverzijskih faktorjev iz člena 182(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter Delegirane uredbe (EU) 2017/72 (v nadaljnjem besedilu: obdobje predhodnega opazovanja), pristojni organi preverijo:

- (a) ali dolžina obdobja predhodnega opazovanja zajema vsaj minimalno dolžino, zahtevano v členu 182(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter po potrebi Delegirane uredbe (EU) 2017/72;
- (b) ali se, kadar je razpoložljivo obdobje opazovanja daljše od najkrajšega obdobja, zahtevanega v členu 182(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za podatkovni vir, in so iz njega pridobljeni podatki relevantni za oceno konverzijskih faktorjev, uporabijo informacije iz navedenega daljšega obdobja;
- (c) ali je za izpostavljenosti na drobno, pri katerih institucija ne pripisuje enakega pomena vsem uporabljenim preteklim podatkom, to upravičeno z boljšo napovedjo črpanj obveznosti in ali je, če se za specifično obdobje uporabi utež nič ali zelo majhna utež, to ustrezno utemeljeno ali vodi do bolj konservativnih ocen.

Člen 54

Metoda ocenjevanja konverzijskih faktorjev

Pri ocenjevanju metode ocenjevanja konverzijskih faktorjev, kot je navedeno v členu 182 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali institucija oceni ocenjevanje konverzijskih faktorjev po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti;
- (b) ali se povprečni dejanski konverzijski faktorji glede na bonitetni razred ali skupino izpostavljenosti izračunajo s številom z neplačili tehtanega povprečja;
- (c) ali se za ocenjevanje konverzijskih faktorjev uporabijo vsa ugotovljena neplačila v okviru podatkovnih virov;
- (d) ali se možnost dodatnih črpanj upošteva konservativno, razen za izpostavljenosti na drobno, če so vključene v ocene LGD;
- (e) ali se v ocenah konverzijskih faktorjev odražajo politike in strategije institucije v zvezi s spremljanjem računov, vključno s spremljanjem omejitev, in obdelavo plačil;
- (f) ali je vse naslednje ustrezno za vrsto izpostavljenosti, za katero se uporablja:
  - (i) funkcionalna in strukturna oblika metode ocenjevanja;
  - (ii) predpostavke, na katerih temelji metoda ocenjevanja;
  - (iii) kadar je ustrezno, metoda ocenjevanja učinka recesije;
  - (iv) dolžina obdobja predhodnega opazovanja v skladu s členom 53;
  - (v) mera konservativnosti, uporabljena v skladu s členom 44;
  - (vi) človeška presoja;
  - (vii) po potrebi izbira dejavnikov tveganja.

Člen 55

Uporaba ocen konverzijskih faktorjev, primernih za gospodarsko recesijo

Pristojni organi pri ocenjevanju, ali je izpolnjena zahteva za uporabo ocen konverzijskih faktorjev, ki so primerne za gospodarsko recesijo, kot je določeno v členu 182(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali institucija uporablja ocene konverzijskih faktorjev, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja;
- (b) ali institucija za utemeljitev svojih izbir zagotovi dolgoročna povprečja in ocene konverzijskih faktorjev, primerne za gospodarsko recesijo;
- (c) ali institucija uporablja strog in dobro dokumentiran proces za opredelitev gospodarske recesije in ocenjevanje njenih učinkov na črpanje kreditnih limitov ter izdelavo ocen konverzijskih faktorjev, primernih za gospodarsko recesijo;
- (d) ali institucija v ocene konverzijskih faktorjev vključi morebitne negativne odvisnosti, ki so bile ugotovljene med izbranimi ekonomskimi kazalniki na eni strani in črpanjem kreditnih limitov na drugi strani.

Člen 56

Zahteve glede politik in strategij za spremljanje računov in obdelavo plačil

Za ocenjevanje skladnosti z zahtevami glede ocene konverzijskih faktorjev, kot je navedeno v členu 182(1), točki (d) in (e), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo, ali ima institucija vzpostavljene politike in strategije v zvezi s spremljanjem računov in obdelavo plačil ter primerne sisteme in postopke za dnevno spremljanje zneskov odobrenih sredstev.

ODDELEK 6

Metodologija za presojo učinka jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

Člen 57

Primernost dajalcev jamstev in jamstev

Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevami za presojo učinkov jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na parametre tveganja, kot je navedeno v členu 183 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali ima institucija jasno določena merila za opredelitev primerov, v katerih je treba ocene PD ali LGD prilagoditi, da bi vključevale blažilne učinke jamstev, in ali se ta merila skozi čas dosledno uporabljajo;
- (b) kadar je treba PD izdajatelja zavarovanja uporabiti za namene prilagoditve zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 153(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, da blažilni učinki jamstev niso vključeni v ocene LGD ali PD dolžnika;
- (c) ali ima institucija jasno določena merila za priznavanje dajalcev jamstev in jamstev za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, zlasti z lastnimi ocenami LGD ali PD;
- (d) ali institucija dokumentira merila za prilagoditev lastnih ocen LGD ali PD, da odražajo učinke jamstev;
- (e) ali institucija v lastnih ocenah LGD ali PD priznava samo jamstva, ki izpolnjujejo naslednja merila:
  - (i) če institucija dajalca jamstva notranje oceni z bonitetnim sistemom, ki so ga pristojni organi že odobrili za namene pristopa IRB, jamstvo izpolnjuje zahteve iz člena 183(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (ii) če je institucija dobila dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členoma 148 in 150 Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do subjektov, kot je dajalec jamstva, sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- dajalec jamstva je razvrščen v kategorijo izpostavljenosti v skladu s členom 147 Uredbe (EU) št. 575/2013 kot institucija, enota centralne ravni države, centralna banka ali podjetje, ki mu je ECAI dala bonitetno oceno,
  - jamstvo izpolnjuje zahteve iz členov 213 do 216 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) ali institucija izpolnjuje zahteve iz točk (a) in (e) tudi za kreditne izvedene finančne instrumente za eno samo izpostavljenost.

ODDELEK 7

Metodologija za ocenjevanje zahtev za odkupljene denarne terjatve

Člen 58

Ocene parametrov tveganja za odkupljene denarne terjatve do podjetij

1. Kadar institucija izdela PD ali LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij iz ocene pričakovane izgube v skladu s členom 160(2) ter členom 161(1), točki (e) in (f), in primerne ocene PD ali LGD, pristojni organi pri ocenjevanju primernosti ocen PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij preverijo:
  - (a) ali se pričakovana izguba oceni na podlagi dolgoročnega povprečja enoletnih stopenj skupne izgube ali drugega primerne pristopa;
  - (b) ali je postopek ocenjevanja skupne izgube skladen s konceptom LGD iz člena 181(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (c) ali je institucija zmožna svoje ocene pričakovane izgube zanesljivo razstaviti na PD in LGD;
  - (d) ali se v primeru odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, za katere se uporablja člen 153(6) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabijo zadostni zunanji in notranji podatki.
2. Pri ocenjevanju ustreznosti ocen PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij v primerih, ki niso navedeni v odstavku 1, pristojni organi:
  - (a) ocenijo navedene ocene v skladu s členi 42 do 52;
  - (b) preverijo, ali so izpolnjene zahteve iz člena 184 Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE 9

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA RAZVRŠČANJE IZPOSTAVLJENOSTI V KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 59

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevo po razvrstitvi posamezne izpostavljenosti v eno kategorijo izpostavljenosti, kot je določeno v členu 147 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi ocenijo naslednje:
  - (a) metodologijo ocenjevanja institucije in njeno izvajanje v skladu s členom 60;
  - (b) zaporedje razvrščanja izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 61;
  - (c) ali je institucija upoštevala posebne vidike v zvezi s kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s členom 62.

2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo relevantne notranje politike, postopke in metodologijo ocenjevanja institucije;
  - (b) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (c) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (d) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (e) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi;
  - (f) pregledajo merila, ki jih uporabljajo zaposleni, ki so odgovorni za ročno razvrščanje izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti.

3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
  - (a) izvedejo testiranje vzorcev in pregledajo dokumente, povezane z značilnostmi dolžnika ter z odobritvijo in ohranjanjem izpostavljenosti;
  - (b) pregledajo funkcionalno dokumentacijo relevantnih informacijskih sistemov;
  - (c) primerjajo podatke institucije z javno dostopnimi podatki, vključno s podatki, zabeleženimi v zbirki podatkov, ki jo vzdržuje EBA v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali v zbirkah podatkov, ki jih vzdržujejo pristojni organi;
  - (d) preverijo skladnost institucije z Izvedbenim sklepom Komisije 2014/908/EU ⁽⁷⁾ o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;
  - (e) izvedejo lastne teste s podatki institucije ali od institucije zahtevajo, naj izvede teste, ki jih predlagajo pristojni organi;
  - (f) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 60

Metodologija razvrščanja in njeno izvajanje

1. Pri ocenjevanju metodologije razvrščanja institucije v skladu s členom 147 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:
  - (a) ali je metodologija v celoti dokumentirana in izpolnjuje vse zahteve iz člena 147 Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (b) ali metodologija odraža zaporedje razvrščanja iz člena 61;
  - (c) ali metodologija vključuje seznam regulativnih in nadzornih ureditev tretjih držav, ki se štejejo za enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji v skladu z Izvedbenim sklepom 2014/908/EU, kot je navedeno v členu 107(4), členu 114(7), členu 115(4) in členu 116(5) Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar se taka enakovrednost zahteva za razvrstitev izpostavljenosti v posebno kategorijo.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju izvajanja metodologije razvrščanja, kot je navedeno v odstavku 1, preverijo:
  - (a) ali so postopki, ki urejajo vnos in preoblikovanje podatkov v informacijskih sistemih, dovolj trdni, da se zagotovi pravilna razvrstitev vsake izpostavljenosti v kategorijo izpostavljenosti;
  - (b) ali so na voljo dovolj podrobna merila za zaposlene, ki so odgovorni za razvrščanje izpostavljenosti, da se zagotovi dosledno razvrščanje;

⁽⁷⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU z dne 12. decembra 2014 o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 359, 16.12.2014, str. 155).

- (c) ali razvrščanje izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, postavk, ki predstavljajo pozicije v listinjenju, in izpostavljenosti, opredeljenih kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v skladu s členom 147(8) Uredbe (EU) št. 575/2013, izvedejo zaposleni, ki poznajo pogoje in relevantne podrobnosti izpostavljenosti, ki določajo identificiranje navedenih izpostavljenosti;
  - (d) ali se razvrščanje opravi na podlagi najnovejših razpoložljivih podatkov.
3. Za izpostavljenosti do KNP pristojni organi preverijo, ali si institucije po najboljših močeh prizadevajo razporediti osnovne izpostavljenosti v ustrezne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 152 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 61

Zaporedje razvrščanja

Pristojni organi pri ocenjevanju, ali institucija razvršča izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 147 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali se razvrstitev izvede po naslednjem zaporedju:

- (a) prvič, izpostavljenosti, ki se lahko razvrstijo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, postavke, ki predstavljajo pozicije v listinjenju, in druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti se razvrstijo v navedene kategorije v skladu s členom 147(2), točke (e), (f) in (g), Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) drugič, izpostavljenosti, ki niso bile razvrščene v skladu s točko (a) in se lahko razvrstijo v kategorije za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, izpostavljenosti do institucij, izpostavljenosti do podjetij ali izpostavljenosti na drobno, se razvrstijo v navedene kategorije v skladu s členom 147(2), točke (a), (b), (c) in (d), Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) tretjič, vse kreditne obveznosti, ki niso razvrščene v skladu s točko (a) ali (b), se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 147(7) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 62

Posebne zahteve za izpostavljenosti na drobno

1. Pri ocenjevanju razvrščanja izpostavljenosti v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s členom 147(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali institucija na podlagi jasnih meril dosledno razlikuje med izpostavljenostmi do fizičnih oseb in izpostavljenostmi do MSP;
- (b) ali ima institucija za namene spremljanja skladnosti z omejitvijo iz člena 147(5), točka (a)(ii), Uredbe (EU) št. 575/2013, vzpostavljene ustrezne postopke in mehanizme za naslednje:
  - (i) opredelitev skupin povezanih strank in združevanje relevantnih izpostavljenosti, ki jih imajo vsaka institucija in njena nadrejena oseba ali podrejene družbe do te skupine povezanih strank;
  - (ii) ocenjevanje primerov, v katerih je bila omejitev presežena;
  - (iii) zagotovitev, da se izpostavljenost do MSP, v zvezi s katero je bila omejitev presežena, nemudoma prerazvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij.

2. Pri preverjanju, ali se izpostavljenosti na drobno ne obravnavajo tako individualno, kot se obravnavajo izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij v smislu člena 147(5), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi upoštevajo vsaj naslednje elemente kreditnega procesa:

- (a) dejavnosti trženja in prodaje;
- (b) vrsto produkta;
- (c) bonitetni proces;

- (d) bonitetni sistem;
- (e) postopek odločanja o kreditih;
- (f) metode zmanjšanja kreditnega tveganja;
- (g) postopke spremljanja;
- (h) postopke za izterjavo in poplačilo.

3. Pristojni organi pri ugotavljanju, ali so izpolnjena merila iz člena 147(5), točki (c) in (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali je razvrstitev izpostavljenosti skladna s poslovnimi področji institucije in kako se te izpostavljenosti obravnavajo.

4. Pristojni organi preverijo, ali institucija vsako izpostavljenost na drobno razvrsti v eno kategorijo izpostavljenosti, za katero se uporablja relevantni korelacijski koeficient v skladu s členom 154(1), (3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013:

- (a) za namene preverjanja skladnosti členom 154(4), točki (d) in (e), Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:
  - (i) ali je nestanovitnost stopenj izgub za portfelj kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno nizka glede na njihovo povprečno stopnjo izgub, tako da se oceni primerjava institucije glede nestanovitnosti stopenj izgub za portfelj kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno v primerjavi z drugimi izpostavljenostmi na drobno ali drugimi referenčnimi vrednostmi;
  - (ii) ali je upravljanje tveganj portfelja kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno skladno z osnovnimi značilnostmi tveganj, vključno s stopnjami izgub;
- (b) za namene preverjanja skladnosti s členom 154(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo, ali se za vse izpostavljenosti, pri katerih se zavarovanje z nepremičninami uporablja v lastnih ocenah LGD v skladu s členom 181(1), točka (f), Uredbe (EU) št. 575/2013, dodeli korelacijski koeficient iz člena 154(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE 10

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA STRESNI TEST, KI SE UPORABLJA PRI OCENJEVANJU KAPITALSKE USTREZNOSTI

Člen 63

Splošno

1. Za ocenjevanje zanesljivosti stresnega testa institucije, ki se uporablja pri ocenjevanju njene kapitalske ustreznosti v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo vse naslednje:
  - (a) ustreznost metod, uporabljenih pri načrtovanju stresnega testa v skladu s členom 64;
  - (b) trdnost organizacije postopka stresnega testiranja v skladu s členom 65;
  - (c) vključitev stresnih testov v postopke upravljanja tveganj in kapitala v skladu s členom 66.
2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo notranje politike, metode in postopke institucije za načrtovanje in izvrševanje stresnih testov;
  - (b) pregledajo rezultate institucije v zvezi s stresnim testom;
  - (c) pregledajo vloge in odgovornosti enot in upravljalnih organov, ki sodelujejo pri načrtovanju, odobritvi in izvajanju stresnega testa;

- (d) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (e) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (f) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za stresni test;
  - (b) zahtevajo, da institucija opravi izračun stresnega testa na podlagi drugih predpostavk;
  - (c) opravijo lastne izračune stresnega testa na podlagi podatkov institucije za nekatere vrste izpostavljenosti;
  - (d) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 64

Ustreznost metod, uporabljenih pri načrtovanju stresnih testov

1. Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti metod, uporabljenih pri načrtovanju stresnega testa, ki ga institucija uporablja pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:
- (a) ali so testi smiselni, razumno konservativni in omogočajo opredelitev učinkov na skupne kapitalske zahteve institucije za kreditno tveganje v okviru scenarijev resne, vendar verjetne recesije;
  - (b) ali testi zajemajo najmanj vse pomembne portfelje IRB;
  - (c) ali so metode v primernem obsegu skladne z metodami, ki jih institucija uporablja za namene stresnih testov razporeditve notranjega kapitala;
  - (d) ali je dokumentacija metodologije stresnih testov, vključno z notranjimi in zunanji podatki ter prispevkom strokovne presoje, dovolj podrobna, da tretjim osebam omogoča razumevanje utemeljitve izbranih scenarijev in ponovitev stresnega testa.
2. Za namene ocenjevanja iz odstavka 1(a) pristojni organi preverijo, ali stresni testi vključujejo vsaj naslednje korake:
- (a) opredelitev scenarijev, vključno s scenariji resne, vendar verjetne recesije, in prilagoditev scenarija, ki predvideva poslabšanje kreditne kakovosti dajalcev zavarovanja, v skladu s členom 153(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (b) oceno učinka opredeljenih scenarijev na parametre tveganja, prehode med bonitetnimi ocenami, pričakovane izgube in izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje institucije;
  - (c) oceno ustreznosti kapitalskih zahtev.
3. Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti scenarijev iz odstavka 2(a) preverijo zanesljivost naslednjih metodologij:
- (a) metodologije za opredelitev skupine ekonomskih dejavnikov;
  - (b) metodologije za izdelavo stresnih scenarijev, vključno z njihovo resnostjo, trajanjem in verjetnostjo;
  - (c) metodologijo za napovedovanje vpliva posameznega scenarija na relevantne parametre tveganja.

Člen 65

Organizacija procesov za izvajanje stresnih testov

Pristojni organi pri ocenjevanju trdnosti organizacije procesov za izvajanje stresnih testov, ki jih institucija uporablja pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali se stresni testi izvajajo redno in vsaj vsako leto;
- (b) ali so vloge in odgovornosti enote ali enot, odgovornih za načrtovanje in izvajanje stresnega testa, jasno opredeljene;
- (c) ali so rezultati stresnih testov odobreni na ustrezni vodstveni ravni in ali je višje vodstvo pravočasno obveščeno o rezultatih;
- (d) ali informacijska infrastruktura učinkovito podpira delovanje stresnih testov.

Člen 66

Vključenost stresnih testov v postopke upravljanja tveganj in kapitala

Pri ocenjevanju vključenosti stresnih testov v postopke upravljanja tveganj in kapitala institucije za namene člena 177 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali institucija v procesu odločanja upošteva rezultate stresnih testov, zlasti v zvezi z upravljanjem tveganj in kapitala;
- (b) ali institucija upošteva rezultate stresnih testov v okviru postopka upravljanja kapitala in opredeli možne dogodke ali prihodnje spremembe gospodarskih razmer za namene kapitalskih zahtev.

POGLAVJE 11

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV

Člen 67

Splošno

1. Za ocenjevanje, ali institucija izračuna kapitalske zahteve z uporabo parametrov tveganja za različne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 110(2) in (3), členom 144(1), točka (g), in členi 151 do 168 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter ali lahko izvede poročanje, ki se zahteva v skladu s členom 430 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo vse naslednje:

- (a) zanesljivost sistema, uporabljenega za izračun kapitalskih zahtev, v skladu s členom 68;
- (b) kakovost podatkov v skladu s členom 69;
- (c) pravilnost izvajanja metodologije in postopkov za različne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 70;
- (d) organizacijo postopkov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s členom 71.

2. Kar zadeva skupine, pristojni organi za namene ocenjevanja iz odstavka 1 upoštevajo strukturo bančne skupine ter uveljavljene vloge in odgovornosti nadrejene institucije in njenih podrejenih družb.

3. Za namene preverjanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
- (a) pregledajo notranje politike in postopke institucije v zvezi s postopkom izračuna kapitalskih zahtev, vključno s podatkovnimi viri, metodami izračuna in uporabljenimi kontrolami;
  - (b) pregledajo relevantne vloge in odgovornosti različnih enot in notranjih organov, ki sodelujejo pri postopku izračuna kapitalskih zahtev;
  - (c) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (d) pregledajo dokumentacijo testov sistema izračuna, vključno s scenariji, ki jih zajemajo testi, njihovimi rezultati in odobritvami;
  - (e) pregledajo relevantna poročila o kontrolah, vključno z rezultati usklajevanja podatkov, ki izhajajo iz različnih virov;
  - (f) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (g) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (h) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
4. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev;
  - (b) zahtevajo, da institucija izvede dejanski izračun kapitalskih zahtev za nekatere vrste izpostavljenosti;
  - (c) izvedejo lastno testiranje vzorcev izračuna kapitalskih zahtev v zvezi s podatki institucije za nekatere vrste izpostavljenosti;
  - (d) izvedejo lastne teste s podatki institucije ali od institucije zahtevajo, naj izvede teste, ki jih predlagajo pristojni organi;
  - (e) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 68

Zanesljivost sistema, uporabljenega za izračun kapitalskih zahtev

Pri ocenjevanju zanesljivosti sistema institucije, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev, kot je navedeno v členu 144(1), točka (g), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi poleg zahtev iz členov 72 do 75 v zvezi z metodologijo ocenjevanja za vzdrževanje podatkov preverijo:

- (a) ali so kontrolni testi, ki jih institucija izvede za potrditev, da je izračun kapitalskih zahtev skladen s členi 151 do 168 Uredbe (EU) št. 575/2013, popolni;
- (b) ali so navedeni testi zanesljivi in zlasti, ali se izračuni, narejeni v okviru sistema, ki se uporabi za kapitalske zahteve, skladni z izračuni, narejenimi z alternativnim orodjem za izračun;
- (c) ali je pogostost kontrolnih testov, ki jih izvaja institucija, ustrežna, testi pa se izvedejo vsaj v času izvajanja algoritmov za izračun kapitalskih zahtev in v vseh drugih primerih, ko se sistem spremeni.

Člen 69

Kakovost podatkov

1. Pri ocenjevanju kakovosti podatkov, ki se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev iz člena 144(1), točka (g), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi poleg zahtev iz člena 73 preverijo mehanizme in postopke, ki jih institucija izvaja za opredelitev vrednosti izpostavljenosti z vsemi relevantnimi značilnostmi, vključno s podatki v zvezi s parametri tveganja in tehnikami za zmanjšanje kreditnega tveganja. Pristojni organi preverijo:

- (a) ali so parametri tveganja popolni, med drugim v primerih, ko se manjkajoči parametri nadomestijo s privzetimi vrednostmi, ter če je bila taka nadomestitev izvedena, ali je konservativna, utemeljena in dokumentirana;
- (b) ali je razpon vrednosti parametrov skladen z regulativnimi in minimalnimi vrednostmi iz členov 160 do 164 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) ali so podatki, uporabljeni pri izračunu kapitalskih zahtev, skladni s podatki, uporabljenimi v drugih notranjih procesih;
- (d) ali je uporaba parametrov tveganja v skladu z značilnostmi izpostavljenosti ter zlasti, ali je dodeljena LGD točna in skladna z vrsto izpostavljenosti in zavarovanjem s premoženjem, ki se uporablja za zavarovanje izpostavljenosti v skladu s členom 164 in členom 230(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) ali je izračun vrednosti izpostavljenosti pravilen ter zlasti, ali se uporabljajo pogodbe o pobotu in razvrstitev zunajbilančnih postavk v skladu s členom 166 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) kadar se za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov uporablja metoda PD/LGD, ali sta razvrstitev izpostavljenosti in uporaba parametrov tveganja pravilni v skladu s členom 165 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju skladnosti podatkov, uporabljenih za izračun kapitalskih zahtev, s podatki, uporabljenimi za notranje namene v skladu s členi 18 do 22 o metodologiji ocenjevanja za test uporabnosti in test izkušenj, preverijo:

- (a) ali so vzpostavljeni ustrezni mehanizmi kontrole in usklajevanja za zagotovitev, da so vrednosti parametrov tveganja, uporabljenih pri izračunu kapitalskih zahtev, skladne z vrednostjo parametrov, uporabljenih za notranje namene;
- (b) ali so vzpostavljeni ustrezni mehanizmi kontrole in usklajevanja za zagotovitev, da je vrednost izpostavljenosti, za katere se izračunajo kapitalske zahteve, skladna z računovodskimi podatki;
- (c) ali je izračun kapitalskih zahtev za vse izpostavljenosti, vključene v glavno knjigo institucije, zaključen ter ali je razdelitev na izpostavljenosti v okviru pristopa IRB in standardiziranega pristopa v skladu s členoma 148 in 150 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 70

Pravilnost izvajanja metodologije in postopkov za različne kategorije izpostavljenosti

Pri ocenjevanju pravilnosti izvajanja metodologije in postopkov za izračun kapitalskih zahtev iz člena 144(1), točka (g), Uredbe (EU) št. 575/2013 za različne kategorije izpostavljenosti, pristojni organi preverijo:

- (a) ali se formula za utež tveganja pravilno izvaja v skladu s členoma 153 in 154 Uredbe (EU) št. 575/2013 ob upoštevanju razvrstitve izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti;
- (b) ali izračun korelacijskega koeficienta temelji na značilnostih izpostavljenosti, zlasti ali se parameter skupne prodaje uporablja na podlagi konsolidiranih finančnih informacij;

- (c) ali prilagoditev, kadar se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti prilagodi v skladu s členom 153(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, temelji na vseh naslednjih vidikih:
- (i) informacije o PD izdajatelja zavarovanja se uporabljajo pravilno;
  - (ii) PD izdajatelja zavarovanja se oceni z uporabo bonitetnega sistema, ki so ga odobrili pristojni organi na podlagi pristopa IRB;
- (d) ali je izračun parametra zapadlosti pravi in zlasti:
- (i) ali se datum zapadlosti izpostavljenosti uporabi za namene izračuna parametra zapadlosti v skladu s členom 162(2), točka (f), Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (ii) ali je v primerih, ko je parameter zapadlosti krajši od enega leta, to ustrezno utemeljeno in dokumentirano za namene člena 162(1), (2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) ali se spodnje meje za z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in poslovnimi nepremičninami, za katere ne veljajo jamstva enot centralne ravni držav iz člena 164(4) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013, izračunajo na skupni ravni vseh izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami oziroma poslovnimi nepremičninami, in ali institucija, če je z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD na skupni ravni pod zadevnimi spodnjimi mejami, dosledno uporablja relevantne prilagoditve;
- (f) ali je uporaba različnih pristopov za različne portfelje lastniških instrumentov, pri katerih institucija sama uporablja različne pristope za notranje upravljanje tveganj v skladu s členom 155 Uredbe (EU) št. 575/2013, pravilna, zlasti ali izbira pristopa:
- (i) ne vodi do podcenjevanja kapitalskih zahtev;
  - (ii) je dosledna, tudi dalj časa;
  - (iii) je utemeljena z notranjimi praksami upravljanja tveganj;
- (g) ali je uporaba uteži tveganja, kadar se uporablja pristop enostavnih uteži tveganja v skladu s členom 155(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, pravilna, zlasti ali se utež tveganja 190 % uporabi samo za dovolj razpršene portfelje, kadar institucija dokaže, da je bilo znatno zmanjšanje tveganja doseženo zaradi razpršitve portfelja v primerjavi s tveganjem posameznih izpostavljenosti v portfelju;
- (h) ali je izračun razlike med zneski pričakovanih izgub in popravki zaradi kreditnega tveganja, dodatnimi prilagoditvami vrednosti in drugimi zmanjšanja kapitala v skladu s členom 159 Uredbe (EU) št. 575/2013 pravi ter zlasti:
- (i) ali se izračun opravi ločeno za portfelj neplačanih izpostavljenosti in portfelj izpostavljenosti, ki niso neplačane;
  - (ii) kadar je rezultat izračuna, opravljenega za neplačani portfelj, negativen znesek, ali se ta znesek ne uporabi za izravnavo pozitivnih zneskov, ki izhajajo iz izračuna, opravljenega za portfelj izpostavljenosti, ki niso neplačane;
  - (iii) ali se izračun opravi brez upoštevanja davčnih učinkov;
- (i) ali se različni pristopi za obravnavanje izpostavljenosti v obliki enot ali deležev v KNP uporabljajo pravilno in zlasti:
- (i) ali institucija pravilno razlikuje med izpostavljenostmi v KNP, za katere se uporablja pristop vpogleda, kot je določen v členu 152(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013, in drugimi izpostavljenostmi v KNP;
  - (ii) ali izpostavljenosti v KNP, obravnavane v skladu s členom 152(1) ali (2) Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo merila primernosti iz člena 132(3) navedene uredbe;

- (iii) kadar institucija za izračun povprečnih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporablja pristop iz člena 152(4) Uredbe (EU) št. 575/2013:
- ali pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor;
  - ali se multiplikatorji iz člena 152(2), točka (b)(i) in (ii), Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo pravilno;
  - kadar se institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti zanaša na tretjo osebo, ali tretja oseba izpolnjuje zahteve iz člena 152(4), točki (a) in (b), Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 71

Organizacija postopka za izračun kapitalskih zahtev

Pri ocenjevanju zanesljivosti postopka za izračun kapitalskih zahtev iz člena 144(1), točka (g), Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo:

- (a) ali je dodelitev odgovornosti enote ali enot, odgovornih za kontrolo in upravljanje postopka izračuna, zlasti dodelitev odgovornosti za posebne kontrole, ki jih je treba izvesti v posamezni fazi postopka izračuna, jasno opredeljena;
- (b) ali relevantni postopki, vključno s podpornimi postopki, zagotavljajo, da se izračun kapitalskih zahtev izvede v skladu s členom 430 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) ali se vsi vhodni podatki, vključno z vrednostmi parametrov tveganja in predhodnimi različicami sistema, shranijo, da se omogoči ponovitev izračuna kapitalskih zahtev;
- (d) ali so rezultati izračuna odobreni na ustrezni vodstveni ravni in ali je višje vodstvo obveščeno o morebitnih napakah ali neustreznostih pri izračunu in ukrepih, ki jih je treba sprejeti.

POGLAVJE 12

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA VZDRŽEVANJE PODATKOV

Člen 72

Splošno

1. Pristojni organi pri ocenjevanju skladnosti z zahtevami glede vzdrževanja podatkov iz člena 144(1), točka (d), in člena 176 Uredbe (EU) št. 575/2013 ovrednotijo vse naslednje:
  - (a) kakovost notranjih, zunanjih ali skupnih podatkov, vključno s postopkom upravljanja kakovosti podatkov, v skladu s členom 73;
  - (b) dokumentiranje in sporočanje podatkov v skladu s členom 74;
  - (c) relevantno informacijsko infrastrukturo v skladu s členom 75.
2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo politike, metode in postopke upravljanja kakovosti podatkov, relevantne za podatke, ki se uporabljajo pri pristopu IRB;
  - (b) pregledajo relevantna poročila o kakovosti podatkov ter njihove zaključke, ugotovitve in priporočila;

- (c) pregledajo politike informacijske infrastrukture in postopke upravljanja informacijskih sistemov, vključno s politikami načrtovanja ravnanja v nepredvidljivih razmerah, ki so relevantni za informacijske sisteme, ki se uporabljajo za pristop IRB;
  - (d) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (e) pregledajo relevantne ugotovitve notranje revizije ali drugih kontrolnih funkcij institucije;
  - (f) pregledajo poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med relevantnimi revizijami;
  - (g) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) izvedejo lastne teste s podatki institucije ali od institucije zahtevajo, naj izvede teste, ki jih predlagajo pristojni organi;
  - (b) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 73

Kakovost podatkov

1. Pristojni organi pri ocenjevanju kakovosti notranjih, zunanjih ali skupnih podatkov, potrebnih za učinkovito podporo procesu merjenja in upravljanja kreditnega tveganja v skladu s členom 144(1), točka (d), in členom 176 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:
- (a) popolnost vrednosti v atributih, ki jih zahtevajo;
  - (b) točnost podatkov, ki zagotavlja, da podatki ne vsebujejo vsebinskih napak;
  - (c) doslednost podatkov, ki zagotavlja, da se lahko dani podatkovni niz ujema v različnih podatkovnih virih institucije;
  - (d) pravočasnost podatkovnih vrednosti, ki zagotavlja, da so vrednosti posodobljene;
  - (e) edinstvenost podatkov, ki zagotavlja, da se zbirni podatki ne podvajajo s filtri ali drugimi preoblikovanji izvornih podatkov;
  - (f) veljavnost podatkov, ki zagotavlja, da podatki temeljijo na ustreznem sistemu razvrščanja, ki je dovolj strog, da ga je treba sprejeti;
  - (g) sledljivost podatkov, ki zagotavlja, da je mogoče enostavno izslediti zgodovino, obdelavo in lokacijo obravnavanih podatkov.
2. Pristojni organi pri ocenjevanju postopka upravljanja kakovosti podatkov preverijo:
- (a) ali je vzpostavljeno vse naslednje:
    - (i) ustrezni standardi kakovosti podatkov, ki določajo cilje in splošno področje uporabe postopka upravljanja kakovosti podatkov;
    - (ii) ustrezne politike, standardi in postopki za zbiranje, shranjevanje, migracijo, posodobitev in uporabo podatkov;
    - (iii) praksa stalnega posodabljanja in izboljševanja postopka upravljanja kakovosti podatkov;
    - (iv) sklop meril in postopkov za določitev skladnosti s standardi kakovosti podatkov ter zlasti splošna merila in postopki usklajevanja podatkov med sistemi in v njih, tudi med računovodskimi podatki in podatki, ki temeljijo na notranjih bonitetnih ocenah;
    - (v) ustrezni postopki za notranje ocenjevanje in nenehno izboljševanje kakovosti podatkov, vključno s postopkom izdajanja notranjih priporočil za reševanje težav na področjih, na katerih so potrebne izboljšave, in postopkom izvajanja teh priporočil po prednostnem vrstnem redu na podlagi njihove pomembnosti ter zlasti postopkom za obravnavanje bistvenih neskladij, ki nastanejo med postopkom usklajevanja podatkov;

- (b) ali je postopek zbiranja podatkov dovolj neodvisen od postopka upravljanja kakovosti podatkov, vključno z ločevanjem organizacijske strukture in osebja, kadar je to primerno.

Člen 74

Dokumentiranje in sporočanje podatkov

1. Pristojni organi pri ocenjevanju dokumentiranja podatkov, potrebnih za učinkovito podporo procesu merjenja in upravljanja kreditnega tveganja v skladu s členom 144(1), točka (d), in členom 176 Uredbe (EU) št. 575/2013, ovrednotijo vse naslednje:

- (a) specifikacijo sklopa zbirk podatkov in zlasti:
- (i) globalni pregled zbirk podatkov, vključenih v sisteme za izračun, ki se uporabljajo za namene pristopa IRB;
  - (ii) relevantne podatkovne vire;
  - (iii) relevantne postopke pridobivanja in preoblikovanja podatkov ter merila, ki se pri tem uporabljajo;
  - (iv) relevantno funkcionalno specifikacijo zbirk podatkov, vključno z njihovo velikostjo, datumom izdelave, podatkovnimi slovarji, ki določajo vsebino polj in različnih vrednosti, vnesenih v polja, z jasnimi opredelitvami podatkov;
  - (v) relevantno tehnično specifikacijo zbirk podatkov, vključno z vrsto zbirke podatkov, tabelami, sistemom upravljanja zbirk podatkov in arhitekturo zbirk podatkov, ter podatkovne modele, navedene v katerem koli standardnem zapisu modeliranja podatkov;
  - (vi) relevantne delovne tokove in postopke, povezane z zbiranjem in shranjevanjem podatkov;
- (b) politiko upravljanja podatkov in dodelitev odgovornosti, vključno s profili uporabnikov in lastniki podatkov;
- (c) preglednost, dostopnost in doslednost kontrol, ki se izvajajo v okviru upravljanja podatkov.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju sporočanja podatkov preverijo zlasti:

- (a) ali so pri sporočanju podatkov določeni obseg poročil ali pregledov, ugotovitve in po potrebi priporočila za odpravo ugotovljenih slabosti ali pomanjkljivosti;
- (b) ali se podatki višjemu vodstvu in upravljalnemu organu institucije sporočajo dovolj pogosto in ali je raven prejemnika sporočenih podatkov skladna z organizacijsko strukturo institucije ter vrsto in pomembnostjo informacij;
- (c) ali se podatki sporočajo redno in po potrebi tudi *ad hoc*;
- (d) ali se s sporočanjem podatkov zagotovijo ustrezni dokazi, da institucija ustrezno obravnava in izvaja priporočila.

Člen 75

Informacijska infrastruktura

1. Pristojni organi pri ocenjevanju arhitekture informacijskih sistemov, ki so pomembni za bonitetne sisteme institucije in uporabo pristopa IRB v skladu s členom 144 Uredbe (EU) št. 575/2013, ovrednotijo vse naslednje:

- (a) arhitekturo informacijskih sistemov, vključno z vsemi aplikacijami, njihovimi vmesniki in interakcijami;
- (b) diagram toka podatkov, ki prikazuje pregled ključnih aplikacij, zbirk podatkov in komponent informacijske tehnologije, vključenih v uporabo pristopa IRB in povezanih z bonitetnimi sistemi;

- (c) dodeljevanje lastnikov informacijskih sistemov;
  - (d) zmogljivost, nadgradljivost in učinkovitost informacijskih sistemov;
  - (e) priročnike za informacijske sisteme in zbirke podatkov.
2. Pristojni organi pri ocenjevanju zanesljivosti, varnosti in zaščite informacijske infrastrukture, ki je pomembna za bonitetne sisteme institucije in uporabo pristopa IRB, preverijo:
- (a) ali lahko informacijska infrastruktura pravočasno, samodejno in prožno podpira običajne in izredne procese institucije;
  - (b) ali se tveganje prekinitve zmogljivosti informacijske infrastrukture (t. i. odpovedi), tveganje izgube podatkov in tveganje nepravilnih vrednotenj (t. i. napake) primerno obravnavajo;
  - (c) ali je informacijska infrastruktura ustrezno zaščitena pred krajo, goljufijo, poseganjem ali sabotžo podatkov ali sistemov s strani zlonamernih notranjih ali zunanjih oseb.
3. Pristojni organi pri ocenjevanju trdnosti informacijske infrastrukture, ki je pomembna za bonitetne sisteme institucije in uporabo pristopa IRB, preverijo:
- (a) ali se postopki za varnostno kopiranje informacijskih sistemov, podatkov in dokumentacije redno izvajajo in testirajo;
  - (b) ali se za ključne informacijske sisteme izvajajo akcijski načrti za neprekinjeno delovanje;
  - (c) ali so opredeljeni postopki za obnovitev informacijskih sistemov v primeru okvare in ali se redno testirajo;
  - (d) ali je upravljanje uporabnikov informacijskih sistemov v skladu z relevantnimi politikami in postopki institucije;
  - (e) ali se za ključne informacijske sisteme izvajajo revizijske sledi;
  - (f) ali je upravljanje sprememb informacijskih sistemov ustrezno in ali spremljanje sprememb zajema vse informacijske sisteme.
4. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali se informacijska infrastruktura, ki je pomembna za bonitetne sisteme institucije in uporabo pristopa IRB, preverja redno in *ad hoc*, preverijo:
- (a) ali so rezultat rednega spremljanja in *ad hoc* pregledov priporočila za odpravo morebitnih ugotovljenih slabosti ali pomanjkljivosti;
  - (b) ali se ugotovitve in priporočila iz točke (a) sporočijo višjemu vodstvu in upravljalnemu organu institucije;
  - (c) ali obstajajo ustrezni dokazi, da institucija primerno obravnava in izvaja priporočila.

POGLAVJE 13

METODOLOGIJA OCENJEVANJA NOTRANJIH MODELOV ZA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV

Člen 76

Splošno

1. Pristojni organi pri ocenjevanju, ali je institucija sposobna razviti in validirati notranji model za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ter vsako izpostavljenost razvrstiti v obseg uporabe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kot določajo člen 144(1), točki (f) in (h), ter členi 186, 187 in 188 Uredbe (EU) št. 575/2013, ovrednotijo vse naslednje:
- (a) ustreznost uporabljenih podatkov v skladu s členom 77;
  - (b) ustreznost modelov v skladu s členom 78;

- (c) celovitost programa za izvajanje stresnih testov v skladu s členom 79;
  - (d) celovitost modela in postopka modeliranja v skladu s členom 80;
  - (e) ustreznost razvrščanja izpostavljenosti v pristop notranjih modelov v skladu s členom 81;
  - (f) ustreznost funkcije validacije v skladu s členom 82.
2. Za namene vrednotenja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
- (a) pregledajo relevantne notranje politike in postopke institucije;
  - (b) pregledajo tehnično dokumentacijo institucije o metodologiji in procesu razvoja notranjega modela za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
  - (c) pregledajo in presodijo relevantne priročnike, metodologije in postopke v zvezi z razvojem;
  - (d) pregledajo vloge in odgovornosti različnih enot in notranjih organov, ki sodelujejo pri oblikovanju, validaciji in uporabi notranjega modela za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
  - (e) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, ali njenih odborov;
  - (f) pregledajo relevantna poročila o delovanju notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in priporočila enote za nadzor kreditnega tveganja, funkcije validacije, funkcije notranje revizije ali katere koli druge kontrolne funkcije institucije;
  - (g) pregledajo relevantna poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med spremljanjem, validacijo in revizijami;
  - (h) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene vrednotenja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi uporabijo tudi vse naslednje dodatne metode:
- (a) zahtevajo in analizirajo podatke, uporabljene v procesu razvoja notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
  - (b) opravijo lastne ocene tvegane vrednosti ali ponovijo ocene tvegane vrednosti institucije, pri čemer uporabijo relevantne podatke, ki jih zagotovi institucija;
  - (c) zahtevajo predložitev dodatne dokumentacije ali analize, ki utemeljuje metodološke izbire in dosežene rezultate;
  - (d) pregledajo funkcionalno dokumentacijo informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za izračun tvegane vrednosti;
  - (e) pregledajo druge relevantne dokumente institucije.

Člen 77

Ustreznost podatkov

Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti podatkov, uporabljenih za prikaz dejanskih izplačil donosa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s členom 186 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali podatki prikazujejo profil tveganja posebnih izpostavljenosti institucije iz naslova lastniških instrumentov;
- (b) ali podatki zadostujejo za statistično zanesljive ocene izgub oziroma ali so bili ustrezno prilagojeni, da se dosežejo primerno realistični in konservativni rezultati modela;
- (c) ali uporabljeni podatki izhajajo iz zunanjih virov oziroma ali jih, kadar se uporabijo notranji podatki, neodvisno pregleda relevantna kontrolna funkcija institucije;

- (d) ali podatki odražajo najdaljše razpoložljivo obdobje, da se zagotovi konservativna ocena potencialnih izgub v zadevnem dolgoročnem ali poslovnem ciklu, in zlasti ali vključuje obdobje resnega finančnega stresa, ki je pomemben za portfelj institucije;
- (e) ali postopek konvertiranja, kadar se uporabljajo konvertirani četrletni podatki iz krajšega časovnega obdobja, temelji na empiričnih dokazih z dobro razvitim in dokumentiranim pristopom ter se uporablja konservativno in dosledno dalj časa;
- (f) ali je izbrano najdaljše časovno obdobje, ki omogoča oceno 99. percentila z opazovanji, ki se ne prekrivajo.

Člen 78

Ustreznost modelov

Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti modelov, uporabljenih za oceno izplačil donosov iz lastniških instrumentov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s členom 186 Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo:

- (a) ali je model primeren za profil tveganja in kompleksnost portfelja lastniških instrumentov institucije ter ali se to v modelu, kadar ima institucija pomembne naložbe z vrednostmi, ki so po naravi zelo nelinearne, primerno upošteva;
- (b) ali je vzporejanje posameznih pozicij z njej podobnimi pozicijami, tržnimi indeksi in dejavniki tveganja utemeljeno, intuitivno in konceptualno trdno;
- (c) ali so izbrani dejavniki tveganja primerni in učinkovito zajemajo splošno in posebno tveganje;
- (d) ali model primerno razlaga pretekle spremembe cen;
- (e) ali model zajema razsežnost potencialnih koncentracij in spremembe njihove strukture.

Člen 79

Celovitost programa za izvajanje stresnih testov

1. Pristojni organi pri ocenjevanju celovitosti programa za izvajanje stresnih testov, ki je potreben v skladu s členom 186(g) Uredbe (EU) št. 575/2013, preverijo, ali je institucija sposobna zagotoviti ocene izgub v okviru alternativnih neugodnih scenarijev in ali se navedeni scenariji razlikujejo od scenarijev, ki se uporabljajo v notranjem modelu, vendar se bodo verjetno še vedno pojavili.

2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi preverijo:

- (a) ali so alternativni neugodni scenariji relevantni za posamezne naložbe institucije ter ali odražajo pomembne izgube za institucijo in zajemajo učinke, ki se ne odražajo v rezultatih modela;
- (b) ali se rezultati modela v okviru alternativnih neugodnih scenarijev uporabljajo pri dejanskem upravljanju tveganj za portfelj lastniških vrednostnih papirjev in ali se redno sporočajo višjemu vodstvu;
- (c) ali se alternativni neugodni scenariji redno pregledujejo in posodablajo.

Člen 80

Celovitost modela in postopka modeliranja

1. Pri ocenjevanju celovitosti modelov in postopka modeliranja, ki se zahteva v skladu s členom 187 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi preverijo:

- (a) ali je notranji model popolnoma vključen v upravljanje portfelja lastniških instrumentov, ki so postavke iz netrgovalne knjige, celotne upravljavske informacijske sisteme institucije in strukturo upravljanja tveganj institucije ter se uporablja za spremljanje naložbenih omejitev in tveganja izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

- (b) ali je enota za modeliranje usposobljena in neodvisna od enote, odgovorne za upravljanje posameznih naložb.
2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1(a) pristojni organi preverijo:
- (a) ali upravljalni organ in višje vodstvo institucije dejavno sodelujeta v procesu obvladovanja tveganj v smislu, da sta odobrila sklop naložbenih omejitev, ki med drugim temeljijo na rezultatih notranjega modela;
- (b) ali poročila, ki jih pripravi enota za nadzor tveganj, pregledajo osebe na ravni vodstva, ki imajo dovolj pooblastil za ukrepanje v smislu zmanjšanja ustvarjenih pozicij in celotne izpostavljenosti institucije tveganjem;
- (c) ali so za krizne razmere na trgih, ki vplivajo na dejavnosti v okviru področja uporabe modela, vzpostavljeni akcijski načrti, v katerih so opisani dogodki, ki jih sprožijo, in načrtovani ukrepi.
3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1(b) pristojni organi preverijo:
- (a) da osebje in višje vodstvo, odgovorno za enoto za modeliranje, ne opravljata nalog, povezanih z upravljanjem posameznih naložb;
- (b) ali imajo višji vodstveni delavci enot za modeliranje in enot, odgovornih za upravljanje posameznih naložb, različne linije poročanja na ravni upravljalnega organa institucije ali njegovega imenovanega odbora;
- (c) da prejemki osebja in višjega vodstva, odgovornih za enoto za modeliranje, niso povezani z opravljanjem nalog, ki se nanašajo na upravljanje posameznih naložb.

Člen 81

Ustreznost razvrščanja izpostavljenosti v pristop notranjih modelov

Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti razvrstitve posamezne izpostavljenosti iz obsega uporabe pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v pristop notranjih modelov v skladu s členom 144(1), točka (h), Uredbe (EU) št. 575/2013 ovrednotijo opredelitve, postopke in merila za razvrstitev ali pregled razvrstitve.

Člen 82

Ustreznost funkcije validacije

Pristojni organi pri ocenjevanju ustreznosti funkcije validacije v zvezi z zahtevami iz člena 144(1), točka (f), in člena 188 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabijo člene 10 do 13 ter preverijo:

- (a) ali institucija vsaj vsako četrtoletje primerja prvi percentil dejanskih donosov iz lastniških instrumentov z modeliranimi ocenami;
- (b) ali se pri primerjavi iz točke (a) uporabi obdobje opazovanja, ki je enako vsaj enemu letu, in časovno obdobje, ki omogoča izračun prvega percentila na podlagi opazovanj, ki se ne prekrivajo;
- (c) kadar odstotek opazovanj pod ocenjenim prvim percentilom donosov iz lastniških instrumentov znaša več kot 1 %, ali je to ustrezno utemeljeno in ali institucija sprejme relevantne popravne ukrepe.

POGLAVJE 14

METODOLOGIJA OCENJEVANJA ZA UPRAVLJANE SPREMEMB BONITETNIH SISTEMOV

Člen 83

Splošno

1. Za ocenjevanje skladnosti institucije z zahtevami glede upravljanja in dokumentiranja sprememb obsega uporabe bonitetnega sistema ali obsega uporabe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in sprememb bonitetnih sistemov ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s členom 143(3) in (4) ter členom 175(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi preverijo, ali je bila politika institucije v zvezi s takimi spremembami (v nadaljnjem besedilu: politika sprememb) ustrezno izvedena ter izpolnjuje zahteve iz členov 2 do 5, člena 8 in Priloge I k Delegirani uredbi (EU) št. 529/2014.
2. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 pristojni organi uporabijo vse naslednje metode:
  - (a) pregledajo politiko sprememb institucije;
  - (b) pregledajo relevantne zapisnike notranjih organov institucije, vključno z upravljalnim organom, odbora za model ali drugih odborov;
  - (c) pregledajo relevantna poročila o upravljanju sprememb bonitetnih sistemov in priporočila enote za nadzor kreditnega tveganja, funkcije validacije, funkcije notranje revizije ali katere koli druge kontrolne funkcije institucije;
  - (d) pregledajo relevantna poročila o napredku, ki ga je institucija dosegla pri prizadevanjih za odpravo pomanjkljivosti in zmanjšanje tveganj, ugotovljenih med spremljanjem, validacijo in revizijami;
  - (e) pridobijo pisne izjave relevantnega osebja in višjega vodstva institucije ali izvedejo razgovore z njimi.
3. Za namene ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 lahko pristojni organi pregledajo tudi druge relevantne dokumente institucije.

Člen 84

Vsebina politike sprememb

Pristojni organi pri ocenjevanju politike sprememb institucije preverijo, ali se v okviru politike sprememb izvajajo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ter merila iz členov 1 do 5, člena 8 in Priloge I k Delegirani uredbi (EU) št. 529/2014 ter ali politika zagotavlja praktično uporabo navedenih zahtev in meril ob upoštevanju naslednjega:

- (a) odgovornosti, linij poročanja in postopkov za notranjo odobritev sprememb ob upoštevanju organizacijskih značilnosti institucije in posebnosti pristopa;
- (b) opredelitev, metod in po potrebi metrike za razvrščanje sprememb;
- (c) postopkov za opredelitev sprememb, njihovo spremljanje in obveščanje o njih ter predložitve vloge za dovoljenje v zvezi s spremembami pristojnim organom;
- (d) postopkov za izvajanje sprememb, vključno z njihovim dokumentiranjem.

POGLAVJE 15

KONČNA DOLOČBA

Člen 85

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. oktobra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/440**z dne 16. marca 2022****o spremembi Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 o določitvi posebnih ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) ⁽¹⁾ in zlasti člena 71(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Afriška prašičja kuga je nalezljiva virusna bolezen, ki prizadene gojene in divje prašiče ter lahko močno vpliva na zadevno populacijo živali in donosnost gojenja, kar povzroča motnje pri premikih pošiljk navedenih živali in proizvodov iz njih znotraj Unije in pri izvozu v tretje države.
- (2) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/605 ⁽²⁾ je bila sprejeta v okviru Uredbe (EU) 2016/429 in določa posebne ukrepe za obvladovanje afriške prašičje kuge, ki jih začasno uporabljajo države članice iz Priloge I k Uredbi (v nadaljnjem besedilu: zadevne države članice) na območjih z omejitvami I, II in III iz navedene priloge.
- (3) Območja z omejitvami I, II in III iz Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 temeljijo na epidemioloških razmerah v zvezi z afriško prašičjo kugo v Uniji. Priloga I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 je bila nazadnje spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2022/205 ⁽³⁾, in sicer po spremembi epidemioloških razmer v zvezi z navedeno boleznijo v Litvi, na Poljskem in Slovaškem.
- (4) Vse spremembe območij z omejitvami I, II in III v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 bi morale temeljiti na epidemioloških razmerah v zvezi z afriško prašičjo kugo na območjih, ki jih je prizadela navedena bolezen, in splošnih epidemioloških razmerah v zvezi z afriško prašičjo kugo v zadevni državi članici, ravni tveganja za nadaljnje širjenje navedene bolezni, znanstveno utemeljenih načelih in merilih za geografsko opredelitev območij zaradi afriške prašičje kuge ter smernicah Unije, dogovorjenih z državami članicami v Stalnem odboru za rastline, živali in hrano, ki so javno dostopne na spletnem mestu Komisije ⁽⁴⁾. Take spremembe bi morale upoštevati tudi mednarodne standarde, kot je Kodeks za zdravje kopenskih živali ⁽⁵⁾ Svetovne organizacije za zdravje živali, in utemeljitve za določitev območij, ki jih predložijo pristojni organi zadevnih držav članic.
- (5) Od datuma sprejetja Izvedbene uredbe (EU) 2022/205 je prišlo do novih izbruhov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v Italiji in na Poljskem. Poleg tega so se epidemiološke razmere v zvezi z gojenimi prašiči na nekaterih območjih, navedenih kot območja z omejitvami III v Bolgariji in na Poljskem, izboljšale zaradi ukrepov za obvladovanje bolezni, ki jih izvajajo navedene države članice v skladu z zakonodajo Unije.

⁽¹⁾ UL L 84, 31.3.2016, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/605 z dne 7. aprila 2021 o določitvi posebnih ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge (UL L 129, 15.4.2021, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/205 z dne 14. februarja 2022 o spremembi Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 o določitvi posebnih ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge (UL L 34, 16.2.2022, str. 6).

⁽⁴⁾ Delovni dokument SANTE/7112/2015/Rev. 3 „Načela in merila za geografsko opredelitev regionalizacije afriške prašičje kuge“ („Principles and criteria for geographically defining ASF regionalisation“); https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en.

⁽⁵⁾ Kodeks za zdravje kopenskih živali OIE, 28. izdaja, 2019. ISBN Zvezka I: 978-92-95108-85-1; ISBN Zvezka II: 978-92-95108-86-8. <https://www.oie.int/standard-setting/terrestrial-code/access-online/>.

- (6) Januarja 2022 je bil ugotovljen primer afriške prašičje kuge pri divjem prašiču v Italiji v deželi Piemont. V odziv na navedeni primer sta bila sprejeta izvedbena sklepa Komisije (EU) 2022/28 ⁽⁶⁾ in (EU) 2022/62 ⁽⁷⁾. Izvedbeni sklep (EU) 2022/62 je razveljavil in nadomestil Izvedbeni sklep (EU) 2022/28, uporablja pa se do 7. aprila 2022. Izvedbeni sklep (EU) 2022/62 določa vzpostavitev okuženega območja v skladu s členom 63 Delegirane uredbe (EU) 2020/687 ⁽⁸⁾ in posebne ukrepe za obvladovanje afriške prašičje kuge, ki se uporabljajo za območja z omejitvami II in so določena v Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605.
- (7) Januarja, februarja in marca 2022 je bilo ugotovljenih več izbruhov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v italijanskih deželah Piemont in Ligurija na območjih, ki so trenutno vključena v okuženo območje, ki ga je Italija vzpostavila po prvem izbruhu januarja 2022 v skladu s členom 63 Delegirane uredbe (EU) 2020/687.
- (8) Navedeni novi izbruhi afriške prašičje kuge pri divjih prašičih pomenijo povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605. Zato bi bilo treba navedena območja v Italiji, ki so jih prizadeli navedeni nedavni izbruhi afriške prašičje kuge, zdaj navesti kot območja z omejitvami I in II v navedeni prilogi.
- (9) Marca 2022 je bil ugotovljen tudi en izbruh afriške prašičje kuge pri divjem prašiču v regiji Wielkopolskie na Poljskem na območju, ki je trenutno navedeno kot območje z omejitvami I v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605. Ta novi izbruh afriške prašičje kuge pri divjem prašiču pomeni povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba to območje na Poljskem, ki je trenutno navedeno kot območje z omejitvami I v navedeni prilogi in ga je prizadel navedeni nedavni izbruh afriške prašičje kuge, zdaj namesto kot območje z omejitvami I navesti kot območje z omejitvami II v navedeni prilogi, sedanje meje območja z omejitvami I pa je prav tako treba ponovno opredeliti, da se upošteva navedeni nedavni izbruh.
- (10) Po teh nedavnih izbruhih afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v Italiji in na Poljskem ter ob upoštevanju trenutnih epidemioloških razmer v zvezi z afriško prašičjo kugo v Uniji je bila določitev območij v teh državah članicah ponovno ocenjena in posodobljena. Poleg tega so bili ponovno ocenjeni in posodobljeni tudi obstoječi ukrepi za obvladovanje tveganja. Te spremembe bi bilo treba upoštevati v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605.
- (11) Prav tako bi bilo treba ob upoštevanju učinkovitosti ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge pri gojenih prašičih na območjih z omejitvami III iz Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605, ki se izvajajo v Bolgariji v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/687, in zlasti tistih iz členov 22, 25 in 40 navedene uredbe, in v skladu z ukrepi za zmanjšanje tveganja za afriško prašičjo kugo iz Kodeksa OIE nekatera območja v regijah Loveč, Gabrovo, Montana, Ruse, Šumen, Sliven, Targovište, Vidin in Burgas v Bolgariji, ki so trenutno navedena kot območja z omejitvami III v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605, zdaj navesti kot območja z omejitvami II v navedeni prilogi zaradi odsotnosti izbruhov afriške prašičje kuge pri gojenih prašičih na navedenih območjih z omejitvami III v zadnjih dvanajstih mesecih. Navedena območja z omejitvami III bi bilo zdaj treba navesti kot območja z omejitvami II ob upoštevanju trenutnih epidemioloških razmer v zvezi z afriško prašičjo kugo.
- (12) Prav tako bi bilo treba ob upoštevanju učinkovitosti ukrepov za obvladovanje afriške prašičje kuge pri gojenih prašičih na območjih z omejitvami III iz Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605, ki se izvajajo na Poljskem v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/687, in zlasti tistih iz členov 22, 25 in 40 navedene uredbe, in v skladu z ukrepi za zmanjšanje tveganja za afriško prašičjo kugo iz Kodeksa OIE nekatera območja v regijah Dolnośląskie in Warmińsko-Mazurskie na Poljskem, ki so trenutno navedena kot območja z omejitvami III v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605, zdaj navesti kot območja z omejitvami II v navedeni prilogi zaradi odsotnosti izbruhov afriške prašičje kuge pri gojenih prašičih na navedenih območjih z omejitvami III v zadnjih dvanajstih mesecih. Navedena območja z omejitvami III bi bilo zdaj treba navesti kot območja z omejitvami II ob upoštevanju trenutnih epidemioloških razmer v zvezi z afriško prašičjo kugo.

⁽⁶⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2022/28 z dne 10. januarja 2022 o nekaterih začasnih nujnih ukrepih v zvezi z afriško prašičjo kugo v Italiji (UL L 6, 11.1.2022, str. 11).

⁽⁷⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2022/62 z dne 14. januarja 2022 o nekaterih nujnih ukrepih v zvezi z afriško prašičjo kugo v Italiji (UL L 10, 17.1.2022, str. 84).

⁽⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/687 z dne 17. decembra 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za preprečevanje in obvladovanje nekaterih bolezni s seznama (UL L 174, 3.6.2020, str. 64).

- (13) Da bi se upoštevale nedavne spremembe epidemioloških razmer v zvezi z afriško prašičjo kugo v Uniji in proaktivno obvladovala tveganja, povezana s širjenjem navedene bolezni, bi bilo treba v Bolgariji, Italiji in na Poljskem razmejiti dovolj velika nova območja z omejitvami ter jih ustrezno navesti kot območja z omejitvami I in II v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605. Ker so razmere v zvezi z afriško prašičjo kugo v Uniji zelo dinamične, so se pri razmejitvi navedenih novih območij z omejitvami upoštevale razmere na okoliških območjih.
- (14) Glede na nujnost epidemioloških razmer v Uniji v zvezi s širjenjem afriške prašičje kuge je pomembno, da spremembe Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 iz te izvedbene uredbe začnejo veljati čim prej.
- (15) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. marca 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Priloga I k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/605 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

OBMOČJA Z OMEJITVAMI

DEL I

1. Nemčija

Naslednja območja z omejitvami I v Nemčiji:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Dahme-Spreewald:

- Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,
- Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,
- Gemeinde Märkische Heide, mit den Gemarkungen Alt Schadow, Neu Schadow, Pretschen, Plattkow, Wittmannsdorf, Schuhlen-Wiese, Bückchen, Kuschkow, Gröditsch, Groß Leuthen, Leibchel, Glietz, Groß Leine, Dollgen, Krugau, Dürrenhofe, Biebersdorf und Klein Leine,
- Gemeinde Neu Zauche,
- Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Guhlen, Mochow und Siegadel,
- Gemeinde Spreewaldheide,
- Gemeinde Straupitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Müncheberg, Eggersdorf bei Müncheberg und Hoppegarten bei Müncheberg,
- Gemeinde Bliesdorf mit den Gemarkungen Kunersdorf - westlich der B167 und Bliesdorf - westlich der B167
- Gemeinde Märkische Höhe mit den Gemarkungen Reichenberg und Batzlow,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Haselberg, Frankenfelde, Schulzendorf, Lüdersdorf Biesdorf, Rathsdorf - westlich der B 167 und Wriezen - westlich der B167
- Gemeinde Buckow (Märkische Schweiz),
- Gemeinde Strausberg mit den Gemarkungen Hohenstein und Ruhlsdorf,
- Gemeine Garzau-Garzin,
- Gemeinde Waldsiefersdorf,
- Gemeinde Rehfelde mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Reichenow-Mögelin,
- Gemeinde Prötzel mit den Gemarkungen Harnekop, Sternebeck und Prötzel östlich der B 168 und der L35,
- Gemeinde Oberbarnim,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit der Gemarkung Sonnenburg,
- Gemeinde Falkenberg mit den Gemarkungen Dannenberg, Falkenberg westlich der L 35, Gersdorf und Krüge,
- Gemeinde Höhenland mit den Gemarkungen Steinbeck, Wollenberg und Wölsickendorf,

— Landkreis Barnim:

- Gemeinde Joachimsthal östlich der L220 (Eberswalder Straße), östlich der L23 (Töpferstraße und Templiner Straße), östlich der L239 (Glambecker Straße) und Schorfheide (JO) östlich der L238,
- Gemeinde Friedrichswalde mit der Gemarkung Glambeck östlich der L 239,

- Gemeinde Althüttendorf,
- Gemeinde Ziethen mit den Gemarkungen Groß Ziethen und Klein Ziethen westlich der B198,
- Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Golzow, Senftenhütte, Buchholz, Schorfheide (Ch), Chorin westlich der L200 und Sandkrug nördlich der L200,
- Gemeinde Britz,
- Gemeinde Schorfheide mit den Gemarkungen Altenhof, Werbellin, Lichterfelde und Finowfurt,
- Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Finow und Spechthausen und der Gemarkung Eberswalde südlich der B167 und westlich der L200,
- Gemeinde Breydin,
- Gemeinde Melchow,
- Gemeinde Sydower Fließ mit der Gemarkung Grüntal nördlich der K6006 (Landstraße nach Tuchen), östlich der Schönholzer Straße und östlich Am Postweg,
- Hohenfinow südlich der B167,
- Landkreis Uckermark:
  - Gemeinde Passow mit den Gemarkungen Briest, Passow und Schönow,
  - Gemeinde Mark Landin mit den Gemarkungen Landin nördlich der B2, Grünow und Schönermark,
  - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Frauenhagen, Mürow, Angermünde nördlich und nordwestlich der B2, Dobberzin nördlich der B2, Kerkow, Welsow, Bruchhagen, Greiffenberg, Günterberg, Biesenbrow, Görlsdorf, Wolletz und Altkünkendorf,
  - Gemeinde Zichow,
  - Gemeinde Casekow mit den Gemarkungen Blumberg, Wartin, Luckow-Petershagen und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow westlich der L272 und nördlich der L27,
  - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Hohenselchow nördlich der L27,
  - Gemeinde Tantow,
  - Gemeinde Mescherin
  - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Geesow sowie den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf nördlich der L27 und B2 bis Gartenstraße,
  - Gemeinde Pinnow nördlich und westlich der B2,
- Landkreis Oder-Spree:
  - Gemeinde Storkow (Mark),
  - Gemeinde Spreenhagen mit den Gemarkungen Braunsdorf, Markgrafpieske, Lebbin und Spreenhagen,
  - Gemeinde Grünheide (Mark) mit den Gemarkungen Kagel, Kienbaum und Hangelsberg,
  - Gemeinde Fürstenwalde westlich der B 168 und nördlich der L 36,
  - Gemeinde Rauen,
  - Gemeinde Wendisch Rietz bis zur östlichen Uferzone des Scharmützelsees und von der südlichen Spitze des Scharmützelsees südlich der B246,
  - Gemeinde Reichenwalde,
  - Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Petersdorf und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow westlich der östlichen Uferzone des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze westlich der L35,
  - Gemeinde Tauche mit der Gemarkung Werder,
  - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Jänickendorf, Schönfelde, Beerfelde, Gölsdorf, Buchholz, Tempelberg und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf westlich der L36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande nördlich der L36,

- Landkreis Spree-Neiße:
  - Gemeinde Peitz,
  - Gemeinde Turnow-Preilack,
  - Gemeinde Drachhausen,
  - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
  - Gemeinde Drehnow,
  - Gemeinde Teichland mit den Gemarkungen Maust und Neuendorf,
  - Gemeinde Dissen-Striesow,
  - Gemeinde Briesen,
  - Gemeinde Spremberg mit den Gemarkungen, Pulsberg, Jessen, Terpe, Bühlow, Groß Buckow, Klein Buckow, Roitz und der westliche Teil der Gemarkung Spremberg, beginnend an der südwestlichen Ecke der Gemarkungsgrenze zu Graustein in nordwestlicher Richtung entlang eines Waldweges zur B 156, dieser weiter in westlicher Richtung folgend bis zur Bahnlinie, dieser folgend bis zur L 48, dann weiter in südwestlicher Richtung bis zum Straßenabzweig Am früheren Stadtbahngleis, dieser Straße folgend bis zur L 47, weiter der L 47 folgend in nordöstlicher Richtung bis zum Abzweig Hasenheide, entlang der Straße Hasenheide bis zum Abzweig Weskower Allee, der Weskower Allee Richtung Norden folgend bis zum Abzweig Liebigstraße, dieser folgend Richtung Norden bis zur Gemarkungsgrenze Spremberg/ Sellessen,
  - Gemeinde Neuhausen/Spree mit den Gemarkungen Kathlow, Haasow, Roggosen, Koppatz, Neuhausen, Frauendorf, Groß Oßnig, Groß Döbern und Klein Döbern und der Gemarkung Roggosen nördlich der BAB 15,
  - Gemeinde Welzow mit den Gemarkungen Proschim und Haidemühl,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
  - Gemeinde Hohenbocka,
  - Gemeinde Grünewald,
  - Gemeinde Hermsdorf,
  - Gemeinde Kroppen,
  - Gemeinde Ortrand,
  - Gemeinde Großkmehlen,
  - Gemeinde Lindenau,
  - Gemeinde Senftenberg mit den Gemarkungen Hosena, Großkoschen, Kleinkoschen und Sedlitz,
  - Gemeinde Neu-Seeland mit der Gemarkung Lieske,
  - Gemeinde Tettau,
  - Gemeinde Frauendorf,
  - Gemeinde Guteborn,
  - Gemeinde Ruhland,
- Landkreis Elbe-Elster:
  - Gemeinde Großthiemig,
  - Gemeinde Hirschfeld,
  - Gemeinde Gröden,
  - Gemeinde Schraden,
  - Gemeinde Merzdorf,
  - Gemeinde Röderland mit der Gemarkung Wainsdorf östlich der Bahnlinie Dresden- Berlin,
- Landkreis Prignitz:
  - Gemeinde Groß Pankow mit den Gemarkungen Baek, Tangendorf und Tacken,
  - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow, Garlin, Dallmin, Postlin, Kribbe, Neuhof, Strehlen und Blüten,

- Gemeinde Pirow mit der Gemarkung Bresch,
- Gemeinde Gülitz-Reetz,
- Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Lockstädt, Mansfeld und Laaske,
- Gemeinde Triglitz,
- Gemeinde Marienfließ mit der Gemarkung Frehne,
- Gemeinde Kümmernitztal mit der Gemarkungen Buckow, Preddöhl und Grabow,
- Gemeinde Gerdshagen mit der Gemarkung Gerdshagen,
- Gemeinde Meyenburg,
- Gemeinde Pritzwalk mit der Gemarkung Steffenshagen,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen
  - Gemeinde Arnsdorf, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Burkau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Crostwitz,
  - Gemeinde Cunewalde,
  - Gemeinde Demitz-Thumitz,
  - Gemeinde Doberschau-Gaußig,
  - Gemeinde Elsterheide,
  - Gemeinde Göda,
  - Gemeinde Großharthau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Großpostwitz/O.L.,
  - Gemeinde Hochkirch, sofern nicht bereits der Sperrzone II,
  - Gemeinde Königswartha, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Kubschütz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Lohsa, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Nebelschütz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Neschwitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Neukirch/Lausitz,
  - Gemeinde Obergurig,
  - Gemeinde Oßling,
  - Gemeinde Panschwitz-Kuckau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Puschwitz,
  - Gemeinde Räckelwitz,
  - Gemeinde Radibor, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Ralbitz-Rosenthal,
  - Gemeinde Rammenau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Schmölln-Putzkau,
  - Gemeinde Schwepnitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Sohland a. d. Spree,
  - Gemeinde Spreetal, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Stadt Bautzen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Stadt Bernsdorf,

- Gemeinde Stadt Bischofswerda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Elstra, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Hoyerswerda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Kamenz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Lauta,
- Gemeinde Stadt Radeberg, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Schirgiswalde-Kirschau,
- Gemeinde Stadt Wilthen,
- Gemeinde Stadt Wittichenau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Steinigtwolmsdorf,
- Stadt Dresden:
  - Stadtgebiet, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Landkreis Meißen:
  - Gemeinde Diera-Zehren,
  - Gemeinde Glaubitz,
  - Gemeinde Hirschstein,
  - Gemeinde Käbschütztal,
  - Gemeinde Klipphausen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Niederau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Nünchritz,
  - Gemeinde Priestewitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Röderaue, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Stadt Gröditz,
  - Gemeinde Stadt Großenhain, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Stadt Lommatzsch,
  - Gemeinde Stadt Meißen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
  - Gemeinde Stadt Nossen außer Ortsteil Nossen,
  - Gemeinde Stadt Riesa,
  - Gemeinde Stadt Strehla,
  - Gemeinde Stauchitz,
  - Gemeinde Wülknitz,
  - Gemeinde Zeithain,
- Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
  - Gemeinde Bannewitz,
  - Gemeinde Dürrröhrsdorf-Dittersbach,
  - Gemeinde Kreischa,
  - Gemeinde Lohmen,
  - Gemeinde Mügglitztal,
  - Gemeinde Stadt Dohna,
  - Gemeinde Stadt Freital,
  - Gemeinde Stadt Heidenau,
  - Gemeinde Stadt Hohnstein,
  - Gemeinde Stadt Neustadt i. Sa.,

- Gemeinde Stadt Pirna,
- Gemeinde Stadt Rabenau mit den Ortsteilen Lübau, Obernaundorf, Oelsa, Rabenau und Spechtritz,
- Gemeinde Stadt Stolpen,
- Gemeinde Stadt Tharandt mit den Ortsteilen Fördergersdorf, Großopitz, Kurort Hartha, Pohrsdorf und Spechtshausen,
- Gemeinde Stadt Wilsdruff,

Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:

- Landkreis Vorpommern Greifswald
  - Gemeinde Penkun südlich der Autobahn A11,
  - Gemeinde Nadrense südlich der Autobahn A11,
- Landkreis Ludwigslust-Parchim:
  - Gemeinde Balow mit dem Ortsteil: Balow
  - Gemeinde Barkhagen mit den Ortsteilen und Ortslagen: Altenlinden, Kolonie Lalchow, Plauerhagen, Zarchlin, Barkow-Ausbau, Barkow
  - Gemeinde Blievenstorf mit dem Ortsteil: Blievenstorf
  - Gemeinde Brenz mit den Ortsteilen und Ortslagen: Neu Brenz, Alt Brenz
  - Gemeinde Domsühl mit den Ortsteilen und Ortslagen: Severin, Bergrade Hof, Bergrade Dorf, Zieslütze, Alt Dammerow, Schlieven, Domsühl, Domsühl-Ausbau, Neu Schlieven
  - Gemeinde Gallin-Kuppentin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Kuppentin, Kuppentin-Ausbau, Daschow, Zahren, Gallin, Penzlin
  - Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dresenow, Dresenower Mühle, Twietfort, Ganzlin, Tönchow, Wendisch Priborn, Liebhof, Gnevsdorf
  - Gemeinde Granzin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Lindenbeck, Greven, Beckendorf, Bahlenrade, Granzin
  - Gemeinde Grabow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Böschungsbereich und angrenzende Ackerfläche an der Alten Elde (angrenzend an die Gemeinden Prislisch und Zierzow)
  - Gemeinde Groß Laasch mit den Ortsteilen und Ortslagen: Waldgebiet zwischen der Ortslage Groß Laasch und der Elde
  - Gemeinde Kremmin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Wiesen- und Ackerflächen zwischen K52, B5 und Bahnlinie Hamburg-Berlin
  - Gemeinde Kritzow mit den Ortsteilen und Ortslagen:
    - Schlemmin, Kritzow
  - Gemeinde Lewitzrand mit dem Ortsteil und Ortslage:
    - Matzlow-Garwitz (teilweise)
  - Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortslagen: Broock, Wessentin, Wessentin Ausbau, Bobzin, Lübz, Broock Ausbau, Riederfelde, Ruthen, Lutheran, Gischow, Burow, Hof Gischow, Ausbau Lutheran, Meyerberg
  - Gemeinde Muchow mit dem Ortsteil und Ortslage: Muchow
  - Gemeinde Neustadt-Glewe mit den Ortsteilen und Ortslagen: Flugplatz mit angrenzendem Waldgebiet entlang der K38 und B191 bis zur A24, Wabel
  - Gemeinde Obere Warnow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Grebbin und Wozinkel, Gemarkung Kossebade teilweise, Gemarkung Herzfeld mit dem Waldgebiet Bahlenholz bis an die östliche Gemeindegrenze, Gemarkung Woeten unmittelbar östlich und westlich der L16
  - Gemeinde Parchim mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dargelütz, Neuhof, Kiekindemark, Neu Klockow, Möderitz, Malchow, Damm, Parchim, Voigtsdorf, Neu Matzlow

- Gemeinde Passow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Unterbrütz, Brütz, Welzin, Neu Brütz, Weisin, Charlottenhof, Passow
- Gemeinde Plau am See mit den Ortsteilen und Ortschaften: Reppentin, Gaarz, Silbermühle, Appelburg, Seelust, Plau-Am See, Plötzenhöhe, Klebe, Lalchow, Quetzin, Heidekrug
- Gemeinde Prislich mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neese, Werle, Prislich, Marienhof
- Gemeinde Rom mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lancken, Stralendorf, Rom, Darze, Paarsch
- Gemeinde Spornitz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dütschow, Primark, Steinbeck, Spornitz
- Gemeinde Stolpe mit den Ortsteilen und Ortschaften: Granzin, Barkow, Stolpe Ausbau, Stolpe
- Gemeinde Werder mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Benthén, Benthén, Tannenhof, Werder
- Gemeinde Zierzow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Kolbow, Zierzow.

2. Estonija

Naslednja območja z omejitvami I v Estoniji:

- Hiiu maakond.

3. Grčija

Naslednja območja z omejitvami I v Grčiji:

- in the regional unit of Drama:
  - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
  - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
  - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
  - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
  - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
  - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinós and Oraio and (in Myki municipality),
  - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
  - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
  - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
  - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
  - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
  - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),

- the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotia, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
- the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),
- in the regional unit of Serres:
  - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
  - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
  - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

4. Latvija

Naslednja območja z omejitvami I v Latviji:

- Dienvidkurzemes novada Vērgales, Medzes, Grobiņas, Nīcas pagasta daļa uz ziemeļiem no apdzīvotās vietas Bernāti, autoceļa V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Otaņķu pagasts, Grobiņas pilsēta,
- Ropažu novada Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugūļupes ielas un Daugūļupītes.

5. Litva

Naslednja območja z omejitvami I v Litvi:

- Kalvarijos savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Agluonėnų, Dovilų, Gargždų, Priekulės, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė,
- Palangos miesto savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė.

6. Madžarska

Naslednja območja z omejitvami I na Madžarskem:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950,
- 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Győr-Moson-Sopron megye 100550, 100650, 100950, 101050, 101350, 101450, 101550, 101560 és 102150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251650, 251750, 251850, 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

7. Poljska

Naslednja območja z omejitvami I na Poljskem:

w województwie kujawsko - pomorskim:

- powiat rypiński,
- powiat brodnicki,
- powiat grudziądzki,
- powiat miejski Grudziądz,
- powiat wąbrzeski,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo, Kolno i miasto Kolno, Turośl w powiecie kolneńskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Staroźreby i Stara Biała w powiecie płockim,
- powiat miejski Płock,
- powiat ciechanowski,
- gminy Baboszewo, Dzierżążnia, Joniec, Nowe Miasto, Płońsk i miasto Płońsk, Raciąż i miasto Raciąż, Sochocin w powiecie płońskim,
- powiat sierpecki,
- gmina Biezuń, Lutocin, Siemiątkowo i Żuromin w powiecie zuromińskim,
- część powiatu ostrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Dzieżgowo, Lipowiec Kościelny, Mława, Radzanów, Strzegowo, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wiśniewo w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- powiat pułtuski,

- część powiatu wyszkowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
  - część powiatu węgrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
  - część powiatu wołomińskiego niewymieniona w części II załącznika I,
  - gminy Mokobody i Suchożebry w powiecie siedleckim,
  - gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów w powiecie mińskim,
  - gminy Bielany i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
  - powiat gostyński,
- w województwie podkarpackim:
- powiat jasielski,
  - powiat strzyżowski,
  - część powiatu ropczycko – sędziszowskiego niewymieniona w części II i II załącznika I,
  - gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
  - gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywczyna, Przemysł, część gminy Orły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,
  - powiat Miejski Przemysł,
  - gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy Zarzecze położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Mlecza w powiecie przeworskim,
  - powiat łańcucki,
  - gminy Trzebownik, Głogów Małopolski, część gminy Świlcza położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94 i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
  - gmina Raniszów w powiecie kolbuszowskim,
  - gminy Brzostek, Jodłowa, miasto Dębica, część gminy wiejskiej Dębica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- w województwie świętokrzyskim:
- gminy Nowy Korczyn, Solec-Zdrój, Wiślica, część gminy Busko Zdrój położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Siedlawa-Szaniec-Podgaje-Kończkowice w powiecie buskim,
  - powiat kazimierski,
  - powiat skarżyski,
  - część powiatu opatowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
  - część powiatu sandomierskiego niewymieniona w części II załącznika I,
  - gminy Bogoria, Osiek, Staszów i część gminy Rytwiany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
  - gminy Pawłów, Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
  - powiat ostrowiecki,
  - gminy Fałków, Ruda Maleniecka, Radoszyce, Smyków, część gminy Końskie położona na zachód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na południe od linii kolejowej w powiecie koneckim,
  - gminy Bodzentyn, Bieliny, Łągów, Nowa Słupia, część gminy Raków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764, w powiecie kieleckim,
  - gminy Działoszyce, Michałów, Pińczów, Złota w powiecie pińczowskim,

- gminy Imielno, Jędrzejów, Nagłowice, Sędziszów, Słupia, Wodzisław w powiecie jędrzejowskim,
  - gminy Moskorzew, Radków, Secemin w powiecie włoszczowskim,
- w województwie łódzkim:
- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernozia, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
  - gminy Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
  - gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
  - powiat miejski Skierniewice,
  - gminy Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
  - powiat tomaszowski,
  - powiat brzeziński,
  - powiat łaski,
  - powiat miejski Łódź,
  - powiat łódzki wschodni,
  - powiat pabianicki,
  - powiat wieruszowski,
  - gminy Aleksandrów Łódzki, Stryków, miasto Zgierz w powiecie zgierskim,
  - gminy Bełchatów z miastem Bełchatów, Drużbice, Kluki, Rusiec, Szczerców, Zelów w powiecie bełchatowskim,
  - powiat wieluński,
  - powiat sieradzki,
  - powiat zduńskowolski,
  - gminy Aleksandrów, Czarnocin, Grabica, Moszczenica, Ręczno, Sulejów, Wola Krzysztoporska, Wolbórz w powiecie piotrkowskim,
  - powiat miejski Piotrków Trybunalski,
  - gminy Masłowice, Przedbórz, Wielgomłyny i Żytno w powiecie radomszczańskim,
- w województwie śląskim:
- gmina Koniecpol w powiecie częstochowskim,
- w województwie pomorskim:
- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
  - gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
  - gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
  - powiat gdański,
  - Miasto Gdańsk,
  - powiat tczewski,
  - powiat kwidzyński,
- w województwie lubuskim:
- gmina Lubiszyn w powiecie gorzowskim,
  - gmina Dobiegniew w powiecie strzelecko – drezdeneckim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Dziadowa Kłoda, Międzybórz, Syców, Twardogóra, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dobroszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gminy Jordanów Śląski, Kobierzyce, Mietków, Sobótka, część gminy Żórawina położona na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
- część gminy Domaniów położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
- gmina Wiązów w powiecie strzelińskim,
- część powiatu średzkiego niewymieniona w części II załącznika I,
- miasto Świeradów Zdrój w powiecie lubańskim,
- gmina Krotoszyce w powiecie legnickim,
- gminy Pielgrzymka, Świerzawa, Złotoryja z miastem Złotoryja, miasto Wojcieszów w powiecie złotoryjskim,
- powiat lwówecki,
- gminy Jawor, Męcinka, Mściwojów, Paszowice w powiecie jaworskim,
- gminy Dobromierz, Strzegom, Żarów w powiecie świdnickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Koźmin Wielkopolski, Rozdrażew, miasto Sulmierzyce, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
- gminy Brodnica, Dolsk, Śrem w powiecie śremskim,
- gminy Borek Wielkopolski, Piaski, Pogorzela, w powiecie gostyńskim,
- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Czempień, Kościan i miasto Kościan w powiecie kościańskim,
- gminy Buk, Dopiewo, Komorniki, Kleszczewo, Kostrzyn, Kórnik, Tarnowo Podgórne, Stęszew, Pobiedziska, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo, część gminy Rokietnica położona na południowy zachód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz oraz część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gmina Kiszkowo i część gminy Kłecko położona na zachód od rzeki Mała Wełna w powiecie gnieźnieńskim,
- powiat czarnkowsko-trzcianecki,
- gmina Kaźmierz, część gminy Duszniki położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostroróg położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostroróg, a następnie od miejscowości Ostroróg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, miasto Szamotuły i część gminy Szamotuły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica - Ostroróg do linii wyznaczonej przez wschodnią granicę miasta Szamotuły i na południe od

linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły, do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na zachód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słapanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na zachód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,

- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
- gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
- powiat pleszewski,
- gmina Zagórz w powiecie słupeckim,
- gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
- gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
- powiat ostrowski,
- powiat miejski Kalisz,
- gminy Blizanów, Brzeziny, Żelazków, Godziesze Wielkie, Koźminek, Lisków, Opatówek, Szczytniki, część gminy Stawiszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków-Kolonia położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin – Janków w powiecie kaliskim,
- gminy Brudzew, Dobra, Kawęczyn, Przykona, Władysławów, Turek z miastem Turek część gminy Tuliszków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Turek a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
- gminy Rzgów, Grodziec, Krzymów, Stare Miasto, część gminy Rychwał położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
- powiat kępiński,
- powiat ostrzeszowski,

w województwie opolskim:

- gminy Domaszowice, Pokój, część gminy Namysłów położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim,
- gminy Wołczyn, Kluczbork, Byczyna w powiecie kluczborskim,
- gminy Praszka, Gorzów Śląski część gminy Rudniki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 42 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 43 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 43 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 42 w powiecie oleskim,
- gmina Grodków w powiecie brzeskim,
- gminy Komprachcice, Łubniany, Murów, Niemodlin, Tułowice w powiecie opolskim,
- powiat miejski Opole,

w województwie zachodniopomorskim:

- gminy Nowogródek Pomorski, Barlinek, Myślibórz, część gminy Dębno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na północ od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na północ od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
- gmina Stare Czarnowo w powiecie gryfińskim,

- gmina Bielice, Kozielice, Pyrzyce w powiecie pyrzyckim,
  - gminy Bierzwik, Krzęcin, Pełczyce w powiecie choszczeńskim,
  - część powiatu miejskiego Szczecin położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Odra Zachodnia biegnącą od północnej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 10, następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 10 biegnącą od przecięcia z linią wyznaczoną przez rzekę Odra Zachodnia do wschodniej granicy gminy,
  - gminy Dobra (Szczecińska), Kołbaskowo, Police w powiecie polickim,
- w województwie małopolskim:
- powiat brzeski,
  - powiat gorlicki,
  - powiat proszowicki,
  - powiat nowosądecki,
  - powiat miejski Nowy Sącz,
  - część powiatu dąbrowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - część powiatu tarnowskiego niewymieniona w części III załącznika I.

8. Slovaška

Naslednja območja z omejitvami I na Slovaškem:

- in the district of Nové Zámky: Mužla, Obid, Štúrovo, Nána, Kamenica nad Hronom, Chľaba, Leľa, Bajtava, Salka, Malé Kosihy, Kolta, Jasová, Dubník, Rúbaň, Strekov,
- in the district of Komárno: Bátorové Kosihy, Búč, Kravany nad Dunajom,
- in the district of Veľký Krtíš, the municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká nad Ipľom, Hrušov, Kleňany, Sečianky,
- in the district of Levice, the municipalities of Ipeľské Úľany, Plášťovce, Dolné Túrovce, Stredné Túrovce, Šahy, Tešmak, Pastovce, Zalaba, Malé Ludince, Hronovce, Nýrovce, Želiezovce, Málaš, Čaka,
- the whole district of Krupina, except municipalities included in part II,
- the whole district of Banská Bystrica, except municipalities included in part II,
- in the district of Liptovský Mikuláš – municipalities of Pribylina, Jamník, Svätý Štefan, Kónská, Jakubovany, Liptovský Ondrej, Beňadiková, Vavrišovo, Liptovská Kokava, Liptovský Peter, Dovalovo, Hybe, Liptovský Hrádok, Liptovský Ján, Uhorská Ves, Podtureň, Závažná Poruba, Liptovský Mikuláš, Pavčina Lehota, Demänovská Dolina, Gôtovany, Galovany, Svätý Kríž, Lazisko, Dúbrava, Malatíny, Liptovské Vlchy, Liptovské Kľačany, Partizánska Lupča, Kráľovská Ľubňa, Zemianska Ľubňa, Východná – a part of municipality north from the highway D1,
- in the district of Ružomberok, the municipalities of Liptovská Lužná, Liptovská Osada, Podsuchá, Ludrová, Štiavnička, Liptovská Štiavnica, Nižný Sliač, Liptovské Sliače,
- the whole district of Banská Štiavnica,
- the whole district of Žiar nad Hronom.

9. Italija

Naslednja območja z omejitvami I v Italiji:

Piedmont Region:

- in the province of Alessandria, the municipalities of Casale Monferrato, Ovigliano, Tortona, Viguzzolo, Ponti, Frugarolo, Bergamasco, Castellar Guidobono, Berzano Di Tortona, Castelletto D'erro, Cerreto Grue, Carbonara Scrivia, Casasco, Carentino, Frascaro, Paderna, Montegioco, Spineto Scrivia, Villaromagnano, Pozzolo Formigaro, Momperone, Merana, Monleale, Terzo, Borgoratto Alessandrino, Casal Cermelli, Montemarzino, Bistagno, Castellazzo Bormida, Bosco Marengo, Spigno Monferrato, Castelspina, Denice, Volpeglino, Alice Bel Colle, Gamalero, Volpedo, Pozzol Groppo, Montechiaro D'acqui, Sarezzano,

- in the province of Asti, the municipalities of Olmo Gentile, Nizza Monferrato, Incisa Scapaccino, Roccaverano, Castel Boglione, Mombaruzzo, Maranzana, Castel Rocchero, Rocchetta Palafea, Castelletto Molina, Castelnuovo Belbo, Montabone, Quaranti, Mombaldone, Fontanile, Calamandrana, Bruno, Sessame, Monastero Bormida, Bubbio, Cassinasco, Serole,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the Municipalities of Rovegno, Rapallo, Portofino, Cicagna, Avegno, Montebruno, Santa Margherita Ligure, Favale Di Malvaro, Recco, Camogli, Moconesi, Tribogna, Fascia, Uscio, Gorreto, Fontanigorda, Neirone, Rondanina, Lorsica, Propata,
- in the province of Savona, the municipalities of Cairo Montenotte, Quiliano, Dego, Altare, Piana Crixia, Mioglia, Giusvalla, Albissola Marina, Savona,

Emilia-Romagna Region:

- in the province of Piacenza, the municipalities of Ottone, Zerba,

Lombardia Region:

- in the province of Pavia, the municipalities of Rocca Susella, Montesegale, Menconico, Val Di Nizza, Bagnaria, Santa Margherita Di Staffora, Ponte Nizza, Brallo Di Pregola, Varzi, Godiasco, Cecima.

DEL II

1. Bolgarija

Naslednja območja z omejitvami II v Bolgariji:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Pazardzhik, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Blagoevgrad excluding the areas in Part III,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Burgas,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Montana,
- the whole region of Vratza.

2. Nemčija

Naslednja območja z omejitvami II v Nemčiji:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Oder-Spree:
  - Gemeinde Grunow-Dammendorf,
  - Gemeinde Mixdorf
  - Gemeinde Schlaubetal,
  - Gemeinde Neuzelle,
  - Gemeinde Neißemünde,
  - Gemeinde Lawitz,
  - Gemeinde Eisenhüttenstadt,
  - Gemeinde Vogelsang,
  - Gemeinde Ziltendorf,
  - Gemeinde Wiesenau,
  - Gemeinde Friedland,
  - Gemeinde Siehdichum,
  - Gemeinde Müllrose,
  - Gemeinde Briesen,
  - Gemeinde Jacobsdorf
  - Gemeinde Groß Lindow,
  - Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,
  - Gemeinde Ragow-Merz,
  - Gemeinde Beeskow,
  - Gemeinde Rietz-Neuendorf,
  - Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide, Lindenberg, Falkenberg (T), Görsdorf (B), Wulfersdorf, Giesensdorf, Briescht, Kossenblatt und Tauche,
  - Gemeinde Langewahl,
  - Gemeinde Berkenbrück,
  - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Arensdorf und Demitz und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf östlich der L 36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande südlich der L36,
  - Gemeinde Fürstenwalde östlich der B 168 und südlich der L36,
  - Gemeinde Diensdorf-Radlow,
  - Gemeinde Wendisch Rietz östlich des Scharmützelsees und nördlich der B 246,
  - Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Neu Golm und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow östlich des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze östlich der L35,
- Landkreis Dahme-Spreewald:
  - Gemeinde Jamlitz,
  - Gemeinde Lieberose,
  - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,

- Landkreis Spree-Neiße:
  - Gemeinde Schenkendöbern,
  - Gemeinde Guben,
  - Gemeinde Jänschwalde,
  - Gemeinde Tauer,
  - Gemeinde Teichland mit der Gemarkung Bärenbrück,
  - Gemeinde Heinersbrück,
  - Gemeinde Forst,
  - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf,
  - Gemeinde Neiße-Malxetal,
  - Gemeinde Jämlitz-Klein Düben,
  - Gemeinde Tschernitz,
  - Gemeinde Döbern,
  - Gemeinde Felixsee,
  - Gemeinde Wiesengrund,
  - Gemeinde Spremberg mit den Gemarkungen Groß Luja, Sellessen, Türkendorf, Graustein, Waldesdorf, Hornow, Schönheide, Liskau und der östliche Teil der Gemarkung Spremberg, beginnend an der südwestlichen Ecke der Gemarkungsgrenze zu Graustein in nordwestlicher Richtung entlang eines Waldweges zur B 156, dieser weiter in westlicher Richtung folgend bis zur Bahnlinie, dieser folgend bis zur L 48, dann weiter in südwestlicher Richtung bis zum Straßenabzweig Am früheren Stadtbahngleis, dieser Straße folgend bis zur L 47, weiter der L 47 folgend in nordöstlicher Richtung bis zum Abzweig Hasenheide, entlang der Straße Hasenheide bis zum Abzweig Weskower Allee, der Weskower Allee Richtung Norden folgend bis zum Abzweig Liebigstraße, dieser folgend Richtung Norden bis zur Gemarkungsgrenze Spremberg/ Sellessen,
  - Gemeinde Neuhausen/Spree mit den Gemarkungen Kahsel, Bagenz, Drieschnitz, Gablenz, Laubsdorf, Komptendorf und Sergen und der Gemarkung Roggosen südlich der BAB 15,
- Landkreis Märkisch-Oderland:
  - Gemeinde Bleyen-Genschmar,
  - Gemeinde Neuhardenberg,
  - Gemeinde Golzow,
  - Gemeinde Küstriner Vorland,
  - Gemeinde Alt Tucheband,
  - Gemeinde Reitwein,
  - Gemeinde Podelzig,
  - Gemeinde Gusow-Platkow,
  - Gemeinde Seelow,
  - Gemeinde Vierlinden,
  - Gemeinde Lindendorf,
  - Gemeinde Fichtenhöhe,
  - Gemeinde Lietzen,
  - Gemeinde Falkenhagen (Mark),
  - Gemeinde Zeschdorf,
  - Gemeinde Treplin,
  - Gemeinde Lebus,

- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Jahnsfelde, Trebnitz, Obersdorf, Münchehofe und Hermersdorf,
- Gemeinde Märkische Höhe mit der Gemarkung Ringenwalde,
- Gemeinde Bliesdorf mit der Gemarkung Metzdorf und Gemeinde Bliesdorf – östlich der B167 bis östlicher Teil, begrenzt aus Richtung Gemarkungsgrenze Neutrebbin südlich der Bahnlinie bis Straße „Sophienhof“ dieser westlich folgend bis „Ruesterchegraben“ weiter entlang Feldweg an den Windrädern Richtung „Herrnhof“, weiter entlang „Letschiner Hauptgraben“ nord-östlich bis Gemarkungsgrenze Alttrebbin und Kunersdorf – östlich der B167,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit den Gemarkungen Altglietzen, Altranft, Bad Freienwalde, Bralitz, Hohenwutzen, Schiffmühle, Hohensaaten und Neuenhagen,
- Gemeinde Falkenberg mit der Gemarkung Falkenberg östlich der L35,
- Gemeinde Oderaue,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Altwriezen, Jäckelsbruch, Neugaul, Bearegard, Eichwerder, Rathsdorf – östlich der B167 und Wriezen – östlich der B167,
- Gemeinde Neulewin,
- Gemeinde Neutrebbin,
- Gemeinde Letschin,
- Gemeinde Zechin,
- Landkreis Barnim:
  - Gemeinde Lunow-Stolzenhagen,
  - Gemeinde Parsteinsee,
  - Gemeinde Oderberg,
  - Gemeinde Liepe,
  - Gemeinde Hohenfinow (nördlich der B167),
  - Gemeinde Niederfinow,
  - Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Eberswalde nördlich der B167 und östlich der L200, Sommerfelde und Tornow nördlich der B167,
  - Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Brodowin, Chorin östlich der L200, Serwest, Neuehütte, Sandkrug östlich der L200,
  - Gemeinde Ziethen mit der Gemarkung Klein Ziethen östlich der Serwester Dorfstraße und östlich der B198,
- Landkreis Uckermark:
  - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Crussow, Stolpe, Gellmersdorf, Neukünkendorf, Bölkendorf, Herzsprung, Schmargendorf und den Gemarkungen Angermünde südlich und südöstlich der B2 und Dobberzin südlich der B2,
  - Gemeinde Schwedt mit den Gemarkungen Criewen, Zützen, Schwedt, Stendell, Kummerow, Kunow, Vierraden, Blumenhagen, Oderbruchwiesen, Enkelsee, Gatow, Hohenfelde, Schöneberg, Flemisdorf und der Gemarkung Felchow östlich der B2,
  - Gemeinde Pinnow südlich und östlich der B2,
  - Gemeinde Berkholz-Meyenburg,
  - Gemeinde Mark Landin mit der Gemarkung Landin südlich der B2,
  - Gemeinde Casekow mit der Gemarkung Woltersdorf und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow östlich der L272 und südlich der L27,
  - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Groß Pinnow und der Gemarkung Hohenselchow südlich der L27,
  - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Friedrichsthal und den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf südlich der L27 und B2 bis Gartenstraße,
  - Gemeinde Passow mit der Gemarkung Jamikow,

- Kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),
- Landkreis Prignitz:
  - Gemeinde Berge,
  - Gemeinde Pirow mit den Gemarkungen Hülsebeck, Pirow und Burow,
  - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Sagast, Nettelbeck, Porep, Lütendorf, Putlitz, Weitendorf und Telschow,
  - Gemeinde Marienfließ mit den Gemarkungen Jännersdorf, Stepenitz und Krependorf,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen:
  - Gemeinde Arnsdorf nördlich der B6,
  - Gemeinde Burkau westlich des Straßenverlaufs von B98 und S94,
  - Gemeinde Frankenthal,
  - Gemeinde Großdubrau,
  - Gemeinde Großharthau nördlich der B6,
  - Gemeinde Großnaundorf,
  - Gemeinde Haselbachtal,
  - Gemeinde Hochkirch nördlich der B6,
  - Gemeinde Königswartha östlich der B96,
  - Gemeinde Kubschütz nördlich der B6,
  - Gemeinde Laußnitz,
  - Gemeinde Lichtenberg,
  - Gemeinde Lohsa östlich der B96,
  - Gemeinde Malschwitz,
  - Gemeinde Nebelschütz westlich der S94 und südlich der S100,
  - Gemeinde Neukirch,
  - Gemeinde Neschwitz östlich der B96,
  - Gemeinde Ohorn,
  - Gemeinde Ottendorf-Okrilla,
  - Gemeinde Panschwitz-Kuckau westlich der S94,
  - Gemeinde Radibor östlich der B96,
  - Gemeinde Rammenau westlich der B98,
  - Gemeinde Schwepnitz westlich der S93,
  - Gemeinde Spreetal östlich der B97,
  - Gemeinde Stadt Bautzen östlich des Verlaufs der B96 bis Abzweig S 156 und nördlich des Verlaufs S 156 bis Abzweig B6 und nördlich des Verlaufs der B 6 bis zur östlichen Gemeindegrenze,
  - Gemeinde Stadt Bischofswerda nördlich der B6 und westlich der B98,
  - Gemeinde Stadt Elstra westlich der S94 und südlich der S100,
  - Gemeinde Stadt Großröhrsdorf,
  - Gemeinde Stadt Hoyerswerda südlich des Verlaufs der B97 bis Abzweig B96 und östlich des Verlaufs der B96 bis zur südlichen Gemeindegrenze,
  - Gemeinde Stadt Kamenz westlich der S100 bis zum Abzweig S93, dann westlich der S93,
  - Gemeinde Stadt Königsbrück,
  - Gemeinde Stadt Pulsnitz,

- Gemeinde Stadt Radeberg nördlich der B6,
- Gemeinde Stadt Weißenberg,
- Gemeinde Stadt Wittichenau östlich der B96,
- Gemeinde Steina,
- Gemeinde Wachau,
- Stadt Dresden:
  - Stadtgebiet nördlich der B6,
- Landkreis Görlitz,
- Landkreis Meißen:
  - Gemeinde Ebersbach,
  - Gemeinde Klipphausen östlich der B6,
  - Gemeinde Lampertswalde,
  - Gemeinde Moritzburg,
  - Gemeinde Niederau östlich der B101
  - Gemeinde Priestewitz östlich der B101,
  - Gemeinde Röderaue östlich der B101,
  - Gemeinde Schönfeld,
  - Gemeinde Stadt Coswig,
  - Gemeinde Stadt Großenhain östlich der B101,
  - Gemeinde Stadt Meißen östlich des Straßenverlaufs von B6 und B101,
  - Gemeinde Stadt Radebeul,
  - Gemeinde Stadt Radeburg,
  - Gemeinde Thienendorf,
  - Gemeinde Weinböhla.
- Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:
  - Landkreis Ludwigslust-Parchim:
    - Gemeinde Brunow mit den Ortsteilen und Ortschaften:
      - Bauerkuhl, Brunow (bei Ludwigslust), Klüß, Löcknitz (bei Parchim),
    - Gemeinde Dambeck mit dem Ortsteil und der Ortschaft:
      - Dambeck (bei Ludwigslust),
    - Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Barackendorf, Hof Retzow, Klein Damerow, Retzow, Wangelin,
    - Gemeinde Gehlsbach mit den Ortsteilen und Ortschaften:
      - Ausbau Darß, Darß, Hof Karbow, Karbow, Karbow-Ausbau, Quaßlin, Quaßlin Hof, Quaßliner Mühle, Vietlütbe, Wahlstorf
    - Gemeinde Groß Godems mit den Ortsteilen und Ortschaften: Groß Godems, Klein Godems,
    - Gemeinde Karrenzin mit den Ortsteilen und Ortschaften:
      - Herzfeld, Karrenzin, Karrenzin-Ausbau, Neu Herzfeld, Repzin, Wulfsahl,
    - Gemeinde Kreien mit den Ortsteilen und Ortschaften: Ausbau Kreien, Hof Kreien, Kolonie Kreien, Kreien, Wilsen,
    - Gemeinde Kritzow mit dem Ortsteil und der Ortschaft: Benzin,
    - Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Burow, Gischow, Meyerberg,
    - Gemeinde Möllenbeck mit den Ortsteilen und Ortschaften: Carlshof, Horst, Menzendorf, Möllenbeck,
    - Gemeinde Parchim mit dem Ortsteil und Ortschaft: Slate,

- Gemeinde Rom mit dem Ortsteil und Ortslage: Klein Niendorf,
- Gemeinde Ruhner Berge mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dorf Polnitz, Drenkow, Griebow, Jarchow, Leppin, Malow, Malower Mühle, Marnitz, Mentin, Mooster, Poitendorf, Polnitz, Suckow, Tessenow, Zachow,
- Gemeinde Siggelkow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Groß Pankow, Klein Pankow, Neuburg, Redlin, Siggelkow,
- Gemeinde Ziegenderf mit den Ortsteilen und Ortslagen: Drefahl, Meierstorf, Neu Drefahl, Pampin, Platschow, Stresendorf, Ziegenderf.

3. Estonija

Naslednja območja z omejitvami II v Estoniji:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiumaa maakond).

4. Latvija

Naslednja območja z omejitvami II v Latviji:

- Aizkraukles novads,
- Alūksnes novads,
- Augšdaugavas novads,
- Ādažu novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Cēsu novads,
- Dienvidkurzemes novada Aizputes, Cīravas, Lažas, Kalvenes, Kazdangas, Durbes, Dunalkas, Tadaiku, Vecpils, Bārtas, Sakas, Bunkas, Priekules, Gramzdas, Kalētu, Virgas, Dunikas, Embūtes, Vaiņodes, Gaviezes, Rucavas pagasts, Nīcas pagasta daļa uz dienvidiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļa V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Aizputes, Durbes, Pāvilostas, Priekules pilsēta,
- Dobeles novads,
- Gulbenes novads,
- Jelgavas novads,
- Jēkabpils novads,
- Krāslavas novads,
- Kuldīgas novads,
- Ķekavas novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mārupes novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Preiļu novads,
- Rēzeknes novads,
- Ropažu novada Garkalnes, Ropažu pagasts, Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes, Vangažu pilsēta,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,

- Siguldas novads,
- Smiltenes novads,
- Talsu novads,
- Tukuma novads,
- Valkas novads,
- Valmieras novads,
- Varakļānu novads,
- Ventspils novads,
- Daugavpils valstspilsētas pašvaldība,
- Jelgavas valstspilsētas pašvaldība,
- Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība,
- Rēzeknes valstspilsētas pašvaldība.

5. Litva

Naslednja območja z omejitvami II v Litvi:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Judrėnų, Endriejavo ir Veiviržėnų seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,

- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Madžarska

Naslednja območja z omejitvami II na Madžarskem:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403250, 403260, 403350, 404250, 404550, 404560, 404570, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 250350, 250850, 250950, 251450, 251550, 251950, 252050, 252150, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

7. Poljska

Naslednja območja z omejitvami II na Poljskem:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- powiat piski,
- powiat bartoszycki,
- powiat olecki,
- powiat giżycki,
- powiat braniewski,
- powiat kętrzyński,
- powiat lidzbarski,
- gminy Jedwabno, Świętajno, Szczytno i miasto Szczytno, część gminy Dźwierzuty położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57, część gminy Pasyw położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 53 w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- powiat węgorzewski,
- gminy Dobre Miasto, Dywity, Świątki, Jonkowo, Gietrzwałd, Olsztynek, Stawiguda, Jeziorany, Kolno, część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Purda położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 53, część gminy Biskupiec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 16 a następnie na północ od drogi nr 16 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 57 do zachodniej granicy gminy w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,
- powiat nidzicki,
- gminy Kisielice, Susz, Zalewo w powiecie iławskim,
- część powiatu ostródzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Iłowo – Osada w powiecie działdowskim,

w województwie podlaskim:

- powiat bielski,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- powiat siemiatycki,
- powiat hajnowski,

- gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
  - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
  - gminy Mały Płock i Stawiski w powiecie kolneńskim,
  - powiat białostocki,
  - powiat suwalski,
  - powiat miejski Suwałki,
  - powiat augustowski,
  - powiat sokólski,
  - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mordy, Paprotnia, Przesmyki, Siedlce, Skórzec, Wiśniew, Wodynie, Zbuczyn w powiecie siedleckim,
  - powiat miejski Siedlce,
  - gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń w powiecie sokołowskim,
  - powiat łosicki,
  - powiat sochaczewski,
  - powiat zwoleński,
  - powiat kozienicki,
  - powiat lipski,
  - powiat radomski
  - powiat miejski Radom,
  - powiat szydłowiecki,
  - gminy Lubowidz i Kuczbork Osada w powiecie żuromińskim,
  - gmina Wieczfnia Kościelna w powiecie mławskim,
  - gminy Bodzanów, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
  - powiat nowodworski,
  - gminy Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Załuski w powiecie płońskim,
  - gminy: miasto Kobylka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka, część gminy Tłuszcz ograniczona liniami kolejowymi: na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Tłuszcz oraz na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy do miasta Tłuszcz, część gminy Jadów położona na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie wołomińskim,
  - powiat garwoliński,
  - gminy Boguty – Pianki, Brok, Zaręby Kościelne, Nur, Małkinia Górna, część gminy Wąsewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 60, część gminy wiejskiej Ostrów Mazowiecka położona na południe od miasta Ostrów Mazowiecka i na południe od linii wyznaczonej przez drogę 60 biegnącą od zachodniej granicy miasta Ostrów Mazowiecka do zachodniej granicy gminy w powiecie ostrowskim,
  - część gminy Sadowne położona na północny- zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Łochów położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie węgrowskim,
  - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rzańnik, Wyszków, część gminy Zabrodzie położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie wyszkowskim,
  - gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mińsk Mazowiecki i miasto Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica, miasto Sulejówek w powiecie mińskim,

- powiat otwocki,
  - powiat warszawski zachodni,
  - powiat legionowski,
  - powiat piaseczyński,
  - powiat pruszkowski,
  - powiat grójecki,
  - powiat grodziski,
  - powiat żyrardowski,
  - powiat białobrzeski,
  - powiat przysuski,
  - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
  - powiat miejski Biała Podlaska,
  - gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzyce w powiecie janowskim,
  - powiat puławski,
  - powiat rycki,
  - powiat łukowski,
  - powiat lubelski,
  - powiat miejski Lublin,
  - powiat lubartowski,
  - powiat łęczyński,
  - powiat świdnicki,
  - gminy Aleksandrów, Biszczka, Józefów, Księżpól, Łukowa, Obsza, Potok Górny, Tarnogród w powiecie biłgorajskim,
  - gminy Dołhobyczów, Mircze, Trzeszczany, Uchanie i Werbkowice w powiecie hrubieszowskim,
  - powiat krasnostawski,
  - powiat chełmski,
  - powiat miejski Chełm,
  - powiat tomaszowski,
  - część powiatu kraśnickiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - powiat opolski,
  - powiat parczewski,
  - powiat włodawski,
  - powiat radzyński,
  - powiat miejski Zamość,
  - gminy Adamów, Grabowiec, Komarów – Osada, Krasnobród, Łabunie, Miączyn, Nielisz, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Zamość w powiecie zamojskim,
- w województwie podkarpackim:
- część powiatu stalowowolskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - gminy Cieszanów, Horyniec - Zdrój, Narol, Stary Dzików, Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
  - gminy Medyka, Stubno, część gminy Orły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,

- gmina Pilzno w powiecie dębickim,
- gminy Chłopice, Jarosław z miastem Jarosław, Pawłosiów i Wiązownice w powiecie jarosławskim,
- gmina Kamień w powiecie rzeszowskim,
- gminy Cmolas, Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski i Niwiska powiecie kolbuszowskim,
- powiat leżajski,
- powiat niżański,
- powiat tarnobrzeski,
- gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, Przeworsk z miastem Przeworsk, Zarzecze w powiecie przeworskim,
- część gminy Sędziszów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Ostrów nie wymieniona w części III załącznika I w powiecie ropczycko – sędziszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Dzierżgoń i Stary Dzierżgoń w powiecie sztumskim,
  - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
- gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od miejscowości Honorów do zachodniej granicy gminy w powiecie opatowskim,
- część gminy Brody położona wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- gmina Gowarczów, część gminy Końskie położona na wschód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na północ od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Dwikozy i Zawichost w powiecie sandomierskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Bogdaniec, Deszczno, Kłodawa, Kostrzyn nad Odrą, Santok, Witnica w powiecie gorzowskim,
- powiat miejski Gorzów Wielkopolski,
- gminy Drezdenko, Strzelce Krajeńskie, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko – drezdeneckim,
- powiat żarski,
- powiat słubicki,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Gozdnicza, Wymiarki i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- powiat krośnieński,
- powiat zielonogórski
- powiat miejski Zielona Góra,
- powiat nowosolski,
- część powiatu sulęcińskiego niewymieniona w części III załącznika I,

- część powiatu międzyrzeckiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - część powiatu świebodzińskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - część powiatu wschowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- w województwie dolnośląskim:
- powiat zgorzelecki,
  - gminy Gaworzycze, Grębocice, Polkowice i Radwanice w powiecie polkowickim,
  - część powiatu wołowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - powiat lubiński,
  - gmina Malczyce, Miękinia, Środa Śląska, część gminy Kostomłoty położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Udanin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie średzkim,
  - gmina Wądroże Wielkie w powiecie jaworskim,
  - powiat miejski Legnica,
  - część powiatu legnickiego niewymieniona w części I i III załącznika I,
  - gmina Oborniki Śląskie, Wisznia Mała, Trzebnica, Zawonia w powiecie trzebnickim,
  - gminy Leśna, Lubań i miasto Lubań, Olszyna, Platerówka, Siekierczyn w powiecie lubańskim,
  - powiat miejski Wrocław,
  - gminy Czernica, Długołęka, Siechnice, część gminy Żórawina położona na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
  - gminy Jelcz - Laskowice, Oława z miastem Oława i część gminy Domaniów położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
  - gmina Bierutów, miasto Oleśnica, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dobroszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
  - gmina Cieszków, Krośnice, część gminy Milicz położona na wschód od linii łączącej miejscowości Poradów – Piotrkosice – Sulimierz – Sułów - Gruszcza w powiecie milickim,
  - część powiatu bolesławieckiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - część powiatu głogowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - gmina Niechlów w powiecie górowskim,
  - gmina Zagrodno w powiecie złotoryjskim,
- w województwie wielkopolskim:
- powiat wolsztyński,
  - gmina Wielichowo, Rakoniewice część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
  - gminy Lipno, Osieczna, Świąciechowa, Wijewo, Włoszakowice w powiecie leszczyńskim,
  - powiat miejski Leszno,
  - gminy Krzywiń i Śmigiel w powiecie kościańskim,
  - część powiatu międzychodzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - część powiatu nowotomyskiego niewymieniona w części III załącznika I,
  - powiat obornicki,
  - część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,

- powiat miejski Poznań,
- gminy Czerwonak, Swarzędz, Suchy Las, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Rokietnica położona na północ i na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz w powiecie poznańskim,
- część gminy Ostroróg położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostroróg, a następnie od miejscowości Ostroróg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, część gminy Pniewy położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 187 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 187 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo część gminy Duszniki położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Szamotuły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica – Ostroróg oraz część położona na wschód od wschodniej granicy miasta Szamotuły i na północ od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na wschód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słapanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na wschód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,
- gmina Malanów, część gminy Tuliszków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Turek, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
- część gminy Rychwał położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
- gmina Mycielin, część gminy Stawiszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków - Kolonia położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin - Janków w powiecie kaliskim,
- gminy Gostyń i Pępowo w powiecie gostyńskim,
- gminy Kobylin, Zduny, część gminy Krotoszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Białaczów, Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,
- gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

- gmina Boleszkowice i część gminy Dębno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na południe od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na południe od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,

— gminy Banie, Cedynia, Chojna, Gryfino, Mieszkowice, Moryń, Trzcіńsko – Zdrój, Widuchowa w powiecie gryfińskim,

w województwie opolskim:

— gminy Brzeg, Lubsza, Lewin Brzeski, Olszanka, Skarbimierz w powiecie brzeskim,

— gminy Dąbrowa, Dobrzeń Wielki, Popielów w powiecie opolskim,

— gminy Świerczów, Wilków, część gminy Namysłów położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim.

8. Slovaška

Naslednja območja z omejitvami II na Slovaškem:

— the whole district of Gelnica except municipalities included in zone III,

— the whole district of Poprad

— the whole district of Spišská Nová Ves,

— the whole district of Levoča,

— the whole district of Kežmarok

— in the whole district of Michalovce except municipalities included in zone III,

— the whole district of Košice-okolie,

— the whole district of Rožnava,

— the whole city of Košice,

— the whole district of Sobrance,

— the whole district of Vranov nad Topľou,

— the whole district of Humenné except municipalities included in zone III,

— the whole district of Snina,

— the whole district of Prešov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Sabinov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Svidník,

— the whole district of Medzilaborce,

— the whole district of Stropkov

— the whole district of Bardejov,

— the whole district of Stará Ľubovňa,

— the whole district of Revúca,

— the whole district of Rimavská Sobota except municipalities included in zone III,

— in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities not included in part I,

— the whole district of Lučenec,

— the whole district of Poltár

— the whole district of Zvolen,

— the whole district of Detva,

— in the district of Krupina the whole municipalities of Senohrad, Horné Mladonice, Dolné Mladonice, Čekovce, Lackov, Zemiansky Vrbovok, Kozí Vrbovok, Čabradský Vrbovok, Cerovo, Trpín, Litava,

— In the district of Banská Bystrica, the whole municipalities of Kremnička, Malachov, Badín, Vlkanová, Hronsek, Horná Mičiná, Dolná Mičiná, Mólča Oravce, Čačín, Čerín, Bečov, Sebedín, Dúbravica, Hrochof, Poniky, Strelníky, Povrazník, Ľubietová, Brusno, Banská Bystrica, Pohronský Bukovec, Medzibrod, Lučatín, Hiadel', Moštenica, Podkonice, Slovenská Ľupča, Priechod,

- the whole district of Brezno,
- in the district of Liptovský Mikuláš, the municipalities of Važec, Malužiná, Kráľova lehotá, Liptovská Porúbka, Nižná Boca, Vyšná Boca a Východná – a part of municipality south of the highway D1.

9. Italija

Naslednja območja z omejitvami II v Italiji:

Piedmont Region:

- in the Province of Alessandria, the municipalities of Cavatore, Castelnuovo Bormida, Cabella Ligure, Carrega Ligure, Francavilla Bisio, Carpeneto, Costa Vescovato, Grogardo, Orsara Bormida, Pasturana, Melazzo, Mornese, Ovada, Predosa Lerma, Fraconalto, Rivalta Bormida, Fresonara, Malvicino, Ponzone, San Cristoforo, Sezzadio Rocca Grimalda, Garbagna, Tassarolo, Mongiardino Ligure, Morsasco, Montaldo Bormida, Prasco, Montaldeo, Belforte Monferrato, Albera Ligure, Bosio Cantalupo Ligure, Castelletto D'orba, Cartosio, Acqui Terme, Arquata Scrivia, Parodi Ligure, Ricaldone, Gavi, Cremolino, Brignano-Frascata, Novi Ligure, Molare, Cassinelle, Morbello, Avolasca, Carezzano, Basaluzzo, Dernice, Trisobbio, Strevi, Sant'Agata Fossili, Pareto, Visone, Voltaggio, Tagliolo Monferrato, Casaleggio Boiro, Capriata D'orba, Castellania, Carrosio, Cassine, Vignole Borbera, Serravalle Scrivia, Silvano D'orba, Villalvernia, Roccaforte Ligure, Rocchetta Ligure, Sardigliano, Stazzano, Borghetto Di Borbera, Grondona, Cassano Spinola, Montacuto, Gremiasco, San Sebastiano Curone, Fabbrica Curone,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the municipalities of Bogliasco, Arenzano, Ceranesi, Ronco Scrivia, Mele, Isola Del Cantone, Lumarzo, Genova, Masone, Serra Riccò, Campo Ligure, Mignanego, Busalla, Bargagli, Savignone, Torriglia, Rossiglione, Sant'Olcese, Valbrevenna, Sori, Tiglieto, Campomorone, Cogoleto, Pieve Ligure, Davagna, Casella, Montoggio, Crocefieschi, Vobbia,
- in the province of Savona, the municipalities of Albisola Superiore, Celle Ligure, Stella, Pontinvrea, Varazze, Urbe, Sassello.

DEL III

1. Bolgarija

Naslednja območja z omejitvami III v Bolgariji:

- in Blagoevgrad region:
  - the whole municipality of Sandanski
  - the whole municipality of Strumyani
  - the whole municipality of Petrich,
- the Pazardzhik region:
  - the whole municipality of Pazardzhik,
  - the whole municipality of Panagyurishte,
  - the whole municipality of Lesichevo,
  - the whole municipality of Septemvri,
  - the whole municipality of Strelcha,
- in Plovdiv region
  - the whole municipality of Hisar,
  - the whole municipality of Suedinenie,
  - the whole municipality of Maritsa
  - the whole municipality of Rodopi,
  - the whole municipality of Plovdiv,

- in Varna region:
  - the whole municipality of Byala,
  - the whole municipality of Dolni Chiflik.

2. Italija

Naslednja območja z omejitvami III v Italiji:

- tutto il territorio della Sardegna.

3. Poljska

Naslednja območja z omejitvami III na Poljskem:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- część powiatu działdowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu iławskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- powiat nowomiejski,
- gminy Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Purda położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 53, część gminy Biskupiec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 16, a następnie na południe od drogi nr 16 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 57 do zachodniej granicy gminy w powiecie olsztyńskim,
- część gminy Dźwierzuty położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57, część gminy Pasyń położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 53 w powiecie szczycieńskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Radecznica, Sułów, Szczepleszyn, Zwierzyniec w powiecie zamojskim,
- gminy Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Goraj, Frampol, Tereszpol i Turobin w powiecie biłgorajskim,
- gminy Horodło, Hrubieszów z miastem Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
- gminy Dzwola, Chrzanów i Potok Wielki w powiecie janowskim,
- gminy Gościeradów i Trzydnik Duży w powiecie kraśnickim,

w województwie podkarpackim:

- powiat mielecki,
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
- część gminy Ostrów położona na północ od drogi linii wyznaczonej przez drogę nr A4 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 986, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 986 biegnącą od tego skrzyżowania do miejscowości Osieka i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Osieka - Blizna w powiecie ropczycko - sędziszowskim,
- gminy Czarna, Żyraków i część gminy wiejskiej Dębica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, w powiecie jarosławskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Małomice, Niegosławice, Szprotawa, Żagań w powiecie żagańskim,
- gmina Sulęcín w powiecie sulęcińskim,
- gminy Bledzew, Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,
- gmina Sława w powiecie wschowskim,
- gminy Lubrza, Łągów, Skąpe, Świebodzin w powiecie świebodzińskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Rydzyna w powiecie leszczyńskim,
- gminy Krobia i Poniec w powiecie gostyńskim,
- powiat rawicki,
- gminy Kuślin, Lwówek, Miedzichowo, Nowy Tomyśl w powiecie nowotomyskim,
- gminy Chrzypsko Wielkie, Kwilcz w powiecie międzychodzkiem,
- część gminy Pniewy położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 187 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 187 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo w powiecie szamotulskim,

w województwie dolnośląskim:

- część powiatu górowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Prusice i Żmigród w powiecie trzebnickim,
- gmina Kotla w powiecie głogowskim,
- gminy Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
- gminy Chocianów i Przemków w powiecie polkowickim,
- gmina Chojnów i miasto Chojnów w powiecie legnickim,
- część gminy Wołów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 339 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Pełczyn, a następnie na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 339 i łączącą miejscowości Pełczyn – Smogorzówek, część gminy Wińsko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 36 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wińsko, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 w miejscowości Wińsko i łączącą miejscowości Wińsko – Smogorzów Wielki – Smogorzówek w powiecie wołowskim,
- część gminy Milicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Poradów – Piotrkosice - Sulimierz-Sułów - Gruszczyca w powiecie milickim,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Gnojno, Pacanów, Stopnica, Tuczępy, część gminy Busko Zdrój położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Siedlawy-Szaniec- Podgaje-Kołaczkowice w powiecie buskim,
- gminy Łubnice, Oleśnica, Połaniec, część gminy Rytwiary położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Chęciny, Chmielnik, Daleszyce, Górnio, Masłów, Miedziana Góra, Mniów, Morawica, Łopuszno, Piekoszów, Pierzchnica, Sitkówka-Nowiny, Strawczyn, Zagnańsk, część gminy Raków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764 w powiecie kieleckim,
- powiat miejski Kielce,
- gminy Kluczewsko, Krasocin, Włoszczowa w powiecie włoszczowskim,
- gmina Kije w powiecie pińczowskim,
- gminy Małogoszcz, Oksa, Sobków w powiecie jędrzejowskim,
- gmina Słupia Konecka w powiecie koneckim,

w województwie małopolskim:

- gminy Dąbrowa Tarnowska, Radgoszcz, Szczucin w powiecie dąbrowskim,
- gminy Lisia Góra, Pleśna, Ryglice, Skrzyszów, Tarnów, Tuchów w powiecie tarnowskim,
- powiat miejski Tarnów.

4. Romunija

Naslednja območja z omejitvami III v Romuniji:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Bistriţa Năsăud,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Suceava
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,
- Judeţul Covasna,
- Judeţul Braşov,
- Judeţul Botoşani,
- Judeţul Vâlcea,
- Judeţul Iaşi,
- Judeţul Hunedoara,
- Judeţul Alba,
- Judeţul Sibiu,
- Judeţul Caraş-Severin,
- Judeţul Neamţ,
- Judeţul Harghita,
- Judeţul Mureş,

- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

5. Slovaška

Naslednja območja z omejitvami III na Slovaškem:

- In the district of Lučenec: Lučenec a jeho časti, Panické Dravce, Mikušovce, Pinciná, Holiša, Vidiná, Boľkovce, Trebeľovce, Halič, Stará Halič, Tomášovce, Trenč, Veľká nad Ipľom, Buzitka (without settlement Dóra), Prša, Nitra nad Ipľom, Mašková, Lehôtka, Kalonda, Jelšovec, Luboreč, Filakovské Kováče, Lipovany, Mučín, Rapovce, Lupoč, Gregorova Vieska, Praha,
  - In the district of Poltár: Kalinovo, Veľká Ves,
  - The whole district of Trebišov',
  - The whole district of Vranov and Topľou,
  - In the district of Humenné: Lieskovec, Myslina, Humenné, Jasenov, Brekov, Závadka, Topoľovka, Hudcovce, Ptičie, Chlmec, Porúbka, Brestov, Gruzovce, Ohradzany, Slovenská Volová, Karná, Lackovce, Kochanovce, Hažín nad Cirochou,
  - In the district of Michalovce: Strážske, Staré, Oreské, Zbudza, Voľa, Nacina Ves, Pusté Čemerné, Lesné, Rakovec nad Ondavou, Petrikovce, Oborín, Veľké Raškovec, Beša,
  - In the district of Nové Zámky: Sikenička, Pavlová, Bíňa, Kamenín, Kamenný Most, Malá nad Hronom, Belá, Lubá, Šarkan, Gbelce, Nová Vieska, Bruty, Svodín,
  - In the district of Levice: Veľké Ludince, Farná, Kuraľany, Keť, Pohronský Ruskov, Čata,
  - In the district of Rimavská Sobota: Jesenské, Gortva, Hodejov, Hodejovec, Širkovce, Šimonovce, Drňa, Hostice, Gemerské Dechtáre, Jestice, Dubovec, Rimavské Janovce, Rimavská Sobota, Belín, Pavlovce, Sútor, Bottovo, Dúžava, Mojín, Konrádovce, Čierny Potok, Blhovce, Gemerček, Hajnáčka,
  - In the district of Gelnica: Hrišovce, Jaklovce, Kluknava, Margecany, Richnava,
  - In the district Of Sabinov: Daletice,
  - In the district of Prešov: Hrabkov, Krížovany, Žipov, Kvačany, Ondrašovce, Chminianske Jakubovany, Klenov, Bajerov, Bertotovce, Brežany, Bzenov, Fričovce, Hendrichovce, Hermanovce, Chmiňany, Chminianska Nová Ves, Janov, Jarovnice, Kojatice, Lažany, Mikušovce, Ovčie, Rokycany, Sedlice, Suchá Dolina, Svinia, Šindliar, Široké, Štefanovce, Vífaz, Župčany.“
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/441**z dne 17. marca 2022****o spremembi prilog V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 glede vnosov za Združeno kraljestvo in Združene države Amerike na seznamih tretjih držav, iz katerih je dovoljen vstop pošiljk perutnine, zarodnega materiala perutnine ter svežega mesa perutnine in pernate divjadi v Unijo****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) ⁽¹⁾ ter zlasti členov 230(1) in 232(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2016/429 zahteva, da morajo pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora prihajati iz tretje države ali z ozemlja ali z njenega oz. njegovega območja ali iz njenega oz. njegovega kompartimenta s seznama v skladu s členom 230(1) navedene uredbe, da lahko vstopajo v Unijo.
- (2) V Delegirani uredbi Komisije (EU) 2020/692 ⁽²⁾ so določene zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki jih pošiljke določenih vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali z ozemelj ali z njihovih območij ali, v primeru živali iz akvakulture, iz njihovih kompartmentov morajo izpolnjevati za vstop v Unijo.
- (3) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/404 ⁽³⁾ določa sezname tretjih držav ali ozemelj ali njihovih območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, ki spadajo na področje uporabe Delegirane uredbe (EU) 2020/692, v Unijo.
- (4) Natančneje, prilogi V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 določata sezname tretjih držav ali ozemelj ali njihovih območij, s katerih je dovoljen vstop pošiljk perutnine, zarodnega materiala perutnine ter svežega mesa perutnine in pernate divjadi v Unijo.
- (5) Združeno kraljestvo je obvestilo Komisijo o izbruhu visokopatogene aviarnе influence pri perutnini. Izbruh se nahaja v bližini vasi Redgrave v občini Mid Suffolk v grofiji Suffolk v Angliji in je bil 1. marca 2022 potrjen z laboratorijsko analizo (RT-PCR).
- (6) Združene države Amerike so poleg tega obvestile Komisijo o izbruhih visokopatogene aviarnе influence pri perutnini. Izbruhi so v drugem obratu v že prizadetem okrožju Newcastle v zvezni državi Delaware v Združenih državah Amerike, v okrožju Queen Anne v zvezni državi Maryland v Združenih državah Amerike in v okrožju Jasper v zvezni državi Missouri v Združenih državah Amerike ter so bili 8. marca 2022 potrjeni z laboratorijsko analizo (RT-PCR).

⁽¹⁾ UL L 84, 31.3.2016, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/692 z dne 30. januarja 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za vstop pošiljk nekaterih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo ter za njihove premike in ravnanje z njimi po vstopu (UL L 174, 3.6.2020, str. 379).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/404 z dne 24. marca 2021 o določitvi seznamov tretjih držav, njihovih ozemelj ali območij, s katerih je dovoljen vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo v skladu z Uredbo (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 114, 31.3.2021, str. 1).

- (7) Združene države Amerike so poleg tega obvestile Komisijo o izbruhu visokopatogene aviarnе influence pri perutnini. Izbruh se nahaja v okrožju Lawrence v zvezni državi Missouri v Združenih državah Amerike in je bil 9. marca 2022 potrjen z laboratorijsko analizo (RT-PCR).
- (8) Veterinarski organi Združenega kraljestva in Združenih držav Amerike so okrog prizadetih obratov vzpostavili 10-kilometrsko območje pod nadzorom in izvedli politiko pokončanja za nadzor prisotnosti visokopatogene aviarnе influence in omejitev širjenja navedene bolezni.
- (9) Združeno kraljestvo in Združene države Amerike so Komisiji predložili informacije o epidemioloških razmerah na svojem ozemlju in o ukrepih, ki so jih sprejeli za preprečitev nadaljnega širjenja visokopatogene aviarnе influence. Komisija je ocenila navedene informacije. Na podlagi navedene ocene in za varovanje zdravstvenega statusa živali v Uniji ne bi smel biti več dovoljen vstop pošiljk perutnine, zarodnega materiala perutnine ter svežega mesa perutnine in pernate divjadi z območij z omejitvami, ki so jih vzpostavili veterinarski organi Združenega kraljestva in Združenih držav Amerike zaradi nedavnih izbruhov visokopatogene aviarnе influence, v Unijo.
- (10) Poleg tega je Združeno kraljestvo predložilo posodobljene informacije o epidemioloških razmerah na svojem ozemlju v zvezi z izbruhi visokopatogene aviarnе influence, potrjenimi v obratih s perutnino, in sicer 8. novembra 2021 blizu mesta Alcester v občini Bidford v grofiji Warwickshire v Angliji ter 21. novembra 2021 blizu vasi North Fambridge v občini Maldon v grofiji Essex v Angliji. Združeno kraljestvo je prav tako predložilo ukrepe, ki jih je sprejelo za preprečitev nadaljnega širjenja navedene bolezni. Po teh izbruhih visokopatogene aviarnе influence je Združeno kraljestvo izvedlo politiko pokončanja okuženih živali za obvladovanje navedene bolezni in omejitev njenega širjenja. Poleg tega je Združeno kraljestvo dokončalo potrebne ukrepe čiščenja in razkuževanja po izvedbi politike pokončanja okuženih živali v okuženih obratih s perutnino na svojem ozemlju.
- (11) Komisija je ocenila informacije, ki jih je predložilo Združeno kraljestvo, in ugotovila, da sta bila izbruha visokopatogene aviarnе influence v obratih s perutnino blizu mesta Alcester v občini Bidford v grofiji Warwickshire v Angliji in blizu vasi North Fambridge v občini Maldon v grofiji Essex v Angliji odpravljena in da ni več nobenega tveganja, povezanega z vstopom perutninskega blaga z območij Združenega kraljestva, s katerih je bil vstop perutninskega blaga v Unijo začasno ustavljen zaradi navedenih izbruhov.
- (12) Prilogi V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Ob upoštevanju trenutnih epidemioloških razmer v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco v Združenem kraljestvu in Združenih državah Amerike ter resnega tveganja za vnos te bolezni v Unijo bi morale spremembe Izvedbene uredbe (EU) 2021/404, uvedene s to uredbo, začeti veljati čim prej.
- (14) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Prilogi V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 se spremenita v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. marca 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Priloga V in XIV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/404 se spremenita:

(1) Priloga V se spremeni:

(a) del 1 se spremeni:

(i) pri vnosu za Združeno kraljestvo se vrstica za območje GB-2.19 nadomesti z naslednjim:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.19	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		8.11.2021	4.3.2022“

(ii) pri vnosu za Združeno kraljestvo se vrstica za območje GB-2.28 nadomesti z naslednjim:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.28	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022

		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		21.11.2021	8.3.2022“

(iii) pri vnosu za Združeno kraljestvo se za vrstico za območje GB-2.103 doda naslednja vrstica za območje GB-2.104:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.104	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		1.3.2022	
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		1.3.2022	
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		1.3.2022	
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		1.3.2022	
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		1.3.2022	
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		1.3.2022	
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		1.3.2022	
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		1.3.2022	
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		1.3.2022	
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		1.3.2022“	

(iv) pri vnosu za Združene države Amerike se za vrstico za območje US-2.16 dodajo naslednje vrstice za območja US-2.17 do US-2.20:

„US Združene države Amerike	US-2.17	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		8.3.2022	
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		8.3.2022	
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		8.3.2022	

		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		8.3.2022	
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		8.3.2022	
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.18	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		8.3.2022	
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		8.3.2022	
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		8.3.2022	
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		8.3.2022	
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		8.3.2022	
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.19	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		8.3.2022	
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		8.3.2022	
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		8.3.2022	
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		8.3.2022	

		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		8.3.2022	
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		8.3.2022	
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		8.3.2022	
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.20	matična perutnina, razen tekačev, in proizvodna perutnina, razen tekačev	BPP	N, P1		9.3.2022	
		matični tekači in proizvodni tekači	BPR	N, P1		9.3.2022	
		perutnina, namenjena za zakol, razen tekačev	SP	N, P1		9.3.2022	
		tekači, namenjeni za zakol	SR	N, P1		9.3.2022	
		enodnevni piščanci, razen enodnevnih piščancev tekačev	DOC	N, P1		9.3.2022	
		enodnevni piščanci tekačev	DOR	N, P1		9.3.2022	
		manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev	POU-LT20	N, P1		9.3.2022	
		valilna jajca perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HEP	N, P1		9.3.2022	
		valilna jajca tekačev	HER	N, P1		9.3.2022	
		manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen valilnih jajc tekačev	HE-LT20	N, P1		9.3.2022“	

(b) del 2 se spremeni:

(i) pri vnosu za Združeno kraljestvo se za opisom območja GB-2.103 doda naslednja vrstica za opis območja GB-2.104:

„Združeno kraljestvo	GB-2.104	blizu Redgrave, Mid Suffolk, Suffolk, Anglija: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.37 in E0.99“
----------------------	----------	---

(ii) pri vnosu za Združene države Amerike se za opisom območja US-2.16 dodajo naslednji opisi območij US-2.17 do US-2.20:

„Združene države Amerike	US-2.17	zvezna država Delaware New Castle 02 okrožje New Castle: območje s polmerom 10 km, ki se začne s severno točko (koordinate GPS: 75.7430486 °W 39.5199819 °N) in se širi v smeri urnega kazalca: (a) proti severu: 1,1 km severozahodno od križišča med cestama W Creek Ln in Dickerson Ln; (b) proti severovzhodu: 0,3 km severovzhodno od križišča med cestama Cuter Way in Nantucket Dr; (c) proti vzhodu: 0,23 km severovzhodno od križišča med cestama Denny Lynn Dr in Kelsey Lynn Ct; (d) proti jugovzhodu: 0,8 km jugovzhodno od križišča med cestama Blackbird Station Rn in Lloyd Guessford Rd; (e) proti jugu: 2,2 km jugovzhodno od križišča med cestama Massey Rd in Bradford Johnson Rd; (f) proti jugozahodu: 1,9 km zahodno-jugozahodno od križišča med cestama Megan Rd in Scott Rd; (g) proti zahodu: 2,7 km severozahodno od križišča med cestama Bohemia Church Rd in Augustine Herman Hwy; (h) proti severozahodu: 0,7 km severno-severozahodno od križišča med cestama Court House Point Rd in Augustine Herman Hwy
	US-2.18	zvezna država Maryland okrožje Queen Anne: območje s polmerom 10 km, ki se začne s severno točko (koordinate GPS: 75.8786226 °W 39.2489713 °N) in se širi v smeri urnega kazalca: (a) proti severu: 0,6 km severno-severozahodno od križišča med cestama Herbies Way in Chester River Heights Rd; (b) proti severovzhodu: 0,8 km severozahodno od križišča med cestama Stulltown Rd in Peters Corner Rd; (c) proti vzhodu: 1,4 km jugovzhodno od križišča med cestama Basic Church Rd in Duhamel Corner Rd;

		<p>(d) proti jugovzhodu: 0,36 km jugozahodno od križišča med cestama Trunk Line Rd in Bee Tree Rd;</p> <p>(e) proti jugu: 0,63 km jugovzhodno od križišča med cestama Murphy Rd in Price Station Rd 405;</p> <p>(f) proti jugozahodu: 0,1 km jugovzhodno od križišča med cestama Flat Iron Square Rd in Lieby Rd;</p> <p>(g) proti zahodu: 2,2 km vzhodno-jugovzhodno od križišča med cestama Rolphs Wharf Rd in Church Hill Rd;</p> <p>(h) proti severozahodu: 0,5 km severozahodno od križišča med cestama Deep Landing Rd in Bright Meadow Ln</p>
US-2.19	zvezna država Missouri okrožje Jasper: območje s polmerom 10 km, ki se začne s severno točko (koordinate GPS: 94.5953717 °W 37.4321134 °N) in se širi v smeri urnega kazalca:	<p>(a) proti severu: 0,7 km jugozahodno od križišča med cestama SW 50th Rd in SW 160th Ln;</p> <p>(b) proti severovzhodu: 0,7 km zahodno od križišča med cestama W Highway 126 in SW 115th Ln;</p> <p>(c) proti vzhodu: 0,5 km jugovzhodno od križišča med cestama State Highway 43 in Thistle Rd;</p> <p>(d) proti jugovzhodu: 0,5 km jugozahodno od križišča med cestama Park Ln in 25B;</p> <p>(f) proti jugozahodu: 0,3 km južno-jugovzhodno od križišča med cestama NE Scammon Rd in NE 85th St;</p> <p>(g) proti zahodu: 0,6 km severozahodno od križišča med cestama E 400 Highway in Highway 69;</p> <p>(h) proti severozahodu: 0,7 km jugozahodno od križišča med cestama Highway 126 in N Free King's Highway</p>
US-2.20	zvezna država Missouri okrožje Lawrence: območje s polmerom 10 km, ki se začne s severno točko (koordinate GPS: 93.7354261 °W 37.1689086 °N) in se širi v smeri urnega kazalca:	<p>(a) proti severu: 1,2 km severno-severovzhodno od križišča med cestama Farm Rd 2077 in Farm Rd 1170;</p> <p>(b) proti severovzhodu: 1,1 km zahodno od križišča med cestama County Rd 2090 in County Rd 1230;</p> <p>(c) proti vzhodu: 1,0 km jugozahodno od križišča med cestama Farm Rd 2130 in Farm Rd 1245;</p> <p>(d) proti jugovzhodu: 0,4 km severovzhodno od križišča med cestama Farm Rd 1220 in Farm Rd 2180;</p> <p>(f) proti jugozahodu: 0,5 km južno-jugovzhodno od križišča med cestama County Rd 1131 in Farm Rd 2181;</p> <p>(g) proti zahodu: 0,7 km južno-jugozahodno od križišča med cestama I-44 in Highway H;</p> <p>(h) proti severozahodu: 1,5 km severno-severovzhodno od križišča med cestama Farm Rd 2100 in Farm Rd 1132 LC“</p>

(2) Priloga XIV se spremeni:

(a) del 1 se spremeni:

(i) pri vnosu za Združeno kraljestvo se vrstica za območje GB-2.19 nadomesti z naslednjim:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.19	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		8.11.2021	4.3.2022“

(ii) pri vnosu za Združeno kraljestvo se vrstica za območje GB-2.28 nadomesti z naslednjim:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.28	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		21.11.2021	8.3.2022“

(iii) pri vnosu za Združeno kraljestvo se za vrstico za območje GB-2.103 doda naslednja vrstica za območje GB-2.104:

„GB Združeno kraljestvo	GB-2.104	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		1.3.2022	
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		1.3.2022	
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		1.3.2022“	

(iv) pri vnosu za Združene države Amerike se za vrstico za območje US-2.16 dodajo naslednje vrstice za območja US-2.17 do US-2.20:

„US Združene države Amerike	US-2.17	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		8.3.2022	
	US-2.18	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		8.3.2022	
	US-2.19	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso tekačev	RAT	N, P1		8.3.2022	
		sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		8.3.2022	

US-2.20	sveže meso perutnine, razen svežega mesa tekačev	POU	N, P1		9.3.2022		
	sveže meso tekačev	RAT	N, P1		9.3.2022		
	sveže meso pernate divjadi	GBM	P1		9.3.2022“		

(b) v delu 2 se pri vnosu za Združene države Amerike vrstice US-2 do US-2.16 nadomestijo z naslednjim:

„Združene države Amerike	US-2	območja Združenih države Amerike, opisana pod US-2 v delu 2 Priloge V“
--------------------------	------	--

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2022/442

z dne 21. februarja 2022

o pooblastilu za začetek pogajanj z Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn za sklenitev sporazumov med Evropsko unijo in navedenimi državami o dodatnih pravilih v zvezi z Instrumentom za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 77(2) in člena 79(2), točka (d), v povezavi s členom 218(3) in (4) Pogodbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2021/1148 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, s katero je bil vzpostavljen Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja za obdobje 2021–2027 (v nadaljnjem besedilu: uredba o instrumentu za upravljanje meja in vizume), je bila sprejeta 7. julija 2021.
- (2) Namen Uredbe (EU) 2021/1148 je zagotoviti okvir za izražanje solidarnost s finančno pomočjo tistim državam članicam in državam, ki uporabljajo določbe schengenskega pravnega reda o zunanjih mejah. Predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem pridružene države sodelujejo.
- (3) Uredba (EU) 2021/1148 nadgrajuje schengenski pravni red, Danska pa se je v skladu s členom 4 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, odločila, da bo navedeno uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo. V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (4) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽²⁾. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (5) Islandija, Kraljevina Norveška, Švicarska konfederacija in Kneževina Lihtenštajn so 1. septembra 2021, 17. decembra 2021, 11. avgusta 2021 oziroma 18. avgusta 2021 uradno sporočile svoje odločitve, da sprejemajo vsebino Instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/1148, in da jo bodo prenesle v svoje notranje pravne rede.
- (6) Glede na člen 7(6) Uredbe (EU) 2021/1148 bi bilo treba začeti pogajanja za sklenitev mednarodnih sporazumov z Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o dodatnih pravilih v zvezi z izvajanjem Uredbe (EU) 2021/1148 s strani vsake od teh držav –

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2021/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja (UL L 251, 15.7.2021, str. 48).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Komisija je pooblaščenca, da začne pogajanja za sklenitev sporazumov z Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o dodatnih pravilih v zvezi z izvajanjem Uredbe (EU) 2021/1148 s strani teh držav.
2. Pogajanja potekajo na podlagi pogajalskih smernic Sveta, kakor so določene v dodatku k temu sklepu.

Člen 2

Pogajanja se vodijo ob posvetovanju s svetovalci za pravosodje in notranje zadeve, ki so pripravljalno telo, določeno za posebni odbor v smislu člena 218(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Komisijo.

V Bruslju, 21. februarja 2022

Za Svet
predsednik
J. DENORMANDIE

SKLEP SVETA (EU) 2022/443**z dne 3. marca 2022****o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Skupnem odboru EGP glede spremembe Priloge IV (Energetika) k Sporazumu EGP (direktiva o energetske učinkovitosti stavb)****(Besedilo velja za EGP)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2894/94 z dne 28. novembra 1994 o pravilih za izvajanje Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) je začel veljati 1. januarja 1994.
- (2) V skladu s členom 98 Sporazuma EGP se lahko Skupni odbor EGP med drugim odloči spremeniti Prilogo IV k Sporazumu EGP, ki vsebuje določbe o energetiki.
- (3) Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je treba vključiti v Sporazum EGP.
- (4) Prilogo IV (Energetika) k Sporazumu EGP bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (5) Stališče Unije v Skupnem odboru EGP bi torej moralo temeljiti na priloženem osnutku sklepa –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v Skupnem odboru EGP glede predlagane spremembe Priloge IV (Energetika) k Sporazumu EGP, temelji na osnutku sklepa Skupnega odbora EGP, ki je priložen temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 3. marca 2022

Za Svet
predsednik
G. DARMANIN

⁽¹⁾ UL L 305, 30.11.1994, str. 6.

⁽²⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽³⁾ Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

OSNUTEK KLEP SKUPNEGA ODBORA EGP št. ...
z dne ...
o spremembi Priloge IV (Energetika) k Sporazumu EGP

SKUPNI ODBOR EGP JE –

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) in zlasti člena 98 Sporazuma EGP,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o energetske učinkovitosti stavb) je treba vključiti v Sporazum EGP.
- (2) Zaradi posebnosti razmeroma nedavnega in enotnega stavbnega fonda Islandije je bil dosežen dogovor o začasnem in pogojnem izvzetju iz uporabe Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb. To izvzetje bi se moralo uporabljati za Direktivo 2010/31/EU, kot je veljala, preden je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018. Izvzetje bi moralo biti strogo časovno omejeno in bi se moralo uporabljati le, dokler se ne doseže dogovor o vključitvi Direktive 2010/31/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844, v Sporazum EGP.
- (3) Glede na zelo majhen obseg stavbnega fonda v Lihtenštajnu ter njegovo podnebno in stavbno tipologijo je Lihtenštajn izvzet iz obveznosti na podlagi člena 5 Direktive o energetske učinkovitosti stavb izvajanja lastnih izračunov za določitev stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti stavb.
- (4) Na podlagi pogojev prilagoditve (c) lahko Norveška in Lihtenštajn določita predpise o minimalnih zahtevah glede energetske učinkovitosti z uporabo druge systemske meje, kot je poraba primarne energije, ki se zahteva v skladu z direktivo o energetske učinkovitosti stavb, vendar pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, navedeni v prilagoditvi (c).
- (5) Prilagoditev (d) zagotavlja, da sistem certificiranja energetske učinkovitosti stavb na Norveškem, ki ga upravljajo uporabniki, da enakovredne rezultate kot energetske izkaznice, ki jih izdajo neodvisni strokovnjaki v skladu s členom 17 Direktive o energetske učinkovitosti stavb.
- (6) Prilogo IV k Sporazumu EGP bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Besedilo točke 17 (Direktiva (ES) št. 2002/91 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002) Priloge IV k Sporazumu EGP se nadomesti z naslednjim:

„**32010 L 0031**: Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o energetske učinkovitosti stavb) (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

Za namene tega sporazuma se določbe Direktive uporabljajo z naslednjimi prilagoditvami:

- (a) Direktiva se ne uporablja za Islandijo;
- (b) členu 5(2) se doda naslednje:

„Za določitev stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti lahko Lihtenštajn uporabi izračune druge pogodbenice s primerjalnimi parametri.“

⁽¹⁾ UL L 153, 18.6.2010, str. 13.

- (c) za namene člena 9(3)(a) in Priloge I k Direktivi o energetske učinkovitosti stavb lahko Lihtenštajn in Norveška svoje zahteve za porabo energije utemeljita na neto energiji, če so izpolnjeni naslednji pogoji in zaščitni ukrepi:
- (i) minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti so določene v skladu z zahtevami iz člena 5 Direktive o energetske učinkovitosti stavb ob upoštevanju temeljnih načel metodološkega okvira, ki je bil določen za izračun stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti ⁽²⁾;
  - (ii) objavi se numerični kazalnik porabe primarne energije, ki ustreza zahtevam glede energetske učinkovitosti iz gradbenih predpisov;
  - (iii) Komisija si pridržuje pravico, da to posebno prilagoditev ponovno preuči v okviru prihodnjih pogajanj o Direktivi o energetske učinkovitosti stavb, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844.;
- (d) členu 17 se doda naslednje:

„Države Efte lahko vzpostavijo poenostavljen sistem certificiranja energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb, ki ga upravljajo uporabniki in je lahko alternativa uporabi strokovnjakov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (i) na voljo so temeljito znanje in kakovostni podatki o celotnem fondu stanovanjskih stavb, vključno z vsemi tipologijami stavb in starostnimi razredi, ter o značilnostih oboja stavbe in tehničnih stavbnih sistemih, ki se uporabljajo po tipologiji, kar omogoča, da se energetska učinkovitost posameznih stavb in stavbnih enot lahko izračuna z visoko stopnjo gotovosti na podlagi vložkov uporabnikov;
- (ii) na voljo so podrobne informacije o stroškovno optimalnih ali stroškovno učinkovitih izboljšavah za vsako tipologijo stavbe;
- (iii) vzpostavljeni so ukrepi za podporo uporabnikom pri upravljanju sistema za namene izdajanja energetskih izkaznic za stavbe. Ti ukrepi lahko vključujejo telefonsko številko za pomoč ali svetovalne storitve, ki bodo omogočile stik med uporabniki na eni strani ter neodvisnimi strokovnjaki in strokovnjaki za sisteme na drugi strani;
- (iv) za zagotovitev zanemarljivega tveganja manipulacije rezultatov vključuje sistem certificiranja, ki ga upravljajo uporabniki, mehanizme za nadzor kakovosti in preverjanje, da se preverijo vhodni podatki uporabnikov in da so vhodni podatki uporabnikov pregledni;
- (v) vzpostavljeni so neodvisni nadzorni sistemi, ki zagotavljajo, da postopki certificiranja energetske učinkovitosti, ki jih upravljajo uporabniki, z vidika kakovosti in zanesljivosti dajejo enake rezultate kot energetske izkaznice, ki jih izdaja strokovnjaki;
- (vi) sistem, ki ga upravljajo uporabniki, izdaja priporočila, ki lahko uporabnikom svetujejo o stroškovno optimalnih ali stroškovno učinkovitih izboljšavah posebej za njihove stavbe in stavbne enote.“

Člen 2

Besedilo Direktive 2010/31/EU v islandskem in norveškem jeziku, ki se objavi v Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu Evropske unije*, je verodostojno.

Člen 3

Ta sklep začne veljati [...] pod pogojem, da so bila predložena vsa uradna obvestila v skladu s členom 103(1) Sporazuma EGP ⁽³⁾.

Člen 4

Ta sklep se objavi v sklopu EGP *Uradnega lista Evropske unije* in v Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu Evropske unije*.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 244/2012 z dne 16. januarja 2012 o dopolnitvi Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti stavb z določitvijo primerjalnega metodološkega okvira za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb (UL L 81, 21.3.2012, str. 18).

⁽³⁾ [Navedena ni nobena ustavna zahteva.] [Navedene so ustavne zahteve.]

V Bruslju, [...]

*Za Skupni odbor EGP
predsednik*

*sekretarja
Skupnega odbora EGP*

SKLEP KOMISIJE (EU) 2022/444**z dne 28. junija 2021****o shemi državne pomoči SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN), ki jo je Francija izvedla v korist upravljavcev infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina***(notificirano pod dokumentarno številko C(2021) 4494)***(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) PDEU,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1), točka (a), Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima členoma ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Francoski organi so z dopisom z dne 23. oktobra 2017 Komisijo obvestili o projektu reforme zakonodajnega in regulativnega okvira, ki se uporablja za skladiščenje zemeljskega plina (v nadaljnjem besedilu: reforma). Francoski organi so ta projekt priglasili 23. novembra 2017, po tem ko je francoski parlament sprejel reformo, pa so Komisiji posredovali dodatne informacije.
- (2) Komisija je z dopisom z dne 28. februarja 2020 Francijo obvestila o svoji odločitvi, da v zvezi s tem ukrepom začne (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) postopek na podlagi člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: formalni postopek preiskave).
- (3) Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*. Komisija je pozvala zainteresirane strani, naj predložijo pripombe k zadevnemu ukrepu.
- (4) V okviru formalnega postopka preiskave je Komisija prejela pripombe zainteresiranih strani. Posredovala jih je francoskim organom in jim omogočila, da pojasnijo svoja stališča v zvezi z njimi. Francoski organi so pripombe predložili v dopisu z dne 3. avgusta 2020.
- (5) Francoski organi so dodatne informacije poslali 21. septembra 2020, 26. januarja 2021, 15. marca 2021 in 10. maja 2021.

2. OKOLIŠČINE UKREPA**2.1 Skladiščenje zemeljskega plina v Franciji**

- (6) Infrastruktura za podzemno skladiščenje zemeljskega plina omogoča, da se ustvarijo zaloge zemeljskega plina, priključene na prenosno omrežje. Prispeva k upravljanju tokov v omrežju.

⁽¹⁾ UL C 112, 3.4.2020, str. 39.

- (7) Skladiščenje se po eni strani uporablja kot sredstvo za zagotavljanje ravnovesja med količino zemeljskega plina v omrežju in količino porabljenega zemeljskega plina, na primer, če pride do motnje v oskrbi ali konične obremenitve, povezane z obdobji hudega mraza pozimi. Po drugi strani pa skladiščenje s plinovodi in kompresorji omogoča storitev dobave v prenosno omrežje, zlasti v primeru prezasedenosti.
- (8) Upravljalci skladišč ponujajo dobaviteljem zemeljskega plina, prisotnim na maloprodajnih in veleprodajnih trgih, ter upravljavcem prenosnih omrežij zmogljivosti skladiščenja. Pripravljenost dobaviteljev zemeljskega plina, da plačajo za zmogljivosti skladiščenja je zelo blizu razliki v prodajni ceni zemeljskega plina med poletjem in zimo (v nadaljnjem besedilu: razmik). Raven proizvodnje zemeljskega plina je skozi vse leto razmeroma stabilna, njegova poraba pa močno niha glede na temperaturo.
- (9) V Franciji so 14 infrastruktur za skladiščenje, od katerih jih 11 obratuje ⁽²⁾, in trije upravljalci skladišč:
- družba Storengy, 100-odstotna podružnica družbe ENGIE, ima v lasti in upravlja dvanajst obratov, od katerih so trije v rezervi, devet pa jih obratuje. Delovna prostornina zadnjenavedenih je 102,1 TWh (ali 74 % celotnih zmogljivosti območja),
  - družba Teréga (nekdanja TIGF) v lasti družb Snam (40,5 %), GIC (31,5 %), EDF Investissement (18 %) in Prédica (10 %) upravlja delujoči obrat z delovno prostornino 33,1 TWh (ali 24 % celotnih zmogljivosti območja),
  - družba Géométhane v lasti družb Storengy (50 %), CNP (49 %) in Géostock (1 %), upravlja delujoči obrat z delovno prostornino 3,3 TWh (ali 2 % celotnih zmogljivosti območja).
- (10) Od leta 2009 so se sezonska nihanja v ceni zemeljskega plina zmanjšala. Do leta 2011 je bil razmik dovolj visok, da je dobavitelje spodbudil k temu, da so najeli celotne zmogljivosti skladiščenja zemeljskega plina. Od leta 2011 je razmik postal premajhen, da bi pokrili ceno skladiščenja, ki so jo ponudili upravljalci (od 1,5 do 2 EUR/MWh razmika za ceno od 6 do 7 EUR/MWh). Zato zmogljivosti skladiščenja od let 2010–2011 niso bile več v celoti najete, v treh obratih je bilo v letih 2014 in 2015 delovanje zmanjšano (v nadaljnjem besedilu: v rezervi), delež najema infrastrukture za skladiščenje v obratovanju pa je bil v letih 2017–2018 63-odstoten.

2.2 Zakonodajni in regulativni okvir

- (11) Francija je za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe leta 2014 najprej izdala odlok, da se okrepijo obveznosti dobaviteljev zemeljskega plina za ustvarjanje zaloga zemeljskega plina ⁽³⁾. Nato je Francija menila, da ima ta sistem več pomanjkljivosti, nekateri dobavitelji zemeljskega plina pa so zakonitost odloka iz leta 2014 izpodbijali s pravnimi sredstvi. Po tem razvoju dogodkov se je Francija odločila, da uvede prilagojen ukrep, ki je predmet tega sklepa (v nadaljnjem besedilu: zadevni ukrep).
- (12) Poleg tega člen 33 Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa možnost, da država članica uvede upravljanje infrastrukture za skladiščenje. Skladiščenje zemeljskega plina je bilo prav tako eden izmed ukrepov, ki jih lahko države članice uvedejo za izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, pod pogoji iz te uredbe, zlasti obveznosti zagotavljanja zanesljivosti oskrbe s plinom nacionalnim odjemalcem, pri čemer morajo zagotoviti pravilno in neprekinjeno delovanje notranjega trga z zemeljskim plinom.

⁽²⁾ Obratuje 12 obratov, če se obrata v krajih Lussagnet in Izaute štejeta ločeno. Ta obrata pripadata družbi Teréga in si delita nekatere tehnične naprave. Zato se pogosto štejeta za eno samo infrastrukturo (na primer v PPE 2019–2028), včasih pa kot dve ločeni infrastrukturi (na primer v PPE 2016–2023).

⁽³⁾ Odlok št. 2014-328 z dne 12. marca 2014 o spremembi odloka št. 2006-1034 z dne 21. avgusta 2006 o dostopu do podzemnih skladišč zemeljskega plina.

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1).

3. PODROBEN OPIS ZADEVNEGA UKREPA IN RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

3.1 Cilj mehanizma

- (13) Cilj regulativnega mehanizma je zagotoviti nadaljnje delovanje infrastrukture za skladiščenje, ki je potrebna za srednje- in dolgoročno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom na francoskem ozemlju.
- (14) Cilj regulativnega mehanizma je zlasti zagotoviti zmogljivost omrežja, ki zadosti povpraševanju, predvsem v koničnem obdobju z nizkimi temperaturami, in storitev dobave v prenosno omrežje zemeljskega plina, zlasti v primeru prezasedenosti.

3.2 Pravna podlaga

- (15) Regulativni mehanizem bistvene infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina je bil v energetske zakonik uveden z zakonom št. 2017-1839 z dne 30. decembra 2017 ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: zakon o ogljikovodikih), ki je začel veljati 1. januarja 2018.
- (16) Člen 12 zakona o ogljikovodikih med drugim določa, da je obseg regulativnega mehanizma določen z večletnim energetske načrtom (v nadaljnjem besedilu: načrt PPE – programmation pluriannuelle de l'énergie), navedenem v členu L.141-1 energetskega zakonika. Načrt PPE se sprejme z odlokom po pridobitvi mnenja več posvetovalnih organov in revidira vsaj vsakih pet let za dve petletni obdobji. Za obdobje 2019–2028 je določen z odlokom št. 2020-456 z dne 21. aprila 2020 (v nadaljnjem besedilu: odlok št. 2020-456 o načrtu PPE).
- (17) Poleg tega člen 12 zakona o ogljikovodikih določa, da regulativna komisija za energetiko (v nadaljnjem besedilu: komisija CRE – Commission de la régulation de l'énergie) določi nekatere postopke regulativnega mehanizma, med drugim postopke dražb zmogljivosti skladiščenja, odobrene prihodke upravljavcev skladišč in postopke zbiranja teh prihodkov s komercializacijo zmogljivosti in tarif za uporabo prenosnega omrežja zemeljskega plina ter njihovo vračilo upravljavcem skladišč (glej uvodne izjave od 20 do 22).

3.3 Splošno delovanje mehanizma

- (18) Regulativni mehanizem za skladiščenje zemeljskega plina, sprejet v Franciji leta 2017, temelji na treh načelih.
- (19) Prvič, obseg tega mehanizma ustreza infrastrukturi za podzemno skladiščenje, ki je potrebna za srednje- in dolgoročno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe na francoskem ozemlju ⁽⁷⁾ (v nadaljnjem besedilu: bistvena infrastruktura za skladiščenje). Seznam te bistvene infrastrukture je določen z odlokom o načrtu PPE. Upravljavci, ki jo uporabljajo, jo morajo vzdrževati v obratovanju ⁽⁸⁾.
- (20) Drugič, zmogljivosti bistvene infrastrukture za skladiščenje se prodajajo na dražbi v skladu z ureditvijo, ki jo določi komisija CRE ⁽⁹⁾. Dražba je odprta za vse dobavitelje s sedežem v državi članici Unije ali drugi državi, ki imajo dovoljenje za dobavo, na podlagi katerega lahko delujejo na francoskem trgu za maloprodajno in veleprodajno dobavo. Januarja 2018 je imelo tako dovoljenje 213 francoskih ali tujih dobaviteljev. Prihodke iz prodaje na dražbi prejmejo neposredno upravljavci skladišč.

⁽⁶⁾ Na podlagi zakona št. 2017-1839 z dne 30. decembra 2017 so se končale raziskave in izkoriščanje ogljikovodikov ter uvedli različni ukrepi na področju energetike in okolja.

⁽⁷⁾ Člen L.421-3-1 energetskega zakonika.

⁽⁸⁾ Člen L.421-3-1 energetskega zakonika.

⁽⁹⁾ Člen L.421-5-1 energetskega zakonika.

- (21) Tretjič, upravljalci bistvene infrastrukture za skladiščenje pridobijo jamstvo za kritje stroškov, če ti ustrezajo stroškom „učinkovitega operaterja“⁽¹⁰⁾. Na podlagi tega dobijo regulirani prihodek, določen s sklepom komisije CRE (v nadaljnjem besedilu: odobreni prihodki). Če so prihodki, ki jih prejema neposredno od svojih odjemalcev, manjši od njihovih odobrenih prihodkov, so upravljalci skladišč upravičeni do nadomestila, ki je enako razliki med odobrenimi in prejetimi prihodki (glej uvodno izjavo 89). To nadomestilo plačajo dobavitelji zemeljskega plina glede na svoj portfelj odjemalcev, ki potrebujejo neprekinjeno napajanje in niso izjavili, da se jih lahko brez tveganja izklopi iz omrežja, ter ki so priključeni na javno distribucijsko omrežje zemeljskega plina (glej uvodni izjavi 104 in 105). Nadomestilo pobira upravljavec prenosnega omrežja na podlagi posebne pristojbine, vključene v tarifo za uporabo prenosnega omrežja (v nadaljnjem besedilu: tarifa ATRT), ki se nato izplača upravljavcem skladišč.
- (22) Če pa so prihodki upravljavcev skladišč večji od njihovih odobrenih prihodkov, morajo ti presežek vrniti prek tarife za uporabo prenosnega omrežja (glej uvodno izjavo 90).

3.4 Obseg regulativnega mehanizma

- (23) V skladu s pojasnili francoskih organov metoda za opredelitev bistvene infrastrukture za skladiščenje zajema na eni strani določitev infrastrukture, potrebne za zagotavljanje zmogljivosti omrežja, da se zadosti povpraševanju, in na drugi strani infrastrukture, potrebne za zagotavljanje storitve dobave v prenosno omrežje zemeljskega plina.

3.4.1 *Infrastruktura, potrebna za zagotavljanje zmogljivosti omrežja, da se zadosti povpraševanju v primeru koničnega obdobja z nizkimi temperaturami*

- (24) Raven zanesljivosti oskrbe, ki se pričakuje od plinskega sistema, je določena v členu R. 121-4 energetskega zakonika. Cilj je zagotoviti oskrbo vseh odjemalcev, ki niso pogodbeno soglašali z dobavo, ki jo je mogoče prekiniti v podnebnih razmerah s posebno nizkimi temperaturami, do katerih statistično gledano pride enkrat na petdeset let.
- (25) Opredelitev infrastrukture, potrebne za zagotavljanje zmogljivosti omrežja, da zadosti povpraševanju, temelji na delu upravljavcev prenosnega omrežja, ki primerjajo povpraševanje po zemeljskem plinu v koničnih obdobjih z nizkimi temperaturami, ki traja od enega do trideset dni, z zmogljivostjo oskrbe z zemeljskim plinom, zlasti prek povezovalnih daljnovodov in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin (v nadaljnjem besedilu: UZP).

3.4.1.1 Ocena povpraševanja po zemeljskem plinu

- (26) Prvič, francoski organi so preučili pet scenarijev glede razvoja porabe zemeljskega plina, ki jih je treba predvideti v naslednjih desetih letih, razen proizvodnje električne energije. Tako predvidene stopnje zmanjšanja znašajo od -2 % do -18 % glede na referenčno leto 2012. Francoski organi so nazadnje uporabili predpostavko zmanjšanja porabe zemeljskega plina za 2 %, razen proizvodnje električne energije.
- (27) Drugič, za leto 2025 je bila povprečna dnevna poraba zemeljskega plina, razen proizvodnje električne energije, v koničnem obdobju z nizkimi temperaturami ocenjena na približno 3 640 GWh/d, pri čemer je izključena poraba zemeljskega plina z nizko kalorično močjo (v nadaljnjem besedilu: plin B). Poleg tega je bila poraba zemeljskega plina za proizvodnjo električne energije v koničnem obdobju z nizkimi temperaturami ocenjena na 310 GWh/d.
- (28) Francoski organi so upoštevali tudi prekinljivi del povpraševanja po zemeljskem plinu, to je odjemalce, ki so sklenili pogodbo o prekinljivosti z upravljavcem omrežja, na katero so povezani. V zvezi s tem so se ob uvedbi regulativnega mehanizma ureditve o prekinljivosti, ki se uporabljajo v primeru koničnega obdobja z nizkimi temperaturami, še obravnavale. Francoski organi so uporabili potencial prekinljivosti 138 GWh/d.
- (29) Francoski organi so pojasnili, da je zmanjšanje obremenitve zadnje sredstvo v primeru krize v oskrbi, in ne mehanizem prožnosti. Zato se zmanjšanje obremenitve ni upoštevalo pri oceni povpraševanja po zemeljskem plinu v koničnih obdobjih z nizkimi temperaturami.

⁽¹⁰⁾ Člen L.452-1 energetskega zakonika.

- (30) Poleg tega se je upoštevalo, da je povprečna poraba v kratkem koničnem obdobju z nizkimi temperaturami večja od tiste v daljšem koničnem obdobju z nizkimi temperaturami.
- (31) Nazadnje, francoski organi so upoštevali postopno zmanjšanje uporabe plina B zaradi programa preusmeritve v korist zemeljskega plina z višjo kalorično močjo (v nadaljnjem besedilu: plin H), ki danes predstavlja 90 % porabljenega zemeljskega plina v Franciji. Preusmeritev se je začela leta 2018, da bi se končala najpozneje leta 2028. Francoski organi ocenjujejo, da bo leta 2025 povpraševanje po plinu B, pretvorjenem v plin H, 180 GWh/d.
- (32) Iz navedenega izhaja, da so francoski organi ocenili, da bo leta 2025 skupno povpraševanje po zemeljskem plinu v štiridnevnem koničnem obdobju z nizkimi temperaturami približno 4 000 GWh/d.

3.4.1.2 Ocena zmogljivosti oskrbe z zemeljskim plinom

- (33) V zvezi z zmogljivostjo oskrbe z zemeljskim plinom so francoski organi izvedli ocene, pri čemer so upoštevali povezovalne daljnovode, oskrbo z UZP prek terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in učinkovitost zalog zemeljskega plina.
- (34) Prvič, ocene zagotovljenih zmogljivosti v zvezi s povezovalnimi daljnovodi, izvedene glede na predpostavko 100-odstotne uporabe zagotovljenih zmogljivosti povezovalnih daljnovodov za plin H, dosegajo 1 780 GWh/d v smislu uvoza in 425 GWh/d v smislu izvoza ⁽¹⁾. Neto uvoz plina H prek plinovodov je ocenjen na 1 355 GWh/d.
- (35) Francoski organi so navedli, da bi okrepitev plinskega omrežja in povezovalnih daljnovodov pomenila precejšen strošek ⁽²⁾, zlasti glede na uporabo obstoječe infrastrukture za skladiščenje. Tovrstna infrastruktura vsekakor ne bi bila na voljo v srednjeročnem obdobju zaradi dolgega časa gradnje.
- (36) Drugič, kar zadeva oskrbo z UZP, imajo štiri francoski terminali za utekočinjeni zemeljski plin skupno zmogljivost pošiljanja v omrežje 1 160 GWh/d ⁽³⁾. Toda te zmogljivosti se lahko uporabijo le pod pogojem, da je UZP na voljo v rezervoarjih terminalov za utekočinjeni zemeljski plin. Francoski organi so menili, da bi se za tveganje, kakršno je konično obdobje z nizkimi temperaturami, krajše od desetih dni, lahko uporabila le zaloga UZP v rezervoarju. Nasprotno pa bi se po desetih dneh lahko dostavil tovor UZP in terminali za utekočinjeni zemeljski plin bi se lahko uporabljali pri polni zmogljivosti. Glede na povprečno raven zaloge UZP, zabeleženo v rezervoarjih, sta bila izbrana dva scenarija: za najslabšo možno zimo (scenarij 1) in najboljšo možno zimo (scenarij 2).
- (37) Scenarija ustrežata ravni uporabe terminalov za utekočinjeni zemeljski plin, ki je višja od povprečne ravni uporabe v zimah v letih od 2011 do 2018. Francija je nazadnje izbrala scenarij 1 in potencial pošiljanja terminalov za utekočinjeni plin ocenila na 330 GWh/d za štiridnevno konično obdobje z nizkimi temperaturami.
- (38) Francoski organi so navedli, da obstoječi terminali za utekočinjanje delujejo na ravni, ki je blizu njihove polne zmogljivosti, da se pokrijejo precejšni stroški naložbe. Poleg tega so skoraj vsi tovari UZP predmet dolgoročnih pogodb zaradi kapitalске intenzivnosti teh projektov in so torej že prodani, preden so proizvedeni. Poleg tega je manjši strošek skladiščenja zemeljskega plina v plinasti obliki pojasnjen s počasnim razvojem skladiščenja UZP na svetovni ravni. Tako so količine UZP, ki so hitro na voljo, majhne.
- (39) Tretjič, francoski organi so v zvezi z učinkovitostjo podzemnih zalog zemeljskega plina pojasnili, da uporaba vodonosnikov, ki predstavljajo 90 % infrastrukture za skladiščenje v Franciji, pomeni, da se vsako leto dovolj napolnijo in dovolj izpraznijo. Poleg tega se pretok, ki lahko teče iz infrastrukture za skladiščenje, postopoma zmanjšuje, ko se zaloga manjša.

⁽¹⁾ Podatki o zagotovljenih zmogljivostih povezovalnih daljnovodov za plin H izvirajo iz poročila Transmission Capacity Map za leto 2017, ki ga je izdalo omrežje ENTSO.

⁽²⁾ Francija je na primer strošek gradnje plinovodov Arc Lyonnais, Eridan in Perche, katerih namen je olajšati prenos plina s severa proti jugu Francije, ocenila na 1,6 milijarde EUR.

⁽³⁾ Zmogljivost pošiljanja je med štirimi terminali razdeljena tako: terminal Montoir ima zmogljivost pošiljanja 400 GWh/d, terminal za utekočinjeni zemeljski plin Fos-Cavaou 205 GWh/d, terminal za utekočinjeni zemeljski plin Fos-Tonkin 205 GWh/d, terminal za utekočinjeni zemeljski plin Dunkerque pa 520 GWh/d. Kadar se povezovalni daljnovod Dunkerque uporablja pri polni zmogljivosti, je zmogljivost terminala Dunkerque za dovajanje utekočinjenega plina v francosko omrežje zemeljskega plina omejena na 350 GWh/d zaradi ozkega grla na prenosnem omrežju.

- (40) Ker je bila po eni strani povprečna raven napolnjenosti infrastrukture za skladiščenje v devetih zimah pred analizo Francije 1. februarja 42-odstotna in ker se je po drugi strani 85 % koničnih obdobij z nizkimi temperaturami v zadnjih 70 letih začelo pred 5. februarjem, so francoski organi kot predpostavko navedli, da je na začetku koničnega obdobja z nizkimi temperaturami v vsaki infrastrukturi za skladiščenje na voljo višina pretoka, povezana s 45-odstotno napolnjenostjo delovne prostornine.
- (41) Poleg tega so francoski organi upoštevali varnostno zalogo, ki jo morajo zagotoviti upravljavci prenosnega omrežja zemeljskega plina, da se lahko v primeru krize oskrbijo bistvene socialne službe, če pride do izpada njihovega dobavitelja, in sicer višina pretoka 124 GWh/d za 45-odstotno napolnjenost delovne prostornine.
- (42) Na podlagi vseh navedenih predpostavk so francoski organi za obdobje med letoma 2019 in 2025 opredelili letno potrebo po infrastrukturi za skladiščenje z delovno prostornino 138,5 TWh in višino pretoka 2 376 GWh/d za 45-odstotno napolnjenost delovne prostornine, da se zagotovi zmogljivost omrežja za zadostitev povpraševanju v koničnem obdobju z nizkimi temperaturami ⁽¹⁴⁾.

3.4.2 Infrastruktura, potrebna za zagotavljanje storitve dobave v prenosnem omrežju zemeljskega plina

- (43) Francoski organi so opredelili tudi infrastrukturo za skladiščenje, potrebno za zagotavljanje oskrbe celotnega ozemlja ob upoštevanju zmogljivosti dobave prenosnega omrežja zemeljskega plina. Za to so preučili različne primere prezasedenosti prenosnega omrežja.
- (44) Upravljavci prenosnega omrežja (v nadaljnjem besedilu: UPO) so opredelili najverjetnejši scenarij, kar zadeva prezasedenost, ki ustreza razmeram v opazovanem obdobju v okviru trga, na katerem poskušajo dobavitelji po mnenju francoskih organov čim bolj povečati uvoz zemeljskega plina z Norveške in iz Rusije, ki sta trenutno najbolj konkurenčna vira zemeljskega plina v Evropi, ter zmanjšati uvoz utekočinjenega zemeljskega plina, za katerega je mogoče dobiti višjo ocenjeno vrednost v Aziji. V teh razmerah je mogoče opaziti štiri glavne operative omejitve (glej sliko 1 spodaj).

Slika 1: Glavne operative omejitve, ki jih je mogoče opaziti na prenosnem omrežju, kadar želijo dobavitelji kar najbolj povečati oddajo zemeljskega plina s severovzhoda Francije.

⁽¹⁴⁾ Odlok št. 2020-456 o načrtu PPE.

- (45) Pri metodologiji se upošteva dejstvo, da dobavitelji zemeljskega plina potrebujejo zaloge UZP, da lahko zadostijo povpraševanju potrošnikov, vendar da dobavitelji nikakor niso omejeni pri razporeditvi zalog UZP med štiri francoske terminale za utekočinjeni plin.
- (46) Če je omejitev dosežena, se predvideva, da upravljavci prenosnega omrežja za obravnavo vprašanje prezasedenosti obravnavajo tako, da najprej uporabijo prekinljive zmogljivosti povezovalnih daljnovodov. Če prezasedenost traja, se določi količina zemeljskega plina, ki bi jo bilo treba vzeti iz infrastrukture za podzemno skladiščenje ob koncu obdobja prezasedenosti.
- (47) S tem se lahko opredelijo podzemne zaloge zemeljskega plina, potrebne ob koncu vsakega obdobja prezasedenosti, da se lahko zagotovi storitev dobave v prenosnem omrežju zemeljskega plina.
- (48) Uporaba te metode za zimo 2018–2019 za glavna obdobja prezasedenosti, do katerih bi lahko prišlo, če želijo dobavitelji kar najbolj povečati oddajo zemeljskega plina s severovzhoda Francije, vodi do ocene potreb podzemnih zalog s skupno delovno prostornino najmanj:
- 16 TWh ob koncu obdobja prezasedenosti NS4 (infrastruktura za skladiščenje Izaute, Lussagnet in Manosque),
  - 54 TWh ob koncu obdobja prezasedenosti NS3 (infrastruktura za skladiščenje Céré-la-Ronde, Chemery, Izaute, Lussagnet in Manosque),
  - 55 TWh ob koncu obdobja prezasedenosti NS2 (infrastruktura za skladiščenje Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Izaute, Lussagnet, Manosque in Tersanne),
  - 64 TWh ob koncu obdobja prezasedenosti NS1 (infrastruktura za skladiščenje Beynes, Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Germigny-sous-Coulomb, Gournay-sur-Aronde, Izaute, Lussagnet, Manosque, Saint-Illiers-la-Ville in Tersanne).

3.4.3 Seznam infrastrukture, ki spada v obseg ureditve

- (49) Francoski organi so navedli, da opredelitve bistvene infrastrukture ni bilo mogoče končati dovolj zgodaj za zimo 2018–2019. Iz tega razloga je bil regulativni mehanizem za leti 2018–2019 najprej uporabljen prehodno za vso infrastrukturo za skladiščenje zemeljskega plina na francoskem ozemlju. Ta infrastruktura je bila opredeljena z načrtom PPE iz leta 2016 kot infrastruktura, potrebna za zanesljivost oskrbe ⁽¹⁵⁾.
- (50) Z odlokom z dne 26. decembra 2018 ⁽¹⁶⁾ so bili nato s seznama potrebne infrastrukture umaknjeni trije objekti z zmanjšanim delovanjem družbe Storengy (Soigns-en-Sologne, Saint-Clair-sur-Epte in Trois-Fontaines) ter projekta Lussagnet faza 1 (Teréga) in Manosque 2 (Géométhane). Ta infrastruktura ni bila od uvedbe reguliranega dostopa do skladiščenja zemeljskega plina nikoli uporabljena.
- (51) Nazadnje, odlok št. 2020-456 o načrtu PPE za obdobje med letoma 2019 in 2023 določa infrastrukturo za podzemno skladiščenje zemeljskega plina, ki mora delovati za srednje- in dolgoročno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe. Ta predstavlja delovno prostornino 138,5 TWh in obremenitveno zmogljivost 2 376 GWh/d za napolnjenost, ki ustreza 45 % delovne prostornine:

Infrastruktura	Upravljavec	Leto začetka obratovanja	Vrsta skladiščenja
Beynes	Storengy	1956	Vodonosnik
Céré-la-Ronde	Storengy	1993	Vodonosnik
Cerville-Verlaine	Storengy	1970	Vodonosnik
Chemery	Storengy	1968	Vodonosnik
Etrez	Storengy	1980	Slani vodonosnik

⁽¹⁵⁾ Odlok št. 2016-1442 z dne 27. oktobra 2016 o načrtu PPE.

⁽¹⁶⁾ Odlok št. 2018-1248 z dne 26. decembra 2018 o infrastrukturi za skladiščenje plina, potrebni za zanesljivost oskrbe.

Germigny-sous-Coulomb	Storengy	1982	Vodonosnik
Gournay	Storengy	1976	Vodonosnik
Lussagnet/Izaute	Teréga	1957	Vodonosnik
Manosque	Géométhane	1993	Slani vodonosnik
Saint-Illiers-la-Ville	Storengy	1965	Vodonosnik
Tersanne/Hauterives	Storengy	1970	Slani vodonosnik

Preglednica 1: Objekti za skladiščenje zemeljskega plina, ki morajo obratovati do leta 2023

- (52) Načrt PPE določa, da bi se morale za obdobje med letoma 2024 in 2028 potrebe po skladiščenju zmanjšati. Seznam infrastrukture za skladiščenje bi se lahko do leta 2026 zmanjšal za obremenitveno zmogljivost, ki ustreza najmanj 140 GWh/d pri 45 % delovne prostornine. Ob upoštevanju negotovosti v zvezi s količinami, potrebnimi za zanesljivost oskrbe po letu 2026, bi bilo treba te količine potrditi leta 2023 in določiti v naslednjem načrtu PPE.

3.5 Prodaja zmogljivosti skladiščenja na dražbi

- (53) V skladu s členom L.421-5-1 energetskega zakonika se regulirane zmogljivosti skladiščenja prodajajo na dražbi v skladu z ureditvijo, ki jo določi komisija CRE. Na podlagi sklepa komisije CRE z dne 22. februarja 2018 se dražba izvede s pridržano ceno nič ⁽¹⁷⁾.
- (54) Rezultati prve dražbe so bili naslednji:

Obdobje skladiščenja	Prihodki (v milijonih EUR)	Povprečna cena, dosežena na dražbi (EUR/MWh)
2018–2019	68,4	0,53
2019–2020	233,6	1,80
2020–2021	504,6	3,85

Preglednica 2: Rezultat dražbe in prihodki od dodatnih prodaj skozi leto

3.6 Kritje odobrenih prihodkov upravljavcev skladišč, kot jih opredeljuje komisija CRE

- (55) V skladu s členom L.452-1 energetskega zakonika so „tarife za uporabo prenosnih omrežij [...] določene pregledno in nediskriminatorno, da se pokrijejo vsi stroški, ki jih nosijo upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci infrastrukture za skladiščenje, navedene v istem členu L. 421-3-1, če ti stroški ustrezajo stroškom učinkovitih operaterjev“.
- (56) Poleg tega isti člen določa, da se pri teh stroških „upoštevajo značilnosti opravljene storitve in stroški, povezani z njo,“ in da v zvezi z upravljavci skladišč vključujejo med drugim zlasti „običajno donosnost vložene kapitala“.
- (57) Člen L.452-2 energetskega zakonika komisijo CRE pooblašča, da opredeli „metode, ki se uporabijo za določitev tarif za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina“, in da od upravljavcev skladišč zahteva, naj ji sporočijo elemente, zlasti računovodske in finančne, ki so potrebni za določitev teh tarif.
- (58) Iz teh določb izhaja, da zakon komisijo CRE pooblašča, da določi odobrene prihodke upravljavcev skladišč tako, da se pokrijejo stroški „učinkovitega operaterja“ in zagotovi običajno donosnost vložene kapitala.

⁽¹⁷⁾ Sklep št. 2018-039 z dne 22. februarja 2018 o ureditvi trženja zmogljivosti skladiščenja v okviru izvajanja reguliranega dostopa tretjih oseb do podzemnih skladišč za zemeljski plin v Franciji.

- (59) Komisija CRE je s sklepom določila predvidene odobrene prihodke, najprej za dveletno regulativno obdobje. Ta prva tarifa za skladiščenje je veljala v letih 2018 in 2019 (v nadaljnjem besedilu: ATS 1) ⁽¹⁸⁾. Komisija CRE je nato uskladila regulativni okvir upravljavcev skladišč z regulativnim okvirom drugih tarif za infrastrukturo. Druga tarifa za skladiščenje (v nadaljnjem besedilu: ATS 2) se uporablja od leta 2020 za obdobje štirih let ⁽¹⁹⁾.
- (60) Splošni pristop za določitev dovoljenih predvidenih prihodkov ostaja za različne tarife za skladiščenje nespremenjen. Komisija CRE je dovoljene prihodke upravljavcev skladišč določila predhodno na podlagi napovedi, ki so jih predložili upravljavci, ki so nato prilagojene s popravkom naslednje leto in naknadnimi revizijami. Komisija CRE stroške upravljavcev skladišč upošteva, če se štejejo za učinkovite.
- (61) Vendar je bil glede na posebej kratke roke za izvedbo reforme za leti 2018 in 2019 uporabljen poenostavljen okvir. Komisija CRE je za to prvo obdobje uporabila okvir tarif, v katerem so bile razlike med predvidenim in dejanskim za vse stroške in prihodke popravljene za nazaj. Ta mehanizem zagotavlja višino tarif, ki je nazadnje strogo enaka dejanskim stroškom in prihodkom upravljavca. Za obdobje 2020–2023 želi komisija CRE načela regulacije pobud razširiti na infrastrukturo za skladiščenje, na podlagi svojih analiz pa je uporabila izpopolnjen potek stroškov upravljavcev v okoliščinah, zaznamovanih s trendom manjše porabe zemeljskega plina.
- (62) Glede na metodo, ki jo je določila komisija CRE, so dovoljeni predvideni prihodki enaki vsoti predvidenih neto stroškov upravljanja (v nadaljnjem besedilu: NSU), predvidenih normativnih stroškov kapitala (v nadaljnjem besedilu: NSK) in dobroimetja računa za poravnavo stroškov in proizvodov iz prejšnjega leta (v nadaljnjem besedilu: RPSP).

$$\text{Dovoljeni prihodki} = \text{NSU} + \text{NSK} + \text{RPSP}$$

- (63) Pri izračunu teh elementov se upoštevajo le dejavnosti, ki spadajo v obseg ureditve.

3.6.1 Neto stroški upravljanja

- (64) Neto stroški upravljanja ustrezajo bruto stroškom upravljanja (stroški energije, zunanja poraba, odhodki za zaposlene in davki) „učinkovitega operaterja“ po tem, ko se odštejejo poslovni prihodki upravljavca (med drugim kapitalizirana proizvodnja, zunajtarifni prihodki, dobički ali izgube od nakupa ali prodaje uskladičenega zemeljskega plina).
- (65) Glede na kratke roke za izvedbo reforme komisija CRE za obdobje 2018–2019 ni mogla ugotoviti, ali stroški upravljavcev ustrezajo stroškom „učinkovitega operaterja“. Zato stroški, ki se upoštevajo v tem obdobju, nazadnje ustrezajo dejanskim stroškom upravljavcev skladišč, ki jih je potrdila komisija CRE. Za tarifo ATS 2 je komisija CRE uvedla regulativni mehanizem za pobude neto stroškov upravljanja z izjemo nekaterih vnaprej določenih postavk. Tako bo – razen nekaterih izjem – vsak odmik od poteka stroškov upravljanja, določenega za obdobje ATS 2, v škodo ali korist upravljavca.

3.6.2 Normativni stroški kapitala

- (66) NSK zajemajo amortizacijo in donos osnovnega kapitala. Tako NSK ustrezajo vsoti amortizacije reguliranih osnovnih sredstev (v nadaljnjem besedilu: ROS), donosa osnovnega kapitala, izračunanega na podlagi tehtanega povprečnega stroška kapitala (v nadaljnjem besedilu: TPSK) za ROS, ki so že v uporabi, ter stroška dolga, povezanega s stalnimi sredstvi v izdelavi (v nadaljnjem besedilu: SSI).

$$\text{NSK} = \text{amortizacija ROS} + \text{ROS} \times \text{TPSK} + \text{SSI} \times \text{strošek dolga}$$

- (67) Komisija CRE je potrdila, da ta metoda ustreza zakonodajni praksi v zvezi z reguliranimi objekti na trgih z zemeljskim plinom in električno energijo v Franciji in zahodni Evropi ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Sklep komisije CRE št. 2018-068 z dne 22. marca 2018 o tarifi za uporabo infrastrukture za podzemno skladiščenje zemeljskega plina družb Storengy, TIGF in Géométhane od leta 2018.

⁽¹⁹⁾ Sklep komisije CRE št. 2020-011 z dne 23. januarja 2020 o tarifi za uporabo infrastrukture za podzemno skladiščenje zemeljskega plina družb Storengy, Teréga in Géométhane.

⁽²⁰⁾ Komisija CRE je to primerjavo utemeljila na študiji „Methodologies and parameters used to determine the allowed or target revenue of gas transmission system operators (TSOs)“, ki so jo izvedli Economic Consulting Associates (ekonomski svetovalni partnerji) in Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER).

- (68) Za opredelitev začetne ravni ROS na dan 1. januarja 2018 (v nadaljnjem besedilu: prvotna ROS ali začetna ROS) komisija CRE uporablja tako imenovano metodo „tekočih gospodarskih stroškov“ ⁽²¹⁾. Ta zajema izračun neto gospodarske vrednosti sredstev, (i) pri čemer izhaja iz bruto knjigovodske vrednosti sredstev na računih upravljalcev (pretekli stroški gradnje), (ii) diskontirane glede na inflacijo, nato (iii) oslABLjene glede na ekonomsko življenjsko dobo sredstev.
- (69) Vsako leto se ROS spremenijo glede na:
- amortizacijo, ki temelji na ekonomski življenjski dobi sredstev, odšteti od ROS,
  - nove naložbe, ki začnejo obratovati in povečajo ROS,
  - če je potrebno, razstavljena sredstva pred popolno amortizacijo, ki zmanjšajo ROS,
  - prevrednotenje sredstev inflacije (indeks cen življenjskih potrebščin razen tobaka).
- (70) Komisija CRE meni, da je ukrep, ki najbolje predstavlja prvotno vrednost naložb, ki so jih izvedli upravljalci, bruto vrednost sredstev, zabeležena v obračunih družbe. Ta vrednost, ki jo v okviru letne revizije preverijo revizorji, je po njenem mnenju dokumentirana in objektivna. Ta metoda je enaka metodi, uporabljeni leta 2002 ob začetku regulacije upravljalcev prenosnih omrežij zemeljskega plina, in se uporablja tudi za francoske terminale za utekočinjeni plin.
- (71) Komisija CRE ni upoštevala „nove“ vrednosti sredstev, ampak amortizirano vrednost, skladno z amortizacijo, ki so jo upravljalci skladišč zabeležili pred letom 2018, da družba ne krije ponovno niti stroška, že plačanega v preteklosti, niti že upoštevanega odpisa vrednosti sredstev.
- (72) Za večinski del sredstev sta amortizacijska doba, ki so jo uporabili upravljalci v preteklih obračunih, in amortizacijska doba, ki so jo upravljalci zahtevali v tarifnih dokumentih, podobni. Poleg tega ustrezata standardnim podatkom sektorja v drugih državah.
- (73) Za varovalni plin ⁽²²⁾ pa je komisija CRE zavrnila zahtevo upravljalcev, naj se upošteva enotna amortizacijska doba 250 let. Dejansko je upoštevala, da so upravljalci varovalni plin v nasprotju z njihovimi drugimi sredstvi amortizirali glede na dobo, ki se je razlikovala med upravljalci in po času (od 25 let do 250 let). Zato je komisija CRE za ugotovitev prvotnih ROS upravljalcev skladišč izbrala amortizacijsko stopnjo varovalnega plina, ki je skladna s stopnjo davčne amortizacije, ugotovljene pri vsakem od treh upravljalcev. Amortizacijsko dobo varovalnega plina za prihodnost je določila na 75 let, kar ustreza trem obnovitvam koncesije za upravljanje podzemne jame po 25 let.
- (74) Ekonomska življenjska doba, ki jo je komisija CRE opredelila za različne kategorije sredstev upravljalcev, je naslednja:

Kategorije sredstev	Običajna življenjska doba
Varovalni plin	75 let
Vodnjaki, jame, zbiralniki	50 let
Objekti za obdelavo, stiskanje, dostavo, merjenje	od 20 do 30 let
Nepremičnine in gradnje	30 let
Druga oprema	od 10 do 15 let
Programska oprema, drobn material	5 let

Preglednica 3: Izbrana amortizacijska doba glede na kategorijo sredstev

⁽²¹⁾ Ta metoda izhaja iz spremembe zakona o finančah z dne 28. decembra 2001, s katero je bila ustanovljena posebna komisija (komisija Houri), pristojna za določitev prodajne cene s strani države za prenosna omrežja zemeljskega plina. Primerljiva metoda je bila uporabljena tudi za vrednotenje sredstev terminalov za utekočinjeni plin in distributerjev zemeljskega plina.

⁽²²⁾ „Varovalni plin“ pomeni plin, ki je trajno vbrizgan v podzemne zbiralnike in je nujno potreben za delovanje skladišč, saj je nujen za ohranjanje najnižjega pritiska skladišča, ki omogoča oskrbo delovne prostornine z zahtevanim profilom obremenitve (zgoraj navedeni sklep komisije CRE št. 2018-068).

- (75) Poleg tega je komisija CRE leta 2017 zunanjemu svetovalcu naročila [...], naj izvede revizijo zahteve upravljalcev skladišč za prvotna ROS. Za družbo Storengy je bil rezultat opravljenega izračuna [od 3 do 5 milijard EUR].
- (76) V primeru družbe Teréga so bila s študijo, ki jo je izvedel svetovalec PwC na podlagi pristopa *diskontiranega denarnega toka*, ROS ovrednotena med [1 in 2 milijardi EUR].
- (77) Tako je za izvajanje regulativnega mehanizma komisija CRE pregledala prvotna ROS, ki so jih zahtevali upravljalci skladišč, da bi upoštevala neodvisno gospodarsko oceno tržne vrednosti sredstev. Komisija CRE je zato izbrala naslednja prvotna ROS:

Na dan 1. 1. 2018	Storengy (v milijardah EUR)	Teréga (v milijardah EUR)	Géométhane (v milijardah EUR)
Zahteva upravljalca	4,0	1,37	0,20
ROS, ki jih določi komisija CRE	3,5	1,15	0,19

Preglednica 4: Prvotna ROS upravljalcev skladišč ob začetku veljavnosti ureditve

- (78) V zvezi s stopnjo donosa kapitala je komisija CRE izbrala metodo TPSK, da bi upravljavcu omogočila, da financira obresti in pridobi donosnost lastniškega kapitala, primerljivo s to, ki bi jo lahko pridobil za naložbe s primerljivimi stopnjami tveganja. Komisija CRE je navedla, da je TPSK metoda, ki jo splošno uporabljajo evropski regulatorji za določitev stopnje donosa kapitala sredstev regulirane infrastrukture.
- (79) Na podlagi ekonomskih študij in dela zunanjih svetovalcev ⁽²³⁾ je komisija CRE za leti 2018 in 2019 TPSK določila na 5,75 %. Za obdobje 2020–2023 je komisija CRE izbrala TPSK v višini 4,75 %. Metoda, izbrana za določitev TPSK za ATS 2, se glede na metodo, izbrano za tarifo ATS 1, ni spremenila. Ta razvoj upravičuje znižanje stroškov financiranja, načrtovano znižanje davka od dohodkov pravnih oseb in povečanje koeficienta beta sredstev. To povečanje koeficienta beta sredstev kaže, da se je upoštevalo finančno tveganje, zlasti nasedlih stroškov, zaradi katerega se delničarji družb infrastrukture za zemeljski plin osredotočajo na energetske prehode.
- (80) Ker ni primerljivega upravljalca skladišča, ki kotira na borzi, je komisija CRE kot referenčno obrestno mero uporabila TPSK na UPO za zemeljski plin, čemur je prištela premijo za tveganje, ki velja za skladiščenje. Ta premija je določena na 50 bazičnih točk zaradi številnih objektov za skladiščenje na enem mestu, geološkega tveganja podtalja in tveganja zamenljivosti terminalov za utekočinjeni zemeljski plin, pa tudi povezovalnih daljnovodov s tujino.
- (81) Komisija CRE je tudi pojasnila, da je ta stopnja donosa nižja od tiste, ki je dodeljena reguliranim upravljavcem terminalov za utekočinjeni zemeljski plin (7,25 % ob začetku veljavnosti ukrepa), katerih dejavnost je bolj tvegana zlasti v poslovnem smislu zaradi soobstoja reguliranih in nereguliranih terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ter bolj omejenega števila odjemalcev. Poleg tega je komisija CRE navedla primer 6,5-odstotne stopnje donosa, ki jo je italijanski regulator določil za skladiščenje zemeljskega plina.

3.6.3 Naložbe

- (82) Upravljalci podzemnih skladišč za zemeljski plin na podlagi člena L.421-7-1 energetskega zakonika komisiji CRE vsako leto pošljejo svoj letni načrt naložb v odobritev. V tem okviru komisija CRE „poskrbi za izvedbo naložb, ki so nujne za ustrezen razvoj skladišč, ter za pregleden in nediskriminatoren dostop do njih“.
- (83) V drugi tarifi za skladiščenje je komisija CRE uvedla spodbudo k obvladovanju stroškov za različne kategorije naložb.

⁽²³⁾ Predvsem v poročilu družbe Compass Lexecon z dne 20. marca 2017 je bilo priporočeno, da se TPSK določi med 4,2 in 5,8 %.

3.6.4 Račun za poravnavo stroškov in proizvodov

- (84) Komisija CRE odobrene prihodke določi na podlagi napovedi upravljavcev v zvezi s stroški in prihodki za naslednje leto. RPSP je bil uveden, da bi se upoštevala razlika med predvidenimi stroški ali prihodki in dejanskimi stroški ali prihodki za nekatere vnaprej določene postavke. RPSP posledično varuje upravljavce pred nihanjem nekaterih postavk stroškov ali prihodkov. Uporablja se tudi za nakazilo finančnih spodbud, ki izhajajo iz uporabe regulativnih mehanizmov pobud, in upoštevanje eventualnih dobičkov od prodaje ali nasedlih stroškov, ko jih komisija CRE odobri.
- (85) Komisija CRE je za tarifo ATS 1 ob prvi izvedbi reguliranega skladiščenja uporabila okvir tarif, v katerem so bile razlike med vsemi predvidenimi in vsemi dejanskimi stroški in prihodki popravljene za nazaj. Tarifa je bila torej „100-odstotni RPSP“ in nobena postavka stroškov ali prihodkov ni bila podprta.
- (86) Za tarifo ATS 2 komisija CRE uporablja obseg RPSP v skladu s splošnim okvirom vseh tarif električnih omrežij in infrastrukture za zemeljski plin. Tako se le nekatere vnaprej določene postavke naknadno krijejo z razlikami med predvidenimi in dejanskimi stroški in prihodki prek RPSP. Te postavke, krite z RPSP, se nanašajo med drugim na stroške naložb ali prihodke od prodaje. Nasprotno pa so skoraj celotni stroški upravljanja predmet spodbude, ki je lahko popolna (vso razliko med predvidenimi in dejanskimi stroški in prihodki krije upravljavec ali je v njegovo korist) ali delna (na primer za stroške električne energije, pri katerih je spodbuda 20-odstotna, 80 % razlik pa se krije z RPSP).

3.7 Upravičenci

- (87) Upravičenci ukrepa so upravljavci infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina, ki spadajo na področje uporabe regulativnega mehanizma. Od začetka veljavnosti ukrepa gre za družbe Storengy, Teréga in Géométhane.

3.8 Financiranje ukrepa s tarifami za uporabo prenosnih omrežij

- (88) Financiranje odobrenih prihodkov upravljavcev skladišč izhaja na eni strani iz prihodkov, ki jih neposredno prejmejo upravljavci skladišč, in na drugi strani, če so ti prihodki nižji od odobrenih prihodkov, iz nadomestila za skladiščenje, ki je enako razliki med odobrenimi prihodki in neposredno prejetimi prihodki.

$$\text{Nadomestilo} = \text{odobreni prihodki} - \text{neposredno prejeti prihodki}$$

- (89) Neposredno prejeti prihodki upravljavcev izhajajo pretežno iz dražb, pa tudi iz morebitnih preteklih dolgoročnih pogodb in dodatnih storitev.
- (90) Nadomestilo za skladiščenje krijejo UPO pri dobaviteljih zemeljskega plina na podlagi posebne pristojbine, „pristojbine za skladiščenje“ v tarifi za uporabo prenosnega omrežja (tarifa ATRT) pod pogoji, ki jih določi komisija CRE (glej uvodno izjavo 21).
- (91) Najprej je treba pojasniti, da sta v Franciji dva UPO, torej dva imetnika dovoljenja za uporabo plinovodov za prenos zemeljskega plina na podlagi člena L.431-1 energetskega zakonika: družbi GRTgaz in Teréga (nekdanja TIGF).
- (92) Družba GRTgaz je delniška družba v 75-odstotni lasti družbe ENGIE in 25-odstotni lasti družbe Société d'Infrastructures Gazière. Družba GRTgaz, ki je pod neposrednim nadzorom družbe ENGIE, je neodvisna od drugih delov njenega vertikalno integriranega podjetja (skupina ENGIE) v skladu z modelom neodvisnega UPO, s čimer se zagotavlja dejansko ločevanje dejavnosti UPO in dejavnosti proizvodnje ali oskrbe ⁽²⁴⁾.

⁽²⁴⁾ Sklep komisije CRE z dne 26. januarja 2012 o certifikaciji družbe GRTgaz; sklep komisije CRE št. 2019-135 z dne 25. junija 2019 o ohranitvi certifikacije družbe Teréga po treh kapitalskih udeležbah skupine Crédit Agricole v podjetja za proizvodnjo električne energije.

- (93) Kot je opisano v uvodni izjavi 9, je družba Teréga v 40,5-odstotni lasti družbe Snam, v 31,5-odstotni lasti družbe GIC, v 18-odstotni lasti družbe EDF Investissement in v 10-odstotni lasti družbe Predica. Tudi družba Teréga izpolnjuje pogoje neodvisnega UPO ⁽²⁵⁾.

3.8.1 Določitev pristojbine za skladiščenje v tarifah za uporabo prenosnega omrežja s strani komisije CRE

- (94) V skladu s členom L.452-1, šesti pododstavek, energetskega zakonika „krijejo tarife za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina njihovi upravljavci. Upravljavci prenosnih omrežij upravljavcem podzemnih skladišč za zemeljski plin iz člena L. 421-3-1 vrnejo del izterjanega zneska v skladu s pravili, ki jih določi komisija za energetska regulacijo“.
- (95) V členu L.452-2 energetskega zakonika je navedeno, da „metode, ki se uporabijo za določitev tarif za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina, [...] določi komisija za energetska regulacijo“.
- (96) Na podlagi teh določb je komisija CRE s sklepom št. 2018-069 z dne 22. marca 2018 ⁽²⁶⁾ določila pravila za izračun pristojbine za skladiščenje, ki se uporablja od 1. aprila 2018.
- (97) Pristojbina za skladiščenje, ki jo plača vsak dobavitelj, mora po mnenju komisije CRE izražati vrednost „zanesljivosti oskrbe“, to je plačilo za skladišča, ki zagotavljajo prednostno dobavo zemeljskega plina odjemalcem, katerih oskrba ne sme biti prekinjena, zlasti gospodinjskim odjemalcem.

3.8.2 Plačilo pristojbine za skladiščenje s strani dobaviteljev in izdajanje dodatnih računov za končne odjemalce

- (98) V zvezi z obveznostjo plačila pristojbine za skladiščenje s strani dobaviteljev je komisija CRE s sklepom z dne 22. marca 2018 uvedla pristojbino za skladiščenje v tarifah ATRT s tem, da je vstavila nove določbe v sklep št. 2018-022 z dne 7. februarja 2018 o spremembi tarife za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina družb GRTgaz in TIGF na dan 1. aprila 2018.
- (99) Iz te spremembe izhaja, da „vsak dobavitelj, ki mu je dodeljena zagotovljena zmogljivost za dobavo do najmanj ene priključne točke za prenos in distribucijo (PTPD), uporablja tarifno pristojbino za skladiščenje glede na to, da je odjem njihovih odjemalcev, priključenih na javna distribucijska plinska omrežja, v portfelju dobavitelja pozimi prilagojen na 1. dan v vsakem mesecu“.
- (100) Pojem dobavitelja pomeni vsako „fizično ali pravno osebo, ki z UPO sklene pogodbo o dobavi v prenosnem omrežju zemeljskega plina. Dobavitelj je glede na primer upravičena stranka, dobavitelj ali njihov pooblaščenec“. PTPD je opredeljena kot „fizična ali hipotetična priključna točka med prenosnim omrežjem in javnim distribucijskim omrežjem“.
- (101) Poleg tega iz besedila člena L.452-1, šesti pododstavek, energetskega zakonika izhaja, da morajo UPO obvezno obračunati tarife ATRT (glej uvodno izjavo 94 „krijejo“).
- (102) V zvezi s prenosom pristojbine za skladiščenje na končne uporabnike je komisija CRE navedla, da bodo dobavitelji pristojbino za skladiščenje prenesli na svoje končne odjemalce, ki spadajo v osnovo nadomestila v delu „Prenos“ na njihovem računu. Komisija CRE nima seznama zadevnih odjemalcev.

⁽²⁵⁾ Sklep komisije CRE z dne 26. januarja 2012 o certificiranju družbe TIGF; sklep komisije CRE z dne 4. februarja 2016 o ohranitvi certificiranja družbe TIGF po kapitalskem vstopu družbe Predica v družbo TIGF Holding.

⁽²⁶⁾ Sklep komisije CRE št. 2018-69 z dne 22. marca 2018 o uvedbi tarifne pristojbine za skladiščenje v tarifi za uporabo prenosnih omrežij družb GRTgaz in TIGF.

- (103) Ta prenos je natančneje obvezen le v zvezi z reguliranimi tarifami za prodajo zemeljskega plina v skladu s členoma L.445-3 in R.445-3 energetskega zakonika ⁽²⁷⁾. Pri tržnih ponudbah pa je odvisen od diskrecijske izbire dobavitelja.

3.8.3 Razdelitev sredstev, ki jih zberejo UPO, med upravljavce skladišč glede na pravila, ki jih določi komisija CRE

- (104) Ko UPO poberejo prihodke od pristojbine, jih v skladu s sklepom komisije CRE o pristojbini za skladiščenje vrnejo različnim upravljavcem skladišč sorazmerno z nadomestilom, ki bi ga morali prejeti ⁽²⁸⁾. Del, ki je dodeljen vsakemu upravljavcu, ustreza razmerju med predvidenim letnim nadomestilom upravljavca in celotnim predvidenim nadomestilom vseh reguliranih upravljavcev skladišč, kot jih določi komisija CRE. Ti deli so določeni letno v sklepu komisije CRE o spremembi pristojbine za skladiščenje.
- (105) UPO v ta namen v skladu s sklepom komisije CRE sklenejo pogodbo z vsakim upravljavcem skladišča, da bi opredelili način izvajanja zbiranja in vračanja nadomestila, katerega strošek določi komisija CRE in je pokrit z odobrenimi prihodki upravljavcev. Za leto 2018 ta strošek znaša 130 000 EUR na UPO na upravljavca skladišča ⁽²⁹⁾.

3.9 Proračun

- (106) Vsako leto je skupni znesek nadomestil, izplačanih regulirani upravljavcem, odvisen od prihodkov od prodaje na dražbi in odobrenih prihodkov, ki jih določi komisija CRE. Skupni znesek nadomestila, izplačanega trem reguliranim upravljavcem skladišč, je v letu 2018 znašal 528 milijonov EUR, v letu 2019 540 milijonov EUR, v letu 2020 pa 251 milijonov EUR.

	2018 (v milijonih EUR)	2019 (v milijonih EUR)	2020 (v milijonih EUR)
Storengy	402	392	199
Teréga	101	113	25
Géométhane	26	36	28
Skupaj	528	540	251

Preglednica 5: Bilanca nadomestila za skladiščenje za proračunska leta 2018, 2019 in 2020.

3.10 Trajanje

- (107) Določbe zakona o ogljikovodikih v zvezi z regulativnim mehanizmom za upravljavce skladišč so začele veljati 1. januarja 2018. Komisija CRE je odobrene prihodke upravljavcev skladišč določila za obdobje od 1. januarja 2018. Poleg tega je prva dražba zmogljivosti skladiščenja potekala od 5. do 29. marca 2018 za obdobje 2018–2019, dražbi pa sta bili organizirani tudi v obdobjih 2019–2020 in 2020–2021 (glej preglednico 2 v uvodni izjavi 54).
- (108) Pristojbina za skladiščenje je bila uvedena v tarifi ATRT od 1. aprila 2018 dalje. Komisija CRE je najprej določila predvidene odobrene prihodke za dveletno regulativno obdobje ⁽³⁰⁾. Nato je uskladila regulativni okvir upravljavcev skladišč z regulativnim okvirom drugih tarif za infrastrukturo. Druga tarifa za skladiščenje se uporablja za obdobje 2020–2023 ⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Člen L.445-3 energetskega zakonika: „Regulirane tarife za prodajo zemeljskega plina se določajo glede na posebne značilnosti dobav in z njimi povezane stroške. Krijejo vse te stroške [...]“

Člen R.445-3 energetskega zakonika: „Za vsakega dobavitelja se določi tarifna formula, ki obsega vse stroške oskrbe z zemeljskim plinom. S tarifno formulo in stroški, ki niso stroški oskrbe, se lahko določijo povprečni stroški dobave zemeljskega plina, na podlagi katerih se določijo regulirane tarife za njegovo prodajo glede na način oskrbe zadevnih odjemalcev.“

Stroški, ki niso stroški oskrbe, obsegajo zlasti: [...] (2) po potrebi stroške skladiščenja zemeljskega plina“.

⁽²⁸⁾ Zgoraj navedeni sklep št. 2018-069, str. 7 in 8.

⁽²⁹⁾ Zgoraj navedeni sklep št. 2018-069.

⁽³⁰⁾ Zgoraj navedeni sklep komisije CRE št. 2018-069 z dne 22. marca 2018.

⁽³¹⁾ Zgoraj navedeni sklep komisije CRE št. 2020-011 z dne 23. januarja 2020.

- (109) Za zdaj velja, da francoski organi ne določijo datuma prenehanja mehanizma. Obseg mehanizma pa je bil določen z zadnjim načrtom PPE ⁽³²⁾ do njegove spremembe. Ta sprememba načrta PPE je predvidena za leto 2023 in se bo zaključila najpozneje 31. decembra 2028.

3.11 Obveznosti

- (110) Francoski organi so sprejeli dve obveznosti. Prvič, obvezali so se, da bodo Komisiji predložili poročilo pred koncem leta 2024. V tem poročilu je treba zajeti naslednje točke:
- informacije v zvezi z izvajanjem ukrepa v prejšnjem obdobju (2018–2023), zlasti rezultate dražb, kar zadeva količine in cene, ter zneske plačila za posamezne objekte,
  - posodobljen pregled delovanja trga z zemeljskim plinom v Franciji, zlasti elemente, ki upravičujejo ohranitev ukrepa za obdobje 2023–2028, vključno s stopnjo razmika, stopnjo povpraševanja, naložbami v plinsko omrežje v Franciji in tujini ter naložbami v terminale UZP,
  - informacije v zvezi s pregledom načrta PPE v letu 2023 in njegov morebitni vpliv na področje uporabe ukrepa,
  - metodo izračuna plačila zajamčenega plačila v regulativnem obdobju 2023–2028. Če se metoda izračuna spremeni, želi Komisija prejeti informacije o razlogih za spremembo,
  - podatke v zvezi z vplivom ukrepa na konkurenco, pri čemer je treba poudariti morebitno izkrivljanje konkurence, ugotovljenem v sklepu, na primer vpliv ukrepa na objekte za skladiščenje zemeljskega plina v sosednjih državah članicah, povezovalne daljnovode in francoske terminale za utekočinjeni zemeljski plin. Ti elementi morajo biti podprti s preteklimi podatki glede uporabe teh sredstev in ustreznimi spremembami regulativne ureditve, kar zadeva skladiščenje zemeljskega plina v sosednjih državah Francije. Prav tako je treba oceniti in količinsko opredeliti vpliv ukrepa na francosko trgovino na drobno.
- (111) Drugič, francoski organi se obvezujejo, da bodo naslednje informacije objavili na izčrpnem spletnem mestu, namenjenem državnim pomočem v Franciji ⁽³³⁾, ter na platformi *Transparency Award Module*: povezavo, prek katere je na voljo celotno besedilo mehanizma in njegovih načinov izvajanja; identiteto upravičencev do finančnih tokov; obliko finančnih tokov; znesek, dodeljen vsakemu upravičencu; datum dodelitve; vrsto podjetja (MSP/veliko podjetje), regijo, v kateri ima upravičenec sedež, in glavni gospodarski sektor, v katerem upravičenec izvaja svoje dejavnosti.

3.12 Opis razlogov za začetek formalnega postopka preiskave

- (112) Predhodno mnenje Komisije v sklepu o začetku postopka je, da je regulativni mehanizem državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ki bi bil lahko združljiv z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3), točka (c), PDEU. Vendar je Komisija v fazi formalnega postopka preiskave izrazila dvome glede sorazmernosti regulativnega mehanizma in obstoja izkrivljanja konkurence.
- (113) Natančneje, Komisija je po eni strani ugotovila, da komisija CRE upravljavcem skladišč zaradi določitve njihovih dovoljenih prihodkov omogoča, da pridobijo donos osnovnega kapitala. Izračun tega donosa vključuje oceno vrednosti reguliranih sredstev. Komisija je izrazila dvome glede postopka neodvisne ekonomske ocene tržne vrednosti sredstev ob začetku izvajanja regulativnega mehanizma s strani komisije CRE, kar bi lahko vzbudilo dvom o sorazmernosti ukrepa.
- (114) Po drugi strani Komisija ob upoštevanju informacij, ki so ji bile predložene v okviru formalnega postopka preiskave, ni mogla izključiti dejstva, da se z mehanizmom uvaja izkrivljanje konkurence. To neupravičeno izkrivljanje konkurence bi obstajalo med (i) francoskimi dobavitelji zemeljskega plina in dobavitelji zemeljskega plina iz drugih držav članic, (ii) upravljavci skladišč zemeljskega plina na eni in upravljavci skladišč UZP in upravljavci povezovalnih daljnovodov na drugi strani ter (iii) francoskimi upravljavci skladišč zemeljskega plina in upravljavci skladišč zemeljskega plina iz drugih držav članic.

⁽³²⁾ Zgoraj navedeni odlok št. 2020-456 z dne 21. aprila 2020.

⁽³³⁾ <http://www.europe-en-france.gouv.fr/Centre-de-ressources/Aides-d-etat/Regimes-d-aides>.

4. PRIPOMBE FRANCIJE

- (115) Francija je Komisiji predložila svoje pripombe, h katerim so bile priložene pripombe komisije CRE. Pripombe komisije CRE se zato štejejo za sestavni del pripomb Francije.
- (116) Francija meni, da so dvomi o reformi skladiščenja zemeljskega plina, ki jih je izrazila Komisija, neutemeljeni.

4.1 Obstoje pomoči

- (117) Francija najprej izpodbija to, da zadevni ukrep zajema državna sredstva. Poleg tega po njenem mnenju ni mogoče šteti, da bi prehod iz dogovorjene ureditve v regulirano ureditev pomenil gospodarsko prednost za upravljavca, ki jo mora uporabiti. Prav tako izpodbija to, da naj bi bili upravljavci povezovalnih daljnovodov in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin v konkurenci z upravljavci skladišč.
- (118) Francija, kar zadeva financiranje z državnimi sredstvi, dalje izpodbija to, da kritje dela stroškov upravljavcev bistvene infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina pomeni obvezni prispevek. Dobavitelji zemeljskega plina plačajo tarifo za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina v zameno za storitev dobave, to je storitev, ki se načrtuje z visoko stopnjo zanesljivosti in dolgoročno sposobnostjo, da se zadosti razumnemu povpraševanju ⁽³⁴⁾.
- (119) Francija prav tako navaja, da je prenos tarife za uporabo prenosnega omrežja na račun odjemalca zemeljskega plina obvezen le za odjemalce, ki se odločijo za to, da se zanje uporabljajo regulirane tarife za prodajo zemeljskega plina. Ponudbe z regulirano tarifo za prodajo po mnenju Francije pomenijo manjšinski delež dobave zemeljskega plina v Franciji ⁽³⁵⁾, še toliko bolj, ker se nameravajo regulirane tarife za prodajo zemeljskega plina ukiniti v več fazah ⁽³⁶⁾.
- (120) Poleg tega Francija, kar zadeva dodeljeno prednost, na prvem mestu navaja, da se pri določitvi stroška kapitala upošteva najmanjše tveganje za regulirane dejavnosti z manjšim plačilom vpisanega kapitala glede na neregulirane dejavnosti. Na drugem mestu Francija izpodbija to, da naj bi bili prihodki, ki jih upravljavec skladišča prejme v regulirani ureditvi, sistematično višji od prihodkov, ki jih isti upravljavec prejme v dogovorjeni ureditvi ⁽³⁷⁾. Poleg tega opozarja, da je okvir ureditve, ki se izvaja od leta 2018, simetričen: „nadomestilo“ se lahko obrne in ga izplačajo upravljavci skladišč, če bi prihodki od prodaje presegle odobrene prihodke, ki jih določi komisija CRE. Tako reguliranega modela ni mogoče ločiti od obveznosti in izgube gospodarske priložnosti, ki so naložene upravljavcem skladišč v okviru tega reguliranega modela.
- (121) Zmanjšanje vrednosti kapitala v višini 494 milijonov EUR, ki ga je skupina ENGIE zabeležila iz naslova regulirane dejavnosti skladiščenja nekaj dni po objavi meril, ki jih je komisija CRE določila za tarifo za skladiščenje, odraža to izgubo pričakovanega dobička, povezanega z ugodnimi tržnimi pogoji. Francija nazadnje opozarja, da se zaradi uvedbe regulativnega mehanizma niso povečali prihodki francoskih upravljavcev skladišč med letoma 2017 in 2018, razen družbe Storengy. Poudarja tudi, da družba Storengy na ravni primerljivih razmikov v reguliranem okviru prejme nižje odobrene prihodke od prihodkov od prodaje v dogovorjeni ureditvi.
- (122) Francija meni, da pri preučitvi selektivnosti dodeljene prednosti ni treba izpostavljati položaja upravljavcev skladišč s sedežem v drugih državah članicah. Navaja namreč Splošno sodišče in Sodišče, ki sta ugotovili, da je „pogoj v zvezi s selektivnostjo [...] mogoče presoati le na ravni samo ene države članice“ ⁽³⁸⁾. Vsekakor ugotavlja, da upravljavci skladišč iz drugih držav članic niso v primerljivem dejanskem in pravnem položaju glede cilja, ki se poskuša doseči z zadevnimi ukrepi, in sicer zagotoviti zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom v Franciji.

⁽³⁴⁾ V skladu z določbami člena 14(4) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga za zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES.

⁽³⁵⁾ Na podlagi poročila „*Observatoire des marchés de détail du 4e trimestre 2019*“, ki ga je objavila komisija CRE, so se 31. decembra 2019 za 66 % stanovanjskih in nestanovanjskih objektov uporabljala javna naročila, za 34 % pa ponudbe z regulirano tarifo za prodajo, 91 % porabe zemeljskega plina se dobavi z javnimi naročili in 9 % prek ponudb z regulirano tarifo za prodajo.

⁽³⁶⁾ V skladu z določbami člena 63 zakona št. 2019-1147 z dne 8. novembra 2019 o energiji in podnebnju.

⁽³⁷⁾ Čeprav so bili prihodki od prodaje med letoma 2013 in 2017 nizki, so bili odobreni prihodki bistveno nižji od prometa, ki so ga ti upravljavci ustvarili v letih 2008–2012 v okviru večjega razmika.

⁽³⁸⁾ Sodbi z dne 7. novembra 2014, Banco Santander, T-399/11, EU:T:2014:938, točka 75, in z dne 11. novembra 2004, Španija/Komisija, C-73/03, EU:C:2004:711, točka 28.

- (123) Francija glede upravljavcev povezovalnih daljnovodov na eni strani in upravljavcev terminalov za utekočinjeni zemeljski plin opozarja, da so v tej državi oboji regulirani ⁽³⁹⁾. Upravičeni so torej do regulativnih mehanizmov, zelo podobnih mehanizmu, ki se izvaja za skladiščenje, vključno s tem, da regulator določi odobrene prihodke, ki mu omogočajo pokrite stroškov. Po mnenju Francije zato ni mogoče zanikati, da je tem upravljavcem z zadevnim ukrepom podeljena selektivna prednost v primerjavi z upravljavci povezovalnih daljnovodov in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin.
- (124) Francija v zvezi z učinkom na konkurenco in trgovino med državami članicami meni, da upravljavci povezovalnih daljnovodov in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ne konkurirajo upravljavcem skladišč (glej tudi uvodno izjavo 133 in naslednje).

4.2 Združljivost zadevnega ukrepa z notranjim trgovom

4.2.1 Sorazmernost

- (125) Francija pojasnjuje, da je med evropskimi regulatorji zelo razširjen pristop regulacije, ki temelji na stroških upravljavcev. Zagotavlja namreč, da so upravljavci upravičeni do prihodkov, ki zadostujejo za ohranitev njihove dejavnosti, končni odjemalci pa do tega, da ne plačajo skladiščenja po ceni, ki je višja od opravljene storitve. Francija nasprotno pojasnjuje, da bi bila po njenem mnenju metoda, utemeljena na ravni razmikov, spremenljiva in glede na kratkoročne spremembe tržnih cen morda ne bi zagotavljala kritja stroškov upravljavcev ali pa bi povzročila neupravičene koristi.
- (126) Komisija CRE je za določitev ravni tarife za skladiščenje izbrala ureditev, utemeljeno na kritju stroškov, ki so ocenjeni kot dejanski in jih nosijo upravljavci. Tako za vsakega upravljavca določi odobrene prihodke tako, da se pokrijejo stroški, ki jih pomenijo stroški upravljanja, ter amortizacija sredstev in stroški kapitala. Da bi se 1. januarja 2018 opredelila začetna raven ROS upravljavcev skladišč, je komisija CRE 31. decembra 2016 izvedla ponovno oceno bruto knjigovodske vrednosti sredstev upravljavcev (glej uvodne izjave 55 in naslednje o določitvi odobrenih prihodkov).
- (127) Podredno Francija navaja dodatne elemente iz analize, da bi dokazala, da druge metode vodijo do rezultatov ROS, ki so skladni z metodo komisije CRE.
- (128) Vrednost upravljavcev skladišč na računih njihovih delničarjev je določena z uporabo računovodskih standardov in ob upoštevanju možnosti prihodkov, dolgoročno pričakovanih od dejavnosti. Komisija CRE je začetno vrednost ROS za družbo Storengy določila na 3,5 milijarde EUR za vrednotenje družbe Storengy na računih družbe ENGIE na dan 31. decembra 2016 od [3 do 5 milijard EUR]. Začetno vrednost ROS za družbo Teréga pa je določila na 1 156 milijonov EUR za vrednotenje obsega skladiščenja na računih matične družbe na dan 31. decembra 2016 približno od [1 do 2 milijardi EUR].
- (129) Z nedavnimi transakcijami je prav tako mogoče razjasniti vrednost podjetij in vrednotenje dejavnosti skladiščenja v okviru transakcij. Na podlagi transakcij opravljenih na primer v kapital družbe Teréga, je za leti 2013 ⁽⁴⁰⁾ in 2015 ⁽⁴¹⁾ vrednost sredstev obsega skladiščenja ocenjena med [1 in 2 milijardama EUR].
- (130) Poleg tega Francija navaja, da so pri vrednotenju ROS upravljavcev sodelovali tudi zunanji svetovalci. Za družbo Storengy je bil rezultat izračuna, ki ga je opravil svetovalec [...] za komisijo CRE, [od 3 do 5 milijard EUR]. Francija se sklicuje tudi na študijo družbe PwC, ki jo je naročila družba Teréga, ki vrednoti ROS za leto 2018 med [1 in 2 milijardama EUR].
- (131) Francija nazadnje meni, da alternativna metoda, ki bi obsegala obnovitev preteklih prihodkov upravljavca, da bi se ugotovilo, ali se z njimi lahko pokrijejo pretekle naložbe, ne bi zadostovala za določitev vrednosti ROS. Taka metoda bi dejansko vključevala obnovitev od datuma prve uporabe najstarejših sredstev za skladiščenje (konec 50. let 20. stoletja), *free cash-flows* (prosti denarni tokovi) vsakega upravljavca, ki so razpoložljiva denarna sredstva, ki ostanejo upravljavcu po financiranju njegovih potreb po obratnem kapitalu, davkov in naložb, da bi se primerjala bruto vrednost sredstev.

⁽³⁹⁾ Razen družbe Dunkerque LNG, ki je oproščena plačila.

⁽⁴⁰⁾ Nakup družbe TIGF s strani konzorcija, sestavljenega iz družb GIC, Snam in EDF.

⁽⁴¹⁾ Kapitalski vložek družbe Prédica v kapital družbe TIGF.

- (132) Zdi se, da je to zgodovino posebej težko obnoviti, tako zaradi truda, ki ga je treba vložiti v izčrpno dokumentacijo, kot zaradi organizacijskih in kapitalskih sprememb sedanjih družb za skladiščenje: na eni strani je družba Storengy, ki je del integriranega modela v družbi Gaz de France/GDF Suez, pri čemer bi obnova zgodovine nujno vključevala predpostavke in razmejitve dejavnosti. Na drugi strani je bila družba Teréga predmet zaporednih prenosov.

4.2.2 Negativni učinki na konkurenco in trgovino

- (133) Francija glede izkrivljanja konkurence med francoskimi dobavitelji in dobavitelji iz drugih držav članic, ki najemajo zmogljivosti skladiščenja v Franciji, pojasnjuje, da „državljanstvo“ dobavitelja nima nobenega vpliva. Javne dražbe so odprte za vse akterje, ki imajo dovoljenje za dobavo zemeljskega plina. To dovoljenje za dobavo ni omejeno le na francoske dobavitelje in ga lahko pridobi vsaka oseba s sedežem na ozemlju države članice Unije⁽⁴²⁾. Francoski organi tudi poudarjajo, da se za isto storitev dobave uporablja ista tarifa za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina za francoske dobavitelje in dobavitelje iz drugih držav članic.
- (134) Skladišča po mnenju Francije ne konkurirajo povezovalnim daljnovodom in terminalom za utekočinjeni zemeljski plin. Francija najprej ugotavlja, da Komisija ni nikoli presojala obstoja enotnega trga, ki vključuje skladišča za zemeljski plin, infrastrukturo za ponovno uplinjanje in povezovalne daljnovode. Poleg tega poudarja, da bistvena infrastruktura za skladiščenje zemeljskega plina v analizah, ki se nanašajo na zmogljivost plinskega sistema za zadostitev razumnemu povpraševanju, dopolnjuje celovito uporabo povezovalnih daljnovodov in zmogljivosti terminalov za utekočinjeni zemeljski plin, in sicer v višini razpoložljivih zalog utekočinjenega zemeljskega plina.
- (135) Francija dalje navaja, da je Komisija večkrat priznala obstoj ločenega trga za podzemno skladiščenje zemeljskega plina, tako v Franciji⁽⁴³⁾ kot v drugih državah članicah⁽⁴⁴⁾. Komisija je ob upoštevanju rezultatov raziskave trga glede poslovanja na francoskem ozemlju ugotovila, da skladiščenje in drugimi načini prožnosti niso zamenljivi⁽⁴⁵⁾. Francija tudi navaja, da je Komisija v sklepu in odločbi menila, da je imel trg za skladiščenje zemeljskega plina regionalno ali celo nacionalno razsežnost⁽⁴⁶⁾.
- (136) Francija meni, da ima vsak instrument prožnosti lastne funkcije in značilnosti, na podlagi katerih ga ni mogoče zamenjati z drugimi instrumenti prožnosti. Povezovalni daljnovodi omogočajo oskrbo ozemlja z zemeljskim plinom. Če ne bi bilo skladišč, bi bilo treba povečati povezovalne daljnovode, da bi lahko zagotavljali oskrbo francoskega ozemlja z zemeljskim plinom med konično porabo. Tako povečanje zato ne bi bilo učinkovito. Poleg tega je Unija izrazila nameru, da se zmanjša poraba zemeljskega plina. V zvezi s sedanjimi povezovalnimi daljnovodi Francije ni predvidena nobena nova naložba. Vprašanje konkurence in signalov dolgoročnih naložb, ki ga je postavila Komisija, se torej zdi povsem teoretično.
- (137) S terminali za utekočinjeni zemeljski plin se ponuja možnost arbitraže za oskrbo ozemlja z najmanjšimi stroški. Razpoložljivost UZP je negotova in močno odvisna od svetovnih razmer ponudbe in povpraševanja, ki redno preusmerjajo tovore. Poleg tega imajo terminali za utekočinjeni zemeljski plin omejene zmogljivosti skladiščenja⁽⁴⁷⁾ in jih v najboljših pogojih ne bi bilo mogoče uporabljati več kot 5 dni. Toda to obdobje je krajše od obdobja hudega mraza, ki povprečno traja od 5 do 15 dni, kar pomeni, da je premalo časa, da bi se dovolj hitro uredil prihod tovora, da se prepreči prekinitve dobave⁽⁴⁸⁾.
- (138) Tako skladišča za zemeljski plin zagotavljajo storitev prožnosti med letnimi časi, ki je ne morejo zagotoviti niti povezovalni daljnovodi v primerljivih gospodarskih razmerah, niti terminali za utekočinjeni zemeljski plin. Obstoj skladišč v Franciji pa ne more zadostovati za zagotovitev zanesljivosti oskrbe Francije z zemeljskim plinom. Še vedno se morajo za oskrbo ozemlja uporabljati povezovalni daljnovodi in terminali za utekočinjeni zemeljski plin.

⁽⁴²⁾ V skladu s členom L. 443-4 energetskega zakonika.

⁽⁴³⁾ Glej na primer Odločbo Komisije z dne 14. novembra 2006, zadeva št. M.4180 – Gaz de France/Suez, točka 341.

⁽⁴⁴⁾ Odločba Komisije z dne 29. septembra 1999, M.1383 – Exxon/Mobil, točki 69 in 261; Odločba Komisije z dne 25. aprila 2003, M.3086 – Gaz de France/Preussag Energie, točka 14; Odločba Komisije z dne 21. decembra 2005, M.3696 – E.ON/MOL, točka 99; Odločba Komisije z dne 19. novembra 2013, M.6984 – EPH/Stredoslovenska Energetika, točka 24.

⁽⁴⁵⁾ Odločba Komisije z dne 8. oktobra 2004, zadeva št. M.3410 – Total/Gaz de France, točka 19.

⁽⁴⁶⁾ Sklep Komisije z dne 21. decembra 2005, zadeva št. M.3696 – E.ON/MOL, točka 130; Odločba Komisije z dne 19. novembra 2013, M.6984 – EPH/Stredoslovenska Energetika, točka 24.

⁽⁴⁷⁾ V povprečju 4,2 TWh zalog v francoskih terminalih pozimi.

⁽⁴⁸⁾ Od 10 do 15 dni glede na poreklo plina.

- (139) Različne vrste infrastrukture se torej dopolnjujejo in si ne konkurirajo pri zagotavljanju zanesljivosti oskrbe Francije.
- (140) Čeprav se je štelo, da si povezovalni daljnovodi, terminali za utekočinjeni zemeljski plin in skladišča za zemeljski plin medsebojno konkurirajo, Francija opozarja, da so vsi francoski povezovalni daljnovodi in terminali za utekočinjeni zemeljski plin, razen terminala Dunkerque, regulirani. Zato donosnost te infrastrukture ustreza stopnji donosa sredstev, ki jih določi komisija CRE. Zato izvajanje regulacije skladišč ne more vplivati na donosnost druge regulirane infrastrukture.
- (141) Poleg tega Francija opozarja, da nedavna dejstva nasprotujejo morebitni predpostavki škodljive konkurence za povezovalne daljnovode ali terminale za utekočinjeni zemeljski plin. Uporaba francoskih in evropskih terminalov od konca leta 2018 dosegajo posebej visoke ravni v primerjavi z zadnjimi desetimi leti. Poleg tega so upravljavci terminalov za utekočinjeni zemeljski plin nedavno uspešno začeli postopke srednjeročnega trženja svojih zmogljivosti. Regulacija skladišč je v povezavi z združevanjem območij v Franciji, uvedenim konec leta 2018, pomembno prispevala k poglobitvi in večji likvidnosti francoskega in zahodnoevropskega trga.
- (142) Francija izpodbija tudi to, da bi lahko regulacija skladišč zmanjšala spodbude za uporabo obstoječih terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalnih daljnovodov. Spodbude za uporabo izhajajo iz cenovnih signalov, ki jih pošiljajo različni trgi z zemeljskim plinom ⁽⁴⁹⁾. V tem okviru skladišča pomenijo dodatno sredstvo za optimizacijo stroškov oskrbe z zemeljskim plinom in zagotovitev konkurenčnih tržnih cen.
- (143) Francija prav tako navaja, da odločitve o naložbah v povezovalne daljnovode in terminale za utekočinjeni zemeljski plin temeljijo na strategijah oskrbe, na katere skladišča zemeljskega plina ne vplivajo negativno.
- (144) Francija nazadnje meni, da zadevni ukrep nikakor ne vpliva na položaj upravljavcev skladišč iz drugih držav članic. Francoski organi navajajo, da velikost francoskega plinskega sistema, ki temelji zlasti na upoštevanju vseh razpoložljivih zmogljivosti, ki so na voljo povezovalnim daljnovodom, pomeni, da se samodejno upoštevajo sredstva za oskrbo, ki so za povezovalnimi daljnovodi, to je zlasti infrastruktura za skladiščenje zemeljskega plina v drugih državah članicah Unije. Francoski organi navajajo tudi, da je nekaj te infrastrukture prav tako regulirane.
- (145) Prodaja zmogljivosti skladiščenja poteka z dražbami in po tržni ceni. Zato zadevni ukrep ne omejuje upravljavcev skladišč iz drugih držav članic. Poleg tega ima lahko le minimalni učinek na oblikovanje cen. V francoskih skladiščih je mogoče shraniti približno 130 TWh ⁽⁵⁰⁾, kar je malo v primerjavi s količinami, izmenjanimi na mestih trgovanja. Leta 2018 je bilo na TTF ⁽⁵¹⁾ izmenjanih 28 220 TWh.
- (146) Za vse upravljavce skladišč iz različnih držav članic torej veljajo tržni pogoji, na katere imajo francoska skladišča le malo vpliva, tako da ni mogoče šteti, da bi se njihova donosnost lahko zmanjšala zaradi uvedbe zadevnega ukrepa.
- (147) Francija poleg tega ugotavlja, da stopnja zasedenosti nemških in belgijskih skladišč dosegajo visoke ravni, ki so se med letoma 2018 in 2019 povečale ⁽⁵²⁾. Te visoke ravni dokazujejo, da se upravljavcem iz drugih držav članic z regulacijo francoskih skladišč ne preprečuje, da bi v okviru ugodnega trga prodali vse svoje zmogljivosti skladiščenja.

5. PRIPOMBE ZAIINTERESIRANIH STRANI

- (148) Komisija je prejela pripombe osemnajstih zainteresiranih strani, med katerimi so trije upravičenci ukrepa. Te pripombe so pozvete v uvodnih izjavah od 149 do 233.

⁽⁴⁹⁾ Cene na različnih mestih trgovanja s svetovnim UZP na evropski ravni.

⁽⁵⁰⁾ Prodanih v obdobju štirih mesecev.

⁽⁵¹⁾ Vozlišče Title Transfer Facility, ki združuje večino terminskih izmenjav.

⁽⁵²⁾ Z 88 % na 99 % oziroma s 54 % na 97 %.

5.1 Pripombe upravičencev ukrepa

5.1.1 Družba Géométhane

(149) Družba Géométhane poudarja, da je imela uvedba zadevnega ukrepa pozitivne učinke na cilj energetske varnosti. Svoje trditve je podprla s tem, da je Komisiji predložila podrobno poročilo ⁽⁵³⁾.

5.1.1.1 Obstoj pomoči

(150) Po mnenju družbe Géométhane zadevni ukrep ne pomeni državne pomoči iz več razlogov.

(151) Najprej, družba Géométhane navaja, da financiranja iz državnih sredstev ni bilo, ker pristojbine za skladiščenje ni mogoče šteti za obvezni prispevek: prenos sredstev se izvede le med zasebnimi upravljavci (dobavitelji zemeljskega plina in upravljavci skladišč), državni nadzor nad kapitalom je omejen, zadevni ukrep ne zmanjšuje državnega proračuna in določa obveznost upravljavcev, da vzdržujejo bistveno infrastrukturo za skladiščenje, na katero se nanaša ureditev.

(152) Poleg tega zadevnega ukrepa ni mogoče šteti za selektivno prednost, dodeljeno upravljavcem skladišč, ki delujejo na francoskem ozemlju, v primerjavi z upravljavci skladišč v tujini, saj niso v položaju, ki je pravno in dejansko primerljiv s položajem upravljavcev skladišč s sedežem na francoskem ozemlju v zvezi s ciljem, ki se poskuša doseči z zadevnim ukrepom. Poleg tega upravljavci drugih instrumentov prožnosti niso v pravno in dejansko primerljivem položaju.

(153) Nazadnje, družba Géométhane pojasnjuje, da zadevni ukrep ne povzroča učinkov na konkurenco in trgovino med državami članicami.

5.1.1.2 Združljivost pomoči

(154) Če bi bil zadevni ukrep opredeljen kot državna pomoč, bi se moral po mnenju družbe Géométhane šteti za združljivega s predpisi na področju državnih pomoči. Zadevni ukrep namreč prispeva k uresničevanju cilja energetske varnosti v skupnem interesu. Poleg tega je ob upoštevanju preučitve alternativnih ukrepov nujen in primeren za dosego tega cilja.

(155) Uvedba zadevnega ukrepa ima spodbujevalni učinek, kajti če tak ukrep ne bi obstajal, bi majhen obseg najema zmogljivosti skladiščenja in zmanjšanje prihodkov iz kampanj za najem zaradi zmanjšanja razmika povzročila, da bi upravljavci skladišč začasno zaustavili ali celo trajno zaprli bistveno infrastrukturo za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom v Franciji.

(156) Izračun odobrenih prihodkov, ki temelji na metodi vrednotenja ROS, utemeljeni na tekočih gospodarskih stroških, je upravičen in sorazmeren, saj:

- so bila ROS vključena v neodvisno gospodarsko oceno ob uvedbi regulativnega mehanizma z zunanjo revizijo, ki jo je izvedla svetovalna pisarna [...],
- komisija CRE ni izbrala prvotnih ROS, ki so jih predlagali upravljavci,
- metodologija tekočih gospodarskih stroškov temelji na bruto knjigovodski vrednosti sredstev za vrednotenje ROS,
- metodologija lahko izraža stroške nadomestitve neto sredstev amortizacije,
- se metodologija uporablja za vse tarife za regulirano infrastrukturo v Franciji,
- metodologijo uporabljajo skoraj vsi evropski regulatorji.

⁽⁵³⁾ Tehnično-gospodarsko poročilo, pripravljeno po tem, ko je Evropska komisija začela preiskavo o pogojih regulacije skladišč za zemeljski plin v Franciji, [...] 12. junij 2020.

- (157) V nasprotnem primeru vrednotenje ROS na podlagi tržne vrednosti, ki jo predstavljajo razmiki, ne bi bilo ustrezno, saj ne bi zajemalo stroškov upravljavcev, kar je v nasprotju z načelom kritja stroškov iz Direktive 2009/73/ES. Tako bi upoštevanje tržne vrednosti ogrozilo regulativni mehanizem, katerega namen je ohraniti infrastrukturo za skladiščenje, ki je bistvena za dobro delovanje prenosnega omrežja, v obratovanju. Poleg tega obstaja tveganje, da bi bilo v primeru povečanja razmika plačilo previsoko. Vrednost ROS, ki jo je pridobila komisija CRE, je skladna z dolgo- in srednjeročno vrednostjo trga infrastrukture.
- (158) Neustrezno bi bilo ocenjevati, ali niso prihodki, nastali pred začetkom veljavnosti regulativnega mehanizma, omogočili pokritja njihovih začetnih stroškov naložb, saj če se ti prihodki v tej presoji ne bi upoštevali, bi bilo to v nasprotju s praksami evropskih regulatorjev, zapleteno in nezanesljivo.
- (159) Nazadnje, ukrepi se sprejmejo, da se omejijo obeti glede dobička upravljavcev (in sicer tehtani povprečni strošek kapitala, učinkovita omejitev stroškov upravljavcev infrastrukture za skladiščenje in regulacija pobud).
- (160) Družba Géométhane navaja tudi, da vrednost ROS, ki jo je določila komisija CRE, ustreza vrednosti nedavne transakcije. Leta 2016 so družbe Total, Ineos in Géostock 98 % delnic družbe Géosud, ki ima v lasti 50-odstotni delež družbe Géométhane, prenesle na družbo CNP Assurances za znesek v višini [...]. Zato je mogoče izračunati celotno vrednost družbe Géométhane, kot jo je ocenil kupec ob tem prenosu, in sicer [...] ⁽⁵⁴⁾ (k čemur se prišteje [...] razpoložljivih denarnih sredstev oziroma skupaj približno [...]). Po mnenju družbe Géométhane je ta tržna vrednost skladna [...] z vrednostjo ROS, ki jo je leta 2018 določila komisija CRE in znaša 188,9 milijona EUR, povečana za osnovna sredstva v gradnji [...].
- (161) Zadevni ukrep preprečuje negativne učinke na konkurenco in trgovino med državami članicami. Namreč:
- med francoskimi in tujimi dobavitelji zemeljskega plina ni izkrivljanja konkurence. Način dražbe storitev skladiščenja zagotavlja enako obravnavanje francoskih in tujih dobaviteljev zemeljskega plina. Poleg tega način financiranja nadomestila za skladiščenje, ki ga določa regulativni mehanizem, zagotavlja, da je obravnavanje tujih in francoskih dobaviteljev enako. Tuji dobavitelji v primerjavi s francoskimi dobavitelji niso upravičeni do znižanih cen,
  - prav tako ni izkrivljanja konkurence v škodo upravljavcev skladišč sosednjih držav. Od začetka veljavnosti regulativnega mehanizma se povsod po Uniji povečujejo stopnje zasedenosti skladišč in dosegajo posebej visoke ravni,
  - prav tako ni izkrivljanja konkurence med upravljavci skladišč in terminali za utekočinjeni zemeljski plin ali povezovalnimi daljnovodi, ker terminali za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalni daljnovodi niso zamenljivi. V praksi odločanja Komisije na področju koncentracij je bil trg skladiščenja zemeljskega plina opredeljen kot ločen trg. To je bolj vprašanje dopolnjevanja med skladišči za zemeljski plin, terminali za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalnimi daljnovodi.

5.1.2 Družba Storengy

- (162) Družba Storengy poudarja, da je imela uvedba zadevnega ukrepa pozitivne učinke na cilj energetske varnosti. V podporo svojim trditvam je družba Storengy Komisiji predstavila podrobno poročilo ⁽⁵⁵⁾.

5.1.2.1 Obstoj pomoči

- (163) Po mnenju družbe Storengy zadevni ukrep ne pomeni državne pomoči iz več razlogov.

⁽⁵⁴⁾ Oziroma nakupna cena $(1\,30,6)/(98\% \times 50\%)$.

⁽⁵⁵⁾ Tehnično-gospodarsko poročilo, pripravljeno po tem, ko je Evropska komisija začela preiskavo o pogojih regulacije skladišč za zemeljski plin v Franciji, [...] 12. junij 2020.

- (164) Družba Storengy najprej navaja, da ne gre za financiranje iz državnih sredstev, ker pristojbine za skladiščenje ni mogoče šteti za obvezni prispevek, ker je prenos sredstev izveden le med zasebnimi upravljavci (dobavitelji zemeljskega plina in upravljavci skladišč), ker je državni nadzor nad kapitalom omejen, ker zadevni ukrep ne zmanjšuje državnega proračuna in ker ta določa obveznost upravljavcev, da vzdržujejo bistveno infrastrukturo za skladiščenje, na katero se nanaša ureditev.
- (165) Zadevnega ukrepa prav tako ni mogoče šteti za selektivno prednost, dodeljeno upravljavcem skladišč, ki delujejo na francoskem ozemlju, v primerjavi z upravljavci skladišč v tujini, saj niso v položaju, ki je pravno in dejansko primerljiv s položajem upravljavcev skladišč s sedežem na francoskem ozemlju v zvezi s ciljem, ki se poskuša doseči z ukrepom. Poleg tega upravljavci drugih instrumentov prožnosti niso v pravno in dejansko primerljivem položaju.
- (166) Družba Storengy nazadnje pojasnjuje, da zadevni ukrep ne povzroči učinkov na konkurenco in trgovino med državami članicami.

5.1.2.2 Združljivost pomoči

- (167) Če bi bil zadevni ukrep opredeljen kot državna pomoč, bi se moral po mnenju družbe Storengy šteti za združljivega s predpisi na področju državnih pomoči. Ukrep namreč prispeva k uresničevanju cilja energetske varnosti v skupnem interesu. Poleg tega je zadevni ukrep ob upoštevanju preučitve alternativnih ukrepov nujen in primeren za doseg tega cilja.
- (168) Uvedba zadevnega ukrepa ima spodbujevalni učinek, kajti če tak ukrep ne bi obstajal, bi majhen obseg najema zmogljivosti skladiščenja in zmanjšanje prihodkov iz kampanj za najem zaradi zmanjšanja razmika povzročila, da bi upravljavci skladišč začasno zaustavili ali celo trajno zaprli bistveno infrastrukturo za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom v Franciji.
- (169) Izračun odobrenih prihodkov, ki temelji na metodi vrednotenja reguliranih osnovnih sredstev, utemeljeni na tekočih gospodarskih stroških, je upravičen in sorazmeren, saj:
- so bila ROS vključena v neodvisno gospodarsko oceno ob uvedbi regulativnega mehanizma z zunanjo revizijo, ki jo je izvedla svetovalna pisarna [...],
  - komisija CRE ni izbrala prvotnih ROS, ki so jih predlagali upravljavci,
  - metodologija tekočih gospodarskih stroškov temelji na bruto knjigovodski vrednosti sredstev za vrednotenje ROS,
  - metodologija lahko izraža neto stroške nadomestitve sredstev amortizacije,
  - se metodologija uporablja za vse tarife za regulirano infrastrukturo v Franciji,
  - metodologijo uporabljajo skoraj vsi evropski regulatorji.
- (170) V nasprotnem primeru vrednotenje ROS na podlagi tržne vrednosti, ki jo predstavljajo razmiki, ne bi bilo ustrezno, saj ne bi zajemalo stroškov upravljavcev, kar je v nasprotju z načelom kritja stroškov iz Direktive 2009/73/ES. Tako bi upoštevanje tržne vrednosti ogrozilo regulativni mehanizem, katerega namen je ohraniti infrastrukturo za skladiščenje, ki je bistvena za dobro delovanje prenosnega omrežja, v obratovanju. Poleg tega obstaja tveganje, da bi bilo v primeru povečanja razmika plačilo previsoko. Vrednost ROS, ki jo je dobila komisija CRE, je skladna z dolgoročno srednjeročno vrednostjo trga infrastrukture.
- (171) Neustrezno bi bilo ocenjevati, ali niso prihodki, nastali pred začetkom veljavnosti regulativnega mehanizma, omogočili pokritja njihovih začetnih stroškov naložb, saj če se ti prihodki v tej presoji ne bi upoštevali, bi bilo to v nasprotju s praksami evropskih regulatorjev, zapleteno in nezanesljivo.
- (172) Nazadnje, ukrepi se sprejmejo, da se omejijo obeti glede dobička upravljavcev (in sicer tehtani povprečni strošek kapitala, učinkovita omejitev stroškov upravljavcev infrastrukture za skladiščenje in regulacija pobud).

(173) Zadevni ukrep preprečuje negativne učinke na konkurenco in trgovino med državami članicami. Namreč:

- med francoskimi in tujimi dobavitelji zemeljskega plina ni izkrivljanja konkurence. Način dražbe storitev skladiščenja zagotavlja enako obravnavanje francoskih in tujih dobaviteljev zemeljskega plina. Poleg tega način financiranja nadomestila za skladiščenje, ki ga določa regulativni mehanizem, zagotavlja, da je obravnavanje tujih in francoskih dobaviteljev enako. Tuji dobavitelji v primerjavi s francoskimi dobavitelji niso upravičeni do znižanih cen,
- prav tako ni izkrivljanja konkurence v škodo upravljavcev skladišč sosednjih držav. Od začetka veljavnosti regulativnega mehanizma se povsod po Uniji povečujejo stopnje zasedenosti skladišč in dosegajo posebej visoke ravni,
- prav tako ni izkrivljanja konkurence med upravljavci skladišč in terminali za utekočinjeni zemeljski plin ali povezovalnimi daljnovodi, ker terminali za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalni daljnovodi niso zamenljivi. V praksi odločanja Komisije na področju koncentracij je bil trg skladiščenja zemeljskega plina opredeljen kot ločen trg. To je bolj vprašanje dopolnjevanja med skladišči za zemeljski plin, terminali za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalnimi daljnovodi.

5.1.3 Družba Teréga

(174) Družba Teréga poudarja, da je glavni cilj reforme skladiščenja zanesljivost oskrbe Francije z zemeljskim plinom, ki je bila pred začetkom veljavnosti regulativnega mehanizma ogrožena.

5.1.3.1 Obstoj pomoči

- (175) Družba Teréga meni, da se ukrep ne opredeli kot državna pomoč. Ugotavlja tudi, da so regulativni sistemi, ki temeljijo na načelu učinkovitega kritja stroškov upravljavca in običajni donosnosti vložene kapitala, v Uniji običajni, ne da bi se šteli za državno pomoč.
- (176) Družba Teréga najprej meni, da je zadevni ukrep preprost instrument za urejanje tarif, ki ni financiran iz državnih sredstev. Ne vpliva namreč na proračun države in ne povzroča dodatnih stroškov, ki jih je treba obvezno prenesti na končne odjemalce. Poleg tega Francoska država ne izvaja javnega nadzora niti nad sredstvi, ki jih zberejo UPO, niti nad UPO samimi, ki so podjetja zasebnega prava pod nadzorom večinoma zasebnih delničarjev.
- (177) Družba Teréga dalje meni, da zadevni ukrep ne podeljuje nobene selektivne prednosti zadevnim upravljavcem. Regulativni mehanizem temelji na dražbah ter vsebuje tudi spodbudo za učinkovitost in orodje za naknadne popravke vseh stroškov in prihodkov. Poleg tega simetričnost regulativnega mehanizma pomeni, da upravljavci skladišč ne prejmejo nujno nadomestila, pač pa se lahko od njih, nasprotno, zahteva, da vrnejo preplačilo.
- (178) Kar zadeva merilo selektivnosti, družba Teréga poleg tega meni, da položaj tujih upravljavcev ni upošteven dejavnik pri presoji v zvezi s tem merilom. Dejanski in pravni položaj upravljavcev skladišč se v več pogledih razlikuje od položaja upravljavcev terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalnih daljnovodov, zlasti glede cilja zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom v Franciji.
- (179) Nazadnje, družba Teréga pojasnjuje, da zadevni ukrep nikakor ne vpliva niti na konkurenco niti na trgovino med državami članicami. Zmogljivosti skladiščenja se prodajo na dražbi v skladu s tržnim mehanizmom, ki ne diskriminira upravljavcev iz drugih držav članic. Poleg tega se je v praksi odločanja Komisije na področju nadzora nad združitvami in protimonopolnih pravil vedno omejil kvečjemu upoštevni nacionalni trg skladiščenja zemeljskega plina, ne da bi bil kdaj ugotovljen obstoj večjega trga, tako z vidika zadevnih storitev kot z geografskega vidika. Vsekakor to, da je plinska infrastruktura večinoma regulirana, ni združljivo z ugotovitvijo izkrivljanja konkurence na trgih z zemeljskim plinom.

5.1.3.2 Združljivost pomoči z notranjim trgov

- (180) Če se predpostavlja, da bi regulativni mehanizem pomenil državno pomoč *quod non*, družba Teréga meni, da regulativni mehanizem izpolnjuje vse pogoje glede združljivosti z notranjim trgov v smislu člena 107(3), točka (c), PDEU.
- (181) Družba Teréga meni, da se z zadevnim ukrepom izpolnjuje cilj v skupnem interesu zanesljivosti oskrbe Francije z zemeljskim plinom. Z regulativnim mehanizmom se poskuša s povečanjem razpoložljivih količin zemeljskega plina v skladiščih doseči natančna in merljiva raven zanesljivosti oskrbe. Zadevni ukrep ustreza nujnemu posredovanju države, ki temelji na razumni analizi in se odziva na ugotovljene pomanjkljivosti trga, kakršna je nezmožnost končnih odjemalcev, da sporočijo vrednost, ki jo pripisujejo zanesljivosti oskrbe (kot sta vrednost zavarovanja ali vrednost sistema). Poleg tega družba Teréga poudarja, da je zadevni ukrep primeren instrument za okrepitev zanesljivosti oskrbe na francoskem ozemlju, ne samo glede na druge ukrepe prožnosti, ampak tudi glede na druge vrste regulacije skladišč.
- (182) Družba Teréga izpodbija obrazložitev Komisije v sklepu o začetku postopka glede sorazmernosti zadevnega ukrepa. Regulativni mehanizem omejuje znesek domnevne pomoči na najmanjšo potrebno. Ta mehanizem namreč temelji na načelu kritja stroškov „učinkovitega operaterja“, omejitvi višine prihodkov upravljavcev skladišč in vključenih ureditvah spodbud upravljavcev k učinkovitosti njihovih stroškov upravljanja. Poleg tega je komisija CRE izvedla neodvisno oceno stroškov. S tem je zagotovila, da se bodo krili le sprejemljivi stroški. Komisija CRE se je za ovrednotenje reguliranih sredstev poleg tega oprla na več objektivnih, sodobnih in verodostojnih ekonomskih študij, ki so jih izvedli neodvisni strokovnjaki. Metoda vrednotenja sredstev, ki jo je uporabila komisija CRE, je v zvezi s tem skladna in ustreza praksi drugih evropskih regulatorjev. Družba Teréga v nasprotju s trditvami Komisije meni, da bi bilo zaradi nerazpoložljivosti podatkov neizogibno nepopolno, če bi se pred začetkom regulacije upoštevali prihodki v vrednosti osnove reguliranih sredstev, kar bi lahko bilo vsekakor v nasprotju s splošnimi načeli prava. Poleg tega se delo komisije CRE nanaša na stroške upravljanja in vrednotenje sredstev upravljavcev skladišč, ki so bili sistematično objavljeni v njenih sklepih o tarifah, kar zagotavlja preglednost ukrepa.
- (183) Družba Teréga nazadnje meni, da zadevni ukrep ne povzroča izkrivljanja konkurence med dobavitelji zemeljskega plina v Franciji in v tujini. Zadevni ukrep ni diskriminatoren. Vsi maloprodajni dobavitelji lahko na dražbi kupijo zmogljivosti v francoskih skladiščih. Poleg tega vsi maloprodajni dobavitelji, ki opravljajo storitve za francoske odjemalce, plačujejo tarife ATRT, s čimer podpirajo mehanizem nadomestila. Ukrep ima celo pozitivne učinke na maloprodajne trge z zemeljskim plinom, ker omejuje obdobja povečane obremenitve in tveganja prezasedenosti na omrežjih. Ukrep tudi ne povzroča izkrivljanja konkurence v škodo upravljavcev skladišč UZP in upravljavcev povezovalnih daljnovodov. Ti akterji, za katere prav tako v veliki meri veljajo regulativni mehanizmi glede prihodkov, z upravljavci skladišč niso v konkurenčnem odnosu, temveč se z njimi prej dopolnjujejo glede cilja zanesljivosti oskrbe. Zadevni ukrep ne daje prednosti enemu viru oskrbe z zemeljskim plinom pred drugim in niti ne prepoveduje niti ne odvrta od uporabe teh dopolnilnih instrumentov, ki so povezovalni daljnovodi in terminali za utekočinjeni zemeljski plin. Deleži najema zmogljivosti v evropskih terminalih za utekočinjeni zemeljski plin v zadnjih letih na primer pričajo o tem trendu. Nazadnje, zadevni ukrep ne povzroča izkrivljanja konkurence v odnosu do tujih upravljavcev skladišč. Ti upravljavci se na dražbah, ki temeljijo na tržnem mehanizmu, ne bi smeli kaznovati, uvedba zadevnega mehanizma pa v praksi ni ovirala splošnega povečanja deleža najema skladišč v Evropi.

5.2 Pripombe drugih zainteresiranih strani

5.2.1 *Association française indépendante de l'électricité et du gaz* (francosko neodvisno združenje za električno energijo in plin, v nadaljnjem besedilu: AFIEG) ⁽⁵⁶⁾

- (184) Združenje AFIEG podaja pripombe o metodi vrednotenja in obsegu sredstev skladiščenja, ki so v smislu količine in pretoka potrebna za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe.
- (185) Združenje AFIEG poudarja, da je bilo izkrivljanje konkurence, ki je prevladovalo pred reformo zaradi pomanjkanja preglednosti prejšnjega sistema, odpravljeno.

⁽⁵⁶⁾ Združenje AFIEG združuje naslednja francoska podjetja in hčerinske družbe evropskih upravljavcev v elektroenergetskem in plinskem sektorju: družbe Alpiq Energie France, BKW France, Endesa, Fortum France, Gazprom Energy, Total Direct Energie, Gazel Energie in Vattenfall. Družbi Enovos in Primeo Energie sta pridruženi članici.

- (186) Kar zadeva metodo vrednotenja reguliranih osnovnih sredstev, združenje AFIEG nima natančnih števil, na podlagi katerih bi lahko potrdil vrednotenje, ki ga je določila komisija CRE, vendar meni, da bi morala imeti gospodarska vrednost trga prednost pred knjigovodsko vrednostjo trga. S to izbiro bi se odražala skladišča v času T namesto bolj zgodovinskega pogleda. Poleg tega združenje AFIEG meni, da je vrednotenje varovalnega plina eden od bistvenih sestavnih delov vrednotenja sredstev skladiščenja, in bi zato želelo, da se upošteva finančni vpliv izbire pravil o amortizaciji varovalnega plina na celotno vrednost ROS. To združenje nazadnje še poudarja, da upravljavci skladišč zaradi svoje dejavnosti niso izpostavljeni večjim tveganjem kot upravljavci prenosnih omrežij. Zato stopnja donosa ROS, določena za upravljavce skladišč, ne bi smela biti večja od stopnje donosa UPO.
- (187) Združenje AFIEG meni, da bi morali francoski organi zmanjšati obseg sredstev skladiščenja v smislu potrebne količine in pretoka, da se zagotovi zanesljivost oskrbe, da bi se kar najbolj povečalo razmerje med stroški in koristmi skladiščenja za odjemalce. Francoska uprava je namreč določila najmanjše zaloge zemeljskega plina, potrebne za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe, pri višini pretoka 1 990 GWh/d in količini 64 TWh⁽⁵⁷⁾, medtem ko se na seznamu, določenem z odlokom o načrtu PPE za obdobje 2023–2028, upošteva višina pretoka 2 376 GWh/d in količina 138,5 TWh. Združenje AFIEG meni, da je obseg, določen z odlokom o načrtu PPE, prevelik v primerjavi s potrebami skladiščenja za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe v Franciji. Obseg bi bilo tako treba popraviti navzdol, da končni odjemalci ne bi imeli dodatnih stroškov, druge zmožljivosti prožnosti za zemeljski plin pa bile prikrajšane. Poleg tega združenje AFIEG ugotavlja, da so francoski javni organi izbrali preveliko raven kritja tveganja izpada, določeno na 2 %, v primerjavi s 5-odstotno, ki so jo določili v sosednjih državah.

5.2.2 Association française du gaz (francosko združenje za plin, v nadaljnjem besedilu: AFG)⁽⁵⁸⁾

- (188) Združenje AFG meni, da je ureditev regulacije skladišč za zemeljski plin, ki so jo uvedli francoski organi s 1. januarjem 2018, poštena.
- (189) Združenje AFG meni tudi, da zadevni ukrep temelji na načelu regulacije glede na stroške in je vodil do učinkovitega in sorazmernega vrednotenja sredstev. Združenje AFG trdi, da se to načelo regulacije glede na stroške, ki ga uporablja večina regulativnih organov, uporablja za dejavnosti prenosa in distribucije zemeljskega plina in terminale za zemeljski plin v Franciji.
- (190) Po mnenju združenja AFG bi lahko na podlagi metode, pri kateri bi se uporabljale tržne cene namesto stroškov „učinkovitih operaterjev“, opredelili reguliran okvir, ki bi bil spremenljiv in potencialno oddaljen od ekonomsko optimalnega: v primeru neugodnih razmikov metoda namreč ne zagotavlja kritja stroškov upravljavcev, zato so ti postavljeni v kritičen položaj. Če pa bi bili razmiki trga zelo ugodni, bi bil prihodek upravljavcev previsok in daleč od optimalne vrednosti za odjemalce skladišč.
- (191) Po mnenju združenja AFG regulacija francoskih skladišč ne povzroča izkrivljanja konkurence v škodo druge infrastrukture za zemeljski plin v Franciji, terminalov za utekočinjeni zemeljski plin v Franciji in Uniji ali upravljavcev skladišč v Uniji. Združenje AFG v zvezi s terminali za utekočinjeni zemeljski plin ugotavlja, da so se količine UZP, uvožene v Francijo, v dveh letih tako podvojile, in sicer z 9,6 Gm³ leta 2017 na 21,5 Gm³ leta 2019. Združenje AFG navaja tudi, da se trenutno v Nemčiji preučujejo razvojni projekti za terminale za utekočinjeni zemeljski plin. V zvezi z upravljavci skladišč v Evropi poudarja, da so se stopnje zasedenosti skladišč v Nemčiji, na Nizozemskem in v Belgiji med letoma 2018 in 2019 povečale in da so 1. novembra 2019 dosegle najmanj 95 % v Zahodni Evropi.

5.2.3 Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (nacionalno združenje maloprodajnih ponudnikov energije, v nadaljnjem besedilu: ANODE)⁽⁵⁹⁾

- (192) Po mnenju združenja ANODE je mogoče z regulacijo francoskih skladišč združiti željo dobaviteljev po pravilih trga za trženje zmožljivosti skladiščenja in reguliran mehanizem za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe.

⁽⁵⁷⁾ Odlok z dne 13. marca 2018 o najmanjših zalogah zemeljskega plina za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom v obdobju med 1. novembrom 2018 in 31. marcem 2019.

⁽⁵⁸⁾ Združenje AFG je poklicno združenje francoske plinske industrije. Njegove polnopravne članice so družbe EDF, ENGIE, France Gas Liquides, Gazprom, GRDF, GRTgaz, Teréga in Total. Poleg polnopravnih članic ga sestavljajo še pridružene članice, partnerske članice in članice družabnice.

⁽⁵⁹⁾ Združenje ANODE je združenje alternativnih dobaviteljev energije v Franciji. Njegove članice so družbe EkWateur, Enercoop, Energie d'ici, Eni Gas & Power France, Greenyellow, Gaz Européen, Planète OUI, Plüm Energie, SAVE, Total Direct Energie, Vattenfall in Wekiwi.

- (193) Poleg tega je po mnenju združenja ANODE bistveno, da se cilj najema in zasedenosti skladišč ter obseg sredstev, ki se upoštevajo za zanesljivost oskrbe v mehanizmu nadomestila, redno pregledujeta, da bi ustrezala dejanskim potrebam. Meni, da je to toliko pomembnejše, da je Francija uporabila predpostavko zmanjšanja porabe zemeljskega plina za 2 %, razen proizvodnje električne energije, [...].
- (194) Kar zadeva sorazmernost, združenje ANODE meni, da bi morala komisija CRE upoštevati izkušnje, pridobljene pri stroških in delovanju skladišč, in zmanjšanje tveganja, ki ga nosijo upravljavci skladišč. Meni, da bi bilo treba donos ROS upravljavcev skladišč uskladiti z donosom UPO.

5.2.4 *Commission de Régulation de l'Électricité et du Gaz (komisija za regulacijo električne energije in plina, v nadaljnjem besedilu: komisija CREG)* ⁽⁶⁰⁾

- (195) Po mnenju komisije CREG ni dokazano, da bi bila za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom vedno potrebna celotna zmogljivost skladiščenja v Franciji. Del tega zemeljskega plina, ki je lahko znaten, uporabljajo najemniki za ustvarjanje dobička, povezanega s špekulacijami glede razlik v ceni zemeljskega plina med poletjem in zimo. Mehanizem nadomestila lahko tako pomeni tudi brezplačno sredstvo za najemnike, da ustvarijo kapitalske dobičke na zemeljskem plinu. To najemnikom, dejavnim v Franciji, daje konkurenčno prednost, ki je tisti iz sosednjih držav nimajo.
- (196) V Belgiji je le en objekt za skladiščenje zemeljskega plina, to je obrat Loenhout, ki ga upravlja družba Fluxys Belgium ⁽⁶¹⁾. Komisija CREG meni, da ta obrat konkurira drugim objektom za skladiščenje na severozahodu Unije.
- (197) Čprav je razmik med zimskimi in poletnimi cenami zemeljskega plina v letih 2017 in 2018 ostal majhen, so se zato, ker največji objekt za skladiščenje v Združenem kraljestvu ni bil na voljo, povečale rezervacije zmogljivosti skladiščenja na trgu v severozahodnem delu Unije. To pojasnjuje stopnjo zasedenosti obrata Loenhout v višini 87 % in 84 % v sezonah 2016–2017 in 2017–2018.
- (198) Stopnja zasedenosti za sezono 2018–2019 pa je bila majhna, znašala je 54 %, medtem ko je ostala stopnja zasedenosti v EU-28 dokaj stabilna. V zvezi s tem komisija CREG ugotavlja, da se je stopnja zasedenosti skladišč v Franciji povečala s 75 % v sezoni 2017–2018 na 94 % v sezoni 2018–2019. Vlogo obrata Loenhout kot vira prožnosti so prevzeli francoski objekti za skladiščenje, ki so bili zaradi novega regulativnega okvira podpore upravičeni do zelo nizkih tarif. Komisija CREG meni, da je bil zato vpliv uvedbe francoskega mehanizma nadomestila na obrat Loenhout zelo pomemben: le udeleženci na trgu, ki so imeli obstoječe dolgoročne pogodbe, so ostali dejavni v obratu Loenhout. Komisija CREG meni, da so bili upravljavci skladišč v sosednjih državah zaradi francoskega mehanizma nadomestila prisiljeni prodati svoje zmogljivosti skladiščenja po mejnih stroških ali celo pod njimi.
- (199) Poleg tega komisija CREG poudarja, da je bila stopnja zasedenosti v sezoni 2019–2020 izjemna, tako v Belgiji (97 %) kot v EU-28 (97 %). To stopnjo pojasnjujejo zelo nizke cene zemeljskega plina poleti 2019 in velik razmik.
- (200) Komisija CREG ugotavlja, da ni mogoče izključiti, da mehanizem nadomestila, ki se uporablja v Franciji, povzroča izkrivljanje konkurence med upravljavci objektov za skladiščenje na francoskem ozemlju in tistimi iz sosednjih držav članic, med udeleženci na trgu, ki delujejo na francoskem trgu, in tistimi, ki delujejo v sosednjih državah članicah, ter med upravljavci skladišč zemeljskega plina na eni ter upravljavci skladišč UZP in upravljavci povezovalnih daljnovodov na drugi strani.

⁽⁶⁰⁾ Komisija CREG je regulator električne energije in plina v Belgiji.

⁽⁶¹⁾ Obrat ima zmogljivost skladiščenja 780 milijonov kubičnih metrov (kar ustreza 9 TWh).

5.2.5 [...] ⁽⁶²⁾

- (201) [...] meni, da je za zagotavljanje kratkoročne zanesljivosti oskrbe nujna vzpostavitev zaloge zemeljskega plina, načela ureditve, uvedene leta 2018, pa se ji zdijo ustrezna. Glede na to, da je prostornina skladišč, potrebna za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe, večja od „gospodarske“ prostornine, ki bi jo trg ovrednotil prostovoljno, je treba dopolniti prihodek upravljavcev skladišč.
- (202) Vendar mora biti regulirani obseg omejen na zmogljivosti skladiščenja, ki so nujno potrebne za zanesljivost oskrbe. To je pomembno, da končni odjemalci ne bi imeli previsokih stroškov. Zaradi prevelikega obsega bi lahko bila tako kaznovala skladišča v drugi državi članici ter bi lahko vplival na terminale za utekočinjeni zemeljski plin in povezovalne daljnovode.
- (203) [...] priznava, da je zapleteno natančno opredeliti prostornino skladišč, ki je potrebna za zanesljivost oskrbe. Vendar [...] meni, da bi lahko bila vključitev vseh podzemnih skladišč v obseg potrebnih skladišč nujna za zanesljivost oskrbe. Ob upoštevanju nedavnega razvoja dogodkov [...] meni, da bi se lahko s scenariji, ki jih je sprejela Francija, zlasti povečala uporaba virov UZP, zaradi česar bi se zmanjšala prostornina, potrebna za zanesljivost oskrbe.
- (204) [...] se sprašuje tudi o odločitvi, da se regulirani obseg omeji le na podzemne zmogljivosti skladiščenja, in to še toliko bolj, ker francoska zakonodaja priznava, da v terminalih za utekočinjeni plin obstaja zaloga, ki bi lahko po mnenju [...] prispevala k zanesljivosti dobave zemeljskega plina.
- (205) [...] srednje- in dolgoročno pričakuje, da bo morala Francija razstaviti nekaj svoje plinske infrastrukture. Zato bi se lahko izkazalo, da bi bila ta alternativa, tudi če bi se zaradi povečanja uvoznih zmogljivosti zmanjšala količina, ki jo je treba skladiščiti za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe, v končni fazi zelo draga. Zato se zdi ustreznejše, da se za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe uporabijo obstoječa skladišča, ne pa zgradijo nove uvozne zmogljivosti.

5.2.6 *Evropsko združenje trgovcev z energijo (EFET)* ⁽⁶³⁾

- (206) Združenje EFET podpira reformo, ki so jo francoski organi uvedli leta 2018 in je omogočila, da se je ustvaril privlačen in konkurenčen trg skladiščenja zemeljskega plina v Franciji.
- (207) V zvezi z združljivostjo pomoči združenje EFET ne dvomi o metodologiji izračuna osnovne vrednosti ali stopnje donosa kapitala, ki ju je opredelila komisija CRE. Vrednost reguliranih sredstev bi se morala ujemati z reguliranimi osnovnimi sredstvi in z regulirano stopnjo donosa.
- (208) Združenje EFET meni, da uvedba reforme ni mogla povzročiti izkrivljanja konkurence: niti med francoskimi upravljavci skladišč za zemeljski plin in upravljavci iz drugih držav članic, kar dokazuje vedno večje sodelovanje med upravljavci v Franciji in tujini od leta 2018, niti med upravljavci skladišč za zemeljski plin in upravljavci terminalov UZP, saj se tržna vrednost terminalov UZP od leta 2018 nenehno povečuje.

5.2.7 *Elengy* ⁽⁶⁴⁾

- (209) Uvedba reforme ni povzročila umetnega zmanjšanja spodbud za uporabo terminalov UZP. Prvič, dejavnosti terminalov družbe Elengy so se od uvedbe ukrepa povečale in v letih 2019 in 2020 dosegle rekordne ravni.
- (210) Drugič, na privlačnost terminalov UZP vplivajo številni dejavniki, med drugim razlika med trgi Unije in azijskimi trgi, tarife, obstoj dolgoročnih pogodb, globina in likvidnost trga na koncu prodajne verige, prožnost terminala ter pravila trgovanja. Ukrep v zvezi s skladiščenjem na te dejavnike privlačnosti nima neposrednega vpliva, imel pa je posredne in pozitivne posledice. Reforma je namreč prispevala k povečanju zmogljivosti skladiščenja v Uniji s tem, da se je poglobil trg Unije z zemeljskim plinom, zaradi česar je bilo mogoče zemeljski plin ob večjem povpraševanju po njem skladiščiti, stroški za odjemalce pa so se zmanjšali, in da so se povečala razpoložljiva likvidna sredstva na francoskem trgu.

⁽⁶²⁾ [...].

⁽⁶³⁾ V tem združenju je več kot 100 družb, ki trgujejo z energijo in delujejo v več kot 28 evropskih državah.

⁽⁶⁴⁾ Upravljavec terminalov za utekočinjeni zemeljski plin.

5.2.8 *Enovos* ⁽⁶⁵⁾

- (211) Če obstaja zadostno število različnih akterjev, ki sodelujejo v sistemu, je po mnenju družbe Enovos trg najprimernejši za opredelitev vrednosti sredstva. S sedanjim mehanizmom dražb se izvede pravična ocena trga. Če sistem dražb vodi do nižjega ali višjega donosa za nekatere akterje, bodo opravljene prilagoditve na dražbah v naslednjih letih.

5.2.9 *Fluxys* ⁽⁶⁶⁾

- (212) Družba Fluxys navaja, da se skladiščenje zemeljskega plina v Uniji v zadnjih letih srečuje s pomembnimi izzivi, saj je vse težje pokriti stroške poslovanja upravljavcev skladišč za zemeljski plin. Da bi se odzvalo na hiter razvoj trga, je zato treba vzpostaviti prilagojen gospodarski model, iz katerega sta razvidna vrednost skladiščenja zemeljskega plina za sistem in njegov prispevek k zanesljivosti oskrbe. Enostranska uvedba mehanizmov podpore bi lahko povzročila izkrivljanje konkurence z drugimi državami članicami Unije. Zato je treba mehanizem nadomestila, ki temelji na strogih merilih, uporabiti v vseh državah članicah Unije.

5.2.10 *Fédération nationale des mines et de l'énergie CGT (nacionalna zveza za rudnike in energijo CGT, v nadaljnjem besedilu FNME-CGT)* ⁽⁶⁷⁾

- (213) Po mnenju zveze FNME-CGT je reforma skladiščenja zemeljskega plina v Franciji omogočila, da sta se uresničila naslednja dva cilja: zagotavljanje energetske varnosti po pravični ceni za odjemalce in zagotovitev dobrega delovanja prenosnega omrežja za zanesljivost dobave.
- (214) Zveza FNME-CGT meni, da zadevni ukrep ni mogoče opredeliti kot državno pomoč. Po njenem mnenju se nadomestilo ne financira iz državnih sredstev. Poleg tega zadevni ukrep ne pomeni davka, ki je zavezujoče naložen brez protistoritve kot davek. Poleg tega zveza FNME-CGT trdi, da je prenos tarife za uporabo prenosnega omrežja na račun odjemalca zemeljskega plina obvezen le za odjemalce, ki se odločijo za to, da se zanje uporabljajo regulirane tarife za prodajo zemeljskega plina, ter da niti sredstva, ki izhajajo iz pristojbine za skladiščenje, niti upravljavci, ki pobirajo nadomestilo, niso pod nadzorom države.
- (215) Zveza FNME-CGT meni, da zadevni ukrep ne podeljuje selektivne prednosti zaradi obstoja obveznosti upravljavcev skladišč, da zagotavljajo nadaljnje delovanje te infrastrukture. Poleg tega ureditev določa, da upravljavec presežek prihodkov vrne upravljavcem omrežij, in torej pomeni izgubo gospodarske priložnosti.
- (216) Če se predpostavlja, da bi bil zadevni ukrep opredeljen kot državna pomoč, bi bil združljiv z notranjim trgovom.
- (217) Zveza FNME-CGT meni, da je metoda vrednotenja reguliranih sredstev sorazmerna s ciljem zanesljivosti oskrbe. Z uvedbo ureditve prihodkov upravljavcev, ki temeljijo na stroških, ki jih nadzira in odobri nacionalni regulativni organ, se je lahko zagotovilo, da končni odjemalec plača pregledno vnaprej določeno ceno.
- (218) Poleg tega se metodologija vrednotenja ROS uporablja za vse tarife za regulirano infrastrukturo v Franciji, razen distribucije električne energije. Z vrednotenjem, ki temelji na razmikih med poletjem in zimo, ni bilo mogoče popraviti pomanjkljivosti trga, ki ni mogel odražati vrednosti zavarovanja sredstev v cenah. Poleg tega je bila izvedena neodvisna revizija predlogov za ROS upravljavcev, ki jo je naročila komisija CRE in na podlagi katere so se izbrana prvotna ROS znižala. S prvotnimi ROS se je upoštevala amortizirana vrednost sredstev. Nekatera sredstva, ki so povsem amortizirana, so bila celo vključena v ROS z vrednostjo nič in torej niso upravičena do nobenega nadomestila.
- (219) Po mnenju zveze FNME-CGT se lahko drugi elementi omogočajo, da se ugotovi sorazmernost ukrepa: redni pregledi obsega ureditve z načrtom PPE, kritje stroškov, ki jih upravljavci plinske infrastrukture nosijo le, če ustrezajo stroškom „učinkovitega operaterja“, simetrija nadomestila, ki preprečuje vsakršno tveganje prekomernega nadomestila, ter dejstvo, da je namen ureditve kar najbolj povečati najem zmogljivosti skladiščenja in prihodke od dražb.

⁽⁶⁵⁾ Trgovec v energetskega sektorju.

⁽⁶⁶⁾ Upravljavec skladišča plina v Belgiji.

⁽⁶⁷⁾ Francoska sindikalna zveza, pridružena združenju Confédération générale du travail (CGT).

- (220) Zveza FNME-CGT meni, da ukrep ni povzročil negativnih učinkov na konkurenco in trgovino. Prvič, nadomestilo, ki ga plača vsak dobavitelj, je določeno v skladu z njegovim profilom porabe, ne glede na to, ali so njegovi objekti na francoskem ozemlju ali v sosednji državi, kar ne povzroči izkrivljanja konkurence med dobavitelji. Drugič, skladiščenje ne konkurira UZP in povezovalnim daljnovodom, ki so bolj dopolnilni. Terminali za utekočinjeni plin imajo tehnične značilnosti in obratovalne omejitve, ki so značilne za dobavno verigo UZP. Medtem ko je namen skladišč zadostiti potrebam konične porabe, so terminali za UZP in povezovalni plinovodi način uvoza in diverzifikacije virov oskrbe z zemeljskim plinom. Zaradi medsebojnega dopolnjevanja skladišč in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin je mogoče uvoženi UZP skladiščiti z nizkimi stroški v Uniji, od česar imajo koristi porabniki zemeljskega plina. Tretjič, zadevni ukrep ne povzroča izkrivljanja konkurence v škodo upravljavcev skladišč iz drugih držav članic, kar dokazuje dejstvo, da so se vsi deleži najema in uporabe skladišč v Uniji povečali in dosegajo visoke ravni.
- (221) V nasprotju z načrtom PPE zveza FNME-CGT meni, da se poraba zemeljskega plina ne bo zmanjšala za 2 % na leto, ker so se razvili novi načini njegove porabe. Zveza FNME-CGT opozarja na merila v zvezi z zanesljivostjo oskrbe, na katera se pogosto pozablja pri določanju velikosti infrastrukture pogosto pozablja, kot je izginjanje glavnega vira oskrbe v povprečnih vremenskih razmerah v največ šest mesecih.

5.2.11 Družba GRTgaz ⁽⁶⁸⁾

- (222) Po mnenju družbe GRTgaz so bili omrežje in skladišča zasnovani kot celota in so oboji nujni, da se zadosti zimskemu povpraševanju. Družba GRTgaz je na začetku leta 2018 opravila simulacije, s katerimi se je pokazala potreba po skladiščenju od 115 do 125 TWh ob upoštevanju podnebnih scenarijev, ki ustrezajo nedavnim zimam. Ta družba navaja tudi, da povsem napolnjena skladišča, to je 135 TWh, ne zadostujejo za mrzlo zimo s koničnim obdobjem z nizkimi temperaturami in brez uporabe UZP.
- (223) Med letoma 2012 in 2018 je družba GRTgaz redno opozarjala na težave, ki jih povzročajo nezadostne ravni najema in zasedenosti podzemnih skladišč ter tveganje za zanesljivost oskrbe in neprekinjeno dobavo. Poleg tega družba GRTgaz meni, da se je z oblikovanjem enotnega območja (v nadaljnjem besedilu: TRF) 1. novembra 2018 okrepila vloga skladišč v francoskem plinskem sistemu.

5.2.12 Hungarian Gas Storage ⁽⁶⁹⁾

- (224) Skladiščenje zemeljskega plina je jamstvo in vrednost za sistem samo po sebi, kot je bilo dokazano s študijami, izvedenimi za združenje *Gas Infrastructure Europe*. Tržna cena ne izraža teh vrednosti ⁽⁷⁰⁾. Zato je potrebno regulativno posredovanje ⁽⁷¹⁾, kakršno je bilo uvedeno v Franciji. Francoski sistem, ki temelji na trgu, zagotavlja enake konkurenčne pogoje z drugimi viri prožnosti. Prekomerno nadomestilo se prepreči, saj se vsaka razlika med reguliranimi prihodki in tržnimi prihodki vrne. Preglednost nadomestil se zagotavlja s pravili, ki jih določi komisija CRE. Zaradi uvedbe zadevnega ukrepa na trgu skladiščenja ali v energetske vrednostni verigi ni izkrivljanja konkurence. Zadevni ukrep je zgled za druge države Unije.

5.2.13 Total Direct Énergie ⁽⁷²⁾

- (225) Kot je določeno z odlokom o načrtu PPE, je bil obseg sredstev, potrebnih za zanesljivost oskrbe, določen v višini 138,5 TWh, le 90 TWh pa je ustrezalo količini, ki je bila potrebna v prejšnjem mehanizmu skladiščenja.
- (226) Družba Total Direct Énergie se sprašuje o sprejeti predpostavki uporabe povezovalnih daljnovodov pri 1 585 GWh/d, medtem ko tehnične zmogljivosti znašajo 1 810 GWh/d. Ta razlika se ne zdi upravičena. Posodobiti bi bilo treba čas dobave tovora, ki je deset dni, in upoštevati zavezujoče pogodbe o dobavi UZP (kar bo omogočilo, da se skrajša povprečni čas dobave). Če se upoštevajo le obdobja hudega mraza, ki trajajo od šest do devet dni, se zmanjšuje korist UZP.

⁽⁶⁸⁾ Upravljalnica prenosnega omrežja za plin.

⁽⁶⁹⁾ Upravljalavec skladišča plina.

⁽⁷⁰⁾ Študija, izvedena za Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, september 2017.

⁽⁷¹⁾ Študija, izvedena za Gas Infrastructure Europe (GIE): Measures for a sustainable gas storage market, FTI-CL Energy, oktober 2018.

⁽⁷²⁾ Podjetje, ki deluje v energetske sektorju.

- (227) Prevelik obseg infrastrukture bi samodejno povzročil prekomerno plačilo upravljavcev skladišč. Pri prvotnih ROS bi bilo treba upoštevati že odšteto amortizacijo. Poleg tega družba Total Direct Énergie meni, da je dejavnost upravljavca skladišča prekomerno plačana glede na svoja tveganja. Ta dejavnost namreč ni izpostavljena večjim tveganjem kot dejavnost upravljavcev prenosnih omrežij. Zato noben razlog ne upravičuje višje stopnje donosa. Iz tega razloga sprejeta stopnja donosa ROS ne bi smela presegati stopnje donosa UPO, ki jo je komisija CRE trenutno določila na 5,25 %.
- (228) Družba Total Direct Énergie meni tudi, da obseg ukrepa izkrivlja cenovne signale na trgih na debelo in ne spodbuja akterjev k najemu drugih instrumentov prožnosti (zlasti povezovalnih daljnovodov in UZP), čeprav so enako nujni. Ugotavlja, da se bodo dolgoročne pogodbe o najemu zmogljivosti povezovalnih daljnovodov iztekale v prihajajočih letih, ne da bi jih sedanji tržni signali spodbujali k obnovitvi.

5.2.14 Uniper Energy Storage ⁽⁷³⁾

- (229) Razpoložljivost zmogljivosti skladiščenja je bistvena za varno in gospodarno upravljanje celotne uvozne infrastrukture zemeljskega plina. Dejstvo, da bi moral trg spodbujati uporabo celotne zmogljivosti skladiščenja, pa ni vidno v pogojih trga podzemnega skladiščenja zemeljskega plina ⁽⁷⁴⁾. Upravljavci sistemov za skladiščenje se že več let soočajo s pomembnim znižanjem tržnih cen. Položaj še poslabšujejo različni konkurenčni pogoji v Evropi, ki se v skladu z različnimi nacionalnimi zakonodajnimi določbami uporabljajo za dostop do skladiščenja in prožnosti, ki temelji na trgu, ali so zakonsko urejeni. Potrebno je torej poenotenje nacionalnih regulativnih sistemov za skladiščenje zemeljskega plina ⁽⁷⁵⁾.

5.2.15 Union Professionnelle des Industries Privées du Gaz (panožna zveza zasebnih podjetij iz plinskega sektorja, v nadaljnjem besedilu: UPRIGAZ) ⁽⁷⁶⁾

- (230) Zveza UPRIGAZ opozarja, da je Francija že spremenila svoj regulativni mehanizem za skladiščenje po pritožbi zaradi prekoračitve pooblastil pri francoskem državnem svetu zoper nekdanji mehanizem. Meni, da je posodobljeni mehanizem ustrezen in omogoča dejansko tržno vrednost proizvodov za skladiščenje v Franciji.
- (231) Po mnenju zveze UPRIGAZ ni mogoče šteti, da regulativna ureditev za skladiščenje zemeljskega plina omejuje uporabo francoskih terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in terminalov v sosednjih državah. Francoski terminali za utekočinjeni zemeljski plin so leta 2017 izdali 9,6 Gm³. Z izdajami v letih 2018 (11,1 Gm³) in 2019 (21,5 Gm³) se je brez dvoma pokazala nagnjenost trga k francoskim terminalom za utekočinjeni zemeljski plin v tem obdobju. Taka ugotovitev velja tudi za terminale za utekočinjeni zemeljski plin v sosednjih državah, pri čemer so se zelo povečale izdaje v Belgiji (z 1,1 Gm³ v letu 2017 na 6,7 Gm³ v letu 2019) in na Nizozemskem (z 0,8 Gm³ v letu 2017 na 7,9 Gm³ v letu 2019).
- (232) Zveza UPRIGAZ meni tudi, da metodologija, ki so jo uporabili francoski organi, in zlasti predpostavka o razpoložljivosti celotne zagotovljene zmogljivosti vstopa v točke povezovalnega daljnovoda ne omeujeta konkurence.
- (233) Nazadnje, zveza UPRIGAZ meni, da zadevni ukrep ne dodeljuje neupravičene prednosti francoskim upravljavcem skladišč v primerjavi z enakovrednimi tujimi gospodarskimi subjekti.

6. OCENA UKREPA

6.1 Državna pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe

- (234) Državna pomoč je v členu 107(1) PDEU opredeljena kot „vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

⁽⁷³⁾ Upravljavec skladišča plina.

⁽⁷⁴⁾ Študiji, izvedeni za Gas Infrastructure Europe (GIE): *Gas Storage Market Failures*, Pöyry, september 2017, in *Value of the gas storage infrastructure for the electricity system*, Artelys, oktober 2019.

⁽⁷⁵⁾ Študija, izvedena za Gas Infrastructure Europe (GIE): *Measures for a sustainable gas storage market*, FTI-CL Energy, oktober 2018.

⁽⁷⁶⁾ Zveza UPRIGAZ združuje podjetja, prisotna v vsej ali delu celotne plinske verige: družbe Dalkia France, Eni, ENGIE, Equinor, ENGIE Cofely, Naturgy, Total Energie Gaz, Teréga in Total Gaz Électricité Holdings France.

- (235) Da bi se ukrep opredelil kot državna pomoč, morajo biti torej izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: (a) ukrep mora biti mogoče pripisati državi in mora biti financiran iz državnih sredstev; (b) ukrep dodeljuje selektivno prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga in (c) ukrep mora izkrivljati ali bi lahko izkrivljajal konkurenco ter bi lahko prizadel trgovino med državami članicami.

6.1.1 Državna sredstva in pripisljivost

- (236) Da bi bilo ukrepe mogoče šteti za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, morajo biti, prvič, dodeljeni neposredno ali posredno iz državnih sredstev in, drugič, tako, da jih je mogoče pripisati državi ⁽⁷⁷⁾.
- (237) Kar zadeva na prvem mestu pogoj v zvezi s pripisom odgovornosti za ukrep, je treba preučiti, ali se lahko šteje, da so javni organi sodelovali pri sprejetju tega ukrepa ⁽⁷⁸⁾.
- (238) V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je bil regulativni mehanizem uveden z zakonom, sprejetim leta 2017 ⁽⁷⁹⁾, njegovo področje uporabe je bilo določeno z odlokom ⁽⁸⁰⁾, njegova pravila pa s sklepi komisije CRE, ki je neodvisni upravni organ v okviru pristojnosti, ki mu je podeljena z zakonom (glej uvodne izjave od 15 do 17). Komisija CRE zlasti določi pravila za prodajo zmogljivosti bistvene infrastrukture na dražbi in odobrene prihodke upravljavcev skladišč ter opredeli metodo izračuna pristojbine za skladiščenje v okviru tarif ATRT. Za regulativni mehanizem je treba torej šteti, da ga je mogoče pripisati državi.
- (239) Glede pogoja, ki se nanaša na neposredno ali posredno financiranje iz državnih sredstev, iz sodne prakse Sodišča dalje izhaja, da ni treba v vseh primerih dokazati neposrednega financiranja s strani države, da bi se lahko prednost, dodeljena enemu ali več podjetjem, štela za državno pomoč v skladu s členom 107(1) PDEU ⁽⁸¹⁾.
- (240) Sodišče je zlasti odločilo, da je mogoče denarna sredstva, ki se zbirajo z obveznimi prispevki, ki so predpisani z zakonodajo države članice ter se upravljajo in razdeljujejo v skladu s to zakonodajo, šteti za državna sredstva v smislu člena 107(1) PDEU, tudi če jih upravljajo subjekti, ki so ločeni od javnih organov ⁽⁸²⁾. To, ali so ti subjekti javnega ali zasebnega prava, samo po sebi ni odločilno ⁽⁸³⁾. V zvezi s tem je odločilno, ali je država zadevne subjekte pooblastila za upravljanje državnih sredstev, in ne le, ali so zavezani k nakupu z lastnimi finančnimi sredstvi ⁽⁸⁴⁾. V sodbi ENEA S.A. je Sodišče odločilo, da ukrep ni dodeljen iz državnih sredstev, če dodatnih stroškov, ki izhajajo iz tega ukrepa, ni mogoče v celoti prenesti na končne uporabnike ⁽⁸⁵⁾. Poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se lahko načini izračuna teh prispevkov določijo prav s predpisom ali sklepom javnega organa, kakršen je nacionalni regulativni organ, ne glede na opredelitev „obveznih prispevkov, ki so predpisani z zakonodajo države“ ⁽⁸⁶⁾.

⁽⁷⁷⁾ Sodbe z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 24; z dne 30. maja 2013, Doux Élevage et Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, točka 27, in z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 16.

⁽⁷⁸⁾ Sodba z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 17 in navedena sodna praksa.

⁽⁷⁹⁾ Z zakonom št. 2017-1839 z dne 30. decembra 2017 so se končale raziskave in izkoriščanje ogljikovodikov ter so se uvedli različni ukrepi na področju energitike in okolja.

⁽⁸⁰⁾ Odlok št. 2020-456 o načrtu PPE.

⁽⁸¹⁾ Sodbe z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 36, z dne 30. maja 2013, Doux Élevage et Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, točka 34, z dne 28. marca 2019, Nemčija/Komisija, C-405/16 P, EU:C:2019:268, točka 55, ter z dne 20. septembra 2019, FVE Holýšov I in drugi/Komisija, T-217/17, EU:T:2019:633, točka 105.

⁽⁸²⁾ Sodbe z dne 2. julija 1974, Italija/Komisija, 173/73, EU:C:1974:71, točka 35, z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 25, z dne 28. marca 2019, Nemčija/Komisija, C-405/16 P, EU:C:2019:268, točka 58, ter z dne 20. septembra 2019, FVE Holýšov I in drugi/Komisija, T-217/17, EU:T:2019:633, točka 107.

⁽⁸³⁾ Sodba z dne 20. septembra 2019, FVE Holýšov I in drugi/Komisija, T-217/17, EU:T:2019:633, točka 126.

⁽⁸⁴⁾ Sodbi z dne 28. marca 2019, Nemčija/Komisija, C-405/16 P, EU:C:2019:268, točka 59 in navedena sodna praksa, ter z dne 20. septembra 2019, FVE Holýšov I in drugi/Komisija, T-217/17, EU:T:2019:633, točka 108.

⁽⁸⁵⁾ Sodba z dne 13. septembra 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, točka 30.

⁽⁸⁶⁾ Sodba z dne 15. maja 2019, Achmea in drugi, C-706/17, EU:C:2019:407, točka 66.

- (241) V sodbi Essent Netwerk Noord ⁽⁸⁷⁾ je bil zadevni ukrep opredeljen kot obdavčitev in torej kot ukrep, ki pomeni državno sredstvo, saj je odjemalcem električne energije doplačilo naložila država na podlagi zakona glede na objektivno merilo števila prenesenih kilovatnih ur ⁽⁸⁸⁾. Sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da ni pomembno, kdo je dolžnik obdavčitve, če se obdavčitev nanaša na proizvod ali dejavnost, ki je nujno povezana s proizvodom ⁽⁸⁹⁾.
- (242) Poleg tega je Sodišče v sodbi EEG 2012 ⁽⁹⁰⁾ pojasnilo, da za ugotovitev obstoja državnih sredstev ne zadostuje, da je pobiranje finančnega bremena za dobavitelje neobvezno in se le „v praksi“ prenese na končnega odjemalca.
- (243) V obravnavani zadevi po eni strani kritje stroškov upravljavcev skladišč spada na področje regulativnega mehanizma prek tarif za uporabo prenosnega omrežja, kot določa zakon o ogljikovodikih (glej uvodni izjavi 17 in 104). Komisija CRE je v skladu s pristojnostjo, ki jo določa zakon (glej uvodno izjavo 17), v okviru tarif ATRT uvedla tarifno pristojbino, ki je namenjena financiranju zadevnega regulativnega mehanizma (pristojbina za skladiščenje) (glej uvodno izjavo 90). Financiranje tako pokriva tudi strošek izvajanja zbiranja in vračanja nadomestila, ki ga nosijo UPO (glej uvodno izjavo 105).
- (244) V skladu s sklepom komisije CRE z dne 7. februarja 2018 ⁽⁹¹⁾ morajo vsi dobavitelji, ki jim je bila dodeljena zagotovljena zmogljivost za dobavo do najmanj ene PTPD, plačati to pristojbino za skladiščenje UPO, s katero so sklenili pogodbo o dobavi (glej uvodno izjavo 99). Znesek pristojbine za skladiščenje za vsakega dobavitelja je v skladu z metodologijo, ki jo določi komisija CRE, določen na podlagi prilagajanja odjema pozimi njegovih odjemalcev, ki potrebujejo neprekinjeno napajanje in se ne morejo brez tveganja izklopiti iz omrežja, priključenih na javna distribucijska omrežja zemeljskega plina (glej uvodno izjavo 21). V nasprotju z vidikom, ki so ga izrazile zainteresirane strani, iz navedenega izhaja, da je pristojbina za skladiščenje obvezni prispevek, ki ga zakon nalaga dobaviteljem, in ne možnost, katere znesek se izračuna glede na objektivno merilo prilagajanja odjema njihovih odjemalcev pozimi na podlagi metodologije, ki jo določi komisija CRE. Ti prispevki se izračunajo tako, da pokrijejo vse stroške UPO, povezane s to storitvijo.
- (245) Ta analiza je potrjena z okoliščino, da je treba pristojbino za skladiščenje, ki jo plačajo dobavitelji, prenesti na odjemalce v zvezi z reguliranimi tarifami za prodajo zemeljskega plina (glej uvodne izjave od 98 do 101).
- (246) Po drugi strani UPO na podlagi zakona o ogljikovodikih upravljavcem skladišč, ki spadajo na področje regulativnega mehanizma, vrnejo delež zneskov, zbranih iz naslova tarif ATRT, v skladu s pravili, ki jih določi komisija CRE, to je javni organ. V zvezi s tem komisija CRE določi znesek tega deleža in stroška izvajanja zbiranja in vračanja (glej uvodno izjavo 90). Tako so UPO določeni in pooblašteni z zakonodajo, da zberejo in vrnejo sredstva, ki izhajajo iz pristojbine za skladiščenje, in jih vrnejo reguliranim upravljavcem skladišč. UPO ne razpolagajo prosto s sredstvi, saj nimajo nobene diskrecijske pravice glede določitve in namena teh sredstev, ki se morajo obvezno razdeliti in katerih zneske določi komisija CRE.
- (247) Zato je pristojbina za skladiščenje v okviru tarif ATRT, s katero se financira regulativni mehanizem, obvezni prispevek, ki je z zakonodajo naložen dobaviteljem in odjemalcem iz naslova reguliranih tarif pod nadzorom komisije CRE. Poleg tega sredstva, ki izhajajo iz pristojbine za skladiščenje, upravljajo in razdeljujejo UPO. Zato Komisija meni, da je ukrep dodeljen iz državnih sredstev.

6.1.2 *Selektivna prednost*

- (248) Kar zadeva obstoj selektivne prednosti, se v skladu z ustaljeno sodno prakso za državno pomoč štejejo ukrepi, ki lahko ne glede na obliko neposredno ali posredno dajejo prednost podjetjem ali podeljujejo gospodarsko korist, ki je upravičeno podjetje v običajnih tržnih razmerah ne bi imelo ⁽⁹²⁾.

⁽⁸⁷⁾ Sodba z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord BV, C-206/06, EU:C:2008:413.

⁽⁸⁸⁾ Sodba z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord BV, C-206/06, EU:C:2008:413, točki 47 in 66.

⁽⁸⁹⁾ Sodba z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord BV, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 49.

⁽⁹⁰⁾ Sodba z dne 28. marca 2019, Nemčija/Komisija, C-405/16 P, EU:C:2019:268.

⁽⁹¹⁾ Sklep št. 2018-022 z dne 7. februarja 2018 o spremembi tarife za uporabo prenosnih omrežij zemeljskega plina družb GRTgaz in TIGF na dan 1. aprila 2018.

⁽⁹²⁾ Sodbe z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord in drugi, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 79, z dne 27. junija 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, točka 65, ter z dne 15. maja 2019, Achmea in drugi, C-706/17, EU:C:2019:407, točka 74.

- (249) Regulirani upravljavci skladišč imajo v obravnavani zadevi na podlagi regulativnega mehanizma zagotovljene prihodke, „odobrene prihodke“, ki jih komisija CRE določi tako, da se zagotovita kritje njihovih stroškov, če ti ustrezajo stroškom „učinkovitega operaterja“, ter običajna donosnost vložnega kapitala (glej uvodno izjavo 21 zgoraj). Ti odobreni prihodki se zagotavljajo z neposrednimi prihodki upravljavcev, če so ti prihodki nižji od odobrenih prihodkov, pa z nadomestilom za skladiščenje, ki ga plačajo UPO, če so ti prihodki nižji od odobrenih prihodkov. Tako regulirani upravljavci skladišč, katerih morebitne izgube bi bile nadomeščene, niso več izpostavljeni tveganjem, neločljivo povezanim z običajnimi tržnimi pogoji. Zato v nasprotju s trditvami zainteresiranih strani Komisija meni, da imajo upravljavci bistvene infrastrukture za skladiščenje korist na podlagi gospodarske prednosti.
- (250) Sodišče je glede selektivnosti prednosti odločilo, da je treba pri presoji tega pogoja ugotoviti, ali je v okviru dane pravne ureditve zadevni nacionalni ukrep tak, da daje prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“ v primerjavi z drugimi, ki so glede na cilj, ki se poskuša doseči z zadevno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju ter so tako deležni drugačnega obravnavanja ⁽⁹³⁾.
- (251) V obravnavani zadevi se regulativni mehanizem uporablja le za infrastrukturo za podzemno skladiščenje zemeljskega plina, ki je nujna za srednje- in dolgoročno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe na francoskem ozemlju. Izčrpn seznam te bistvene infrastrukture je določen z odlokom (glej uvodno izjavo 19).
- (252) Za zimo 2018–2019 je ta seznam prehodno zajemal vso infrastrukturo za skladiščenje na francoskem ozemlju (glej uvodno izjavo 16). Bistvena infrastruktura za skladiščenje za obdobje 2019–2023 v sedanjem stanju ureditve ustreza vsej infrastrukturi za skladiščenje v obratovanju na francoskem ozemlju, s čimer so izključeni trije objekti infrastrukture v rezervi in dva projekta skladišč za zemeljski plin (glej uvodni izjavi 49 in 50). Sedanji načrt PPE določa tudi, da bo seznam bistvene infrastrukture skrčen v naslednji spremembi načrta PPE (glej uvodno izjavo 52).
- (253) S področja uporabe regulativnega mehanizma so tako izključeni objekti za skladiščenje zemeljskega plina v rezervi. Poleg tega Francija domneva, da bodo objekti, ki danes delujejo, v prihodnosti izključeni zaradi zmanjšanja porabe zemeljskega plina, predvidenega v načrtu PPE. Izključeni so tudi upravljavci skladišč iz drugih držav članic, zlasti iz sosednjih držav članic. Prav tako so izključeni upravljavci drugih instrumentov prožnosti, ki enako prispevajo k zagotavljanju zanesljivosti oskrbe, kot so upravljavci terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ali upravljavci povezovalnih daljnovodov.
- (254) Čeprav je bil obstoj selektivne prednosti preučen na nacionalni ravni in se je nanašal le na infrastrukturo za skladiščenje zemeljskega plina ter v nasprotju s stališči zainteresiranih strani, Komisija meni, da bi zadevni ukrep podelil selektivno prednost, saj se ta prednost uporablja le za upravljavce bistvene infrastrukture za skladiščenje, vključene na seznam sedanjega načrta PPE.
- (255) Zato lahko zadevni ukrep posameznim podjetjem daje prednost v primerjavi z drugimi, ki so glede na cilj, ki se poskuša doseči z zadevno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju.

6.1.3 Učinek na konkurenco in trgovino med državami članicami

- (256) Kar zadeva potencialni učinek na trgovino med državami članicami, je v skladu s sodno prakso Sodišča okoliščina, da se je v gospodarskem sektorju, kot je sektor zemeljskega plina, odvil proces liberalizacije na ravni Unije, primerna za opredelitev dejanskega ali potencialnega vpliva pomoči na trgovino med državami članicami ⁽⁹⁴⁾.

⁽⁹³⁾ Sodbi z dne 14. januarja 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, točke od 53 do 55, ter z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 54.

⁽⁹⁴⁾ Sodbe z dne 5. marca 2015, Banco Privado Português in Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, točka 51, z dne 18. maja 2017, Fondul Proprietatea, C-150/16, EU:C:2017:388, točka 34, ter z dne 15. maja 2019, Achmea in drugi, C-706/17, EU:C:2019:407, točka 94.

- (257) V obravnavani zadevi bodo upravljavci bistvene infrastrukture za skladiščenje na francoskem ozemlju zaradi uvedbe regulativnega mehanizma prejeli prednost v primerjavi s svojimi konkurenti. To se nanaša najprej na upravljavce skladišč iz drugih držav članic, pri čemer se upoštevajo tudi trditve nekaterih, da ima trg regionalne razsežnosti. Komisija zaradi predloženih stališč zainteresiranih strani ne more izključiti vpliva ukrepa na skladiščenje zemeljskega plina v sosednjih državah članicah, zlasti v Belgiji, kjer skladiščenje zemeljskega plina ni upravičeno do zajamčenega plačila.
- (258) Komisija tudi ne more izključiti vpliva na upravljavce drugih instrumentov prožnosti, kot so upravljavci terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in upravljavci povezovalnih daljnovodov. Čeprav po navedbah zainteresiranih strani prav tako delujejo na podlagi odobrenih prihodkov, pa država njihovih prihodkov ne dopolnjuje enako.
- (259) Ker se je trg z zemeljskim plinom liberaliziral na ravni Unije, lahko morebitna prednost, dodeljena enemu podjetju v tem sektorju, vpliva na trgovino med državami članicami. Zato Komisija meni, da bi ukrep lahko vplival na trgovino med državami članicami.
- (260) Namen zadevnega ukrepa v obravnavani zadevi je zagotoviti določene prihodke upravljavcem skladišč bistvene infrastrukture za skladiščenje. Komisija meni, da bi lahko ukrep izkrivljaj konkurenco.

6.1.4 Sklepna ugotovitev o opredelitvi ukrepa kot državne pomoči

- (261) Komisija iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah od 234 do (260), meni, da je ukrep državna pomoč v smislu člena 107 PDEU.

6.2 Nezakonitost državne pomoči

- (262) Z določitvijo odobrenih prihodkov upravljavcev skladišč od 1. januarja 2018, organizacijo dražb in uvedbo pristojbine za skladiščenje v okviru tarif ATRT od vključno 1. aprila 2018 so francoski organi uvedli regulativni mehanizem, ki pomeni državno pomoč.
- (263) Francoski organi zadevnega ukrepa Komisiji niso priglasili pred datumom, ko so ga začeli izvajati. S tem je Francija kršila člen 108(3) PDEU. Zato Komisija meni, da se je zadevni ukrep izvajal nezakonito.

6.3 Združljivost državne pomoči z notranjim trgovom

6.3.1 Pravna podlaga za oceno združljivosti ukrepa

- (264) Cilj regulativnega mehanizma za infrastrukturo za skladiščenje zemeljskega plina, ki ga je izvedla Francija, je omogočiti razvoj gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina za srednje- in dolgoročno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom.
- (265) Komisija navaja, da se tokrat prvič presoja združljivost regulativnega mehanizma za skladiščenje zemeljskega plina z notranjim trgovom.
- (266) Takšen ukrep ni določen niti v smernicah o državni pomoči za varstvo okolja in energijo ⁽⁹⁵⁾ niti v katerih koli drugih smernicah Komisije.
- (267) Treba je preučiti združljivost regulativnega mehanizma z notranjim trgovom z določbami PDEU in zlasti s členom 107(3), točka (c), PDEU, ki določa, da se pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti lahko šteje za združljivo z notranjim trgovom, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi.

⁽⁹⁵⁾ Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 (UL C 200, 28.6.2014, str. 1).

- (268) Da bi se pomoč lahko štela za združljivo, mora biti po eni strani njen namen pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, po drugi strani pa ne sme spreminjati trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi ⁽⁹⁶⁾.
- (269) V okviru prvega pogoja Komisija preuči, ali je namen sheme pomoči pospeševati razvoj določenih gospodarskih dejavnosti. V okviru drugega pogoja Komisija pretehta pozitivne učinke predvidene pomoči na razvoj dejavnosti, ki naj bi jih podpirala, in negativne učinke, ki bi jih lahko imela na notranji trg v smislu izkrivljanja konkurence in neugodnih učinkov na trgovino, ki jih povzroči pomoč.

6.3.2 Pospoševanje razvoja gospodarske dejavnosti

6.3.2.1 Gospodarska dejavnost, ki se razvija

- (270) V skladu s členom 107(3), točka (c), PDEU se lahko pomoči štejejo za združljive z notranjim trgovom, če pospešujejo razvoj določenih gospodarskih dejavnosti ⁽⁹⁷⁾. Imeti morajo spodbujevalen učinek na zadevno podjetje ali podjetja, tako da se njihovo ravnanje spremeni na način, ki pospešuje razvoj gospodarske dejavnosti, kar se brez pomoči ne bi zgodilo oziroma bi se zgodilo na omejen ali drugačen način. Pomoč ne sme subvencionirati stroškov gospodarske dejavnosti, ki bi jih podjetje imelo v vsakem primeru, in ne sme biti nadomestilo za običajno poslovno tveganje gospodarske dejavnosti.
- (271) V obravnavani zadevi je gospodarska dejavnost, ki se razvija s pomočjo, skladiščenje zemeljskega plina v Franciji.
- (272) Namen regulativnega mehanizma je spremeniti gospodarsko ravnanje upravljavcev skladišč zemeljskega plina. Francoski organi so navedli, da če Francija ne bi uvedla regulativnega mehanizma in bi odpravila prejšnji sistem obveznosti skladiščenja, bi bila cena, ki jo zaračunavajo upravljavci skladišč, zelo blizu razmika med prodajnimi cenami zemeljskega plina. Toda razmiki se zmanjšujejo od leta 2009. Zato upravljavci skladišč z zaračunanimi cenami pred uvedbo reforme niso mogli več pokriti stroškov. Po poslabšanju dobičkonosnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji so bili trije objekti za skladiščenje zemeljskega plina vključeni v rezervo v letih 2014 in 2015 (glej uvodno izjavo 10). Francija je torej opredelila dejansko tveganje, da bi upravljavci še bolj zmanjšali razpoložljivo zmogljivost skladiščenja in dodatne objekte za skladiščenje vključili v rezervo.
- (273) Komisija navaja tudi, da se je stopnja zasedenosti objektov za skladiščenje zmanjšala. Delež najema zmogljivosti skladiščenja je bil v letih 2017–2018 zgolj 63-odstoten. Zmanjšanje deleža najema je tako povzročilo dodatno znižanje prihodkov za upravljavce.
- (274) Zaradi reforme so se deleži najema povečali in v obdobjih 2018–2019 in 2019–2020 dosegli 93-odstotno stopnjo najema zmogljivosti skladiščenja.
- (275) V hipotetičnem scenariju brez uvedbe regulativnega mehanizma bi obstajalo tveganje za pomembno zmanjšanje razvoja gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji. Od uvedbe reforme se je z odobrenimi prihodki in obveznostjo upravljavcev skladišč, da svoje zmogljivosti skladiščenja dajo na razpolago prek dražb, tako pospeševal razvoj gospodarske dejavnosti upravljavcev skladišč.
- (276) Zato Komisija meni, da regulativni mehanizem pospešuje razvoj gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji.

6.3.2.2 Združljivost sheme pomoči z drugimi določbami prava Unije

- (277) Komisija navaja, da sta zadevni ukrep in gospodarska dejavnost, ki se razvija, združljiva z določbami prava Unije.

⁽⁹⁶⁾ Sodba z dne 22. septembra 2020 v zadevi C-594/18 P, Avstrija/Komisija (Hinkley Point C), EU:C:2020:742, točka 19.

⁽⁹⁷⁾ Kot je bilo potrjeno v nedavni sodbi Sodišča z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija, EU:C:2020:742.

- (278) Na področju energetike mora biti vsaka dajatev, ki je namenjena financiranju ukrepa državne pomoči, skladna zlasti s členoma 30 in 110 PDEU. V obravnavani zadevi je pristojbina za skladiščenje neločljivo vsebinsko povezana s podporo, dodeljeno upravljavcem skladišč (glej uvodno izjavo 246). Dajatev, s katero so na podlagi enakih meril obdavčeni domači in uvoženi proizvodi, je lahko s PDEU vseeno prepovedana, kadar je prihodek od te dajatve namenjen financiranju dejavnosti, ki posebej koristijo domačim obdavčenim proizvodom.
- (279) V obravnavani zadevi na eni strani pristojbino za skladiščenje plačujejo dobavitelji, ki uporabljajo prenosno omrežje zemeljskega plina, ki je skoraj v celoti uvožen, in to ne glede na to, ali so dobavitelji francoski ali ne (glej uvodne izjave od 98 do 100). Na drugi strani so upravičenci upravljavci infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina. Francoski in tuji dobavitelji imajo nediskriminatorno dostop do dražb, ki jih organizirajo upravljavci infrastrukture za skladiščenje zemeljskega plina (glej uvodno izjavo 20). Ne gre torej za položaj, v katerem obdavčitev koristi samo obdavčenim nacionalnim proizvodom. Člena 30 in 110 PDEU se torej upoštevata.
- (280) Poleg tega, kot je opisano v uvodni izjavi 12, člen 33 Direktive 2009/73/ES izrecno določa možnost, da država članica uvede upravljanje infrastrukture za skladiščenje. Skladiščenje zemeljskega plina je bilo prav tako eden izmed ukrepov, ki jih lahko države članice uvedejo za izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz Uredbe (EU) 2017/1938, pod pogoji iz te uredbe, zlasti obveznosti zagotavljanja zanesljivosti oskrbe s plinom nacionalnim odjemalcem, pri čemer morajo upoštevati pravilno in neprekinjeno delovanje notranjega trga zemeljskega plina.

6.3.2.3 Sklepna ugotovitev o prispevku k razvoju gospodarske dejavnosti

- (281) Ob upoštevanju navedenega Komisija meni, da zadevni ukrep prispeva k razvoju gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji v skladu z drugimi določbami evropskega prava.

6.4 Negativni učinki pomoči ne spreminjajo trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi

- (282) Komisija oceni, ali negativni učinki pomoči ne spreminjajo trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Prvič, Komisija najprej podrobno preuči pozitivne učinke pomoči, pri čemer upošteva tudi skupni interes, nato pa oceni elemente, ki omogočajo, da se omejijo negativni učinki pomoči na trgovino, in sicer nujnost, ustreznost, sorazmernost in preglednost pomoči. Ob upoštevanju te analize Komisija opredeli preostale učinke na trgovino, preden pretehta pozitivne učinke in negativne učinke pomoči na notranji trg.

6.4.1 Pozitivni učinki pomoči

- (283) Kot je navedeno v uvodnih izjavah od 270 do 276, ima shema pomoči pozitivne učinke na pospeševanje razvoja gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji.
- (284) Poleg tega Komisija navaja, da ima razvoj gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina pozitivne učinke v smislu srednje- in dolgoročne zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom v Franciji. Skladiščenje je nujno za zagotavljanje zmogljivosti omrežja, da se zadosti povpraševanju v koničnih obdobjih z nizkimi temperaturami, in storitve dobave v prenosno omrežje v primeru prezasedenosti.
- (285) Kar zadeva konična obdobja z nizkimi temperaturami, je Francija izvedla simulacije ravni povpraševanja po zemeljskem plinu ter srednje- in dolgoročne zmogljivosti oskrbe z zemeljskim plinom. Povpraševanje po zemeljskem plinu je bilo tako ocenjeno za konična obdobja z nizkimi temperaturami, ki trajajo od enega do trideset dni, do kakršnih v Franciji pride enkrat na petdeset let (glej uvodno izjavo 25). Francoski organi so upoštevali več predpostavk glede razvoja porabe zemeljskega plina v naslednjih desetih letih. Nazadnje so izbrali predpostavko znižanja porabe za 2 % v obdobju 2018–2028 (glej uvodno izjavo 26). Prav tako so ocenili učinke ureditev o prekinljivosti, ki pa še niso bile uvedene (glej uvodno izjavo 28).
- (286) Kar zadeva ponudbo, so francoski organi upoštevali parametre razpoložljivosti različnih virov zemeljskega plina. Sprejeli so zlasti predpostavko 100-odstotne uporabe zagotovljenih zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov in oskrbo z UZP iz terminalov za utekočinjeni zemeljski plin z desetdnevnim dobavnim rokom za novi tovor (glej uvodne izjave od 33 do 38).

- (287) Zdi se, da je ta metodologija skladna s preteklimi podatki in napovedmi razpoložljivosti ob izvedbi analize.
- (288) Ocene francoskih organov so pokazale, da potreba po skladiščenju zemeljskega plina dosega na eni strani 2 376 GWh/d višine pretoka za napolnitev 45 % delovne prostornine v koničnem obdobju z nizkimi temperaturami med letoma 2019 in 2025.
- (289) Kot je bilo navedeno v uvodni izjavi 10, pa je zmanjšanje razmikov od leta 2009 povzročilo, da se je delež najema zmogljivosti skladiščenja znižal pod raven, potrebno za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe, in da so se trije objekti vključili v rezervo, in to kljub obveznosti dobaviteljev, da imajo skladišča zemeljskega plina.
- (290) Zato se zdi, da z običajnim delovanjem trga za skladiščenje plina ni mogoče zagotoviti delovanja infrastrukture za skladiščenje, ki je nujna za zagotavljanje ravni zanesljivosti oskrbe, kot jo zahteva Francija. Cilj sheme pomoči je tako pospeševanje razvoja dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji, ki le z običajnim delovanjem trga ne bi bilo zagotovljeno.

6.4.2 Omejitev negativnega vpliva sheme pomoči na notranji trg

- (291) Komisija je v sklepu o začetku postopka ugotovila, da bi shema pomoči, ki so jo uvedli francoski organi, lahko vplivala na naslednje trge: (i) francoske dobavitelje zemeljskega plina in dobavitelje zemeljskega plina iz drugih držav članic, (ii) upravljavce skladišč zemeljskega plina na eni ter upravljavce skladišč UZP in upravljavce povezovalnih daljnovodov na drugi strani ter (iii) francoske upravljavce skladišč zemeljskega plina in upravljavce skladišč zemeljskega plina iz drugih držav članic.
- (292) Komisija oceni elemente, ki bi lahko prispevali k omejitvi negativnega vpliva zadevnega ukrepa, in sicer nujnost, ustreznost, sorazmernost in preglednost tega mehanizma.

(a) Nujnost sheme pomoči

Komisija meni, da je posredovanje države nujno, kadar lahko to posredovanje v danem položaju pomeni pomembno izboljšanje, ki ga običajno delovanje trga ne bi moglo pomeniti samo po sebi, na primer tako, da se popravi natančno opredeljena pomanjkljivost trga.

- (293) Kot je navedeno v uvodni izjavi 10, se razmiki zmanjšujejo od leta 2009 in upravljavci skladišč niso bili več zmožni pokriti svojih stroškov. Za gospodarsko dejavnost skladiščenja zemeljskega plina v Franciji je obstajalo tveganje, da bi se pomembno zmanjšala. Nasprotno pa se je od uvedbe reforme stopnja skladiščenja zemeljskega plina v Franciji povečala.
- (294) Zato Komisija ugotavlja, da je bila reforma nujna za pospeševanje razvoja dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji.

(b) Ustreznost sheme pomoči

- (295) Pomoč je ustrezen instrument politike za pospeševanje gospodarske dejavnosti, kadar enakega rezultata ni mogoče doseči z drugimi instrumenti politike, ki bi povzročili manjše izkrivljanje konkurence.
- (296) Francija je predvidela več alternativnih instrumentov, vendar z njimi ni bilo mogoče enako pospešiti razvoja gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina v Franciji niti zagotavljati enake ravni zanesljivosti oskrbe iz naslednjih razlogov.
- (297) Prvič, če bi se ohranila prejšnja shema obveznosti skladiščenja, naloženih dobaviteljem, ne bi bilo mogoče zagotavljati zanesljivosti oskrbe. Glede na to, da je razmik postal znatno manjši od stroška zmogljivosti skladiščenja, so se spodbude dobaviteljev, da rezervirajo zmogljivosti, precej zmanjšale, zaradi česar so bili trije objekti vključeni v rezervo. Vključitev drugih objektov v rezervo bi bila težavna, saj je ocena potrebe po skladiščenju pokazala, da so za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe v primeru daljšega obdobja hudega mraza potrebni vsi objekti. Poleg tega je bil celotni strošek skladiščenja v okviru sheme obveznosti skladiščenja višji ([od 5 do 8 EUR/MWh v letih 2016 in 2017]) kot v okviru regulativnega mehanizma (5,6 EUR/MWh po reformi).

- (298) Drugič, okrepitev plinskega omrežja in povezovalnih daljnovodov prav tako ne bi bila verodostojna alternativa zaradi precejšnega stroška teh ukrepov v primerjavi z uporabo obstoječe infrastrukture za skladiščenje. Vsekakor ta vrsta naložbe ne bi rešila morebitnih primanjkljajev zemeljskega plina v primeru koničnega obdobja z nizkimi temperaturami in ne bi bila srednjeročno na voljo.
- (299) Iz informacij, ki jih je predložila Francija, prav tako izhaja, da se okrepitev uporabe UZP ne zdi ni verodostojna alternativa za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe. Obstoječi terminali za utekočinjanje namreč delujejo na ravni, ki je blizu njihove polne zmogljivosti, da se pokrijejo precejšni stroški naložbe. Poleg tega so skoraj vsi tovari UZP predmet dolgoročnih pogodb zaradi kapitalske intenzivnosti teh projektov in so torej že prodani, preden so proizvedeni. Poleg tega je manjši strošek skladiščenja zemeljskega plina v plinasti obliki pojasnjen s počasnim razvojem skladiščenja UZP na svetovni ravni. Tako so količine UZP, ki so hitro na voljo, majhne.
- (300) Tretjič, Francija je pojasnila, da povsem upravnega sistema sankcij, naloženih dobaviteljem, če ne dobavijo zemeljskega plina končnim odjemalcem, prav tako ne bi bilo mogoče šteti za zadovoljiv nadomestni ukrep. Tak sistem bi bilo namreč težko izvajati, ker se uravnoteženje evropskih trgov plina izvaja vsakodnevno. Ukrepi zmanjšanja obremenitve, ki jih v primeru kritičnega znižanja pritiska v omrežju uvede upravljavec omrežja, bi povzročili zaporedne izmenjave zemeljskega plina, zaradi katerih je izjemno težko opredeliti dobavitelja, ki prvotno ni dobavil plina. Obremenjeni odjemalci enako niso nujno odjemalci dobavitelja, ki ni dobavil plina. V teh okoliščinah Francija potrjuje, da so predhodni ukrepi sprejemljivejši od naknadnih sankcij.
- (301) Četrtrič, enako velja za zmanjšanje obremenitve ali ureditve o prekinljivosti. Po mnenju francoskih organov je zmanjšanje obremenitve namreč zadnje sredstvo, ki se uporabi v primeru krize v oskrbi, in ne mehanizem prožnosti, katerega učinkovitost je odvisna od tega, ali odjemalec upošteva vrstni red zmanjšanja obremenitve, ki ga določi upravljavec omrežja, kadar ni mogoče izvesti samodejnega zmanjšanja obremenitve na daljavo. Namen regulativnega mehanizma za bistveno infrastrukturo za skladiščenje pa je izogniti se krizam v oskrbi, ko bi bila potrebna uporaba zmanjšanja obremenitve. Ureditve o prekinljivosti, ki se nanašajo na nevarnosti z velikim tveganjem in majhno verjetnostjo koničnega obdobja z nizkimi temperaturami, so se v času reforme še obravnavale in so se upoštevale pri oceni povpraševanja po zemeljskem plinu. Vendar te ureditve ne bi bile primerne za obravnavanje nevarnosti prezasedenosti, za katero je značilno manjše tveganje, a večja verjetnost.
- (302) Ob upoštevanju teh elementov Komisija meni, da je regulativni mehanizem ustrezen instrument za pospeševanje razvoja gospodarske dejavnosti skladiščenja zemeljskega plina in zagotavljanje zanesljivosti oskrbe.

(c) Sorazmernost sheme pomoči

- (303) Pomoč se šteje za sorazmerno, kadar je njen znesek omejen na najmanjši možen, da se omejijo učinki na notranji trg.
- (304) V obravnavani zadevi v okviru regulativnega mehanizma so upravljavci skladišč upravičeni do zagotovljenega prihodka. Presoja sorazmernosti regulativnega mehanizma pomeni, da se presoja sorazmernost metode izračuna odobrenih prihodkov upravljavcev skladišč, opisane v uvodnih izjavah od 59 do 81.
- (305) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila dvome glede postopka neodvisne ekonomske ocene tržne vrednosti ROS, ki jo je izvedla komisija CRE ob začetku izvajanja regulativnega mehanizma. To bi lahko po mnenju Komisije povzročilo dvom o sorazmernosti sheme pomoči.
- (306) Čeprav to vrednotenje temelji pretežno na bruto knjigovodski vrednosti in amortizaciji sredstev, so Francija in upravičenci dokazali, da je komisija CRE 31. decembra 2016 izvedla temeljito ponovno oceno prvotnih ROS. Komisija CRE je namreč preverila, ali je amortizacijska doba, ki so jo zahtevali upravljavci, ustrezala dobi iz njihovih preteklih obračunov in standardnim podatkom sektorja v drugih državah. Izrazila je dvome zlasti o amortizacijski dobi varovalnega plina. Kot je navedeno v uvodni izjavi 73, je komisija CRE zavrnila zahtevo upravljavcev, naj se upošteva amortizacijska doba 250 let, in je za varovalni plin določila amortizacijsko dobo 75 let. Komisiji CRE so pri analizah pomagali zunanji gospodarski svetovalci, da bi določili prvotna ROS. Komisija navaja, da je komisija CRE v analizah določila prvotna ROS za tri upravljavce na 4,8 milijarde EUR, kar je 13 % manj od ROS, ki so jih zahtevali upravljavci (glej preglednico 4 v uvodni izjavi 77).

- (307) Komisija prav tako navaja, da uporaba alternativnih metod, kot je vrednost upravljavcev skladišč na računih njihovih delničarjev, vrednosti, ki so bile upoštevane v nedavnih transakcijah, ali pristopa diskontiranega denarnega toka, uporabljenega v študiji družbe PwC glede družbe Teréga, vodijo do podobnih vrednosti sredstev (glej uvodne izjave 76, 129 in 160).
- (308) Poleg tega uporaba vrednosti na podlagi razmikov ne vključuje vrednosti, ki jo skladiščenje zemeljskega plina pomeni za sistem v smislu zanesljivosti oskrbe. Ta kazalnik zato ne bi bil dovolj reprezentativen za srednje- in dolgoročni razvoj, da bi se lahko uporabil kot kazalnik za regulativni mehanizem, kot je ta v obravnavani zadevi, zasnovan za zagotavljanje srednje- in dolgoročne zanesljivosti oskrbe.
- (309) V pripombah, ki jih je Komisija prejela v okviru postopka, je bilo podrobno navedeno, da bi bila zgodovinska rekonstrukcija prihodkov upravljavcev nujno nepopolna, ker ni razpoložljivih podatkov in je v nasprotju s splošnimi načeli prava.
- (310) Komisija prav tako navaja, da je namen tarife za skladiščenje nadomestiti stroške upravljavcev, če stroški ustrezajo stroškom „učinkovitih operaterjev“. Zato komisija CRE prilagodi nadomestilo, ki ga zahtevajo upravljavci na začetku vsakega tarifnega obdobja, in letno preveri predvidene naložbe upravljavcev (glej uvodno izjavo 82). Nadomestilo zajema tudi element poravnave letnih stroškov in proizvodov. Komisija navaja, da je za leti 2018–2019 komisija CRE upoštevala le stroške, ki so se šteli za učinkovite, in da od ATS 2 velja, da se pri številnih postavkah spodbuja obvladovanje stroškov: regulacija pobud glede obvladovanja stroškov upravljanja in stroškov naložb ter regulacija pobud glede kakovosti storitve (glej uvodne izjave 60, 61, 65, 83, 84 in 85).
- (311) Nazadnje, metodologija, s katero se določi TPSK objektov za skladiščenje zemeljskega plina, in povečanje glede na referenčne obrestne mere družbe GRTgaz sta ustrezna.
- (312) Zato Komisija ugotavlja, da način plačila, ki ga je določila komisija CRE, in zlasti vrednotenje reguliranih sredstev, vodita do sorazmernega nadomestila za omejitve učinkov sheme pomoči na notranji trg.

(d) Preglednost sistema pomoči

- (313) Komisija meni, da obveznosti Francije, našete v uvodni izjavi 111, zagotavljajo preglednost sheme pomoči.

6.4.3 *Preprečevanje negativnih učinkov sistema pomoči na konkurenco in trgovino*

- (314) Komisija meni, da ukrep pomoči kar najbolj zmanjša negativne učinke na konkurenco in trgovino med državami članicami, kadar so ti učinki dovolj omejeni, da je skupno ravnovesje ukrepa pozitivno.
- (315) Komisija v sklepu o začetku postopka ni mogla izključiti, da bi mehanizem lahko pomenil izkrivljanje konkurence, večje od najmanjših negativnih učinkov, utemeljenih z uvedbo sheme pomoči, med (i) francoskimi dobavitelji zemeljskega plina in dobavitelji zemeljskega plina iz drugih držav članic, (ii) upravljavci skladišč zemeljskega plina na eni ter upravljavci skladišč UZP in upravljavci povezovalnih daljnovodov na drugi strani ter (iii) francoskimi upravljavci skladišč zemeljskega plina in upravljavci skladišč zemeljskega plina iz drugih držav članic.
- (316) Komisija v obravnavani zadevi glede trgov dobave zemeljskega plina najprej meni, da shema pomoči ne povzroča izkrivljanja konkurence med francoskimi dobavitelji in dobavitelji zemeljskega plina iz drugih držav članic, ker so dražbe odprte za vse dobavitelje zemeljskega plina pod podobnimi pogoji, ne glede na to, ali imajo sedež v Franciji ali v drugi državi članici. S pripombami zainteresiranih strani je bilo prav tako potrjeno, da se za isto storitev dobave uporablja ista tarifa za uporabo prenosnih omrežij za francoske dobavitelje in dobavitelje iz drugih držav članic. Komisija torej ni mogla ugotoviti, da med francoskimi dobavitelji zemeljskega plina in dobavitelji zemeljskega plina iz drugih držav članic obstaja izkrivljanje konkurence.
- (317) Kar zadeva izkrivljanje konkurence med upravljavci skladišč in dobavitelji instrumentov prožnosti v Franciji, francoski organi in zainteresirane strani dalje menijo, da so drugi instrumenti nepopolni nadomestki za skladiščenje zemeljskega plina, ker delujejo v spremenljivih rokih in so lahko nujni v drugačnih okoliščinah. V obdobju hudega mraza se lahko zmogljivosti terminalov za utekočinjeni zemeljski plin na primer uporabijo le s pridržkom

razpoložljivosti UZP v rezervoarjih. Teh omejenih zmogljivosti v najboljših pogojih ne bi bilo mogoče uporabljati več kot pet dni. Toda to obdobje je krajše od povprečnega trajanja obdobja hudega mraza, kar pomeni, da je premalo časa, da bi se dovolj hitro uredil prihod tovora, da se prepreči prekinitve dobave. Poleg tega je v primeru prezasedenosti omrežja učinkovitost terminalov UZP odvisna od njihove geografske bližine odjemnim mestom.

- (318) Več tretjih strani je prav tako poudarilo, da naj si najem terminalov za utekočinjeni zemeljski plin in najem skladišč zemeljskega plina ne bi konkurirala. Pojasnjujejo, da se je uvoz UZP v Evropi in Franciji od uvedbe sheme pomoči v letu 2018 močno povečal. Raven uvoza v višini približno 21,5 Bcm UZP v Franciji leta 2019 je bila rekordna.
- (319) V zvezi s povezovalnimi daljnovodi se v prejetih pripombah trdi, da so to predvsem instrumenti za uvoz. Če skladiščenja ne bi bilo, bi bilo po navedbah zainteresiranih strani treba povečati povezovalne daljnovode, da bi se zagotovila oskrba z zemeljskim plinom med konično porabo. Ta položaj ne bi bil učinkovit. Ob upoštevanju napovedi upadanja porabe zemeljskega plina v Franciji ni predvidena gradnja novih povezovalnih daljnovodov. Stroški gradnje dodatnih povezovalnih daljnovodov in okrepitve omrežja bi bili dejansko višji od stroškov zadevne sheme pomoči.
- (320) Poleg tega skladiščenje zemeljskega plina na vpliva na skupno količino zemeljskega plina, ki potuje po povezovalnih daljnovodih in je odvisna od količine zemeljskega plina, ki se porabi v Franciji. Vendar zainteresirane strani navajajo poročilo ⁽⁹⁸⁾ Agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER), v katerem se poudarja, da obilica zemeljskega plina v skladiščih zmanjšuje uvoz v obdobjih največje porabe, do katerih običajno pride, ko je cena zemeljskega plina najvišja.
- (321) Komisija je po navedbah zainteresiranih strani večkrat načrtovala, ne pa razrešila vprašanje obstoja upoštevnega trga, ki bi povezoval infrastrukturo, povezano s prenosom zemeljskega plina, in vključeval med drugim povezovalne daljnovode, skladišča zemeljskega plina, terminale UZP in infrastrukturo za ponovno uplinjanje. Komisija priznava, da lahko različni instrumenti prožnosti pomenijo dopolnjujoče se storitve, ne da bi se povsem izključil vpliv skladišč zemeljskega plina na terminale UZP in povezovalne daljnovode. Vendar obstoja pomembnega izkrivljanja konkurence ni mogla ugotoviti.
- (322) Tretjič, shema pomoči bi lahko povzročila tudi izkrivljanje konkurence v škodo upravljavcev skladišč iz drugih držav članic, zlasti tistih, ki so sosede Francije. Zaradi povezovalnih daljnovodov je to tveganje, vnaprej posebej pomembno za Belgijo in Nemčijo.
- (323) Komisija CREG v Belgiji je Komisijo obvestila o tem, da se je po uvedbi regulativnega mehanizma stopnja zasedenosti edinega belgijskega objekta za skladiščenje Loenhout zmanjšala s 84 % (zima 2017–2018) na 54 % (zima 2018–2019). Stopnja zasedenosti se je nato v zimi 2019–2020 povečala na 97 %. Stopnja zasedenosti v letih 2018–2019 se je ujemala z dolgoročnimi pogodbami. Komisija CREG opozarja na obstoj vpliva zaradi uvedbe mehanizma plačila v Franciji (glej uvodne izjave od 195 do 200). Čeprav so se stopnje zasedenosti naslednjo zimo znova povečale, Komisija zaradi tega razvoja dogodkov ne more izključiti vpliva na skladiščenje zemeljskega plina v sosednjih državah. Vendar Komisija navaja, da družba Fluxys, upravljavec obrata Loenhout, ne omenja, da bi regulativni mehanizem pomembno vplival na njene dejavnosti (glej uvodno izjavo 212).
- (324) Kratkoročno je izkrivljanje konkurence med upravljavci iz sosednjih držav članic omejeno z visokim deležem najema (na primer, več kot 90 % v Nemčiji, 60 % v Belgiji) na podlagi dolgoročnih pogodb. Vendar se te pogodbe iztečejo v letih 2022–2023. Regulativni mehanizem bi torej lahko vplival na prihodnje poslovne pogoje ob ponovnem pogajanju za te dolgoročne pogodbe hkrati glede cen in deleža najema ter nazadnje na donosnost upravljavcev skladišč iz sosednjih držav članic. Da bi se Komisija lahko prepričala, da je njena ocena glede tega po izteku dolgoročnih pogodb še naprej veljavna, so se francoski organi zavezali, da ji bodo predložili poročilo pred koncem leta 2024, ki bo vsebovalo podatke v zvezi z vplivom ukrepa na konkurenco (glej uvodno izjavo 111).
- (325) Komisija prav tako ugotavlja, da družba Fluxys navaja, da bi bilo zaželeno uvesti model, prilagojen na ravni Unije, s katerim bi odzvali na razvoj trga (glej uvodno izjavo 212). Drugi upravljavci skladišč imajo pozitivno mnenje o reformi, uvedeni v Franciji, pri čemer obenem spodbujajo harmoniziran pristop v Uniji (glej uvodni izjavi 224 in 229).

⁽⁹⁸⁾ Poročilo agencije ACER z dne 6. aprila 2020 z naslovom *The internal gas market in Europe: The role of transmission tariffs*, točka 174.

6.5 Uravnoteženost pozitivnih učinkov in negativnih učinkov pomoči na notranji trg

- (326) Shema državne pomoči mora zagotavljati, da je splošno ravnotežje njenih učinkov pozitivno, da bi se izognilo spremembi trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi.
- (327) Komisija opozarja, da v obravnavani zadevi shema pomoči pospešuje razvoj gospodarske dejavnosti, in sicer skladiščenja zemeljskega plina v Franciji. Navaja tudi, da regulativni mehanizem prispeva k zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom. Poleg tega ustreznost, nujnost in sorazmernost pomoči omejujejo njen vpliv na konkurenco in trgovino. Komisija ugotavlja, da čeprav ni mogoče izključiti vpliva na konkurenco med francoskimi upravljavci skladišč za zemeljski plin in upravljavci skladišč iz drugih držav članic, se zdi, da so negativni učinki pomoči dovolj omejeni, da bo splošno ravnotežje sheme pomoči pozitivno do konca sedanjega načrta PPE leta 2028, če ne pride do pomembnih sprememb konkurence na trgih z zemeljskim plinom, naštetih v uvodni izjavi 110 ⁽⁹⁹⁾.
- (328) Ob upoštevanju navedenih trditev Komisija ugotavlja, da pozitivni vpliv pomoči na razvoj zadevne gospodarske dejavnosti prevlada nad morebitnimi negativnimi učinki na konkurenco in trgovino, vsaj do leta 2028. Konkurenca in trgovina torej nista prizadeti v nasprotju s skupnim interesom do navedenega trenutka.

7. SKLEPNE UGOTOVITVE

- (329) Komisija obžaluje, da je Francija nezakonito izvajala zadevni ukrep in s tem kršila člen 108(3) PDEU. Vendar meni, da je zadevni ukrep združljiv z notranjim trgovom v smislu člena 107(3), točka (c), PDEU do 31. decembra 2028, to je datuma, ko se bo končalo obdobje sedanjega načrta PPE.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč, ki jo je Francija izvedla v korist upravljavcev skladišč za zemeljski plin, je združljiva z notranjim trgovom v smislu člena 107(3), točka (c), Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.

V Bruslju, 28. junija 2021

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
članica Komisije

⁽⁹⁹⁾ Če Komisija meni, da obstoječa pomoč ni ali ni več združljiva z notranjim trgovom, lahko začne postopek iz poglavja IV Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).

SKLEP KOMISIJE (EU) 2022/445**z dne 15. marca 2022****o spremembi Priloge k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Kneževino Andoro**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro ⁽¹⁾ ter zlasti člena 8(4) Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Monetarni sporazum med Unijo in Andoro (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je začel veljati 1. aprila 2012.
- (2) Člen 8(1) Sporazuma določa, da mora Kneževina Andora izvajati pravne akte in pravila Unije na področju eurobankovcev in eurokovancev, bančne in finančne zakonodaje, preprečevanja pranja denarja, goljufij in ponarejanja gotovine in negotovinskih plačilnih sredstev, medalj in žetonov ter upoštevati zahteve v zvezi s statističnim poročanjem. Ti akti so navedeni v Prilogi k Monetarnemu sporazumu.
- (3) Komisija bi morala Prilogo spremeniti vsako leto, da bi se upoštevali novi relevantni pravni akti in pravila Unije ter spremembe obstoječih.
- (4) Nekateri pravni akti in pravila Unije niso več relevantni, zato bi jih bilo treba iz Priloge črtati, hkrati pa je bilo sprejetih nekaj drugih relevantnih pravnih aktov in pravil Unije ali sprememb obstoječih pravnih aktov, ki jih je treba dodati v Prilogo.
- (5) Prilogo k Monetarnemu sporazumu bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Kneževino Andoro se nadomesti z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

*Člen 2*Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 15. marca 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 1.

PRILOGA

„PRILOGA

	PRAVNE DOLOČBE, KI JIH JE TREBA IZVESTI	ROK ZA IZVEDBO
	Preprečevanje pranja denarja	
1	Sklep Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij (UL L 271, 24.10.2000, str. 4).	
2	Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1).	
3	Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15.3.2005, str. 49).	31. marec 2015 ⁽¹⁾
4	Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).	
5	Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).	1. november 2016 ⁽²⁾
6	Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7	Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73). spremenjena z:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
8	Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43). dopolnjena z:	31. december 2020 ⁽⁶⁾
9	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1675 z dne 14. julija 2016 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti (UL L 254, 20.9.2016, str. 1). spremenjeno z:	1. december 2017 ⁽⁵⁾
10	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/105 z dne 27. oktobra 2017 o spremembi Delegirane Uredbe (EU) 2016/1675 kar zadeva dodajanje Etiopije na seznam tretjih držav z visokim tveganjem iz preglednice v točki I Priloge (UL L 19, 24.1.2018, str. 1).	31. marec 2019 ⁽⁶⁾

11	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/212 z dne 13. decembra 2017 o spremembi Delegirane Uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Šrilanke, Trinidata in Tobaga ter Tunizije v preglednico v točki I Priloge (UL L 41, 14.2.2018, str. 4).	31. marec 2019 ⁽⁶⁾
12	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/1467 z dne 27. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Pakistana v preglednico v točki I Priloge (UL L 246, 2.10.2018, str. 1).	31. december 2020 ⁽⁷⁾
13	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/855 z dne 7. maja 2020 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Bahamov, Barbadosa, Bocvane, Kambodže, Gane, Jamajke, Mavricija, Mongolije, Mjanmara/Burme, Nikaragve, Paname in Zimbabveja v preglednico v točki I Priloge in izbris Bosne in Hercegovine, Etiopije, Gvajane, Laoške ljudske demokratične republike, Šrilanke in Tunizije iz te preglednice (UL L 195, 19.6.2020, str. 1).	31. december 2022 ⁽⁹⁾
14	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/37 z dne 7. decembra 2020 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva črtanje Mongolije iz preglednice v točki I Priloge (UL L 14, 18.1.2021, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁹⁾
15	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/758 z dne 31. januarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za minimalne ukrepe ter vrste dodatnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti za blažitev tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v nekaterih tretjih državah (UL L 125, 14.5.2019, str. 4).	
16	Uredba (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 (UL L 284, 12.11.2018, str. 6).	31. december 2021 ⁽⁷⁾
17	Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Preprečevanje goljufij in ponarejanja	
18	Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6)	30. september 2013
	spremenjena z:	
19	Uredbo Sveta (ES) št. 44/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 17, 22.1.2009, str. 1).	
20	Sklep Sveta 2001/887/PNZ z dne 6. decembra 2001 o zaščiti eura pred ponarejanjem (UL L 329, 14.12.2001, str. 1).	30. september 2013
21	Odločba Sveta 2003/861/ES z dne 8. decembra 2003 o analizi in sodelovanju v zvezi s ponarejenimi kovanci eura (UL L 325, 12.12.2003, str. 44).	30. september 2013
22	Uredba Sveta (ES) št. 2182/2004 z dne 6. decembra 2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovanecem (UL L 373, 21.12.2004, str. 1).	30. september 2013

	spremenjena z:	
23	Uredbo Sveta (ES) št. 46/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2182/2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovanecem (UL L 17, 22.1.2009, str. 5).	
24	Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).	30. junij 2016 ^(?)
25	Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ (UL L 123, 10.5.2019, str. 18).	31. december 2021 ^(?)
	Pravila glede eurobankovcev in eurokovanecv	
	razen za člen 1a, odstavek 2 in 3, ter člene 4a, 4b in 4c:	
26	Uredba Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 318, 27.11.1998, str. 4).	30. september 2014 ⁽¹⁾
	spremenjena z:	
27	Uredbo Sveta (EU) 2015/159 z dne 27. januarja 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 2532/98 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 27, 3.2.2015, str. 1).	31. december 2020 ⁽⁸⁾
28	Sklepi Sveta z dne 10. maja 1999 o kakovostnem upravljanju sistema eurokovanecv	31. marec 2013
29	Sporočilo Komisije 2001/C 318/03 z dne 22. oktobra 2001 o zaščiti avtorskih pravic za motive na skupni strani eurokovanecv (COM(2001) 600 final) (UL C 318, 13.11.2001, str. 3).	31. marec 2013
30	Smernica Evropske centralne banke ECB/2003/5 z dne 20. marca 2003 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam evro bankovcev ter o zamenjavi in jemanju evro bankovcev iz obtoka (UL L 78, 25.3.2003, str. 20).	31. marec 2013
	spremenjena s:	
31	Smernico Evropske centralne banke ECB/2013/11 z dne 19. aprila 2013 o spremembi Smernice ECB/2003/5 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam eurobankovcev ter o zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (UL L 118, 30.4.2013, str. 43).	30. september 2014 ⁽¹⁾
32	Smernico Evropske centralne banke (EU) 2020/2091 z dne 4. decembra 2020 o spremembi Smernice ECB/2003/5 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam eurobankovcev ter o zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (ECB/2020/61) (UL L 423, 15.12.2020, str. 65).	30. september 2022 ⁽⁹⁾
33	Sklep Evropske centralne banke ECB/2010/14 z dne 16. septembra 2010 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok (UL L 267, 9.10.2010, str. 1).	30. september 2013
	spremenjen s:	
34	Sklepom Evropske centralne banke ECB/2012/19 z dne 7. septembra 2012 o spremembi Sklepa ECB/2010/14 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok (UL L 253, 20.9.2012, str. 19).	30. september 2014 ⁽¹⁾

35	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/2195 z dne 5. decembra 2019 o spremembi Sklepa ECB/2010/14 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok (ECB/2019/39) (UL L 330, 20.12.2019, str. 91).	31. december 2021 ⁽⁸⁾
36	Uredba (EU) št. 1210/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok (UL L 339, 22.12.2010, str. 1).	31. marec 2013
37	Uredba (EU) št. 1214/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami euroobmočja (UL L 316, 29.11.2011, str. 1)	31. marec 2015 ⁽¹⁾
38	Uredba (EU) št. 651/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izdaji eurokovancev (UL L 201, 27.7.2012, str. 135).	30. september 2014 ⁽¹⁾
39	Sklep Evropske centralne banke ECB/2013/10 z dne 19. aprila 2013 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju evro bankovcev iz obtoka (UL L 118, 30.4.2013, str. 37).	30. september 2014 ⁽¹⁾
	spremenjen s:	
40	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/669 z dne 4. aprila 2019 o spremembi Sklepa ECB/2013/10 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (UL L 113, 29.4.2019, str. 6).	31. december 2020 ⁽⁷⁾
41	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2020/2090 z dne 4. decembra 2020 o spremembi Sklepa ECB/2013/10 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (ECB/2020/60) (UL L 423, 15.12.2020, str. 62).	30. september 2022 ⁽⁹⁾
42	Uredba Sveta (EU) št. 729/2014 z dne 24. junija 2014 o apoenih in tehničnih specifikacijah eurokovancev, namenjenih obtoku (Prenovitev) (UL L 194, 2.7.2014, str. 1).	30. september 2014 ⁽²⁾
	Bančna in finančna zakonodaja	
43	Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).	31. marec 2016
	spremenjena z:	
44	Direktivo 2001/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spremembah Direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS in 86/635/EGS glede pravil vrednotenja za letne in konsolidirane računovodske izkaze nekaterih oblik družb kakor tudi bank in drugih finančnih institucij (UL L 283, 27.10.2001, str. 28).	
45	Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2003 o spremembah direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS, 86/635/EGS in 91/674/EGS o letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, bank in drugih finančnih institucij ter zavarovalnic (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).	
46	Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 224, 16.8.2006, str. 1).	

47	Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznostih podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L 44, 16.2.1989, str. 40).	31. marec 2018
48	Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).	31. marec 2018
49	Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).	31. marec 2018
	spremenjena z:	
50	Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L 146, 10.6.2009, str. 37).	
51	Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 331, 15.12.2010, str. 120).	
52	Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).	30. september 2019
53	Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).	31. marec 2018, razen za člen 3(1): 1. februar 2023 in od 1. februarja 2025 ^(?)
54	Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).	31. december 2022 ⁽⁸⁾
55	Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L 125, 5.5.2001, str. 15)	31. marec 2018
	spremenjena z:	
56	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).	
57	Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).	31. marec 2018
	spremenjena z:	

58	Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L 146, 10.6.2009, str. 37).	
59	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).	31. marec 2018 ^(?)
60	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) ^(?)
61	Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	31. marec 2018
62	Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).	
63	Direktivo 2008/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Direktive 2002/87/ES o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 81, 20.3.2008, str. 40).	
64	Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 331, 15.12.2010, str. 120).	

65	Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L 326, 8.12.2011, str. 113).	
66	Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).	
67	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
68	Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11) spremenjena z:	31. marec 2018
69	Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).	
70	Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7). spremenjena z:	31. marec 2016
71	Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).	30. september 2017 ⁽³⁾
72	Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).	30. september 2018 ⁽⁴⁾
73	Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12). spremenjena z:	31. marec 2016
74	Uredbo (EU) št. 1022/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), kar zadeva prenos posebnih nalog na Evropsko centralno banko na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 (UL L 287, 29.10.2013, str. 5).	

75	Direktivo 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).	
76	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).	31. marec 2018 ^(?)
77	Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).	
78	Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).	30. september 2018 ^(*)
79	Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).	31. december 2023 ^(*)
80	Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).	31. marec 2016
spremenjena z:		
81	Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).	
82	Uredbo (EU) št. 258/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Unije za podpiranje posebnih dejavnosti na področju računovodskega poročanja in revizije za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 716/2009/ES (UL L 105, 8.4.2014, str. 1).	
83	Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 153, 22.5.2014, str. 1).	

84	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) (*)
85	Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	30. september 2019 (1)
86	Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).	
87	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).	
88	Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).	31. december 2020 (3)
89	Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).	
90	Uredbo (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).	30. september 2019 (4)
91	Uredbo (EU) 2019/834 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 glede obveznosti kliringa, uvedbe mirovanja obveznosti kliringa, zahtev glede poročanja, tehnik zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez kliringa prek centralne nasprotne stranke, registracije in nadzora repozitorijev sklenjenih poslov in zahtev za repozitorije sklenjenih poslov (UL L 141, 28.5.2019, str. 42).	31. december 2021 (5)

92	Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
93	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
94	Uredbo (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 49, 12.2.2021, str. 6).	31. december 2023 ⁽⁹⁾
95	Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	30. september 2017 ⁽¹⁾
96	Uredbo (EU) 2017/2395 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede prehodne ureditve za zmanjšanje učinka uvedbe MSRP 9 na kapital in za obravnavo določenih izpostavljenosti do javnega sektorja, denominiranih v domači valuti katere koli države članice, za namen velikih izpostavljenosti (UL L 345, 27.12.2017, str. 27).	30. junij 2019 ⁽⁶⁾
97	Uredbo (EU) 2017/2401 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (UL L 347, 28.12.2017, str. 1).	31. marec 2020 ⁽⁶⁾
98	Uredbo (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4).	31. december 2020 ⁽⁷⁾
99	Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾

<p>100</p>	<p>Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).</p>	<p>31. december 2023 ⁽⁸⁾</p>
<p>101</p>	<p>Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L 204, 26.6.2020, str. 4).</p>	<p>31. december 2022 (razen za točko (4) člena 1 – 31. december 2023) ⁽⁹⁾</p>
<p>102</p>	<p>Uredbo (EU) 2021/558 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s prilagoditvami okvira za listinjenje za podporo okrevanju gospodarstva v odziv na krizo zaradi COVID-19 (UL L 116, 6.4.2021, str. 25).</p>	<p>31. december 2023 (razen za točki (2) in (4) člena 1 – 31. december 2024) ⁽⁹⁾</p>
<p>103</p>	<p>Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	<p>30. september 2017 ⁽¹⁾</p>
<p>104</p>	<p>Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).</p>	<p>31. marec 2018 ⁽²⁾</p>
<p>105</p>	<p>Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).</p>	<p>31. december 2022 ⁽⁸⁾</p>
<p>106</p>	<p>Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).</p>	<p>31. december 2023 ⁽⁸⁾</p>
<p>107</p>	<p>Direktivo (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 68, 26.2.2021, str. 14).</p>	<p>31. december 2023 ⁽⁹⁾</p>
<p>108</p>	<p>Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	<p>30. september 2018 ⁽⁴⁾</p>
<p>109</p>	<p>Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).</p>	<p>1. marec 2020 ⁽⁶⁾</p>

110	Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1).	30. september 2018 ⁽⁵⁾
111	Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).	31. marec 2016 ⁽²⁾
112	Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).	30. september 2018 ⁽⁴⁾
113	Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	31. marec 2018 ⁽²⁾
114	Direktivo (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L 345, 27.12.2017, str. 96).	31. oktober 2019 ⁽⁶⁾
115	Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).	31. december 2022 ⁽⁸⁾
116	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
117	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾

118	<p>Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	31. december 2020 ⁽³⁾
119	<p>Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).</p>	31. december 2020 ⁽⁴⁾
120	<p>Direktivo (EU) 2016/1034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov (UL L 175, 30.6.2016, str. 8).</p>	31. december 2021 ⁽⁵⁾
121	<p>razen za člen 64, odstavek 5: Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).</p>	31. december 2023 ⁽⁸⁾
122	<p>Direktivo (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (UL L 334, 27.12.2019, str. 155).</p>	31. december 2024 ⁽⁸⁾
123	<p>Direktivo (EU) 2020/1504 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o spremembi Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov (UL L 347, 20.10.2020, str. 50).</p>	31. december 2023 ⁽⁹⁾
124	<p>Direktivo (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 68, 26.2.2021, str. 14).</p>	31. december 2023 ⁽⁹⁾
125	<p>Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	31. december 2020 ⁽³⁾
126	<p>Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1).</p>	31. december 2020 ⁽³⁾
127	<p>Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).</p>	31. december 2023 ⁽⁸⁾

128	<p>Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).</p>	<p>31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) (*)</p>
129	<p>Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).</p> <p>spremenjena z:</p>	<p>31. december 2020 (*)</p>
130	<p>Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 608/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1).</p>	<p>31. december 2020 (*)</p>
131	<p>Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).</p> <p>spremenjena z:</p>	<p>30. september 2019 (*)</p>
132	<p>Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).</p>	<p>31. december 2024 (razen za: člen 95 – 31. december 2022, člen 87(2) – 31. december 2023, člene 9(1), 9(2), 9(3), 9(4), 9(6), 9(7), 9(9), 9(10), 9(12), 9(13), 9(16), 9(17), 9(18), 9(19), 10(1), 10(2), 10(3), 10(8), 10(9), 10(10), 10(11), 10(12) in 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in 20 – 31. december 2025) (*)</p>
133	<p>Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p>	<p>30. september 2018 (*)</p>

134	<p>Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).</p> <p>spremenjena z:</p>	1. marec 2020 ⁽⁶⁾
135	<p>Uredbo (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).</p>	31. december 2021 ⁽⁸⁾
136	<p>Uredbo (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 49, 12.2.2021, str. 6).</p>	31. december 2023 ⁽⁹⁾
Zakonodaja o zbiranju statističnih podatkov (*)		
137	<p>Smernica Evropske centralne banke ECB/2013/24 z dne 25. julija 2013 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrtnih finančnih računov (UL L 2, 7.1.2014, str. 34).</p> <p>spremenjena s:</p>	31. marec 2016 ⁽²⁾
138	<p>Smernico Evropske centralne banke (EU) 2016/66 z dne 26. novembra 2015 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrtnih finančnih računov (ECB/2015/40) (UL L 14, 21.1.2016, str. 36).</p>	31. marec 2017 ⁽⁴⁾
139	<p>Smernico Evropske centralne banke (EU) 2020/1553 z dne 14. oktobra 2020 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrtnih finančnih računov (ECB/2020/51) (UL L 354, 26.10.2020, str. 24).</p>	31. december 2022 ⁽⁹⁾
140	<p>Smernico Evropske centralne banke (EU) 2021/827 z dne 29. aprila 2021 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrtnih finančnih računov (ECB/2021/20) (UL L 184, 25.5.2021, str. 4).</p>	31. december 2022 ⁽⁹⁾
141	<p>Uredba Evropske centralne banke (EU) 2021/379 z dne 22. januarja 2021 o postavkah bilance stanja kreditnih institucij in sektorja denarnih finančnih institucij (prenovitev) (ECB/2021/2) (UL L 73, 3.3.2021, str. 16) ⁽⁹⁾</p>	31. december 2022 ⁽⁹⁾
142	<p>Uredba (EU) št. 1072/2013 Evropske centralne banke z dne 24. septembra 2013 o statistiki obrestnih mer, ki jih uporabljajo denarne finančne institucije (prenovitev) (ECB/2013/34) (UL L 297, 7.11.2013, str. 51).</p> <p>spremenjena z:</p>	31. marec 2016 ⁽²⁾
143	<p>Uredbo (EU) št. 756/2014 Evropske centralne banke z dne 8. julija 2014 ECB/2014/30 o spremembi Uredbe (EU) št. 1072/2013 (ECB/2013/34) o statistiki obrestnih mer, ki jih uporabljajo denarne finančne institucije (ECB/2014/30) (UL L 205, 12.7.2014, str. 14).</p>	
144	<p>Smernico Evropske centralne banke (EU) 2021/830 z dne 26. marca 2021 o statistiki postavk bilance stanja in statistiki obrestnih mer denarnih finančnih institucij (ECB/2021/11).</p>	31. december 2022 ⁽⁹⁾

-
- (¹) Skupni odbor iz leta 2013 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (²) Skupni odbor iz leta 2014 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (³) Skupni odbor iz leta 2015 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁴) Skupni odbor iz leta 2016 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁵) Skupni odbor iz leta 2017 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁶) Skupni odbor iz leta 2018 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁷) Skupni odbor iz leta 2019 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁸) Skupni odbor iz leta 2020 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (⁹) Skupni odbor iz leta 2021 je sprejel odločitev o teh rokih na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 30. junija 2011 med Evropsko unijo in Kneževino Andoro.
  - (*) Kot dogovorjeno v okviru predloge za poenostavljeno statistično poročanje.
-

SKLEP KOMISIJE (EU) 2022/446**z dne 15. marca 2022****o spremembi Priloge k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Republiko San Marino**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino ⁽¹⁾ ter zlasti člena 8(5) Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Monetarni sporazum med Unijo in San Marinom (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je začel veljati 1. septembra 2012.
- (2) Člen 8(1) Sporazuma določa, da mora San Marino izvajati pravne akte in pravila Unije na področju eurobankovcev in eurokovancev, bančne in finančne zakonodaje, preprečevanja pranja denarja, goljufij in ponarejanja gotovine in negotovinskih plačilnih sredstev, medalj in žetonov ter upoštevati zahteve v zvezi s statističnim poročanjem. Ti akti in pravila so navedeni v Prilogi k Monetarnemu sporazumu.
- (3) Komisija bi morala Prilogo k Monetarnemu sporazumu spremeniti enkrat letno ali pogosteje, če je to potrebno, da bi se upoštevali novi relevantni pravni akti in pravila Unije ter spremembe obstoječih.
- (4) Nekateri pravni akti in pravila Unije niso več relevantni, zato bi jih bilo treba iz Priloge črtati, hkrati pa je bilo sprejetih nekaj drugih pravnih aktov in pravil Unije ali sprememb obstoječih pravnih aktov, ki jih je treba dodati v Prilogo.
- (5) Prilogo k Monetarnemu sporazumu bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga k Monetarnemu sporazumu med Evropsko unijo in Republiko San Marino se nadomesti z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

*Člen 2*Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 15. marca 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ UL C 121, 26.4.2012, str. 5.

PRILOGA

„PRILOGA

	Pravne določbe, ki jih je treba izvesti	Rok za izvedbo
	Preprečevanje pranja denarja	
1	Sklep Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij (UL L 271, 24.10.2000, str. 4)	1. september 2013
2	Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1)	
3	Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15.3.2005, str. 49)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
4	Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103)	
5	Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39)	1. november 2016 ⁽²⁾
6	Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7	Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73) spremenjena z:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
8	Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43) dopolnjena z:	31. december 2020 ⁽⁶⁾
9	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1675 z dne 14. julija 2016 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti (UL L 254, 20.9.2016, str. 1) spremenjeno z:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
10	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/105 z dne 27. oktobra 2017 o spremembi Delegirane Uredbe (EU) 2016/1675 kar zadeva dodajanje Etiopije na seznam tretjih držav z visokim tveganjem iz preglednice v točki I Priloge (UL L 19, 24.1.2018, str. 1)	31. marec 2019 ⁽⁶⁾

11	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/212 z dne 13. decembra 2017 o spremembi Delegirane Uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta kar zadeva dodajanje Šrilanke, Trinidada in Tobaga ter Tunizije v preglednico v točki I Priloge (UL L 41, 14.2.2018, str. 4)	31. marec 2019 ⁽⁶⁾
12	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/1467 z dne 27. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Pakistana v preglednico v točki I Priloge (UL L 246, 2.10.2018, str. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾
13	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/855 z dne 7. maja 2020 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Bahamov, Barbadosa, Bocvane, Kambodže, Gane, Jamajke, Mavricija, Mongolije, Mjanmara/Burme, Nikaragve, Paname in Zimbabveja v preglednico v točki I Priloge in izbris Bosne in Hercegovine, Etiopije, Gvajane, Laoške ljudske demokratične republike, Šrilanke in Tunizije iz te preglednice (UL L 195, 19.6.2020, str. 1)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
14	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/37 z dne 7. decembra 2020 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva črtanje Mongolije iz preglednice v točki I Priloge (UL L 14, 18.1.2021, str. 1)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
15	Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/758 z dne 31. januarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za minimalne ukrepe ter vrste dodatnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti za blažitev tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v nekaterih tretjih državah (UL L 125, 14.5.2019, str. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
16	Uredba (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 (UL L 284, 12.11.2018, str. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
17	Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Preprečevanje goljufij in ponarejanja	
18	Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6) spremenjena z:	1. september 2013
19	Uredbo Sveta (ES) št. 44/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 17, 22.1.2009, str. 1)	
20	Sklep Sveta 2001/887/PNZ z dne 6. decembra 2001 o zaščiti eura pred ponarejanjem (UL L 329, 14.12.2001, str. 1)	1. september 2013
21	Odločba Sveta 2003/861/ES z dne 8. decembra 2003 o analizi in sodelovanju v zvezi s ponarejenimi kovanci eura (UL L 325, 12.12.2003, str. 44)	1. september 2013

22	Uredba Sveta (ES) št. 2182/2004 z dne 6. decembra 2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovancem (UL L 373, 21.12.2004, str. 1) spremenjena z:	1. september 2013
23	Uredbo Sveta (ES) št. 46/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2182/2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovancem (UL L 17, 22.1.2009, str. 5)	
24	Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1)	1. julij 2016 ⁽²⁾
25	Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ (UL L 123, 10.5.2019, str. 18)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Pravila glede eurobankovcev in eurokovanecv	
26	razen člena 1a, odstavka 2 in 3, ter členov 4a, 4b in 4c: Uredba Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 318, 27.11.1998, str. 4) spremenjena z:	1. september 2013
27	Uredbo Sveta (EU) 2015/159 z dne 27. januarja 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 2532/98 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 27, 3.2.2015, str. 1)	31. oktober 2021 ⁽⁸⁾
28	Sklepi Sveta z dne 10. maja 1999 o kakovostnem upravljanju sistema eurokovanecv	1. september 2013
29	Sporočilo Komisije 2001/C 318/03 z dne 22. oktobra 2001 o zaščiti avtorskih pravic za motive na skupni strani eurokovanecv (C(2001) 600 final) (UL C 318, 13.11.2001, str. 3)	1. september 2013
30	Smernica Evropske centralne banke ECB/2003/5 z dne 20. marca 2003 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam evro bankovcev ter o zamenjavi in jemanju evro bankovcev iz obtoka (UL L 78, 25.3.2003, str. 20) spremenjena s:	1. september 2013
31	Smernico Evropske centralne banke ECB/2013/11 z dne 19. aprila 2013 o spremembi Smernice ECB/2003/5 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam eurobankovcev ter o zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (UL L 118, 30.4.2013, str. 43)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
32	Smernico Evropske centralne banke (EU) 2020/2091 z dne 4. decembra 2020 o spremembi Smernice ECB/2003/5 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam eurobankovcev ter o zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (ECB/2020/61) (UL L 423, 15.12.2020, str. 65).	30. september 2022 ⁽⁹⁾
33	Sklep Evropske centralne banke ECB/2010/14 z dne 16. septembra 2010 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok (UL L 267, 9.10.2010, str. 1) spremenjen s:	1. september 2013
34	Sklepom Evropske centralne banke ECB/2012/19 z dne 7. septembra 2012 o spremembi Sklepa ECB/2010/14 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok (2012/507/EU) (UL L 253, 20.9.2012, str. 19)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾

35	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/2195 z dne 5. decembra 2019 o spremembi Sklepa ECB/2010/14 o preverjanju pristnosti in primernosti eurobankovcev ter njihovem ponovnem dajanju v obtok ((ECB/2019/39)) (UL L 330, 20.12.2019, str. 91)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
36	Uredba (EU) št. 1210/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok (UL L 339, 22.12.2010, str. 1)	1. september 2013
37	Uredba (EU) št. 1214/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami euroobmočja (UL L 316, 29.11.2011, str. 1)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
38	Uredba (EU) št. 651/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izdaji eurokovancev (UL L 201, 27.7.2012, str. 135)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
39	Sklep ECB/2013/10 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (ECB/2013/10) (UL L 118, 30.4.2013, str. 37) spremenjen s:	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
40	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/669 z dne 4. aprila 2019 o spremembi Sklepa ECB/2013/10 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (UL L 113, 29.4.2019, str. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
41	Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2020/2090 z dne 4. decembra 2020 o spremembi Sklepa ECB/2013/10 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka (ECB/2020/60) (UL L 423, 15.12.2020, str. 62).	30. september 2022 ⁽⁹⁾
42	Uredba Sveta (EU) št. 729/2014 z dne 24. junija 2014 o apoenih in tehničnih specifikacijah eurokovancev, namenjenih obtoku (prenovitev) (UL L 194, 2.7.2014, str. 1)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
	Bančna in finančna zakonodaja	
43	Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1) spremenjena z:	1. september 2016
44	Direktivo 2001/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spremembah Direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS in 86/635/EGS glede pravil vrednotenja za letne in konsolidirane računovodske izkaze nekaterih oblik družb kakor tudi bank in drugih finančnih institucij (UL L 283, 27.10.2001, str. 28)	
45	Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2003 o spremembah direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS, 86/635/EGS in 91/674/EGS o letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, bank in drugih finančnih institucij ter zavarovalnic (UL L 178, 17.7.2003, str. 16)	
46	Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 224, 16.8.2006, str. 1)	

47	Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznostih podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L 44, 16.2.1989, str. 40)	1. september 2018
48	Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22)	1. september 2018
49	Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45) spremenjena z:	1. september 2018
50	Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L 146, 10.6.2009, str. 37)	
51	Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 331, 15.12.2010, str. 120)	
52	Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1)	30. september 2019 ⁽³⁾
53	Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1)	1. september 2018
54	Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).	31. december 2022 ⁽⁸⁾
55	Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L 125, 5.5.2001, str. 15) spremenjena z:	1. september 2018
56	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190)	

57	<p>Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43)</p> <p>spremenjena z:</p>	1. september 2018
58	<p>Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L 146, 10.6.2009, str. 37)</p>	
59	<p>Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190)</p>	1. september 2018 ⁽²⁾
60	<p>Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).</p>	<p>31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾</p>
61	<p>Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	1. september 2018
62	<p>Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24.3.2005, str. 9)</p>	
63	<p>Direktivo 2008/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Direktive 2002/87/ES o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 81, 20.3.2008, str. 40)</p>	

64	Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 331, 15.12.2010, str. 120)	
65	Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L 326, 8.12.2011, str. 113)	
66	Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338)	
67	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
68	Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11) spremenjena z:	1. september 2018
69	Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22)	1. september 2018 ⁽¹⁾
70	Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7) spremenjena z:	1. september 2016
71	Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338)	1. september 2017 ⁽³⁾
72	Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
73	Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12) spremenjena z:	1. september 2016

74	Uredbo (EU) št. 1022/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), kar zadeva prenos posebnih nalog na Evropsko centralno banko na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 (UL L 287, 29.10.2013, str. 5)	
75	Direktivo 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34)	
76	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
77	Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
78	Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
79	Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84)	1. september 2016
spremenjena z:		
80	Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1)	
81	Uredbo (EU) št. 258/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Unije za podpiranje posebnih dejavnosti na področju računovodskega poročanja in revizije za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 716/2009/ES (UL L 105, 8.4.2014, str. 1)	
82	Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 153, 22.5.2014, str. 1)	

83	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) (°)
84	Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22) spremenjena z:	1. april 2018 (°)
85	Uredbo (EU) št. 248/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s preходом na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji (UL L 84, 20.3.2014, str. 1)	
86	Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	30. september 2019 (°)
87	Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1)	
88	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190)	
89	Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84),	31. december 2020 (°)
90	Direktivo 2015/849/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73)	

91	Uredbo (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1)	30. september 2019 ⁽⁴⁾
92	Uredbo (EU) 2019/834 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 glede obveznosti kliringa, uvedbe mirovanja obveznosti kliringa, zahtev glede poročanja, tehnik zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez kliringa prek centralne nasprotne stranke, registracije in nadzora repozitorijev sklenjenih poslov in zahtev za repozitorije sklenjenih poslov (UL L 141, 28.5.2019, str. 42).	31. december 2021 ⁽⁸⁾
93	Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
94	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
95	Uredbo (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 49, 12.2.2021, str. 6).	31. december 2023 ⁽⁹⁾
96	Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	1. september 2017 ⁽¹⁾
97	Uredbo (EU) 2017/2395 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede prehodne ureditve za zmanjšanje učinka uvedbe MSRP 9 na kapital in za obravnavo določenih izpostavljenosti do javnega sektorja, denominiranih v domači valuti katere koli države članice, za namen velikih izpostavljenosti (UL L 345, 27.12.2017, str. 27)	30. junij 2019 ⁽⁶⁾

98	Uredbo (EU) 2017/2401 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (UL L 347, 28.12.2017, str. 1)	31. marec 2020 ⁽⁶⁾
99	Uredbo (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
100	Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
101	Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
102	Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L 204, 26.6.2020, str. 4).	31. december 2022 (razen točke 4 člena 1 – 31. december 2023) ⁽⁹⁾
103	Uredbo (EU) 2021/558 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s prilagoditvami okvira za listinjenje za podporo okrevanju gospodarstva v odziv na krizo zaradi COVID-19 (UL L 116, 6.4.2021, str. 25)	31. december 2023 (razen točk 2 in 4 člena 1 – 31. december 2024) ⁽⁹⁾
104	Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	1. september 2017 ⁽¹⁾
105	Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
106	Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).	31. december 2022 ⁽⁸⁾
107	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾

108	Direktivo (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 68, 26.2.2021, str. 14).	31. december 2023 ⁽⁹⁾
109	Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
110	Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1)	1. marec 2020 ⁽⁶⁾
111	Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾
112	Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 149)	1. september 2016 ⁽²⁾
113	Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
114	Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	1. september 2018 ⁽²⁾
115	Direktivo (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L 345, 27.12.2017, str. 96)	31. oktober 2019 ⁽⁶⁾
116	Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).	31. december 2022 ⁽⁸⁾
117	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾

118	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
119	Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2 spremenjena z:	31. december 2020 ⁽⁹⁾
120	Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1)	31. december 2020 ⁽⁴⁾
121	Direktivo (EU) 2016/1034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov (UL L 175, 30.6.2016, str. 8) razen člena 64, odstavek 5:	31. december 2021 ⁽⁵⁾
122	Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).	31. december 2023 ⁽⁸⁾
123	Direktivo (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (UL L 334, 27.12.2019, str. 155)	31. december 2024 ⁽⁸⁾
124	Direktivo (EU) 2020/1504 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o spremembi Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov (UL L 347, 20.10.2020, str. 50).	31. december 2023 ⁽⁹⁾
125	Direktivo (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 68, 26.2.2021, str. 14).	31. december 2023 ⁽⁹⁾

126	<p>Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2</p> <p>spremenjena z:</p>	31. december 2020 ⁽³⁾
127	<p>Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1)</p>	31. december 2020 ⁽³⁾
128	<p>Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).</p>	31. december 2023 ⁽⁸⁾
129	<p>Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).</p>	<p>31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾</p>
130	<p>Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU in Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1)</p> <p>spremenjena z:</p>	31. december 2020 ⁽⁴⁾
131	<p>Uredbo (EU) 2016/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) št. 596/2014 o zlorabi trga in Uredbe (EU) št. 909/2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (UL L 175, 30.6.2016, str. 1)</p>	31. december 2020 ⁽⁶⁾
132	<p>Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslovanja financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1)</p> <p>spremenjena z:</p>	30. september 2019 ⁽⁴⁾

133	Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).	31. december 2024 (razen: člena 95 – 31. december 2022, člena 87(2) – 31. december 2023, členov 9(1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18), (19), členov 10(1), (2), (3), (8), (9), (10), (11), (12) in člena 11 – 31. december 2024, člena 9(14) in člena 20 – 31. december 2025) (*)
134	Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35) ter, kadar je to primerno, povezani ukrepi na ravni 2	30. september 2018 (*)
135	Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1) spremenjena z:	1. marec 2020 (*)
136	Uredbo (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).	31. december 2021 (*)
137	Uredbo (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 49, 12.2.2021, str. 6).	31. december 2023 (*)
Zakonodaja o zbiranju statističnih podatkov (*)		
138	Smernica Evropske centralne banke ECB/2013/24 z dne 25. julija 2013 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrletnih finančnih računov (UL L 2, 7.1.2014, str. 34) spremenjena s:	1. september 2016 (*)
139	Smernico Evropske centralne banke (EU) 2016/66 z dne 26. novembra 2015 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrletnih finančnih računov (ECB/2015/40) (UL L 14, 21.1.2016, str. 36)	31. marec 2017 (*)

140	Smernico Evropske centralne banke (EU) 2020/1553 z dne 14. oktobra 2020 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrletnih finančnih računov (ECB/2020/51) (UL L 354, 26.10.2020, str. 24)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
141	Smernico Evropske centralne banke (EU) 2021/827 z dne 29. aprila 2021 o spremembi Smernice ECB/2013/24 o zahtevah Evropske centralne banke za statistično poročanje na področju četrletnih finančnih računov (ECB/2021/20) (UL L 184, 25.5.2021, str. 4)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
142	Uredba Evropske centralne banke (EU) 2021/379 z dne 22. januarja 2021 o postavkah bilance stanja kreditnih institucij in sektorja denarnih finančnih institucij (prenovitev) (ECB/2021/2) (UL L 73, 3.3.2021, str. 16) ⁽⁹⁾	31. december 2022 ⁽⁹⁾
143	Uredba (EU) št. 1072/2013 Evropske centralne banke z dne 24. septembra 2013 o statistiki obrestnih mer, ki jih uporabljajo denarne finančne institucije (prenovitev) (ECB/2013/34) (UL L 297, 7.11.2013, str. 51)	1. september 2016 ⁽²⁾
	spremenjena z:	
144	Uredbo (EU) št. 756/2014 Evropske centralne banke z dne 8. julija 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 1072/2013 (ECB/2013/34) o statistiki obrestnih mer, ki jih uporabljajo denarne finančne institucije (ECB/2014/30) (UL L 205, 12.7.2014, str. 14)	
145	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2021/830 z dne 26. marca 2021 o statistiki postavk bilance stanja in statistiki obrestnih mer denarnih finančnih institucij (ECB/2021/11).	31. december 2022 ^a ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2013 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽²⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2014 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽³⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2015 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁴⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2016 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁵⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2017 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁶⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2018 na podlagi člena 8(5) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁷⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2019 na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁸⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2020 na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

⁽⁹⁾ Te roke je določil skupni odbor iz leta 2021 na podlagi člena 8(4) Monetarnega sporazuma z dne 27. marca 2012 med Evropsko unijo in Republiko San Marino.

^(*) Kot dogovorjeno v okviru predloge za poenostavljeno statistično poročanje.

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2022/447**z dne 8. marca 2022****o spremembi Sklepa 2011/15/EU o odprtju računov za obdelavo plačil v povezavi s posojili družbe EFSF državam članicam, katerih valuta je euro (ECB/2022/10)**

IZVRŠILNI ODBOR EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti členov 17 in 21 Statuta, ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vloge pri Evropski centralni banki (ECB), kakor je določeno v Sklepu 2011/15/EU Evropske centralne banke (ECB/2010/31) ⁽¹⁾, bi se morale obrestovati v skladu z določbami člena 2(1) Sklepa Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ⁽²⁾, da se zagotovi skladnost obrestovanja primerljivih vlog v Eurosistemu.
- (2) Zato je treba Sklep 2011/15/EU (ECB/2010/31) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1**Sprememba**

Člen 5 Sklepa 2011/15/EU (ECB/2010/31) se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

ObrestovanjeStanje na denarnem računu NCB se obrestuje v skladu z določbami člena 2(1) Sklepa Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ^(*).

^(*) Sklep Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 z dne 15. oktobra 2019 o obrestovanju imetij presežnih rezerv in nekaterih vlog (ECB/2019/31) (UL L 267, 21.10.2019, str. 12).“

Člen 2**Začetek veljavnosti**Ta sklep začne veljati peti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Frankfurtu na Majni, 8. marca 2022

Predsednica ECB
Christine LAGARDE

⁽¹⁾ Sklep 2011/15/EU Evropske centralne banke z dne 20. decembra 2010 o odprtju računov za obdelavo plačil v povezavi s posojili družbe EFSF državam članicam, katerih valuta je euro (ECB/2010/31) (UL L 10, 14.1.2011, str. 7).

⁽²⁾ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 z dne 15. oktobra 2019 o obrestovanju imetij presežnih rezerv in nekaterih vlog (ECB/2019/31) (UL L 267, 21.10.2019, str. 12).

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)

ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL